HAZIRLAYAN: UĞUR PEKCAN

KUR'ÂN VE SÜNNETE GÖRE

Büyü-Cin-Nazar Tedavisi

(Rukye)

Kur'ân ve Sünnete Göre

BÜYÜ-CİN-NAZAR HASTALIKLARININ TEDAVİSİ
(Rukye)

-Hastanın El Kitabı-

Hazırlayan:

Uğur PEKCAN

İÇİNDEKİLER

HUTBETU-L HACE

Hamd âlemlerin Rabbi olan Allâh'a mahsustur. Yalnız O'ndan yardım diler ve O'ndan mağfiret taleb ederiz. Nefis-lerimizin şerrinden ve kötü amellerden de O'na sığınırız. Allâh'ın hidayete erdirdiğini hiç kimse saptıramaz, O'nun saptırdığı kişiyi de hiç kimse hidayete erdiremez. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ibâdete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O birdir, ortağı da yoktur; Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) de O'nun kulu ve elçisidir.

"Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin." (Al-i İmran 102)

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak bir-birinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir." (Nisa 1)

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin. (Böyle davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Rasulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur." (Ahzab 70-71)

Belirtmek gerekir ki, sözlerin en doğrusu Allâh'ın kitâbıdır. Yolların en hayırlısı da Muhammed *(s.a.v)* in yoludur. (Dinde) en şerli

işler sonradan ortaya çıkarılan yeniliklerdir, sonradan ortaya çıkan her yenilik bid'at'tir, her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de ateştedir. (Müslim, Nesai)

Cebrail, Mikail ve İsrafil'in Rabbi olan Allah'ım, yerleri ve gökleri yaratan, gizli ve açığı bilen, ihtilaf ettikleri şeyde kullarının arasında hâkim olan sensin. Hakta ihtilaf ettiklerimiz konusunda bizi izninle hidayete ulaştır, sen dilediğini dosdoğru olan yola iletirsin.

ÖNSÖZ

Kitabımız "Büyü-Cin-Nazar" hastalıklarına yakalanmış olan kimseler için hazırlanmıştır. Kitabımızın hazırlanış gayesi; bu tür hastalıklara yakalanmış bir kimsenin, kuran ve sünnete göre okuması gereken; ayetleri ve hadisleri (dualar) içerir.

Yani kitabımız bu tür hastalıklarla boğuşan kimselerin "El Kitabı" diyebiliriz. Hasta kitabımızı eline alarak-inşaallah- okuması ve yapması gerekenleri öğrenmiş olacaktır. Bu nedenle kitabımızda okunacak ve yapılacaklar dışında başka bir bilgiye yer vermeyi uygun görmedik.

Hastanın merak ettiği konuları, bu alanda hazırlamış olduğumuz diğer kitaplarımızda yer vermeyi daha uygun gördük.[1] Bunun sebebi yukarıda da izah etmeye çalıştığımız gibi hastanın bu kitabımızı eline alıp sadece okunması ve yapılması gerekenleri direkt olarak uygulamaya geçirmesi içindir.

---

1) Yayın evimizden çıkacak olan: "Kuran Ve Sünnete Göre Bütün Yönleriyle Nazar" ve "Kuran Ve Sünnete Göre Bütün Yönleriyle Büyü" kitaplarına bakınız.

RUKYE MEŞRUDUR:

Rukye: Rasulullah *(s.a.v)*'in hasta olan insanlara; şifa olması için okumuş olduğu belirli ayetler ve kendisinin hastalara yapmış olduğu dualardır.

İslâm uleması, Resulullah *(s.a.v)*'in sünnetinde gelen birçok delile dayanarak rukyenin meşruluğuna hükmetmiştir. Rukye dua ile tedavi olduğuna göre; bela, musibet, hastalık gibi her çeşit kötü hallere karşı korunmak için Allah'a iltica ve dua etmeye teşvik sadedinde vârid olan bütün hadisleri rukyenin meşruiyyetine deliller olarak göstermek mümkündür. Bu konuda gerçekten birçok delil vardır:

Bizzat Kur'an-ı Kerim'de: "Dua edin icabet edeyim" (Mümin, 60) emrederek: "Duanız olmazsa Allah nazarında hiçbir kıymetiniz yoktur" (Furkan, 77) buyurarak mutlak şekilde dua etmeye teşvik etmektedir. "Dua"nın ma'nâsı "Allah'tan istemek" olduğuna göre bu ilâhî davette -"Bütün hastalıklardan şifa" dâhil- her şeyin Allah'tan talebedilmesine bir çağrı vardır. Kaldı ki Rasulullah *(s.a.v)* hastalıklarımıza Allah'tan şifa istemeye daha açık ifadelerle bizleri çağırmış, kendisi fiilî örnekler vermiştir.

Rukye ve duanın tıbb-ı nebevîdeki ehemmiyetli yerini anlamamız için şunu da bilmemiz gerekmektedir: Peygamber'in *(s.a.v)* tedavide başvurduğu ilaçlar başlıca üç çeşittir:

1- İlahî ilaçlar (edviye-i ilahiye yani rukye)

2- Tabiî ilaçlar (edviye-i tabiiyye)

3- Her iki nevin birleştiği mürekkep ilaçlar.

Birinci çeşit öncelikle Kur'an teşkil eder. Sadedinde olduğumuz rukye ve dua da birinci çeşide dâhildir. Kur'an-ı Kerim'in şifa olma durumundan ayrıca söz edeceğiz.

-İslam âlimleri, hadislere dayanarak "en faydalı ilaç duadır" anlayışını kendilerine prensip yapmışlardır: "Dua, belanın düşmanıdır, onu sürüp çıkarır, henüz gelmemişse gelmesini önler, gelmiş ise hafifletir, dua mü'minin silahıdır" denilmiştir.

1-Avf İbnu Mâlik *(radıyallahu anh)* anlatıyor: "Biz cahiliye devrinde okuma yoluyla tedavide bulunurduk. Bu sebeple: "Ey Allah'ın Resûlü! Bu hususta ne dersiniz?" diye sorduk. Bize: *"Okuduğunuz duaları bana arzedin bakayım!"* buyurdular. (Biz de okuyup arzettik. Dinledikten) sonra: *"İçerisinde şirk olmayan dua ile rukye yapmada bir beis yoktur!"* buyurdular."[2]

Bu rivayet, dua yoluyla hasta tedavi etmenin caiz olduğunu göstermektedir. Ancak okunan duada şirke müteallik bir ibare, bir kelam bulunmamalıdır. Âlimler, Allah'ın isimleriyle, Kur'an âyetleriyle, bu ma'nâda olan başka dualarla rukye yapmanın yani tedavi etmek ümidiyle hastaya okumanın caiz olduğunu söylerler. Küfür ifade eden veya ma'nâsı anlaşılamayan kelimelerle rukye yapmak caiz değildir, haramdır denmiştir.[3]

2- Câbir *(radıyallahu anh)* anlatıyor: "Resulullah *(s.a.v)*, İbni Hazm'a yılana karşı rukye yapma ruhsatı tanıdı. Biz Resulullah *(s.a.v)* ile birlikte otururken bizden bir kimseyi akrep soktu. Bir adam: "Ey Allah'ın Resûlü, buna rukye yapayım mı?" diye sordu: *"Sizden kim*

---

2) Ebu Dâvud, Tıbb 18, 3886; Müslim, Selam 64, 2200

3) İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 11/334.

kardeşine faydalı olabilecekse hemen olsun" buyurdular."[4]

KURAN İLE TEDAVİ OLMANIN DELİLLERİ

Yüce rabbimiz:"Kuran'dan inananlara rahmet ve şifa olan şeyler indiriyoruz. O, zalimlerin ise sadece kaybını artırır." buyurmuştur. (İsra, 82)

Herhangi bir kimse bu ayetlere şöyle dikkatlice bir baktığında kuranın şifa kaynağı olduğunu görecektir. Bunda hiçbir şüphe yoktur. Bu önünden ve arkasından hiçbir batınlın gelemeyeceği şifa, rahmet ve Allahın kelamıdır. Zira yüce rabbimizin kudreti "kaf" ve "nun" yani kun; ol... Demekle oluverir. Allahın emirlerinin önüne hiç kimse ve hiçbir güç asla geçemez. Ayrıca Allahın emir ve isteklerine de kimse itiraz edemez ve Allahın istekleri hemen yerine gelir ve gerçekleşir.

Nitekim Allahın en hayırlı sözü ve en yüce kelamı olan kuran, neden böyle olmasın ki? Kuranı kerimde; "Kuran'dan inananlara rahmet ve şifa olan şeyler indiriyoruz..."buyurmuştur. (İsra, 82)

Kur'an aynı Kur'an, sözler aynı sözler, vahiy aynı vahiy ama bu vahiy ona inanan, onu hidâyet rehberi bilen, onunla hayatlarını düzenlemeye çalışan mü'minler için en büyük bir rahmettir. Kuran en büyük nimet ve şifa kaynağı olurken, mü'minlerin bireysel, sosyal, ailevi, hukukî, ekonomik, bedensel, zihinsel, psikolojik, ahlâkî, kültürel her türlü hastalıklarına şifa olurken aynı Kur'an kâfirlerin sadece helâklerini, hüsranlarını, zararlarını, ziyanlarını artırıcı bir özelliğe sahip oluveriyor. Yâni Rasûlullah efendimizin beyanıyla Kur'an insanların ona karşı takındıkları tavır sebebiyle ya aleyhte ya da lehte bir delil oluveriyor.

Bu ayetin tefsiri hakkında merhum Seyit Kutup *(r.a)* şunları söyler: Kur'an-ı Kerim'de kalplerine iman bilinci yerleşmiş, bu bilinçle aydınlanmış, Kur'an'ın huzurunu, güvenini ve sevincini algılamak için gönüllerini açmış bulunanlara şifa vardır, Kur'an'da rahmet

4) Müslim, Selam 2199 ,2198 ,61-60

vardır.

Kur'an, şeytani telkinlere, şaşkınlığa ve korkuya karşı bir şifadır. Kur'an, kalbi Allah'a bağlar, sakinleştirir. Huzura kavuşturur. Koruma ve güvenlik bilincini yerleştirir. Gönülleri hoşnut eder. Allah'ın rızasını kazandırdığı gibi, hayattan da razı eder. Korku bir hastalıktır. Şaşkınlık psikolojik bir rahatsızlıktır. Şeytani telkinler de birer hastalıktır. İşte bunların hepsini etkisiz hale getiren Kur'an elbette ki inanan için bir rahmettir...

Kur'an, nefsi arzuların, pisliklerin, cimriliğin, kıskançlığın ve şeytani aşılamaların hepsine karşı bir şifadır. Bu hastalıklar kalp hastalıklarıdır. Kalbi zaafa, yorgunluğa ve hastalığa uğratırlar. Onu yıkılışa, çözülüşe ve çöküşe iterler. Bunlara engel olan Kur'an, elbette ki mü'minler için bir rahmet aracıdır.

Kur'an, düşünceye ve bilince yönelik yanlışı, yıkıcı akımları ve yönelişleri de engelleyen bir şifa unsurudur. Aklı haddini aşmaktan alıkoyar. Verimli olan alanlarda ona özgürlük hakkını verir. Faydasız alanlarda enerjisini tüketmesine engel olur. Sağlıklı-sağlam bir program içinde çalışmasını temin eder. Çalışmalarını verimli ve garantili hale getirir. Aklın çalışmalarını aşırılıklardan ve açmazlardan kurtarır. Kur'an'ın ölçülerine bağlı olan insan, vücudunun her organının enerjisini bastırmadan ve azdırmadan kullanır. Enerjilerini ve gücünü sağlıklı ve faydalı alanlarda değerlendirir. Enerjilerini verimli ürün veren alanlarda değerlendirir. İşte bu nedenle de Kur'an, mü'minler için bir rahmettir.

Kur'an, toplulukların yapılarını zedeleyen, güvenini, huzurunu ve sağlığını gölgeleyen sosyal hastalıklara karşı da bir şifa aracıdır. Bu ölçülere bağlı kalan toplum, Kur'an sayesinde sosyal düzeni, sağlık, güven ve huzur içinde gerçekleşen kuşatıcı adaleti ile oluşan atmosferde rahat içinde yaşar. Kur'an bu açıdan da mü'minler için bir rahmettir. Fakat bu ayetler zalimlere sadece yeni yıkımlar, yeni kayıplar getirirler. Onlar, bu ayetlerin şifa unsurlarından ve rahmet'inden yararlanmazlar. Ve onlar mü'minlerin Kur'an ile yükse-

lişlerini bir türlü hazmedemezler. Onlara karşı kin ve öfke ile dolarlar. İnatları ve büyüklük taslayışları ile bozgunculuk ve zulümde daha da ileri giderler. Onlar bu Kur'an'ın taraftarlarına oranla dünyada dahi hep yeniktirler, hep kayıptadırlar. Ayrıca ahirette Kur'an'ı inkâr etmeleri ve taşkınlıkta ısrar etmeleri yüzünden azaba uğrayacaklardır. Yani onlar gerçekten büyük bir kayıp içindedirler.[5]

Tefsirci İmam Mevdudi *(r.a)* ise bu ayet hakkında şunları söyler: "Kur'an'ı rehber edinen ve hüküm kitabı olarak kabul eden kimseler Allah'ın rahmetine mazhar olurlar ve her tür zihnî, psikolojik, ahlâkî ve kültürel hastalıklardan şifa bulurlar. Diğer taraftan Kur'an'ı reddeden ve onun hidayetine sırtını dönen günahkâr kimseler, gerçekte, kendilerine adaletsizce davranmaktadırlar. Bu nedenle Kur'an, onların kendisinin indirilmesinden veya bilgisinin onlara ulaşmasından önceki kötü durumda kalmalarına izin vermez, onları öncekinden daha büyük bir kayba sokar. Çünkü Kur'an indirilmeden veya onlara ulaşmadan önce onlar sadece cehaletten çekiyorlardı. Fakat Kur'an onlara gelip Hakla bâtılı birbirinden ayırdıktan sonra artık onların önceki cehalet konumlarında kalmalarını gerektiren hiçbir özürleri kalmamıştır. Bundan sonra eğer onlar Kur'an'ın hidayetini inkâr eder ve sapıklıkta ısrar ederlerse, bu onların cahil değil, Hakkın zıddı olan zulmün uygulayıcıları ve bâtılın kulları olduklarını gösterir. Çünkü o zaman onların durumu, önüne zehir ve iksir konulan, fakat zehiri seçen kimsenin durumu gibidir. Bu nedenle, bu durumda sapıklıklarından dolayı sadece kendileri sorumludurlar ve işledikleri tüm günahların cezasını çekeceklerdir. Tabii ki isyanın kaybı sonuç bakımından cehaletin kaybından daha büyük olacaktır. Peygamber *(s.a.v)* bunu şu kısa ve anlamlı cümlede ifade etmiştir: *"Kur'an ya sizin aleyhinize ya da lehinize bir delildir."*[6]

Kuşkusuz Allahın sözü haktır. Allaha yemin ederim ki, kim Allaha inanarak, hiçbir şek ve şüphe duymadan hasta bir kimseye ku-

5) Fi Zilalil Kuran, Seyit Kutup.

6) Tefhim El Kuran, Mevdudi.

ran okursa mutlaka o kişi Allahın kelamı ve bereketi ile şifa bulur.

Allah Rasulu *(s.a.v)* şöyle buyurur: *"Sizlere müjdeler olsun. Kuranın bir tarafı Allahın elinde diğer bir tarafı ise sizin elinizdedir. Kurana iyice sarılınız zira kurana sarılırsanız asla helak olmaz ve ebedi olarak sapıtmazsınız"*[7], [8]

Başka bir hadisi şerifte ise, Abdullah İbnu Mes'ud *(r.a)* şöyle anlatıyor: "Rasulullah *aleyhissalâtu vesselâm* buyurdular ki: *"Size şu iki şifayı tavsiye ederim: "Bal ve Kur'an."*"[9]

Bildiğimiz gibi bal; Allahın arıya ilham edip, mükemmel bir şekilde yarattığı bir nimettir. Nitekim Allahın emri ile bir arı Allahın kendisine gösterdiği şekilde bir yol tutar ve çeşitli çiçeklerden beslenerek insanlara şifa olan balı imal ederler. Kuşkusuz arının imal etmiş olduğu bal; şifa kuvvetini, afiyet verici özelliğini ve insana vermiş olduğu canlılık özelliğini bir müddet sonra kaybeder. Fakat kuran ise; Allahın sözüdür. İnsanın ruhuna ve nefsine ayrıca bedenine işler ve tesiri hiçbir zaman kaybolmaz ve mutlaka haktır. Kuran hiç şüphesiz rahmet ve şifadır. Bir bal belli bir müddet sonra bozulmasına ve özelliklerini kaybetmesine rağmen şifa ise Allahın kelamı-hâşâ-bozulmamasına ve etkisini hiçbir zaman kaybetmemesine rağmen şifa olmaması hiç düşünülebilir mi?

İbni Kayyim El-Cevziyye *(r.a)*, Tıp En-Nebevi kitabında "Size şu iki şifayı tavsiye ederim: *"Bal ve Kur'an."* Hadisini açıklarken şunları söyler: Rasulullah *(s.a.v)* bu hadisi şerifteki tedavi usulünde; ilahi ve beşeri, bedensel ve ruhsal, gökyüzü ve yeryüzü tedavi ve tıbbını birleştirmiştir.

Evet, bir kimse kuran ve bal tedavisini birlikte yapsa, iki tedavi şeklini birleştirmiş demektir; yani gökyüzü ve yeryüzü kuvvetini birleştirmiş demektir. Fakat sonuç olarak hepsi yine Allah'tandır.

---

7) Ed Durrul; Mensur'da İbn-i Ebi Şeybe, Ebu Şurayh'tan rivayet etmiştir.

8) Terğıb, 79.

9) İbni Mace, C.9, 3452.

Allahın kelamı(kuran)daha büyük ve daha kuvvetlidir. Kuranın tedavi etmediğini Allahın dışında hiçbir şey ve hiçbir kimse tedavi edemez. Şayet bir kimse kuranın tedavi etmesi ve şifa kuvveti hususunda şüpheye kapılsa ve yinede kuran ile tedavi olsa ve şifa bulsa, bu kimse dini konusunda fitneye düşmüş ve iblisin vesvesesine yenilerek kuranın tedavi etmesi hususunda fitneye kapılmıştır. Bu sebeple şifa bulan ve rahmet edilen kimsenin sağlıklı hali çok sürmeyecek ve tekrar hastalanacaktır. Zira bu kimse en kuvvetli ve en büyüğü bırakmış ve en esfel ve alçak olana sarılmıştır. Lakin bu durumda ki bir kimsenin kuran ile başka bir ilacı veya tedavi şeklini yapmasında, Allahın rahmeti ve bereketi ile şifa ummasında bir sakınca yoktur.

Rasulullah *(s.a.v)*, Allahın, kendisini bütün hastalık ve sıkıntılardan koruması için kendini kuran zırhına bürümekte idi. Nitekim Aişe *(r.a)* bu konu hakkında şöyle buyurmaktadır: "Rasulullah*(s.a.v)* her gece döşeğine uzandığı vakit avuçlarını birleştirerek "Felak, Nas ve İhlas" surelerini okurdu. Daha sonra avuçlarına üfler sonra da başından başlayarak yüzünü ve elleriyle vücudunun ulaşabildiği her yeri mesh ederdi."[10]

-Ebu Ubeyd bin Talha bin Masref den gelen bir rivayette: "*Bir hastanın yanında kuran okunduğunda, hasta kendisinde hafiflik hissederdi*" denilirdi.

-Ebu Hüreyre'nin rivâyetinde şöyle gelmiştir: "Resûlullah *(s.a.v)* buyurdular ki: *"Allah Teâlâ hazretleri diyor ki: "Kulum, hakkımda nasıl bir zan yürütürse ben öyleyimdir. O, beni zikredince ben onunla beraberim. O beni içinden geçirirse, ben de onu içimden geçiririm. O, beni bir cemaat içerisinde anarsa, ben de onu, onunkinden daha hayırlı bir cemaatte anarım. O, bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir arşın yaklaşırım. O bana bir arşın yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim."*[11]

10) Buhari, 6312.

11) Buhâri-Müslim-Tirmizî.

- Ebu Hüreyre, Resûlullah *(s.a.v)*'in şöyle söylediğini nakleder: *"Bir cemaat bir yerde oturup Allah'ı zikreder, Allahın kitabını okurlarsa, mutlaka melekler etraflarını sarar, Allah'ın rahmeti onları bürür, üstlerine sekine iner ve Allah onları yanında bulunan (büyük melek)lere anar."*[12]

Bir yere sükûnet ve Allah'ın rahmeti inerse ve melekler de etrafını çevirir ayrıca rablerinin yanında kulları anılırsa, o yerde hiç hastalık kalır mı? Allah; kerim ve vehhab olandır. Allahın sözü haktır ne söylemiş ise o mutlaka yerine gelir.

Kuran nasıl şifa olmaz ki? Öyle ki, kuran bir dağa inmiş olsa, o dağı çatlatır ve o dağ kurana boyun eğerdi. Dağları çatlatıp paramparça edecek olan kuranın sahibi, rabbimizdir. Nitekim bu kuran, o yaratıcının sözü ve emridir. Bir dağı paramparça çatlatacak olan kuran, Allahın takdir ettiği bir hastalığa ve böylece imtihan ettiği bir hastaya nasıl şifa olmaz ki?

Şüphesiz kuran, Allahın rahmeti ve bereketi ile bütün hastalıkları yok edecektir. Çünkü Allah, bir şeye; ol dedi mi, oluverir. "Eğer Biz Kuran'ı bir dağa indirmiş olsaydık; sen, onun, Allah korkusuyla baş eğerek parça parça olduğunu görürdün. Bu misalleri, insanlar düşünsünler diye veriyoruz." (Haşr, 21)

- Ebu Hüreyre'nin Buhari'de gelen bir rivayetinde Resûlullah *aleyhissalâtu vesselâm* şöyle buyurmaktadır: *"Şafi-i ve Kerim Allah Teâlâ, her ne hastalık indirmişse onun devasını da indirmiştir."* (Buhari) Ebu Davud ve Tirmizi'de şu ziyade var: *"Tek bir hastalığın ilacı yoktur"* dedi. Kendisine: "O hangi hastalıktır?" diye soruldu da: *"İhtiyarlık!"* cevabını verdi."

Allahü telanın indirmiş olduğu kurandan başka muazzam ve değerli bir şey var mıdır? Kuran Allahın sözüdür. Kuran; Allahın takdirini, yine onun emri ile değiştirecek olandır. Hastalık ise onun takdiri ve kuranda O'nun emridir. Nitekim hastalıklar kuranın be-

---

12) Müslim-Ebu Davud.

reketi ve Allahın kudreti ile tedavi edilir. "Yeryüzüne ve sizin başınıza gelen her hangi bir musibet yoktur ki biz onu yaratmadan önce o, Kitapta bulunmasın. Doğrusu bu Allah'a kolaydır. Bu, kaybettiğinize üzülmemeniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmamanız içindir. Allah, kendini beğenip öğünen hiç kimseyi sevmez." (Hadid 22-23) bir diğer ayette: "Eyüp de: "Başıma bir bela geldi, (Sana sığındım), Sen merhametlilerin merhametlisisin" diye Rabbine nida etmişti. Biz de onun duasını kabul etmiş ve başına gelenleri kaldırmıştık. Katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra olmak üzere ona tekrar ailesini ve kaybettikleriyle bir mislini daha vermiştik." (Enbiya 83-84)

Kuran; Yusuf *(a.s)*'ın gömleğinden daha muazzam değil midir? "Bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne sürün, görmeğe başlar; bütün çoluk çocuğunuzla bana gelin" dedi." (Yusuf, 93) İşte Yusuf *(a.s)*'ın olayı bir güven ve inanç örneği ve Allahın takdiridir. Yusuf *(a.s)* kardeşlerine; babamın yüzüne sürün dediği bu gömlek, bir gün iftira ve yalancılığa şahitlik etmiş bir gömlek iken, gün gelmiş bu gömlek, babasının yüzüne sürüldüğünde bir ayet ve delil olmuş ve babasının gözleri mucizevî bir şekilde Allahın iradesi ve kudreti ile görmeye başlamıştı.

Nasıl kuran şifa olmaz ki? Bir gömlek bir zaman geçtikten sonra çürüyüp ve yok olup gitmesine rağmen şifa oluyor ise, işte hiçbir zaman çürümeyen ve eskimeyen rabbimizin kelamı olan kuranda öylece şifadır. Öyleyse rabbimizin kitabının her hastalığa şifa olduğuna asla şaşırmayalım ve garibimize gitmesin.

Ayrıca biz bilmekteyiz ki, çörek otu bitkisi bütün hastalıklara şifadır ve bunda şüphe yoktur. Ebu Hüreyre *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *aleyhissalâtu vesselâm* buyurdular ki: *"Ölüm dışında hiçbir hastalık yoktur ki çörek otunda onun için bir deva bulunmasın."* (Buhari- Müslim- Tirmizi)

- İbnu Ömer *(r.a)* anlatıyor: "Resülullah *aleyhissalâtu vesselâm* buyurdular ki: *"Size şu çörek otunu tavsiye ederim. Zira onda, ölümden başka her derde şifa vardır."*(Buhari-Müslim)

Öyleyse bir çörek otunun şifa olmasında veya bir bal'ın şifa olmasında hiçbir şüphe yok ise; kuranın da şifa olması noktasında asla ve asla hiçbir şüphe yoktur. Kuran kesinlikle insanların dış ve iç hastalıklarına maddi ve manevi bütün hastalıklarına şifadır. Ben kesinlikle kuranın müminler için şifa vesilesi ve kaynağı olduğuna hükmediyor ve inanıyorum. Çünkü yüce yaratanımız ve her şeyin sahibi olan; hastalıkları ve şifaları veren Allah*(c.c)*şöyle diyor: "Kuran'dan inananlara rahmet ve şifa olan şeyler indiriyoruz. O, zalimlerin ise sadece kaybını artırır."buyurmuştur.[13]

Kim kuranın şifa ve rahmet kitabı olduğuna inanmaz ise mutlaka o kimse hakkı inkar etmiş ve Allahın kelamını yalanlayarak kafir olmuştur. Sübhanallah! Kim Allahü tealanın buyurmuş olduğu; kuran şifadır manasına bakar ve üzerinde düşünürse, mutlaka onun şifasının kesin olacağını görecektir. Zira bir kimse bir hastalıktan dolayı herhani tıbbi bir yönden tedavi görür fakat bir müddet sonra bu hastalık kendisine tekrar sirayet eder ve kendisini gösterebilir veya hastalık başka bir organa veya mekâna sıçrayabilir. Ya da hastalıktan şifa bulduğu zannedilir fakat hastalık vücudu terk etmemiş olabilir. Lakin kuran asla böyle değildir. Kuranın tedavisi; Allahın tedavisi ve şifasıdır. Allahın şifa ve tedavisinde şüphe veya her hangi bir kalıntı olması söz konusu mudur? Kuran ile tedavi edilen bir kimse Allahın izni ve bereketi ile bütün dert ve sıkıntılarından kurtulur ve tamamen bir rahatlığa kavuşur.

- Hâris el-A'ver *(r.a)* anlatıyor: "Mescide uğramıştım, gördüm ki halk, zikri terkedip malâyanî konulara dalmış, konuşuyor. Ali *(r.a)*'ya çıkıp durumdan haberdâr ettim. Bana:"Doğru mu söylüyorsun, öyle mi yapıyorlar?" dedi, Ben:"Ben Resûlullah *(s.a.v)*'ın şöyle söylediğini işittim: *"Haberiniz olsun bir fitne çıkacak!"* Ben hemen sordum: "Bundan kurtuluş yolu nedir Ey Allah'ın Resûlü?" Buyurdu ki: *"Allah'ın Kitabı (na uymak)dır. O'nda sizden önceki (milletlerin ahvâliyle ilgili) haber, sizden sonra (kıyamete kadar) gelecek fitneler ve kıyâmet ahvâli ile ilgili haberler mevcut.*

13) Bkz: İsra 82.

Ayrıca sizin aranızda (iman-küfür, taat-isyân, haram-helâl vs. nevinden) cereyân edecek ahvâlin de hükmü var. O, hak ile batılı ayırdeden ölçüdür. O'nda herşey ciddîdir, gâyesiz bir kelâm yoktur. Kim akılsızlık edip, O'na inanmaz ve O'nunla amel etmezse, Allah onu helâk eder. Kim O'nun dışında hidâyet ararsa Allah onu saptırır. O Allah'ın sağlam ipidir. O, hikmetli olan zikirdir, O dosdoğru yoldur. O, kendine uyan hevaları kovmaktan, kendisini (kıraat eden) delilleri iltibastan korur. Âlimler ona doyamazlar. Onun çokca tekrarı usanç vermez, tadını eksiltmez. İnsanı hayretlere düşüren mümtaz yönleri son bulmaz, tükenmez, O öyle bir kitaptır ki, cinler işittikleri zaman şöyle demekten kendilerini alamadılar: "Biz, hiç duyulmadık bir tilâvet dinledik. Bu doğruya götürmektedir, biz onun (Allah kelâmı olduğuna) inandık" (Cin, 1)

Kim ondan haber getirirse doğru söyler. Kim onunla amel ederse ücrete mazhar olur. Kim onunla hüküm verirse adaletle hükmeder. Kim ona çağrılırsa, doğru yola çağrılmış olur. Ey A'ver, bu güzel kelimeleri öğren." (Tirmizi)

Kur'an'la Tedavi İki Yönlüdür:

1- Kalbin hastalıklardan arındırılması ve imanla takviye edilmesi.

2- Ona eziyet verecek zikirlerle ve Kur'an'la şeytanın yenik düşürülmesi. Birinciyi bırakıp da ikinciden başlayan, senelerce uğraşsa da başarı elde edemez. Ama güçlü bir rukyeci kendisine okursa başka. Bu durumda iyileşebilir belki ama yine de tehdit altındadır.

Kur'an Okumada Yöntem

Tedavi maksadıyla Kur'an okumanın bir yöntemi vardır. Bunu aşağıda açıklamaya çalışacağız. Ta ki, herkes şeytanın davranışlarında bu durum açığa vurulmasa bile, ayetlerin ona eziyet verdiğini gereğince anlamış olsun.

Kur'an'ı şeytana hitap etmek için okumak, bununla onun dilini düğümlemeyi, gözünü kör etmeyi onu hapsetmeyi vs. amaçlamak şüphesiz hatalı bir tutumdur. Kur'an'ı büyücüler bu gibi amaçlarla kullanırlar. Onlar Kur'an lafızlarını kullanarak onlara hitap ederler, onları getirirler, gönderirler... Dolayısıyla, bu kapının en başından kapatılması gerekir.

Yine bazıları Kur'an'ı sessiz biçimde okurlar. Böyle olunca karşıdaki kişiler onun bilip kendilerini bilmediği bazı gizemli ayetler okuduğunu düşünürler. Bu gibi şüpheleri ortadan kaldırmak için en güzel olanı sesli okumaktır. Nitekim Kur'anın tamamı kalbi hastalıklar için şifadır. Ama şeytanlara gelince, onlara karşı okumanın elbette bir yöntemi vardır ve tabi ki her ayet onları aynı derecede etkilemez.

Kur'an'la Tedavide Uyulması Gereken Yöntem

Rukye yapanların ve hastaların uyguladıkları Kur'an'la tedavinin belirli bir yöntemi vardır, buna aşağıda değineceğim. Çünkü bu konu son derece önemlidir ve çoğu kimsenin içine düştüğü hayal kırıklığına ve ortada kimilerinin bilmediği bir tedavi yöntemi olduğu düşüncesine engel olur.

Önemli Uyarı:

Tedavi eden kişinin içinde taşıdığı niyeti ve amacı cin anlar. Nitekim hasta bazı kereler tedavi edecek kişinin evine geleceğini yahut kendisi hakkında bir başka kişini söylediği şeyi bilir. Bunların tümü insanoğlunun içindeki karînin işidir. Bundan dolayı tedavi edenin de hastanın da rukye işinde doğru bir yol tutmaları gerekir. Rukyede asıl olan şifa elde etme ve hastalığı ortadan kaldırma niyetidir.

Kıraatta Niyet

Okuma esnasında niyet değişir değişmez karîn bunu anlar ve

örneğin niyet yakma niyeti olursa yanıyormuş izlenimi verir. Niyet hapsetmek olursa hapsolmuş izlenimi verir ve hareket edemediğini söyler. Niyet görmesini engellemek olursa, bana ne yaptınız göremiyorum! der. Niyet öldürmek olursa gizlenir ve ne ses verir ne de hareket eder. Eğer bıçak getirir ve seni keseceğim derseniz kan çıkıyormuş gibi sesler duyabilirsiniz ve size kesildiğini söyler...

Eğer tedavi eden kişi ondan kendisine sihrin yerini söylemesini ya da açıklamasını isterse onunla oynamaya başlar.

Cin övülmekten hoşlanan tedaviciyi sever. O rukye yapanın ve hastanın kalbinde doğacak kendini beğenme duyguları karşılığında zelil görünmeye hazırdır.

Tüm bunlar cinin insanlarla, rukye yapanlarla ve hastalarla oynamasından ibarettir. Tedavicinin sergileyeceği en isabetli tavır susmak, cinle hiç konuşmamak ve faydalı olan şeye önem vermek olacaktır. Böyle davranan kimse Allah'ın yardımıyla cine galip gelecektir. Cin rukye yapan karşısında aciz düşünce hastayı kullanır ve onu bu kişiden uzaklaştırmaya çalışır. Kısacası, gerek tedavi eden gerekse hasta, niyetlerinin cinden gizli kalmayacağını anladıklarında başka yolları terk ederek gerçek anlamda faydalı olana yönelebilir ve vakitlerini boşa harcamazlar. Bu yol cini köşeye sıkıştırır ve sonunda teslim olmaktan başka çare bulamaz.

Şeytan insanın tüm yaşamına ortaktır. O hiçbir anı kaçırmaz. Bu, içinde hiçbir mübalağa olmaya bir gerçektir.

Şeytanın asıl çalışma alanı kalptir. O bunun dışına yani diğer organlara sadece hastalık, zayıflık, gaflet gibi bazı durumlarda yönelir. Eğer şeytan kalbi etkilemeyi başaramasaydı insan hayal bile edemeyeceği şekilde rahatlık, huzur ve mutluluk içinde olurdu. Şeytan yorulmadan ve usanmadan gece gündüz çalışır. Eğer insanın içinde onu ifsat edecek bir şey bulamazsa, onu hüzün yoluyla, korkutucu rüyalar yoluyla ve vesveseler yoluyla rahatsız eder.

Karîn her ne kadar insan bedenine yerleşmiş ve onu hiçbir şekilde terk etmiyor olsa da, Allah subhanehu ve Teala bedenin sahipliğini insana vermiştir. Bedenin sorumluluğu ve kontrolü insana aittir. Buna ek olarak Allah insana bir başkasının kendi bedenini işgal etmesine engel olacak güçlü vesileler de vermiştir. Eğer bunu bozacak bir durum oluşursa, bunu kalbi ya da ruhî hastalıklar diye adlandırmaktayız.

Kuran Bedene Üç Biçimde Etki Eder:

1- Kişi şüpheler ve dünyevi arzular gibi kalbi hastalıklardan şifaya kavuşur ve bu yüzden ağlar ve bedeni titrer.

2- Kişinin imanı artar, bu yüzden bedeni titrer. Bu durum kalpte öyle bir canlılık doğurur ki, bu durumdaki kişi etrafını görmez de sanki cenneti ve cehennemi görmüş gibi bir hale bürünür. Bu durum onun dış görünüşünden okunur, kalbindeki imanın etkisinden yüzü parlar.

3- Rukye sonucunda şeytan çok etkilenir, daralır ve bedenin tamamında değil ama bazı bölgelerinde titreme olur. Okuma ya da ibadet esnasında hastanın yaşadığı durum bu durumdan başkası değildir.

Biz tedavinin birinci maddeden başlaması gerektiğini daha önce belirttik. Son maddeden başlayan tedavi aksamalara uğrar ve hasta tedavi olabilmek için senelerce uğraşır.

Tedavide rukyecinin rolü büyüktür. O cinlerin tutumlarını ve onlara nasıl muamele edeceğini bilir. Açıklama ve bilgilendirme yoluyla hastanın kalbi marazlarının giderilmesine katkıda bulunur, şeytanın kozlarını yok eder. Rukye yapanın etkisi, iman gücü oranında değişiklik gösterir.

Cinlere Etki Eden Ayetleri Tanımanın En Kolay Yolu

Hepimizin bildiği gibi cinler çok hilecidirler ve bazen tedavi edeni bile aciz bırakırlar. Onlara karşı aynı silahı kullanarak hileye başvurmak gerektiği düşüncesinde olan hata eder. En doğrusu, düzgün ve sağlam bir yol tutup bundan şaşmaksızın devam etmektir. Böyle yapıldığında birkaç hafta ya da birkaç ay sonra etkiler görülmeye başlar. Bu gerçekleştikten sonra ise artık başka bir delil aramaya gerek yoktur. Yola devam edilir ve Allah'ın izniyle amaca ulaşılır. Aslında onların en azgınları bile olsa, cinler kolay etkilenirler. Yeter ki tedavi eden kişi kararlı olsun.

Kolay ve Faydalı Bir Yol

Başparmak hastanın avuç içine konulur ve istenilen rukye yahut sure okunur. Okuyan kişi bazı ayetlere geldiğinde nabzın hızlandığını hissedecektir. Bu olay ayakaltından da kontrol edilebilir. Eğer sağ taraftan nabız hissedilmezse sol tarafa bakılır. Rukye yapan kişi bağırmalara çağırmalara değil, bu şekilde nabza itibar edebilir. Okuyan kişi ayetleri birer kez değil üç ya da yedi gibi rakamlarla tekrar tekrar okumalıdır. Bu şekilde cinin nasıl etkilendiğini ve istemese bile ortaya çıktığını açıkça görecektir. Okumaya bu şekilde odaklanan kimse faydasını Allah'ın izniyle görecektir.

DİNİMİZDE HER BİR İNSANIN "KARİN" DENİLEN BİR ŞEYTANI VAR MI?

Allah Teâlâ her bir insana bir karin kılmıştır. Bu şeytan insanı daima şerre ve isyana sevk eder. Bundan peygamber efendimiz *(s.a.v)* müstesnadır.

Ayette şöyle buyrulur: "Yanındaki karini olan şeytan: 'Rabbimiz! Ben onu azdırmadım, fakat kendisi derin bir sapıklıktaydı' der. Allah: 'Benim katımda çekişmeyin; size bunu önceden bildirmiştim. Benim katımda söz değişmez; Ben kullara asla zulmetmem' der. Çünkü Ben daha önce

gelecek tehlikeyi size bildirmiştim. Benim verdiğim kararlar değiştirilmez. Ben, kullarıma asla zulmetmem!" (Kaf, 27-29)

İbni Kesir *(r.a)* ayetin tefsiri hakkında şöyle der:

"Karini dedi ki" sözünün anlamı hakkında İbni Abbas Mücahid ve Katade şöyle demiştir: Bu bahsedilen insanın yanında görevli olan şeytandır.

"Ben onu azdırmadım" cümlesinin anlamı ise; kıyamet günü rabbinin huzuruna kâfir olarak çıkan kimseden beri olduğunu söyler ve "ben onu saptırmadım" der.

"Fakat kendisi derin bir sapıklıktaydı" sözünün anlamı ise; o kimsenin kendisi zaten sapık idi ve batıla meyli vardı, haktan yüz çeviriyordu.

Aynı Rabbimizin bir başka ayette haber verdiği gibi: "Hesaplar görülüp iş tamamlanınca şeytan onlara şöyle diyecek: "Allah size doğru vaadde bulundu. Ben de size bir şeyler vaad ettim, ama sözümden caydım. Doğrusu, benim size istediğimi yaptıracak bir gücüm yoktu. Sadece ben sizi dâvet ettim, siz de çağrımı kabul ettiniz. O halde beni ayıplamayın, kendi kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Ben, sizin daha önce beni Allah'a şerik yapmanızı da reddetmiştim." Elbette, böyle zalimlerin hakkı gayet acı bir azaptır." (İbrahim, 22)

"Benim katımda çekişmeyin" sözü ise; İnsan ve karini Rabbimizin önünde tartışmaya başlayıp insan karinine: Ey rabbim! Hak ve haikat bana geldikten sonra bu beni saptırdı, der. Şeytan ise ben onu saptırmadım kendisi zaten sapık ve haktan uzak idi" diye cevap verir.

Rabbimiz bunun üzerine"Benim katımda çekişmeyin "Ben kullara asla zulmetmem" der. Çünkü ben daha önce gelecek tehlikeyi size bildirmiştim. Bunun için peygamberler gönderdim, kitaplar indirdim.

"Benim verdiğim kararlar değiştirilmez" Yani artık her şeyin takdiri olmuş ve bitmiştir.

"Ben, kullarıma asla zulmetmem!" Bir başkasının işlemiş olduğu günah sebebiyle bir başka kimseye azap etmem ve ancak uyarıcılar gönderdikten sonra azap ederim. (Tefsir İbni Kesir, 4/227)

Abdullah bin Mesud'dan *(r.a)* rivayet edildiğine göre Rasulullah *(s.a.v)* şöyle buyurmuştur: *"Her bir kimsenin cinlerden bir karini vardır. Bunun üzerine ashab; Ey Allahın rasulü! Sizin de var mıdır? Diye sorduğunda, evet benimde var ancak Allah teala bana yardım etti de "esleme" o Müslüman oldu yahut bana boyun eğdi bu yüzden ancak bana hayrı emrediyor."* (Müslim, 2814)

Bir başka rivayette ise: *"Cinlerden ve meleklerden bir karin görevlendirilmiştir..."*

İmam Nevevi bu konu hakkında bir bab açmış; "Şeytanın insanları aldatmak ve kışkırtmak için askerlerini göndermesi ve her bir insanın yanında karin olması" diye isimlendirmiştir.

İki meşhur rivayete göre hadiste bahsedilen "esleme" kelimesinin "mim harfi" nin dammeli ve fethalı okunması söz konusudur.

"Fethalı" olduğunu söyleyenler: "ben o karinin şerrinden ve fitnesinden en emin olan kimseyim." Anlamına geldiğin söylerken "Dammeli" olduğunu söyleyenler: "Karinin Müslüman olduğunu, mümin olduğunu ancak hayrı emrettiğini söylemişlerdir.

Bu iki görüşün hangisinin daha tercih edilen görüş olduğu hususunda ihtilafa düşülmüş ve Hattabi "Esleme" kelimesinde son harfin "dammeli" okunması gerektiğini söylerken diğer Kadı Iyad gibi âlimlerde fethalı okunması gerektiğini çünkü bana ancak hayr emreder sözünden bu anlamının anlaşılması gerektiğini söylemişlerdir. Bu görüş ise tercih edilen görüştür.

Daha sonra mim harfinin fethalı okunmasını tercih edenler,

anlamı hakkında: "Esleme" boyun eğdi, teslim oldu anlamındadır çünkü Müslim'in dışında sahihlerde böyle gelmiştir derlerken diğer bazı âlimler ise: "Esleme" kelimesinin Müslüman oldu, iman etti" anlamına geldiğini söylemişlerdir. Bu hususta kuvvetli görüşte Rasulullah'ın *(r.a)* karinin Müslüman olduğudur. Çünkü bütün ümmet icma etmiştir ki; Peygamber efendimizin *(s.a.v)* bedeni, dili ve zihni şeytandan korunmuştur.

Bu hadis bizlere şeytana karşı uyanık olmamızı göstermektedir. Şeytan insanı aldatmaya, fitneye düşürmeye ve tuzağa sürüklemeye çalışır. Kişi gücü yettiğince şeytanın bu hile ve tuzaklarına karşı koyması gerekir. (Şerh Müslim, 17/157)

Abdullah bin Ömer'den *(r.a)* rivayet edildiğine göre Rasulullah *(s.a.v)* şöyle buyurur: *"Sizlerden biri namaz kılarken bir kimse önünden geçmek isterse ona müsaade etmesin hala da geçmeye kalkarsa onunla dövüşsün çünkü o bir şeytandır."* (Müslim, 506)

İmam Şevkani hadiste belirtilen "Her bir insanın karini vardır" sözünü açıklarken şöyle demiştir: karin, arkadaş, birlikte olan yani insandan hiç ayrılmayan şeytan kastedilmektedir. (Neylül Evtar, 7/3)

KARÎN İNSANIN NİYETİNİ VE AMACINI BİLİR Mİ?

Elbette ki, evet, zira bu gaybdan sayılmaz. Allah'ın kalplerde gizleneni bildiğini haber vermiş olması, onun iki meleğin ve şeytanın da bunu bilmesini sağladığı gerçeğiyle zıtlık oluşturmaz. O kendisinin kalplerde olanı bildiğini açıklamıştır. Zira bir kısım insanlar gizli konuştuklarında veya bir olayı gizlediklerinde Allah'ın bunu bileceğine inanmıyorlardı. Bunun ispatı Kuran'ın pek çok yerinde mevcuttur.

Şeriatla ilgili konular niyet, kasıt ve itikat gibi kalp amelleri etrafında şekillenir. Kafir, münafık ve Müslüman ile doğru ve yalancı arasındaki ayırım bu kalp amellerine dayanır.

Bu niyetlerin ve inançların ifsadı kalbe şüphelerin girmesiyle ve

amellerde ihlasın ortadan kalkmasıyla olur. Böylece şirkler, bidatlar ortaya çıkar ve şeriatın amacından uzaklaşılır. İnsanın amelleri konusundaki muhasebesi bu noktada başlar. Bildiğimiz o iki melek, iyiliğe yalnızca niyet etmekle birlikte hemen bir hasene yazarlar. Kötülüğe niyet edip işlememe sonucunda da yine bir hasene yazarlar. Dolayısıyla kalbin niyetini tek bilen şeytan değildir.

İyi amelin aslı kalbe dayandığı gibi kötü amelin aslı da kalbe dayanır. Yahut amel iyidir niyet de iyidir ama niyete riya, kendini beğenme, hile, haset gibi bir takım şeyler karışarak onu bozarlar. Şeytanın telkini ile ya niyet baştan tamamıyla bozuk olur ya da ona bir şeyler karışması yoluyla bozuk hale gelir. İnsan bir şeye niyet eder etmez şeytan hemen onu bozmak için devreye girer.

İnsanın, şeytanın kendisinin baş düşmanı olduğunu bilerek kalbi muhasebeyi her şeyden öne alması gerekir. Mü'minin, şeytanın kalbi üzerindeki etkisini tüm gücünü kullanarak bertaraf etmesi gerekir.

Mü'minin, organlarından önce kalbi amel eder. Münafık ise böyle değildir. O kalbine hiç önem vermeksizin organlarına yönelir.

Hakikatte şeytanın insanoğlunun kalbi üzerinde bir gücü ve hâkimiyeti yoktur. Ama kalbe karışan farklı duygular güçlü olunca şeytan bu hâkimiyeti elde eder. Bunun sebeplerinden en önemlileri Allah'tan uzak olmak, şeytanın kalbe attığı şüpheleri onaylamak, arzulara düşkünlük, riyaya geçit vermek ve kendini beğenmektir.

Bir tedavicinin bu gibi noktalara çok dikkat etmesi ve her zaman tetikte olması gerekir.

RUHİ HASTALIKLAR İÇİN KURAN EN GÜZEL DEVADIR

İmam Cafer Es-Sadık *(r.a)* şöyle demektedir;

Korkan ve Allahın şu ayetlerine kaçıp sığınmayan kişinin haline şaşarım;

﴿ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴾

"Allah bize yeter. O ne güzel vekil'dir" dediler." (Al-i İmran, 173)

Daha sonra rabbimiz şu ayetlerini gördüm;

﴿ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ﴾

"Allah'tan nimet ve bollukla geri döndüler..."(Al-i İmran, 174)

Dertlenen ve hüzünlenen kişinin, Allahın şu ayetlerine yönelmemesine ve sığınmamasına şaşarım;

﴿ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

"Senden başka ilah ve mabud yoktur, Sen münezzehsin, doğrusu ben haksızlık edenlerdenim" diye seslenmişti." (Enbiya, 87)

﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾

"Biz de ona cevap verip, onu üzüntüden kurtarmıştık. İnananları böyle kurtarırız." (Enbiya, 88)

Komplo ve hilelere maruz kalan ve Allahın şu ayetlerine sığınmayan kişiye şaşarım;

﴿ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴾

"Ben işimi Allah'a bırakıyorum. Doğrusu Allah, kulları görür." (Mümin, 44)

Daha sonra bu ayetin hemen sonrasında rabbimizin şu ayetini gördüm;

﴿ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴾

"Allah; o adamı, kurmak istedikleri tuzaktan korudu. Kötü azap Firavun'un adamlarını sardı." (Mümin, 45)

Ayrıca günahkâr olduğunu ikrar eden fakir bir kul olarak rabbiniz af ve mağfiretini dileyen bir kimse olarak bende şu ayetleri ekliyorum;

Hastalanan ve şifa bulmak için Allahın şu ayetlerine müracaat etmeyen kişiye şaşarım;

﴿ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾

"Başıma bir bela geldi, (Sana sığındım), Sen merhametlilerin merhametlisisin" diye Rabbine nida etmişti." (Enbiya, 83)

﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ وَءَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴾

"Biz de onun duasını kabul etmiş ve başına gelenleri kaldırmıştık. Katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra olmak üzere ona tekrar ailesini ve kaybettikleriyle bir mislini daha vermiştik" (Enbiya, 84)

Şirk Ve Sakıncalı Bir Lafız İçermediği Müddetçe Hastaya Rukye Yapılması Caizdir[14]

Daimi fetva komisyon fetvasında; şirk lafzı ya da manası anlaşılmayan bir şey olmadığı müddetçe rukye yapmak caizdir. Kuran veya ayetlerle yahut Rasulullahdan *(s.a.v)* sabit olmuş sahih dualarla rukye yapılmasında kişinin bir sakınca yoktur. Fakat cin isimlerinin veya Salih kimselerin isimlerinin ya da manası anlaşılmayan bir kısım şeylerin yazılması caiz değildir. Hadisi şerifte; *"Şirk lafızları yoksa rukye yapmada sakınca yoktur"* buyrulmaktadır.[15]

Hastaya Kuran Okumak Meşrudur

Bu konu ile ilgili olarak, büyük âlimler heyeti üyesi olan, şeyh Muhammed bin Salih El-Useymin fetvasında şöyle demektedir: sihir yapılmış veya başka bir hastalığı yakalanmış olan bir hastaya, kurandan olması veya mübah dualardan olması şartı ile kuranın rukye olarak okunmasında bir sakınca yoktur. Rasulullahın *(s.a.v)*, sahabelerine rukye yaptığı sabittir.[16] Bir diğer konuya geçmeden önce dua ile alakalı bazı uyarılarda bulunmak istiyorum.

DUÂNIN BAZI ÂDÂBI ŞUNLARDIR

-Duâda ihlâslı (samimî) olmak.

-(Duâya) Allah Teâlâ'ya hamd ve senâ ile başlamak, sonra Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e salât ve selâmda bulunmak,

14) Suudi Arabistan daimi fetva komisyonu.

15) Müslim-Ebu Davud.

16) Şeyh İbni Usemiyn fetvası.

-Daha sonra duâ etmek ve duâyı başladığı gibi, Allah Teâlâ'ya hamd ve senâ ile ardından da Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e salât ve selâmda bulunarak bitirmek.

-Duâda kararlı olmak ve duânın kabul olunacağına kesin inanmak.

-Duâda ısrarlı olmak ve kabul olunması için acele etmemek.

-Duâ ederken kalben hazır olmak.

-Hem bolluk, hem de darlık halinde duâ etmek.

-Duâda Allah Teâlâ'dan başkasından istememek.

-Âilesine, malına, çocuğuna ve kendine bedduâ etmemek.

-Duâ ederken sesi kısmak, duâ kısık sesle ve yüksek ses arasınn da olmalıdır.

-Duâda günahı itiraf edip ondan istiğfarda bulunmak ve nimeti itiraf edip o nimete karşılık Allah Teâlâ'ya şükretmek.

-Duâda zora kaçmamak.

-Kendini duâya vermek, huşu içerisinde olmak, yalnızca Allah Teâlâ'dan istemek ve O'ndan korkmak.

-Haksızlık edilen kimselere haklarını iâde etmek ve bu haksızlıklara tevbe etmek.

-Duâyı üçer defa yapmak.

-Duâda kıbleye yönelmek.

-Duâda elleri kaldırmak.

-İmkânı varsa duâdan önce abdest almak.

-Duâ ederken Allah Teâlâ'ya karşı edepli olmak.

-Önce kendisi, sonra başkası için duâ etmek. Örneğin: Allahım! Bana ve falancaya mağfiret eyle, demek gibi...

-Duâda, Allah Teâlâ'nın güzel isimlerini ve yüce sıfatlarını aracı kılarak veya duâ eden kimsenin kendisinin daha önce yaptığı salih bir ameli aracı kılarak veyahut da hayatta olup hazır bulunan salih bir kimsenin duâsını aracı kılarak O'na yalvarmak.

-Duâ eden kimsenin yediği, içtiği, giydiği şeyler helal olmalıdır.

-Bir günah veya yakın akrabayla ilişkiyi kesmeyi içeren bir duâ olmamalıdır.

-Duâ Eden kimse, iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan ve günahlardan uzak duran kimse olmalıdır.

-Hastanın Allah tealanın güzel isimleriyle dua etmesi, cinleri ve şeytanları perişan eden sebeplerden bir tanesidir. Esamu-l Hüsna ile dua etmek; hem duanın kabul edilmesi ve hem de şeytanların def-i için oldukça etkilidir.

ESMAU-L HÜSNA

الله

En güzel isim ve sıfatlara sahip olan. Varlığı zorunlu ve bütün övgülere layık zâtın adı.

اَلْقُدُّوسُ	اَلْمَلِكُ	اَلرَّحِيمُ	اَلرَّحْمَنُ
EL-KUDDÛS Her türlü eksiklikten çok uzak, pek temiz.	**EL-MELİK** Bütün âlemin sahibi ve yöneticisi.	**ER-RAHÎM** Bağışlayıcı, sevdiklerine merhamet eden.	**ER-RAHMÂN** Çok rahmet sahibi ve şefkatli.
اَلْعَزِيزُ	اَلْمُهَيْمِنُ	اَلْمُؤْمِنُ	اَلسَّلَامُ
EL-ÂZİZ Mutlak galip.	**EL-MUHEYMİN** Evrenin bütün işlerini düzenleyen.	**EL-MU'MİN** Kendine sığınanları emin kılan, iman ile şereflendiren.	**ES-SELAM** Her türlü tehlikelerden kulunu selâmete çıkaran.

اَلْبَارِئ **EL-BÂRİ'** Herhangi bir modele bağlı kalmadan bütün varlıkları yaratan.	اَلْخَالِقُ **EL-HALİK** Her şeyi takdirine uygun yaratan.	اَلْمُتَكَبِّرُ **EL-MÜTEKEBBİR** Çok büyük, her hususta büyüklüğü gösteren.	اَلْجَبَّارُ **EL-CEBBAR** Dilediğini yapmaya muktedir olan.
اَلْوَهَّابُ **EL-VEHHÂB** Her türlü nimeti karşılıksız veren.	اَلْقَهَّارُ **EL-KAHHÂR** Düşmanlarını kahreden, zelil hale getiren.	اَلْغَفَّارُ **EL-GAFFÂR** Daima af eden, tekrarlanan günahları affeden.	اَلْمُصَوِّرُ **EL-MUSAVVİR** Tasvir eden, her şeye bir suret ve şekil veren.
اَلْقَابِضُ **EL-KÂBİD** Daraltıp sıkan, kıtlık veren. Ruhları kabzeden.	اَلْعَلِيمُ **EL-ÂLİM** Ezel ilmiyle her şeyi bilen.	اَلْفَتَّاحُ **EL-FETTÂH** Her türlü müşkülleri çözüp kolaylaştıran.	اَلرَّزَّاقُ **EL-REZZÂK** Rızıkları yaratan ve kullarına bahşeden.
اَلْمُعِزُّ **EL-MÜİZ** Dilediğini ilimde yükselten.	اَلرَّافِعُ **EL-RAFİ** Mü'minleri kendisine yakınlaştırarak, yücelten.	اَلْخَافِضُ **EL-HAFİD** İslâm düşmanlarını ahirette zelil eden.	اَلْبَاسِطُ **EL-BÂSİT** Rızkı genişleten, ruhları bedenlere yayan.

اَلْبَصِيرُ	اَلسَّمِيعُ	اَلْمُذِلّ	اَللَّطِيفُ
EL-BASİR	**ES-SEMÎ'**	**EL-MUZİL**	**EL-LATİF**
Her şeyi kusursuzca gören.	Her şeyi hakkıyla işiten.	Alçaltan, zillet veren.	En ince ve gizli işleri bütün incelikleriyle bilen.
اَلْعَدْلُ	اَلْحَكَمُ	اَلْعَظِيمُ	اَلْحَلِيمُ
EL-ADL	**EL-HAKEM**	**EL-AZÎM**	**EL-HALÎM**
Bütün yaptıkları hak ve adalet üzere olan.	Hüküm verme yetkisini elinde bulunduran.	Zatının ve sıfatlarının mahiyeti anlaşılamayacak kadar ulu ve yüce olan.	Kullarının yaptıklarına karşı hemen öfkelenmeyen.
اَلْخَبِيرُ	اَلْعَلِيُّ	اَلشَّكُورُ	اَلْغَفُورُ
EL-HABÎR	**EL-ALİYY**	**EŞ-ŞEKÛR**	**EL-GAFÛR**
Her şeyin içyüzünden haberdar olan.	Hükümranlık bakımından en Yüce olan.	Yapılan şükürlere çok ecirle karşılık veren.	Günahları bağışlayan, affediciliği tam olan..
اَلْمُقِيتُ	اَلْحَفِيظُ	اَلْكَبِيرُ	اَلْكَرِيمُ
EL-MUKÎT	**EL HAFÎZ**	**EL-KEBÎR**	**EL-KERÎM**
Her muhtaca ihtiyacı kadar rızık veren.	Koruyup gözeten, dengede tutan.	Mutlak ulu, yüce.	Keremi ve bağışı bol olan.

اَلْجَلِيلُ **EL-CELİL** Sıfatları sonsuz kemalde bulunan.	اَلْحَسِيبُ **EL-HASİB** Kullarının yaptıklarını muhasabeye tâbi tutan.	اَلْوَاسِعُ **EL-VÂSİ'** Bütün sıfatları sonsuz ve sınırsız olan.	اَلْمُجِيبُ **EL-MUCİB** Dua ve isteklere cevap veren.
اَلرَّقِيبُ **ER-RAKÎB** Kullarının her şeyini gözeten.	اَلْمَجِيدُ **EL-MECÎD** Şanı Yüce, kadri büyük olan.	اَلْوَدُودُ **EL-VEDÛD** Mahlukatını seven ve onların hayrını isteyen.	اَلْحَكِيمُ **EL-HAKÎM** Hüküm ve hikmet sahibi.
اَلْحَقُّ **EL-HAKK** Mevcudiyet ve ulûhiyyeti gerçek olan.	اَلشَّهِيدُ **EŞ-ŞEHÎD** Bilinen ve bilinmeyenin şahidi.	اَلْبَاعِثُ **EL-BÂİS** Ölü kalpleri hidayetle dirilten.	اَلْمَتِينُ **EL-METÎN** Kuvveti çok şiddetli olan.
اَلْقَوِىُّ **EL-KAVÎ** Kudretli ve her şeye gücü yeten.	اَلْوَكِيلُ **EL-VEKÎL** Kendisine güvenilip, dayanılan.	اَلْمُحْصِى **EL-MUHSÎ** Her şeyin sayısını bilen.	اَلْحَمِيدُ **EL-HAMÎD** Fiilleriyle ve nimetleriyle övgüye layık olan.

اَلْوَلِيُّ **EL-VELÎ** Dost ve yardım edici.	اَلْمُحْيِي **EL-MUHYÎ** Hayat veren, dirilten.	اَلْمُعِيدُ **EL-MUÎD** Ölümden sonra dirilten.	اَلْمُبْدِئُ **EL-MÜBDÎ'** Varlıkları daha önce bir misli ve benzeri olmaksızın ilk defa yaratan.
اَلْقَيُّومُ **EL-KAYYÛM** Kainatı yöneten, Yüce varlık.	اَلْحَيُّ **EL-HAYY** Ezeli hayata sahip olan.	اَلْمُمِيتُ **EL-MÜMÎT** Ölümü yaratan, ecelleri geldiği zaman canlıları öldüren.	اَلْوَاحِدُ **EL-VÂHİD** Zâtında, sıfatlarında, isimlerinde ve hükümlerinde asla ortağı olmayan.
اَلْمُقْتَدِرُ **EL-MUKTEDİR** Her şeye gücü yeten, kudretli.	اَلْوَاجِدُ **EL-VÂCİD** Mutlak zengin olan.	اَلْقَادِرُ **EL-KĀDİR** Dilediği gibi yapmaya gücü yeten.	اَلصَّمَدُ **ES-SAMED** Hiç bir şeye muhtaç olmayan.
اَلْمُتَعَالِ **EL-MÜTEÂL** Aklın mümkün gördüğü her şeyden, her halden pek yüce.	اَلْاَحَدُ **EL-AHAD** Kesin olarak itaat edilen ve bir olandır.	اَلْمُؤَخِّرُ **EL-MUAHHİR** Dilediğini geri bırakan, tehir eden.	اَلْمُقَدِّمُ **EL-MUKADDİM** Arzu ettiğini öne alan, ileri geçiren.

اَلتَّوَّابُ **ET-TEVVÂB** Kullarına tövbe kapılarını açan.	اَلظَّاهِرُ **EL-ZÂHİR** Varlığını ve birliğini belgeleyen bir çok delilin bulunması açısından, apaşikar.	اَلْاٰخِرُ **EL-ÂHİR** Varlığının başlangıcı olmayan Allah'ın sonu da yoktur.	اَلْاَوَّلُ **EL-EVVEL** Başlangıcı olmayan.
اَلْعَفُوُّ **EL-AFUV** Günahları silip sahibini cezalandırmak vazgeçen.	اَلْوَالِي **EL-VÂLİ** Bütün kâinatın yöneteni ve hâkimi.	اَلْبَاطِنُ **EL-BÂTIN** Mukkaddes zâtı idraklere sığmayacak kadar yüce olan.	اَلْمُنْتَقِمُ **El-MÜNTAKIM** Zulüm etmeksizin intikam alan.
اَلْمَانِعُ **EL-MÂNİ'** Koruyucu sebepler yaratarak zararları önleyen.	اَلْبَرُّ **EL-BERR** Kullarına karşı iyiliği çok olan.	مَالِكُ الْمُلْكِ **MÂLİK-ÜL MÜLK** Mülkünde dilediği gibi tasarruf edebile	اَلرَّؤُفُ **ER-RAÛF** Kulları hakkında kolaylık murat eden.
اَلنَّافِعُ **EN-NÂFİ'** Dilediğine fayda veren.	اَلْجَامِعُ **EL-CÂMİ'** Kıyamet günü hesaba çekmek için mahlukatı toplayan.	اَلْمُقْسِطُ **EL-MUKSİT** Tam adalet ve mermahet üzere olan.	ذُوالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ **ZÜ'L-CELÂLİ VE'L-İKRÂM** Hem büyüklük hem de fazlı kerem sahibi.

اَلْهَادِى **EL-HÂDÎ** Batıldan ve delaletten uzaklaştıran.	اَلْمُغْنِى **EL-MUGNÎ** Dilediğine zenginlik veren.	اَلْغَنِىُّ **EL-GANÎYY** Nimet rahmet hazineleri sonsuz olup hiçbir şeye muhtaç olmayan.	اَلنُّورُ **EN-NÛR** Alemleri nurlandıran, aydınlatan.
اَلصَّبُورُ **ES-SABÛR** Azap etmekte acele etmeyen.	اَلضَّارُّ **ED-DÂR** Zarar verici yaratan, dilerse kuluna zarar veren.	اَلْبَاقِى **EL-BÂKÎ** Mâhlukat yok olduktan sonra varlığı devam eden.	اَلْبَدِيعُ **EL-BEDÎ'** Eşi benzeri olmadan örneksiz yaratan.
اَلرَّشِيدُ **ER-REŞİD** İnsanları hayırlı işlere irşad eden.	اَلْوَارِثُ **EL-VÂRİS** Mülkünü imtihan edilmesi için, belirli bir müddet emaneten insanlara verir.		

HANGİ ZAMAN VE HANGİ MEKANALARDA DUA ETMEK DAHA MEŞRUDUR

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "(Ey Peygamber!) Kullarım beni sana sorarlarsa: (Benim onlara) yakın olduğumu, duâ edenin duâsına icâbet ettiğimi söyle. O halde kullarım da (emrettiklerimi yerine getirmek ve yasakladıklarımdan da sakınmak sûretiyle) bana itaat etsinler ve bana îmân etsinler. Umulur ki (dünya ve âhiret saadeti için) doğru yolu bulurlar."[17]

-Müslümanın, Allah Teâlâ'ya bütün vakitlerde, özellikle de duânın kabul olunduğu vakitlerde duâ etmesi gerekir. Bu vakitlerden bazıları şunlardır:

-Gecenin ortasında duâ etmek.

-Beş vakit farz namazlardan sonra.

-Ezan ile kâmet arası.

-Gecenin son üçte birlik bölümü (seher vakti).

-Farz namazlar için ezan okunurken.

-Yağmur yağarken.

-Cuma gününün bir vakti.(Bu vakit, tercih edilen görüşe göre, ikindiden sonra ve güneş batmadan önceki vakittir.)

-Samimî bir niyetle zemzem suyu içerken.

-Namazda secdede iken.

-Müslümanın, müslüman kardeşine (gıyâbında) yaptığı duâ.

-Arefe günü (Arafat'ta) yapılan duâ.

-İlim meclislerinde müslümanlar biraraya geldiklerinde yapı-

17)Bakara Sûresi: 186

lan duâ.

-İtaatkâr evlâdın anne ve babasına olan duâsı.

-Abdest aldıktan sonra Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'den rivâyet olunan duâ okunduğu zaman.

-Hacda küçük cemreye taşları attıktan sonra yapılan duâ.

-Hacda orta cemreye taşları attıktan sonra yapılan duâ.

-Kâbe'nin içinde yapılan duâ. Hıcr-i İsmâil'in içerisinde namaz kılan kimse, Kâbe'nin içinde kılmış sayılır. Çünkü Hıcr-i İsmâil Kâbe'dendir.

-Safa tepesinde yapılan duâ.

-Merve tepesinde yapılan duâ.

-Meş'ar-i Haram'da (Müzdelife'de) yapılan duâ.

HADİSLERLE TEDAVİ OLMANIN DELİLLERİ

Bizzat Kuran-ı Kerimde Cenâb-ı Hakk: "Dua edin icabet edeyim"[18] emrederek: "Duanız olmazsa Allah nazarında hiçbir kıymetiniz yoktur"[19] buyurarak mutlak şekilde dua etmeye teşvik etmektedir. "Dua"nın manâsı "Allahtan istemek" olduğuna göre bu ilâhî davette -"Bütün hastalıklardan şifa" dâhil- her şeyin Allahtan talebedilmesine bir çağrı vardır. Kaldı ki Resulullah hastalıklarımıza Allahtan şifa istemeye daha açık ifadelerle bizleri çağırmış, kendisi fiilî örnekler vermiştir.

-Avf İbnu Mâlik *(r.a)* anlatıyor: "Biz cahiliye devrinde afsunlama yoluyla tedavide bulunurduk. Bu sebeple: "Ey Allahın Resûlü Bu hususta ne dersiniz?" diye sorduk. Bize: *"Okuduğunuz duaları bana arzedin bakayım"* buyurdular. (Biz de okuyup arzettik.

---

18) Gâfir 60.

19) Furkan 77.

Dinledikten) sonra: *"İçerisinde şirk olmayan dua ile rukye yapmada bir beis yoktur"* buyurdular."[20]

Bu rivayet, dua yoluyla hasta tedavi etmenin caiz olduğunu göstermektedir. Ancak okunan duada şirke müteallik bir ibare, bir kelam, bir amel bulunmamalıdır. Âlimler, Allahın isimleriyle, Kuran âyetleriyle, bu manâda olan başka dualarla rukye yapmanın yani tedavi etmek ümidiyle hastaya okumanın caiz olduğunu söylerler. Küfür ifade eden veya manâsı anlaşılamayan kelimelerle rukye caiz değildir, haramdır denmiştir.

– Enes *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *(s.a.v)* bize, zehire karşı, göz değmesine karşı, nemle kurduna karşı rukye yapmamıza ruhsat tanıdı."[21]

– Ali *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *(s.a.v)* bir hastaya geldiği veya kendisine bir hasta getirildiği zaman şu duayı okurdu: *"Ey insanların Rabbi! Acıyı gider, şifa ver, sen Şâfisin. Senin şifandan başka şifa yoktur. Senden hiçbir hastalığı hariç tutmayan bütün hastalıklar için şifa istiyoruz."*[22]

Hadiste geçen *"Senin şifandan başka şifa yoktur"* cümlesi, bütün şifaların Allahın takdirine tevâfuk etmesiyle hâsıl olduğunu, Onun takdiri, ilmi olmadan şifa olmadığını ifade eder. Evet, kavuşulan sıhhat sebebiyle gerçek teşekkür Rab Teâlâya olmalıdır. Hadiste bütün hastalıklardan şifa istenmektedir.

– Yine Ebu Saîdil-Hudrî *(r.a)* anlatıyor: "Cibrîl *aleyhisselam* Resulullah *(s.a.v)*ın yanına geldi ve: "Ey Muhammed, hasta mısın?"diye sordu. *"Evet"* cevabını alınca, Cibril *aleyhisselam* şu duayı okudu; "Seni Allahın adıyla, sana eza veren bütün hastalıklara karşı, bütün kötü nefis ve hasedce gözlere karşı sana okuyorum. Allah sana şifa

---

20) Ebu Dâvud, Tıbb 18, (3886); Müslim, Selam 64, (2200)

21) Müslim, Selam 2196) ,58); Ebu Dâvud, Tıbb 3889) ,18); Tirmizî, Tıbb 2057 ,15.

22) Tirmizi, Daavât 122, (3560), Rivayet Buhâride Hz. Âişeden gelmiştir. Mardâ 20, Tıbb 39.

versin, ben Allahın adıyla sana dua ediyorum."[23]

– Ebu Derdâ'nın *(r.a)* anlattığına göre, kendisine bir adam gelerek idrar tutukluğuna yakalandığını söyledi. O da adama: "Ben Resulullah *(s.a.v)*dan şöyle söylediğini işittim" dedi: *"Sizden kim hastalanırsa şu duayı okusun: "Rabbunallahullezî fissemâi tekaddese ismüke, emrüke fissemâi vel-ardı, kemâ rahmetüke fissemâi fecal rahmeteke fil-ardı. Veğfir lenâ hûbenâ ve hatâyânâ. Ente Rabbut-Tayyibîn. Enzil rahmeten min rahmetike ve şifâen min şifâike alâ hâzalvecei fe yebreu. (Ey huzuru semavatı dolduran Rabbim Senin ismin mukaddestir. Senin emrin arz ve semadadır, tıpkı Rahmetin semâda olduğu gibi. Arza da rahmetinden gönder ve bizim günahlarımızı ve hatalarımızı affet. Sen (kötü söz ve fiillerden kaçınan) bütün iyi kimselerin Rabbisin. Bu ağrıya, Rahmetinden bir rahmet, şifandan bir şifa indir, iyileşsin."*[24]

– Osman İbnu Ebil-Âs *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *(s.a.v)*'a müslüman olduğum günden beri bedenimde çekmekte olduğum bir ağrımı söyledim. Bana: *"Elini, vücudunda ağrıyan yerin üzerine koy ve şu duayı oku"* buyurdu. Dua şu idi: Üç kere: "Bismillah"tan sonra yedi kere, *"Eûzu bi-izzetillâhi ve kudretihî min şerri mâ ecidu ve uhâziru." "Bedenimde çekmekte ve çekinmekte olduğum şu hastalığın şerrinden Allahın izzet ve kudretine sığınıyorum"* diyecektim.

Bunu birçok kereler yaptım. Allah Teâlâ benden hastalığı giderdi. Bunu ehlime ve başkalarına söylemekten hiç geri kalmadım."[25]

– Müslüman bir kul eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eder ve yedi kere; *"Yüce arşın sahibi olan yüceler yücesi Allahtan (Rabbi Kerimden) sana şifâ vermesini dilerim."* bu duayı okursa hasta şifa bulur[26]

23) Müslim, Selam 2186) ,40); Tirmizî, Cenâiz 972) ,4)

24) Ebu Davud.

25) Müslim, Selam 2202) ,67); Muvatta, Ayn 942 ,2) ,9); Ebu Dâvud, Tıbb 3891) ,19); Tirmizî, Tıbb 2081 ,29.

26) Tirmizi-Ebu Davud.

Peygamber efendimiz *(s.a.v.)* ölüm döşeğinde iken mübârek ellerini bir su kabına koyup ondan sonra mübârek yüzünü mesh ederek şöyle buyurmuştur: *"Allahtan başka ilâh yoktur. Şüphesiz ölümün sekerâtı (kendinden geçirme halleri) vardır."*

"Allahtan başka ilâh yoktur ve Allah en uludur. Allahtan başka ilâh yoktur, O birdir. Allahtan başka ilâh yoktur. O'ndan başka ilâh yoktur. Mülk Onundur, hamd de Ona aittir. Allahtan başka ilâh yoktur. Güç ve kuvvet ancak Allahtandır."[27]

MÜMİN BELALARDAN VE HASTALIKLARDAN KURTULMAZ

Hayatın her aşaması bir imtihandan ibarettir. Hayatta insanın başına türlü çeşitli güzellikler, iyilikler ya da zorluklar belalar, musibetler ve sıkıntılar gelir. Bunların hepsi bir imtihandır. İnsanlar günümüzde başlarına gelen musibetlerin ve belaların neden geldiğini anlayamamakta ve bunların hepsinin nasıl açıklanması gerektiğini bilememektedir. Bu olan biteni doğru bir şekilde değerlendiremeyip meselenin arka planını keşfedememektedir.

İnsanlar başlarına gelen onca olay ve sıkıntıların ne gibi hikmetlerinin ve gayelerinin olduğunu görememektedir. Aynı zamanda bütün bu musibet, zorluk ve sıkıntılar karşısında nasıl hareket edeceğini bilemeyip gereğinde kaderine ve kazasına karşı çıkmakta isyan edip bir mümine yakışmayan düşüncelere girerek etrafına eşine veya çocuklarına kötü muamelede bulunabilmektedir.

Bazen de çok basit sıkıntılar karşısında pes edip ümitsizliğe kapılmakta ve ne yapacağını bilememektedir. Ne acı vericidir ki, bazı insanlar bu tür sıkıntılar karşısında cinnet geçirmekte ve psikolojik sıkıntılarla karşılaşmakta ve doktorlara başvurmaktadır. Bazı kimseler de bu tür sıkıntı ve zorluklar karşısında kendisini İslam dininden çıkartabilecek sözler sarf ederek İslam dininden sıyrılıp

27) Tirmizi- İbni Mace, Albani sahih demiştir.

çıkmakta ve bunun farkında bile olmamaktadırlar. Öyle ki bazı insanlar bu sıkıntı ve çaresizlikler karşısında kendisinin hayatına son vermekte ve intihar etmektedir. Nihayet insan bu ameliyle bazı âlimlerinde dile getirdiği gibi kendi eliyle kendisi cehenneme atabilmektedir. Hayat bir imtihandır. Şüphesiz imtihan: Kazanmakla kaybetmeyi aynı anda hatırlatan esrarlı bir kelimedir...

İçinde hem ümidi saklıyor, hem korkuyu. Lezzet ve acı onda birbirine karışmış. İnsanı ne güldürüyor, ne ağlatıyor. Zevk ve sefa onu takip edecek, azap ve cefa ondan sonra gelecek. Bütün bu sayılanlar, aynı zamanda, dünya imtihanının da özellikleri değil mi? İnsan da bu dünyada imtihan olmuyor mu?

Sadece küçük bir farklılık söz konusu o da bu dünya imtihanlarının neticesi hiçbiri ebedi değil. Fakat içinde bulunduğumuz hayat imtihanının neticesinde sonsuz bir saadet veya sonsuz bir şakat vet vardır. Dünya imtihanları genelde bilgi, beceri üzerine kurulur. Fakat dünya hayatının imtihanı ise kişinin kalbi, dili ve azaları ile yapacağı bütün her şeyi kapsar.

Şüphesiz hayat büyük bir imtihandır. Zira bulûğa erinceye kadar, imtihan öncesi: Kâğıt-kalem hazırlama safhası. Bulûğa ermekle, insan imtihan kâğıdını, amel defterini doldurmaya başlar ve ölünceye kadar aralıksız kalem oynatır. Bu imtihanın herkes için günün birinde sona ereceği malum; ama kimin elinden kâğıdının ne zaman alınacağı belli değil. İmtihan denilince, insanın hatırına çok şeyler geliyor. Bazılarını sıralayalım: İmtihanda önemli olan çok yazmak değil, doğru yazmaktır. Öyle ise, uzun ömür, güzel şeylerden daha fazla yazmak için istenmeli. İmtihan salonunda en önde oturmak, elbiselerin en güzelini giyinmek, kalemlerin en kıymetlisini kullanmak neticeye zerre kadar tesir etmez. Bunların hepsi caiz, ama hiçbiri vacip değil. Vacip olan, şart olan: Sorulara doğru cevap vermek. Bahtiyarlık da, bedbahtlık da imtihan süresince belli olmaz. Sonunu, bilmediğimiz kimsenin dünyevi imkânlarına heveslenme-

miz doğru değil. İmtihan süresince kimseye müdâhale edilmiyor. Dileyen dilediğini yazmakta serbest. Ama doğru yazmaya teşvik, yanlış için tehdit var. Her ikisi de adayların menfaatine. Bu dünya imtihanının en önemli bir özelliği de, adaylara doğru cevapların önceden peygamberle ve kitapları aracılığıyla bildirilmiş olması. Öyle değil mi? Neleri yapıp, nelerden sakınacağımızı hepimiz bilmiyor muyuz? Diğer imtihanların aksine bu imtihanda, başkalarıyla yardımlaşmamız serbest bırakılmış; hatta sevap kılınmış. Çalışkan bir öğrencinin yanına gidip, kâğıdına bakıp, biz de doğruyu yazabiliriz. Ve cevabımız kabul görür. Gerçekte, doğruda, hakta ve güzelde yardımlaşma serbest. Başkalarına yanlış cevap yazdırmak veya yanlışı taklit etmek yasak! Kim bu imtihanda kendisi kadar başkalarının kazanması için de gayret gösterirse, ihsana mazhar oluyor. Öğrettiği kadar da kendi notuna ilâve ediliyor.

Bir kimsenin karşılaştığı sıkıntı, felaket, musibet, bela ve zorlukların ne tür bir açıklaması, nasıl bir imtihan olduğu, bu başa gelenlerin ne amaç ve gaye taşıdığının altının çizilmesi ve madalyonun arka yüzünü ortaya konularak kafalardaki sorulara yanıt aranmalıdır. Nitekim insanların başına gelen musibet ve belaların hangi manalar taşıdığı netleştirerek madalyonun arka yüzünü göstererek olayların perde arkası iyi okunması ve insanların karşılaşmış veya karşılaşacakları bela ve musibetler karşısında ne yapmaları ve nasıl bir tutum ve inanç içerine gireceklerini bilmeleri sağlanmalıdır. Böylece kişi sabretmeyi, üzülmemeyi ve gevşememeyi öğrenmeli ve bütün başına gelenlerle mücadele etmenin, sabretmenin kendine neler kazandıracağını anlamalı ve nihayet her şeyin kendisi için bir imtihan olduğunu iyice anlaması ve bu imtihanı başarılı bir şekilde bitirmesine katkı sağlanmalıdır.

İşte bu nedenle, bu içinde bulunduğumuz imtihan sürecinde bu tür olayların ve musibetlerin ne manaya geldiğinin üzerinde iyice durulması ve bu bağlamda bazı sorulara cevap verilmesi sağlanarak insanların kafasındaki sorular cevaplandırılarak insanların güzel notlar alması sağlanmalıdır.

İlk bakışta bu imtihanı herkesin kazanacağı akla geliyor. Ama gel gör ki, insanların çoğu, yine de yanlış yola sapıyorlar. Bunun sebebini, hakkı batıl, batılı ise hak gösteren etkenleri iyi tanımak ve onları tanıdıktan sonra onlarla mükemmel bir şekilde mücadele etmek kalıyor. Bu etkenler: şeytan, nefis, kâfir ve münafık insanlar...

Dünyada imtihanlar çok çeşitli. Kimi servetinden imtihan oluyor, kimi servet düşmanlığından. Kimi sıhhatinden, kimi hastalığından... Kimi borçlu kalmaktan, kimi alacaklı olmaktan... Herkes imtihan olduğu içindir ki, gerçek manada, kimse rahat değil. Dünyada rahat yoktur. Kuşkusuz imtihanda vaktinde rahat yoktur; çalışma ve gayret vardır, endişe ve ümit vardır, üzüntü ve sabır vardır...

Hepimiz bilmekteyiz ki, Allah bir kimseye hastalık takdir etmiş ise, o kişiye hastalık isabet eder. Mümin bir kimsenin başına hastalığın gelmesinin hikmet ve sebepleri şunlar olabilir;

1-Kıyamet gününde, Allahın yanındaki derece ve makamın yükseltilmesi,

2-Günahların ve hataların temizlenmesi,

3-İlahi ceza ve intikam alınması,

4-İyiyi kötüden, imanlıyı imansızdan seçme ve temizleme,

5-Fitneye düşürerek sınanma ve denenme,

6-Daha kötü bir belayı def etme,

7-Kul'a rabbini hatırlatma, hak yola ve yaratılış gayesine döndürme,

8-Şükredenlerin ve nankörlük edenlerin ortaya çıkması,

9-Allahın fazlının ve nimetinin bilinmesi ve unutulmayıp hatırlanması,

Burda kişinin aklına şöyle bir soru gelebilir. Pekâlâ, yukarıda beyan edildiği gibi hastalık kişinin günahlarına keffaret, cennetteki derecesinin yükselmesine ya da daha kötü bir belayı def etme gibi faydaları var ise neden Allahtan şifa dilenmektedir?

Âlimler bu konu hakkında şöyle demişlerdir: hasta olan bir kimsenin Allahtan şifa istemesi caizdir. Zira "Dua bir ibadettir. Ne sevaba ne de kefârete ters değildir. Zira her ikisi de hastalığın başlangıcında ve sabretmek sonucu hâsıl olur. Dua eden ise iki ecrin ve sevabın arasındadır: Ya talep etmiş olduğu şifa verilecek, ya da ona bedel, faydalı olanın kendine isabet etmesi veya zararının defedilmesi suretiyle maslahat verilecektir. Bunların hepsi de Allah'ın fazlındandır.

Bir Müminin hayatı imtihandan ibarettir. Yüce rabbimiz: "Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takvâ gösterirseniz, muhakkak ki bu, (yapılacak) işlerin en değerlisidir." (Al-i imran 186)

Resülullah *(aleyhissalâtü vesselâm)*: *"Mü'mine bir hastalık gelir, sonra da Allah ona şifa verirse, bu hastalık onun geçmiş günâhlarına kefâret, geri kalan hayatı için de bir öğüt olur"* buyurur. (Ebu Davud)

Bir insanın başına gelen hastalıkların tümü Allahın takdiridir. Bundan kaçış yoktur. Bir hasta Allah dilemedikçe asla iyileşemez ve tedavi olamaz. Hastalıkları veren Allahtır ve şifayı da verecek olan yalnızca O'dur. Şüphesiz bir kimsenin sağlıklı ve sıhhatli olması en güzel ve en büyük devadır.

"Ne acayiptir mü'minin işi! Gerçekten onun her işi hayırdır. Bu hal, mü'minden başka hiçbir kimse için böyle değildir. Eğer ona sevinç verici bir şey isabet ederse şükreder. Bu da kendisi için bir hayır olur. Eğer ona zarar ve ziyan verecek bir şey isabet ederse sabreder, bu da kendisi için hayır olur".(Müslim)

Şüphesiz insanın yaratılış gayesi rabbine ibadet ve itaat etmesi içindir. Bu ibadet ve itaatin karşısına birçok engeller konulmuş böylece kulun, hadisi şeriflerde buyrulduğu gibi; Allahın en değerli olan malı, cenneti birçok engelleri aşarak elde etmesi ve hak etmesi sağlanmıştır. Allah Resûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: *"Kim korkarsa, akşam karanlığında yol alır. Kim gece yol alırsa, hedefine varır. Dikkat edin! Allahın malı pahalıdır! Dikkat edin! Allahın malı cennettir!"*(Tirmizi)

BELANIN TARİFİ

Bela, kelimesi Arapça bir kelime olup çoğulu belayadır. Arapçada fiil olarak ise "belahu" İmtihan etmek ve sınamak manasında kullanılmaktadır. "Belahu Allahu" Allah onu imtihan etti ve sınadı demektir.[28] Yani bela demek, imtihan, deneme ve ortaya çıkarmadan ibarettir.

Bela; sözlük anlamı olarak: denemek, yapmak, bitkin hale getirmek demektir. İmtihan için başa gelen musibete de belâ denir. Arapçada elbisenin eskidiğini ifade etmek için de bu kelime kullanılır. Denenmek veya bir sınamaya uğramak insanı yıprattığından dolayı; belâ; kelimesiyle ifade edilmektedir. Kuran-ı Kerim'de daha çok denemek, sınamak, imtihan etmek anlamlarında kullanılmaktadır. Aynı kökten gelen; belaya; Türkçedeki belâ ve musibet anlamına gelir. Terim anlamı; Gerek darlıkta ve gerekse genişlikte insanın denenip imtihana tâbi tutulması, imtihan maksadıyla başa gelen musibet ve meşakkat bulunan olay demektir. Başa gelen belâlar, musibetler birer deneme ve sınama olduğundan ve insanı çeşitli biçimlerde eskitip yıprattığından dolayı, başa gelen olaylara; belâ; denmiştir. Bu bakımdan, dinin emirleri ve yasakları, bütün yönleriyle belâdır. Altın, ateş ile kullar ise belâ ve musibet ile imtihan edilir ve böylece mümin ile kâfir birbirinden ayrılır. Sabredenlerle sabretmeyip isyan edenler bir birinden ayrılır.

---

28) Muhtar Es-Sıhah, bela kelimesi.

Bir kimsenin imtihan edilip sınanması, iki manaya gelmektedir. Bunlar, kişinin durumunun bilinmesi ayrıca bilinmeyen bir durumunun ortaya konmasıdır. İkincisi ise, bir kimsenin iyi veya kötü olduğunun belirlenmesidir. Nitekim bazen bir kimsenin imtihan edilmesi bu iki manayı da içermekte veya bu manalardan bir tanesini içermektedir.[29]

Belâ-İmtihan- kelimesi Kuran-ı Kerim; de ise sözlük manasına paralel olarak çoğunlukla; denemek, sınamak; manalarındadır. Kuran da; belâ kelimesi, türevleriyle birlikte otuz yedi yerde geçmektedir. Çoğu ayette aynı anlamda kullanılan; "fitne" kelimesi ise, türevleriyle birlikte atmış yerde kullanılır. Aslında Kuran'ın insanlara anlatmak istediği mesaj, hayatın bir imtihandan ibaret olduğu daha doğrusu bir imtihanlar silsilesi olduğudur.

Zaten insanoğlunun, yeryüzünün ve gökyüzünün yaratılış gayeleri de insanın imtihana tâbi tutulması olduğudur. Ölüm ve hayatın yaratılışı da aynı gayeyi taşır. Cenneti kazanabilmek için, insanın hayatı boyunca tâbi tutulacağı imtihanlarda cennete lâyık olduğunu ispatlaması lâzımdır. İmtihanlar, hakikaten iman edenler ile etmeyenleri birbirinden ayırır.

Hayatın tümü doğumdan ölüme bir imtihandır. Ölüm sonrası ise bu imtihan neticesinde elde edilen neticenin ya cennette sayısız nimetle mükâfatlandırılması ya da cehennem ateşinde ebedi azab ve işkence ile bedbaht bir şekilde cezalandırılmasıdır. Rabbim bizleri bu büyük hayat imtihanında, muvaffak kılsın ve karşılığı cennet olan neticelerle bu imtihandan çıkmayı bizlere nasip etsin... Âmin

Müslümanın Kendisine Rukye Yapmasının Bir Sakıncası Yoktur:

Müslümanın kendisine rukye yapmasının bir sakıncası yoktur.

29) El-Müfredat fi Garib El-Kuran.

Bu onun için mübah, hatta güzel bir sünnettir. Nitekim Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* kendisine rukye yapmış, ashâbından bazıları da kendilerine rukye yapmışlardır. Bu konuda sıl olan budur. Yani kişinin kendisine rukye yapmasıdır. Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: "Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* hastalığa yakalandğı zaman, kendi üzerine İhlas, Felak ve Nas sûrelerini (Muavvizât'ı) okur ve üfürürdü. Sancısı (ağrısı) arttığı zaman ise ben onun üzerine okurdum. Bereket ümit ederek eliyle de onun vücudunu meshederdim."[30]

Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*, bu ümmetten hesapsız ve azapsız olarak cennete girecek yetmiş bin kişinin özellikleri hakkında şöyle buyurmuştur: *"Onlar, rukye yapmazlar, başkasından kendilerine rukye yapmalarını istemezler, uğursuzluğa inanmazlar ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler (dayanırlar)."*[31]

Hadiste geçen: ((... لَا يَرْقُونَ ...)): *"...rukye yapmazlar,..."* Lafzı, hadisi rivâyet eden sahâbînin sözüdür: Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* bunu söylememiştir.[32]

Şeyhul islâm İbn-i Teymiyye *-Allah ona rahmet etsin-* bu konuda şöyle demiştir: "Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* bunları (hesapsız ve azapsız olarak cennete girecek kimseleri) methederek onların kimseden kendilerine rukye yapmalarını istemediklerini belirtmiştir. Oysa rukye duâ cinsindendir. Ama bununla birlikte onlar hiç kimseden bunu istemezler. Hadiste ((لَا يَرْقُونَ)) "rukye yapmazlar" lafzı geçmektedir ki bu söz, yanlıştır. Çünkü onların kendilerine ve başkalarına rukye yapmaları güzel bir davranıştır.

Nitekim Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* hem kendisine, hem de başkasına rukye yapardı, fakat başkasından kendisine ruk-

30) Buhârî; hadis no: 4728. Müslim; hadis no: 2192.

31) Müslim; hadis no: 220.

32) Buhârî, bu hadisi rivâyet etmiş (hadis no: 5420), fakat orada bu lafzı zikretmemiştir.

ye yapmasını istememiştir. Çünkü kendisine ve başkasına yaptığı rukye, kendisine ve başkasına duâ etmesi cinsindendir. Zaten bu da kendisinin *-sallallahu aleyhi ve sellem-* emrolunduğu bir davranıştı. Zirâ Allah Teâlâ'nın Âdem, İbrahim ve Musa gibi peygamberlerin kıssalarında zikrettiği gibi, bütün peygamberler Allah Teâlâ'ya niyaz etmişler ve O'na yalvarıp yakarmışlar."[33]

İbn-i Kayim de *-Allah ona rahmet etsin-* bu konuda şöyle demiştir: ((لاَ يَرْقُونَ)) "rukye yapmazlar" lafzı, diğer lafızların arasında gelmiştir ki, bu bazı râviler tarafından yapılan bir yanlıştır."[34]

Bazı alimlerde bu hadisi: O müminler ki, içerisinde şirkv eharam olan sözlerle rukye yapmazlar" diye açıklamışlardır. Allah en doğrusunu bilir.

Rukye, mü'minin ona devam etmesi gereken en büyük ve en önemli ilaçlardan birisidir.

Müslümanın, kendisine veya başkasına rukye yaparken söylemesi meşrû olan duâlara gelince, bu duâlar pek çoktur. Bu duâların en büyüğü; Fâtiha, İhlâs, Felak ve Nas sûreleridir. Nitekim Ebu Saîd el-Hudrî'den *-Allah ondan râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: "Bir grup sahâbî çıktıkları yolculukta Arap kabilelerinin birisinin yanından geçerlerken onlardan kendilerini misafir etmelerini istediler. Fakat kabile onları misâfir etmediler. Bir ara kabile reisini bir akrep soktu. Kabilenin fertleri onu tedavi etmek için her yola başvurdular ama hiçbir şey sonuç alamadılar.

Aralarından birisi: Şu konaklayan insanlara gidip de sorsanız, belki onlardan birisinin yanında fayda verecek bir şey vardır, dedi.

Bunun üzerine yanlarına gittiler ve: Ey topluluk! Efendimizi akrep soktu. Her yola başvurduk ama ona hiç bir şey fayda vermedi. Sizden herhangi birinizde efendimize fayda verecek bir şey var mı?

---

33) Mecmûu'l-Fetâvâ; c: 1, s: 182.

34) Hâdi'l-Ervâh"; c: 1, s: 89.

dediler.

Bir sahâbî: Evet, Allah'a yemîn ederim ki ben rukye (Kur'an ile tedavi) yapabilirim. Ancak biz sizden bizi misafir etmenizi istedik, fakat siz bizi misafir etmediniz. Bize bir karşılık belirlemediğiniz sürece size rukye yapmam, dedi.

Sonunda onlarla bir koyun sürüsü üzerinde anlaştılar. Sahâbî kabile reisine gidip Fâtiha sûresini okuyup adamın üzerine üflemeye başladı. Adam, devenin bağından çözülüşü gibi, sanki hiçbir şey olmamış gibi birden hızla yürümeye başladı. Bunun üzerine kabile fertleri, üzerinde anlaşılan koyun sürüsünü (30 tane koyunu) onlara verdiler.

Sahâbeden bazıları birbirlerine: Sürüyü aranızda paylaşın, dediler.

Fakat rukye yapan sahâbî (Ebu Saîd el-Hudrî): Hayır. Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in yanına gidip olup biteni ona anlatıncaya kadar paylaşmayın, bakalım bize ne buyuracak? dedi.

Bunun üzerine Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in yanına gidip olup bitenleri anlattılar.

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*: *Onun (Fâtiha Sûresi'nin) rukye olduğunu nereden bildin?* buyurdu. Sonra *iyi yapmışsınız (onu alın ve) aranızda paylaşın, bana da bir pay ayırın*, buyurdu. Ardından Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* gülümsedi."[35]

Rukye Yapan Kimse Hafifçe Üfleyerek Tükürür:

Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: "Rasûlullah -sallallahu ale-yhi ve sellem-hastalığa yakalandğı zaman, kendi üzerine İhlâs, Felak ve Nas sûrelerini (Muavvizât'ı) okur ve üfürürdü. Sancısı (ağrısı) arttığı zaman

35) Buhârî; hadis no: 2156. Müslim; hadis no: 2201.

ise ben onun üzerine okurdum. Bereket ümit ederek eliyle de onun vücudunu meshederdim."[36]

Hadiste geçen يَنْفُثُ lafzı, içerisinde tükürük olmadan hafifçe üfürmektir. Bazı âlimler, içerisinde hafif tükürükle üfürmektir, demişlerdir.[37]

Rukye Yapan Kimse Ağrıyan Yerine Elini Koyar:

Osman b. Ebi'l-Âs-tan *-Allah ondan râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e gelerek müslüman olduğundan beri bedeninde hissettiği sancıyı ona şikâyet edince, Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* ona şöyle buyurmuştur: *"Sağ elini, vücudunun ağrıyan yerine koy ve üç defa: Bismillah, yedi defa da şöyle de: Çektiğim sancının ve sakındığım (ağrının) şerrinden Allah'ın izzet ve kudretine sığınırım."*[38]

Tirmizî'nin rivâyetinde ise şu fazlalık vardır: "(Osman b. Ebi'l-Âs) dedi ki: (Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in) bana yaptım, Allah bendeki sancıyı (ağrıyı) giderdi. Ben de hâlâ âileme ve başkalarına böyle yapmalarını emrediyorum."[39]

Abdullah b. Abbas'tan *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: "Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hasan ve Hüseyin'e rukye yapar ve şöyle buyururdu: *Babanız (İbrahim -aleyhisselâm-, oğulları) İsmail ve İshak'a rukye yapar ve şöyle duâ ederdi:*

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ.

36) Buhârî; hadis no: 4728. Müslim; hadis no: 2192.

37) Bkz: İmam Nevevî, Sahih-i Müslim Şerhi; hadis no: 2192.

38) Müslim; hadis no: 2202.

39) Albânî; Sahîh-i Tirmizî; hadis no:1696.

"Her şeytanın, her zehirli hayvanın ve nazar eden her gözün şerrinden, Allah'ın noksansız sözlerine (isimlerine, sıfatlarına ve Kur'an âyetlerine) sığınırım." (Buhârî; hadis no:3191)

HASTALIKLARA ŞİFA VERECEK SIKINTILARI GİDERECEK ANCAK ALLAH'TIR

Allahu tebareke ve Teâlâ her şeyi yaratandır. Her şeye güç yetiren ve istediğini istediği şekilde ve istediği zamanda yapandır. Her şeye rahmet eden O'dur. Allah rahmet etmezse hiç kimse rahmet edemez. Rahmet ve şifa sahibi ancak Allah'tır. Nitekim hastalıklara şifa verecek sıkıntıları giderecek ancak Allah'tır. "Beni yaratan da, doğru yola eriştiren de O'dur. Beni yediren de, içiren de O'dur. Hasta olduğumda bana O şifa verir. Beni öldürecek, sonra da diriltecek O'dur. Ahiret gününde yanılmalarımı bana bağışlamasını umduğum O'dur. Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat." (Şuara, 78-82)

Şifa veren ancak Allah'tır. Sıkıntıları giderecek ve dertlilere deva verecek olan sadece ve sadece Allah tır. İnsanlara afiyet ve sıhhat verecek ancak Allah'tır. Allahın kuvvetinin yanında başka bir kuvvet yoktur. Allahın kuvvetinin üstünde asla bir kuvvet yoktur.

"Allah sana bir sıkıntı verirse, onu O'ndan başkası gideremez. Sana bir iyilik dilerse O'nun nimetini engelleyecek yoktur. O'nu kullarından dilediğine verir. O, bağışlayandır, merhametlidir." (Yunus, 107)

İşte bunun için Eyüp *(a.s)* hastalığı ağırlaştığında; Ey izzet sahibi ve bağışlayan Allah'ım. Hastalara şifa verecek ve yeterli olacak ancak sensin. Kudretinle hastalıklara şifa verecek sıkıntıları giderecek yine sensin diye rabbine niyaz ve nida da bulunurdu. "Eyüp de: "Başıma bir bela geldi, (Sana sığındım), Sen merhametlilerin merhametlisisin" diye Rabbine nida etmişti." (Enbiya, 83)

Ya rabbi! Sen bize dua etmemizi emrettin ve bizim dualarımıza icabet etme vaadinde bulundun."Biz de onun duasını kabul etmiş ve başına gelenleri kaldırmıştık. Katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra

olmak üzere ona tekrar ailesini ve kaybettikleriyle bir mislini daha vermiştik." (Enbiya, 84)

Hasta bir kimse bolca dua etmesi, Allaha yalvarması, dua ederken duasının mutlaka kabul edileceğine gönülden inanması ve hastalığına şifa verileceğine iman etmesi esastır. Bununla birlikte afiyete kavuşmak için Allahın isimleri ile dua etmesi gerekir. "En güzel isimler Allah'ındır, O'na o isimlerle dua edin, O'nun isimleri konusunda eğriliğe sapanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasını göreceklerdir." (Araf, 108)

"Başıma bir bela geldi, (Sana sığındım), Sen merhametlilerin merhametlisisin" (Enbiya, 83)

Şüphesiz Allaha sığınarak ve ondan şifa dileyerek yardım isteyen bir kimseye, Allah şifa verecek ve sıkıntılarını giderecektir. İnsanoğlu ne kadar da aciz ve zayıftır!

RUKYEDE HANGİ ŞARTLAR ARANIR?

İbn Hacer el-Askalanî *(r.a)* âlimlerin şu üç şartın bulunmasıyla rukyenin caiz olacağı üzerinde görüş birliği içerisinde olduklarını bildirmektedir:

a) Allah Teâlâ'nın kelamıyla (âyetlerle), isimleri veya sıfatlarıyla olması;

b) Arap diliyle veya başka bir dille anlaşılır olacak şekilde yapılması;

c) Yapılan rukyenin bizzat faydasının dokunduğuna değil, umulan faydanın Allah Teâlâ tarafından gönderildiğine inanılması.[40]

Rukye; Mubah Ve Şirk Olmak Üzere iki Çeşittir.

1- Mubah Olan Rukye: Kur'ân-ı Kerim'den ayetlerle Allah

40) Fethul-Bari 10/206.

Teâlâ'nın isim ve sıfatlarıyla, arapça ve anlamı anlaşılır bir dille yapıldığı takdirde mubahtır. Aişe *(r.anh)*'dan rivâyet edilen bir hadis-i şerifte şöyle denilmektedir: "Rasûlüllah *(s.a.v)* son hastalığında muavvizeteyni okuyup kendisine üflüyordu. Hastalığı ağırlaştığı zaman onları okuyarak üzerine üflüyor ve onların bereketi için elini meshediyordum"[41]

Bu anlamda rivâyet edilen hadisler çoktur. Bazı âlimler Rasûlüllah *(s.a.v)*'in; *"Göz değmesi ve hummanın dışında rukye yoktur"*[42] hadisine dayanarak, göz değmesi, yılan ve akrep sokması dışında rukyenin caiz olmadığı kanatine varmışlardır. Ancak diğer bazı âlimler de bu hadisin, rukyenin en fazla faydalı olacağı anlamına sarfedildiğini, *"Zülfikardan başka kılıç yoktur"* sözüne kıyas yaparak cevaplandırmışlardır. Çünkü diğer hadislerde görüldüğü gibi, Rasûlüllah *(s.a.v)* başka şeyler için de rukyeye cevaz vermiştir.

2- Haram Olan Rukye: Anlaşılmaz sözler, anlamsız kesik harfler, bilinmeyen isimler, yıldız, ay ve farklı şekiller çizilerek yapılan şeyler, bilenlerin Arapçadan başka bir dille rukye yapması, demir, tuz kullanarak veya ip bağlayarak rukye yapılması haram kılınmıştır. Aynı şekilde cin isimleri, bedir savaşına katılmış olan ashabın isimleri yahut ashabı kehfin isimleri ya da bu tür isimlerle de rukye yapmak yahut yazmak haramdır.

Şabir *(r.a)*'dan şöyle rivayet edilmektedir: "Rasûlullah *(s.a.v)* rukye yapılmasını yasakladı. Amr ibn Hazm'ın çocukları gelip şöyle dediler: "Ya Rasûlüllah! Biz bir tür rukye yapardık ve onunla akrep sokmalarına karşı korunurduk". Rasûlüllah; *Ona dönün onda bir kötülük görmüyorum. Sizden her kim kardeşine fayda vermeye güç yetirirse ona faydalı olsun*" demişti.[43]

41) Buharî, Tıb, 32; Müslim, Selâm, 51-52.

42) Buharî, Tıb, 17.

43) Müslim, Selam, 63.

RUKYE YAPAN KİMSEDE ARANAN ŞARTLAR:

Bu konuda asıl olan kişinin kendisine rukye ayetleri ve duaları okumasıdır. Ancak kişi kuran okumasını bimiyor yahut cinlerin yahut büyünün etkisi ile okuyamıyor ise kendisine rukye yapacak bir kimse bulabilir. Rukye yapacak kimsede aranacak şartları şöylece sıralayabiliriz:

1-Rukye yapan kimse akide olarak sahih bir akideye sahip olan kimse olmalıdır. Kişinin akidevi konularda en azından zaruri olan bilgilere sahip olması gerekir. Bunun yanında kendisi islam dininin dışına çıkarak söz, amel ve inançlardan da uzak tutan kimselerden olmalıdır.

2-Rukye konusunda bilgiye sahip olması ve bu konuda tecrübe sahibi olması gerekir. Çünkü rukye yapan kimse birçok çeşitli vaakıalarla karşılaşılabilir. Karşılaşmış olduğu her çeşit duruma karşıya bilgisi yahut tecrübesi olan birisi olmalıdır.

3- Genel olarak dinin esaslarını, tevhidi bilen biri olmalıdır. Gerektiğinde bazı hallerde ve bazı zamanlarda hastanın diline gelen cin'e; kâfir ise islam dinini güzelce anlatabilmelidir. Şayet cin Müslüman ise kendisine; insan bedenine girmenin yasak olduğu, bunun haram kılındığı izah etmelidir.

4-Rukye yapan kimse kendisini ve ailesini; Sahih bir akide, ibadetler, zikirler ile koruyan biri olmalıdır. Çünkü hasta da var olan büyü, cin vs şeyler rukye yapan kimseye sirayet edebilir. Hastada bulunan cin, hastanın bedeninden çıktıktan sonra intikam duygusuyla, zarar vermek amacıyla, istemediği bir şeyi yaptırdığı için rukye yapan kimseye yahut ailesine zarar vermeye kalkabilir. Bu nedenle rukye ayetlerinin veya bu konudaki duaları okuyacak kimse her yönüyle kendisini bu tür zararlardan koruyabilecek bir kimse olmalıdır. En güzel korunma: Dini bir bütün olarak yaşamakla olur. Dini yükümlükülerini öğrenmek ve yaşamakla olur.

5- Rukye yapan kimse takva sahibi biri olması gerekir. Çünkü

kişinin dinine bağlılığı oranında yapmış olduğu rukyenini tesiri söz konusu olur. Fasık, facir yahut tevhidi bilmeyen bir kimsenin yapmış olduğu rukyeden hayr gelmez, şifada beklenilmez. Bu tür kimseler islam dinine aykırı büyü yapabilirler, dinimizde sabit ve sahih olmayan tedavi yollarına girebilir.

Buharî, Sahih'inde İbn Mes'ûd'dan şunu nakleder: *"Allah şifanızı size haram kıldığında vermemiştir.*

Müslim'in Sahihinde Târik b. Suveyd el-Cu'fi'den rivayet edildiğine göre, Târik, Hz. Peygamber'e (s.a.) şarabı sormuş, Peygamber de onu yasaklamış veya yapılmasını hoş görmemiştir. Bunun üzerine Târik: "İlaç için yapacağım" deyince Peygamber de: *"O ilaç değil, fakat hastalıktır."* buyurmuştur.

Yani haram yollarla, haram olan şeylerle tedavi olunmaz. Çünkü buda haramdır. Dinini güzel bilmeyen bir kişi İslam dinine aykırı sözler söyleyebilirler. Bu nedenle kişi dini konularda hassas olan kişilerden rukye talep etmelidir.

6- Bu konuda tecrübe çok önemlidir. Zira hastanın bedeninde bulunan cinler; hastanın nefes almasına, azalarıyle kendisine zarar vermesine yol açabilirler. Rukye yapan kimse bu konularda tecrübe sahibi bir kimse ise nasıl müdahale etmesi gerektiğini bilir. Hatta hastanın bedeninde bulunan cin, hastayı öldürmeye kalkabilir. Bu nedenle rukye yapan kimse hatta mümkünse ilerde zor durumlara düşmemek için hastadan yazılı olarak hiçbir sorumluluğu kabul etmediğine dair bir belge alabilir yahut imzalatabilir. Böylelikle yaşanılabilecek olan herhangi bir olumsuz durumda rukye yapan kimse kendisini güvence altına almış olur. Zira birçok kereler şahit olunduğu gibi bu tür hastalıkların neticesinde yahut tedavi esnasında birçok tatsızlıklar yaşanabilmektedir. Bunu bilen bilir.[44]

44) Bir keresinde, bir kişiye cin musallat olunduğu söylenildi. Gidip baktığımızda bu kişinin cin musallat olabileceği kanısına varmıştık. Saatlerce rukye tedavisi ve hatta birkaç dayak atılmasına rağmen bu kişide hiçbir olumlu ilerleme göremedik. Orada bulunan tecrübeli bir arkadaşımız hastanın cin hastası olmadığını, psikolojik bir

Rukye yapan kimse kendisini şeytanların ve cinlerin şerrinden iyi korumazsa, şeytanlar ve cinler bu rukye yapan kimseye musallat olabilirler.

- Rukye yapan kimse; kendisini zikir, namaz, kuran, abdest, takva, ihlâs vs şeylerle korumazsa şeytanlar ve cinler rukye yapan kimseden çekinmez, saldırır ve nitekim şeytan musallat olabilir. Rukye yapan kimsede şu haller var ise, bu kişi kendisini –Allah en doğrusunu bilir- iyi koruyamıyor demektir.

- Bu kimse çokca esner. Çok uykusu gelir.

- Gönlü daralır, sıkılır ve okumuş olduğu rukyeyi tamamlayamaz.

-Ümitsizlik ve başarısızlık kendine hâkim olur.

- Çeşitli vesveselere kapılır, zihni dağılır ve bir türlü kendisini rukyeye verip odaklanamaz.

TOPLU RUKYE YAPMAK TAVSİYE EDİLMEZ, FERDİ RUKYE YAPMAK TAVSİYE EDİLİR

Bunun sebeplerini kısaca şöylece sıralayabiliriz:

1- Her bir hastanın durumunun tam olarak tespit edilememesi. Bu yüzden hangi hastaya hangi ayetlerle müdahale edileceğinin bilinememesi ve yeterli önlem alınamaması. Bu nedenlede hastaya tavsiye edilecek, yapması gerekenlerin tespit edilememesi.

2- Bu tür vakıalarda çocuklar buna şahit olabilirler. Nitekim hastaların düşmüş olduğu; ağlama, bağırma, çırpınma, garip garip hareketler vs şeyler çocuklar üzerinde olumsuz etkiler bırakabilir. Bu da çocukların korkmasına, psikolojilerinin bozulmasına, kötü

hastalığ olduğu bu nedenle hemen doktoro gitmesi gerektiğini söyledi. Nitekim bu kişi hastaneye yatırılınca gerçekten hastalığının cin ile alakasının olmadığı görüldü. Görüldüğü gibi bu tür vakıalarda tecrübenin çok büyük önemi vardır.

rüyalar görmelerine sebep olabilir.

3- İnsanların birbirinden etkilenerek, kendilerinde hiçbir hastalık bulunmamasına, sağlıklı olmalarına rağmen diğer gerçek hastalardan etkilenerek hastalar gibi hareket edebilirler. Bu ise rukye yapan kişinin işini oldukça zorlaştırır. Kimin gerçek hasta, kimin diğer hastalardan etkilendiğini bilemez. Bu kişilerin kendi kuruntusu ve yanılgıları sebebiyle olabilirken ayrıca şeytan da vesvese vererek hasta olmayan insanlara etki edebilir.

4- Böyle durumlarda rukye yapan kimse çok zor ve sıkıntılı dud rumlarla baş başa kalabilir. Örneğin hastalanan kimseler kendisine kötü sözler söyleyerek sövebilirler, üzerine saldırabilirler. Ferdi durumlarda ise böyle pek durumlar olmaz.

5- Hastalar içerisinde zayıf imanlı, ahlakı bozuk, fasık kimselerin diliyle şeytanlar, rukye yapan kimseye etkileyecek kötü sözler söyleyebilirler.

6-Toplu rukeylerde kişilerin gizli hallerinin deşifre edilmesi, hastalık ve zafiyetlerinin diğer insanlar tarafından görünmesine sebebiylet verebilir. Nitekim hasta insanların diğer insanlar içerisinde rezil olmaları söz knousu olacaktır. Yahut cinlerin hastaların dilleriyle söylemiş oldukları sözlerden daha sonra çok utanç duyacaklar ve kendilerini küçük düşürmüş olacaklardır.

7-Hastaların hallerinin meclsilerde konuşulması söz konusu olacağı için birçok hasta kimsenin toplu rukyelere katılmadığı görülür. Böylelikle hasta kimseler tedavi olmaktan kaçınırlar ve tedavi olmazlar.

8- Bu tür toplu rukyelerde; hastalananların çok olması hasebiyle rukye yapan kimse kibre ve gurura kapılabilir. Bu ise rukye yapan kişi için hiçte güzel bir durum değildir. Zira böyle bir durum rukyenin tesir etmemesine sebep olabilir.

HASTAYA RUKYE YAPILACAK OLAN MEKÂNDA BULUNMASI GEREKEN SARTLAR:

1. Mekânı, doğru bir imanın gerektirdiği şekilde hazırlamak. Mesela canlı varlıklara ait resim ve heykellerin çıkartılması gibi. Böylece meleklerin oraya girmesi sağlanmış olur.

2. Mekânda müzik, çalgı aleti vb.haram alet ve edavat türü şeylerin bulunmaması.

3. Mekânda dine aykırı unsurların bulunmaması. Mesela sigara içen bir adam ya da açık saçık bir kadın gibi.[45]

RUKYE YAPILACAK OLAN HASTANIN DİKKAT ETMESİ GEREKEN HUSUSLAR:

1- Hasta kadın olsun erkek solun, küçük olsun büyük olsun rukye ayetleri okurken yahut kendisine okunurken abdestli olması gerekir.

2- Hastayı bir başka kimse okuyor ve hasta kadın ise mutlaka şer-i bir tesettüre bürünmüş olması gerekir. Mümkünse el ve yüz de dâhil bütün bedenini örten elbiseler giymesi gerekir.

3- Hasta kadın ise ve yabancı bir kimse rukye ayetleri ve dualarını okuyor ise; mutlaka yanlarında hastanın bir yakın mahremi olması gerekir. Bu şart oluşmadan asla rukye yapılmamalıdır.

4- Hastaya rukye ayetleri okunurken üzerinde bulunan elbisetsini açması, saçını başını yolması, çırpınması vs şeyler söz konusu olabilir. Bu yüzden tedbirli olunarak bu tür şeyler vuku bulmadan hemen bunun önüne geçilmelidir. Hastanın üzeri büyük bir çarşaf ile örtülerek bunun önüne geçilmeye çalışılabilir.

5- Hastaya rukye yapılırken hasta bağırabilir ve çığlık atabilir.

---

45) Es-Sârimu'l-Bettâr, s. 107-108.

Özellikle hastada bulunan cin bu tür konularda tecrübeli ise rukye yapan kimseyi zor durumda bırakmak için bu tür yollara başvurabilir. Rukye yapan kimseler bu tür cinlerin tuzaklarına düşmemek için tedbir almaları etraftaki komşuların yanlış anlamalarının önüne geçmek için gerekli tedbirleri almaları gerekir.

6- Rukye yapılacak hasta şayet bedenini uyuşturan cinsten hap vs ilaçlar kullanıyor ise rukye yapılacağı gün bunları asla kullanmamalıdır. Çünkü hastanın bedeninin tepki vermesi herhangi bir uyuşturucu ilaç kullanmamasına bağlıdır. Hasta bir gün önce ilaç tedavisini terk etmelidir. Zaten hasta büyü-cin-nazar hastası ise almış olduğu ilaçlar kendisine hiçbir fayda sağlamayacaktır. Ancak bedenin uyuşmasına, bedendeki cinin geçici süreliğine uyuşmasına sebep olacaktır. Tecrübe edebildiğimiz kadarıyla kullanılan ilaçlar cinlere de etki etmekte ve onlarıda uuyşturmaktadır. Dolayısıyla geçici olarak uyuşmuş olan cin ilk fırsatta hastaya yine zarar vermeye kalkmaktadır. Bu yüzden kullanılan ilaçlar rukye yapılmadan bir gün önce terk edilmelidir.

7- Hasta kimse; rukye yapılmadan önce kendisi için yazılmış olan; muska, büyü vs şeyleri, rukye yapan kimsenin gözetiminde ve yönlendirmesiyle imha etmelidir. Çünkü bunlar kuran ve sünnet ile tedavinin önündeki engellerden biridir. Hastanın kendiside bunları imha edebilir. Bir suya güzelce rukye ayetleri okur, suyun içerisine biraz sirke katabilir. Güzelce rukye ayetlerini okurayarak büyü, muska vs şeyleri açabilir. Düğümlü şeyleri açmadan önce ve çözerken çokça rukye ayetleri okunmalıdır. Bir taraftan okurken bir taraftan da muska vs şeyler çözülmelidir. Şayet büyü vs şeyler düğüm atılarak yapılmış ise mutlaka bu düğümler çözülmelidir.

Bunu yaparken dikkatli olunmalıdır. Çünkü bazen muska, büyü vs şeyler yapanlar, bunları korumaları için cin görevlendirmektedirler. Cin çarpması bazen bu sebeple olabilmektedir. Yani büyüyü çözmeye çalışan kimseyi görevli cin çarpabiliyor. Dolayısıyla düğümleri çözmeye çalışan kimse; muska, büyü vs şeyleri korumakla

görevli olan cin tarafından çarpılabilirler. Bu nedenle kişi her şeyden önce kendisini güzelce rukye ayetleri ile vücudunu meshederek koruma altına almalıdır. Aynı zamanda ailesini, çocuklarınıda böylece koruma altına almalıdır. Zira bunlarada bir zarar gelebilir. Okunmuş olan suya bunlar çözülerek konur ve suda büyülerin, muskaların çözülmesi beklenir. Yani su içerisine atılan bu şeylerde var olan yazılar iyice kaybolana kadar suda bunlar bekletilmelidir. Daha sonra insanların ayak basmadığı bir yere bu su dökülmelidir. İçerisinde var olan muska, büyü de daha sonra yakılarak yine insanların ayak basmadığı bir yere gömülmelidir.

RUKYE YAPAN ERKEK KİMSE; ZARURİ DURUMLARDA HASTA KADINA DOKUNABİLİR Mİ?

Bu konuda Şeyh Halid Habeşi'nin Rukye'de kadına temas konusundaki kitabını inceledim. Genel olarak kitabın özetini yapmak istiyorum:

Öncelikle kadınla tokalaşma konusunu inceliyor şeyh ve bu konuda âlimlerden 4 görüş zikrettikten sonra racih olan görüşü; "genç olsun yaşlı olsun yabancı kadınlarla tokalaşmanın mutlak olarak caiz değildir" konuyla ilgili hadislerle birlikte açıklıyor.

Ardından Rukyenin bir tıp olduğunu güzel bir şekilde açıklayıp rukye esnasında hastaya dokunmayı zaruret hukuku dâhilinde incelemeye başlıyor.

Konuya İbn Kayyim'in *rahimehullah* aşağıdaki görüşüyle başlıyor. "Acziyetle beraber vacip yoktur! Zaruretle beraber haram yoktur!"

Ardından şer'an zaruret durumları olan dinin, nefsin, aklın, nesebin, malın muhafazasından korkma durumlarını bu durumlarda haramların mübah, vacibin terk, vaktin tehiri gibi cevazlardan bahsediyor.

Zaruret hukukunun bina edildiği 4 ayet: (Bakara 173, Maide 3,

Enam, 119 ve 145) ve hükümle alakalı Buhari ve Müslim'in tahric ettiği 6 hadisi zikrediyor.

"Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir." (Bakara, 173

"... Kim son derece açlık haalinde çaresiz kalırsa, günâha meyil maksadı olmaksızın (haram olan etlerden yiyebilir). Çünkü Allah çok yarlığayıcı, çok esirgeyicidir." (Maide, 3)

"Niçin Allah'ın adı anılarak kesilen hayvanların etlerinden yemiyorsunuz? Oysa Allah çaresizlik sonucu yemek zorunda kaldıklarınız dışında, size haram kıldığı etleri ayrıntılı biçimde açıkladı. Birçokları bilmeden keyfi arzularına uyarak insanları yoldan çıkarırlar. Hiç kuşkusuz Rabbin sınırı aşanları herkesten iyi bilir." (Enam, 119)

"De ki: "Bana vahyolunanda, ölü, akıtılmış kan, domuz eti -ki pistir- ve yoldan çıkararak Allah'dan başkası adına kesilen hayvandan gayrisini yemenin haram olduğuna dair bir emir bulamıyorum; fakat darda kalan başkasının payına el uzatmamak ve zaruret miktarını aşmamak üzere bunlardan da yiyebilir." Şüphesiz ki Rabb'in, Gafur'dur, Rahim'dir." (Enam, 145)

Hadislerin tam Türkçe metinlerini dileyen araştırsın ben sadece rivayet kısmını hatırlatacağım;

Birinci hadis: Ümmü Seleme'nin "Rasulullah sav'den hacamat için izin istemesi ve Ebu taybe'nin hacamat yapması"

İkinci hadis: Rubeyy binti Muavızın "Rasulullah ile savaşlara çıkar ve yaralıları tedavi ederdik" diye bildirdiği hadis ki bu hadisten İbn Hacer bir Kadının erkeği zaruret halinde tedavi edebileceiğine cevaz vardır hükmünü çıkarmıştır. O halde bunun aksi de yani erkek de zaruri bir durumda kadına dokanabilir.

Üçüncü hadis: Müslim'de geçen *"ensardan kadınların yaralıları tedavi ettiği..."* hadis ve imam Nevevi'nin hadis hakkında kadınların gazveye çıkması ve su taşımak, yaralıları tedavi etmek konusunda yardımlarına dair açıklaması vardır.

Dördüncü hadis: Müslim'de geçen Ümmü Atiye'nin savaşlarda yemek yaptıkları yaralıları tedavi edip hastaların başında durduklarını anlattığı hadis.

Beşinci hadis: Ahmed bin Cahş'ın Hamne binti Cahş'ı susayanlara su taşıyıp yaralıları tedavi ettiğini gözleriyle gördüğünü anlattığı Taberani'de hasen bir senedle geçen hadis.

Ve konuyla alaklaı mevkuf birkaç haber daha naklediyor ardından alimlerin erkeklerin kadınları tedavi etmesi hakkındaki görüşlerine geçiyor...

Hanefilerden, Malikilerden, Şafi ve Hanbelîlerden cumhur uleimanın Müslüman erkek doktorun kadın doktor bulunamaması halinde hastaya bakması ve dokunmasının cevazına dair nakilde bulunuyor. Odada yalnız olmamak, bir örtü üzerinden dokunmak gibi bazı şartları da ardından zikrediliyor.

Genel görüşü anlattıktan sonra imam Ahmed bin Hanbel'in Mervezi'nin rivayet ettiği Kitâb-ül-vera' ve'l-îmân eserinden, "kadın hastayı erkeğin tedavisi " başlığında nakiler aktarıyor. Mesela kırığı olan bir kadına; bir mücebberin (kırık, çıkıkçı, alçıcı) dokunabileceği...

Yaralı bir kadına yaranın olduğu bölgenin elbisenin yeterli miktarda yırtılıp müdahele edilebileceği... Gibi seleften konuyla ilgili uygulamalar görüşler aktarıyor...

Ardından İHTİYAÇ ve ZARURET kavramlarının rukyeci, tabib, mualic hertür tedavi eden için varid olan ihtilaflardan bahsedip, fetva isteme ve fetvacı, mukallid ve âlim gibi kavramlarla islam'da bir konunun hükmü aranırken uygulanması gereken edep ve fetva

makamının ölçüleri gibi bir açıklamayla rukyeyle ilgili fakihlerin fetvalarına geçiyor.

Sorular genelde hastanın başına rukyecinin elini koyması, yüzüne bakması caiz midir? Ve bu dokunma ve bakmanın hududunun nasıl olması gerektiği yönünde.

Genel olarak fetvaların içeriği de zaruret hali olduğu için odada kadınla baş başa kalmadıktan sonra bir örtü üzerinden bunun caiz olduğu şeklindedir. En önemli ayrıntı oğlu kocası vs bir mahremin mutlaka odada bulunmasıdır. Başka bir fetvada "tedavi edecek yabancı birinin bulunamaması durumunda" diye not düşülmüştür.

Yine başka bir fetvada Rukyecinin salih takva sahibi dinini önemseyen ahlaklı bir kimse olmasından emin olunması gerektiğine dair not düşülmüş...

Sonuç olarak diyebiliriz ki: Zaruri bir durumda rukye yapan erkek, kadın hastaya bir elbise yahut çarşaf vs üzerinden dokunabilir. Gerektiğinde yüzüne bakabilir. Ancak mutlaka yanlarında hasta kadının bir mahremi bulunması gerekir.

Hamile Kadının Tedavisi Ve Emziren Hastalara Dair...

Eğer hamileliğin ilk ayları ise ve rukye esnasında kas gerilmesi oluyorsa rukye yapan birine gidilmeyip okunmuş yağ ve suya devam edilmeli, günlük zikirler ve kitabımızdaki diğer tavsiyelere uyulmalıdır. Son aylarda ise hamile bir kadına rukye hiç okunmamalıdır. Zira bu bebeğin ölümüne neden olabilir. Aynı şekilde, uzman biri vermediği takdirde –çörekotu da dâhil- hiçbir bitkisel ve tıbbi reçete kullanılmamalıdır. Bunlar da bebeğin ölümüne veya düşürülmesine neden olabilir.

Emziren Bir Anne Yedirilen ya da İçirilen Bir Büyüye Maruz Kalırsa, Emen Çocuk Bundan Etkilenir mi?

Hamilelerde etkisi kana geçmiş olan bir büyü kuşkusuz çocuk üzerinde de etkilidir. Özellikle de vücuttaki bir takım hormonların salgılanması büyü nedeniyle azalmışsa... Rahimde olan büyü ve koklanarak gerçekleşmiş büyü de böyledir. Şu var ki, tüm bu etkiler Allah'ın izniyledir. Kuşkusuz şeytan Allah'ın yaşamasını dilediği bir cana etki edemez. Bu ister cenin olsun, ister emzikli çocuk isterse bir başkası. Cenin, üzerine okunan kimsenin vücudundaki kasılmalardan ve bayılmadan da etkilenebilir. Yine, çörekotu, meyankökü, sedef otu, hıltit gibi, tedavi için kullanılan bitkiler ve buhurlar da cenini etkiler. Bunların her birinin farklı düzeyde etkileri vardır. Bu yüzden en iyisi hamilelerin vücudu düzenli biçimde zeytinyağıyla yağlamakla yetinmeleridir. Emen çocuk ise kullanılan ilaçlar ve zehirli maddeler gibi annenin kanına karışan şeylerden daha az da olsa etkilenir. Ancak bu etki de önemlidir. Nitekim eskiden emen çocukları anneye verilen ilaçlarla tedavi ederlerdi.

Yapılan büyü emen çocuğa direkt etki etmez. Ama büyüden dolayı annenin vücudundaki salgılar doğal seyrini kaybedeceği için çocuğun beslenmesinde olumsuz etkiler olabilir. Ayrıca sihirle görevli şeytanın çocuğa eziyet edip ağlamasına sebep olması mümkündür. Bu yüzden çocuğun üzerine sığınma dualarının sabah ve akşam düzenli olarak okunması gerekir.[46]

BÜYÜ, CİN, NAZAR HASTALIKLARININ BELİRTİLERİ

- Aşırı unutkanlık,
- Dalgınlık,
- Kararsızlık,

46) Ebu Yusuf ez-Zehrânî.

• Geleceğe ait ümitsizlik duygusu hissetme,

• Basit sebeplerle yakınlarına karşı agresif davranışlar (anne, baba, eş, arkadaş vs.),

• İşlerinde anlaşılmaz aşırı kısmetsizlik ve irade dışı aksiliklerle karşılaşma,

• Sevdiklerinin her hareketinin kendisine ters gelmesi, sonra bundan pişman olması,

• Bir türlü evlenememe, sıklıkla nişandan dönme,

• Basit sebeplerden boşanma,

• Yalnızken yanından bir karartının geçtiğini hissetmesi,

• Banyo yaparken korkması ve gözü açık sabunlanması,

• Bazı yerlerden geçerken sebepsiz korku hissetme (özellikle geceleri)

• Rüyalarında sıklıkla kedi, köpek, yılan görmesi,

• Sıklıkla garip ve korkutucu rüyalar görme

• Sabahları çok yorgun kalkması,

• Bazen uyku-uyanıklık arasında parmağını dahi kımıldatamayacak ağırlık hissetmesi,

• Ses işitme yahut bir şey görme,

• Uyurken çokça karabasan çökmesi,

• Tıbbi olmayan tikler, gözlerin çokça açılıp kapanması, el ve ayakalrda istem dışı hareket,

• Kişinin anormal konuşmalar yapması, sövmesi, kötü sözler söylemesi,

• Ruh halinizde bir değişiklik hissetmeniz, Vesvese halleri... Mesela; bazıları evden dışarı çıkıp içeri girse elbisesinin hatta tüm bedenlerinin kirlendiği hissine kapılarak elbiselerini değiştirirler ve banyo yaparlar... Bazılarının derdi problemi de su ile; devamlı banyo yapmak isterler saatlerce banyoda kalırlar, saatlerce ellerini yıkarlar.

• Kendinizi tanıyamaz durumda olmanız,

• Gece artarak devam eden sıçrayarak uyanmalar, Uyku esnasında korkma, bağırarak uyanma,

• Uykuda yükseklerden atılma-düşme-uçma (sık sık olanlar)

• Uyku esnasında dişleri gıcırdatmak.

• Uyku esnasında terlemek (oda sıcaklığı yâda giydiği şeylerle alakalı olmayan hallerde)

• Boğuluyormuş gibi olmak (boğazını sıkıyorlarmış hissi)

• Kalp ya da midenizde ilgili rahatsızlığınız olmadığı halde göğüs kafesinizde ağrı hissetmeniz

• Aşırı yorgunluk,

• Ensenizde ağrılar,

• Kasıklarda ağrı yada şişkinlik..

• Saçlarınızda elektriklenmeler olması,

• Gözlerdeki ağrılar,

• Gölgenizin sizi izlediği izlenimine kapılmak,

• Hastada hep bir tedirginlik, uyuşukluk, tembellik

• Takip ediliyormuş hissi, yanınızda birileri varmış hissi,

• Yalnızlıktan korkma ve tedirgin olma.. (bazıları da tam ter-

sine yalnızlığı sever ve odalarına kapanırlar, kalabalıklardan hoşlanmazlar)

• Sabahları uyanınca ellerde kollarda (genelde sol kolda) uyuşma

• Akşam yatağına yattığında uyuyamama sağa sola dönüp durma, sabaha karşı uykuya dalma, sabahları da uyanıp kalkamama hali.

• Ayak tabanlarınızın yanma halleri başlıca belirtilerdir.

Bazı insanlarda, aşırı etkilenme ve geç müdahale sonucu sinir bozuklukları ve akli denge bozukluklarına kadar giden olaylar mevcuttur. Bu yüzden dikkatli olup, bu belirtileri önemsemek gereklidir. Büyülerde etkinin beyin iradesiyle en aza indirilmesi mümkündür.

BÜYÜ, CİN, NAZAR HASTALIKLARINA YAKALANMIŞ KİMSELERİN ÖNCELİKLE YAPMASI GEREKENLER

1- Bir kişi öncelikle yaratılış gayesi olan tevhidi iyi öğrenmelidir. Kulun üzerine ilk vacip olan şey; yaratılış gayesini öğrenmesidir. Bir kul, islam'ın üzerine yüklemiş olduğu farzlardan önce tevhidi ve küfrü öğrenmesi gerekir. Kul tevhidi ve tevhidi bozan amelleri öğrenmezse daha sonra öğrenip yapacağı bütün ameller boşa gider.

Niçin yaratıldım? Hayatta yapmam ve yapmamam gerekenler ne? Neleri inkâr ve neleri ikrar etmem gerekiyor? Bu tür sorulara rahat bir şekilde cevap verecek şekilde güzelce dinini öğrenmesi gerekir. Daha sonra kul öğrendiği şeyleri hayatına hâkim kılmalıdır. Kişi yaşantısında kendisini islam dininden çıkartacak ameller işlememelidir. Yani kalbi, dili ve amelleri ile asla şirk koşmamalıdır. Şirkin ve küfrün çeşitlerini öğrenerek öncelikle kendisini küfre

götürecek şeylerden uzak kalmalıdır. İslam üzere yaşayan bir kimseye, kolaylıkla bu tür şeyler-Allahın izni ile- zarar veremez. Kişi tevhidin hakikatini, tağutun hakikatini öğrenerek üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmelidir.

2- Bir kişi her tür şerden-zarardan daima Allah'a İstiâze etmeli/sığınmalı, istiâzeyle korunmalı, sadece Allah'a güvenmelidir. Rabbimiz şöyle buyurur: "De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine, İnsanların Melikine (mutlak sahip ve hâkimine), İnsanların İlahına. O sinsi vesvesenin şerrinden, O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler) fısıldar. Gerek cinlerden, gerek insanlardan (olan bütün vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınırım! (Felak, 1–6)

Allah, kendisine sığınanı işitir, bilir, O her şeye kadirdir, ayrıca sadece sığınmayı hak eden O'dur. Yeryüzünde ondan başka sığınılacak ve güvenilecek kimse yoktur. Kim O'na şerden, zarardan, korkudan, bunalımdan dolayı sığınırsa, mutlaka Allah o kimseye yardım eder, afiyete verir.

İstiâze/sığınma bir ibadettir, başkasına yapılması şirktir. Bu nedenle Allah kendisine yapılmayan ibadete asla cevap vermez. Allah, başkasına sığınan hastaya şifa verir mi? Şerden korur mu? Manevi bunalımlardan arındırır mı? Dertlerine çare olur mu? Elbette olmaz. Allah ancak kendisine güvenen, dayanan, yardım isteyen kimselere yardım eder. Bu durumda hasta sadece O'na güvenmeli O'na dayanmalı ki hastalıktan kurtulsun. Rabbimiz şöyle buyurur: "Kim Allah'a dayanırsa muhakkak o kimse doğru yola iletilir.(Al-i İmran, 101)

"Eğer sana şeytandan bir dürtü/zarar gelirse Allah'a sığın."(Araf, 200)

"Ve de ki: Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım! Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım, Rabbim!" (Muminun, 97)

Değerli kardeşim! Allah, kendisine ihlâsla sığınan, güvenen kulunun duasına icabetsiz kalmaz, emelini boşa çıkarmaz. Allah,

böyle bir kulun, sürekli yardımında, desteğinde, korumasında olur. Bu konuda emin olmalısın.

3- Hasta kimse; takvalı olmalı, her halinde ve işinde takvayı gerçekleştirmelidir. Yalnız Allah'a karşı takva taşımalıdır.

Takva; dille söylenen mücerred bir ifade değildir. Tavka; Allah'ın ve Resulünün emrettiklerini gizlide ve açıkta yerine getirmektir. Aynı şekilde takva; Allah'ın emrettiğini ve yasakladığını gözetmektir. Talak bin Habib'e *(r.a)* takva sorulunca şöyle tanımlamıştır: Allah'tan bir nurla Allah'a itaati yapmak ve ecri sadece ondan beklemek yine Allah'tan bir nurla günahı terk etmek, Allah'ın azabından korkmaktır.

İşte takvanın hakikati budur. Mümin her zorlukta, acıda, hastalıkta, Allah'a isyandan uzak kalmalı, başına gelen dertlere sabretmeli, takvanın adresini yakalamalıdır. Allah ayette şöyle buyurur: "Hayırlı netice takva sahiplerinindir." (Araf, 128)

Takva sahibi bir kimse; övülen hayırlı neticelerin, dünyada saadetin, manevi huzurun, bedeni şifanın sahibidir. "Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu ihsan eder. Ve ona beklemediği yerden rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. Şüphesiz Allah, emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur." (Talak, 3-2)

"Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir. (Talak, 4) Dünyada kolaylığa ermenin, güzel neticeye ulaşmanın, işlerde başarı sağlamanın, düşüncede doğruyu yakalamanın, bereket ve hayır sahibi olmanın sebebi takvadır.

Müslüman takva sahibi olunca - Allahın izni ile- ona zarar ve şer zarar gelmez. Allah bu kimseyi korur, kendi himayesine alır. Allah ayette buyurur: "Eğer sabreder ve korunursanız, onların hilesi size hiçbir zarar vermez. Şüphesiz Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır." (Al-i İmran, 120)

Şeytan ve dostlarının hileleri ve tuzakları; hangi derecede olursa

olsun, müslüman takva sahibi oldukça, asla zarar veremezler. Onların tehdidi ve korkutması, asla mümini etkilemez. Mümin; iman ve takvada zayıf olursa, şeytan ve cinler; ona hâkim olur, zarar verir, korkutur, bir oyuncak gibi kullanır. Bu nedenle; takva son derece önemlidir. Birçok cin çarpmaları ve ardından gelen korkular, tatsız konuşmalar, takvasızlıktan ve İslam'ın emri doğrultusunda yaşamamaktan gelmektedir.

İnsan, Allah'a karşı günah işledikçe manevi çürümeye başlar.[47] Şeytan onu bu durumda kuşatır, dost edinir, yolunda asker yapar. Bu konuda güzel bir nebevi tavsiye dinleyelim, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* İbn Abbas'a şöyle nasihat ederdi: *Sen Allah'ı (emrini-yasağını) koru ki, O da; seni korusun, Sen Allah'ı emrini-yasağını koru ki, önünde yardımını-korumasını bulasın/göresin.*

Hadis; Rabbinin hududunu koruyan kimsenin, her tür şerden, hastalıktan, belalardan, dertlerden, korkudan korunacağını bildirir. O halde demek ki; dünya sıkıntısından, cin ve şeytanın tattıracağı korkudan, korunmak için -Allah'ın hududunu- korumalı, takva ehli olmalıdır.

Mahlûktan gelen korkunun tek sebebi, Hâlik'a imanın zayıfladığından, günah işlemekten, şerî hududu muhafaza etmemekten kaynaklanır. Allahın korkusu her şeyden üstün olmadığı zaman başka korkular Allah korkusunun önüne geçer. Dolayısıyla kişi, her şeyden daha çok Allahtan korkması lazımdır. Her kim başka korkularını Allahın korkusunun önüne geçirirse bilsin ki, o kimse her zaman korku içerisinde olmaya mahkûmdur. Yani hiçbir şeyden korkmamak için en çok Allah'tan korkmak gerekir.

İlim ehli, imanın zayıflamasıyla insanda korkuların başlayacağını haber verir. Eğer iman artarsa, tevhid güçlenirse, insanın kalbinde takva artar, Allah'tan başkasından korkmaz, kalb sükûnete erer. Allah ayette şöyle buyurur: "O (peygamberlerin gönderildiği) ülkelerin

47) Bkz: Bir günahın yetmiş zararı, İbni kayyim El-Cevziyye.

halkı inansalar ve (günahtan) sakınsalardı, elbette onların üstüne gökten ve yerden nice bereket kapıları açardık, fakat yalanladılar, biz de ettikleri yüzünden onları yakalayıverdik." (Araf, 96)

Hülasa; takva sahibi olmak; dünyada saadeti, bereketi, selameti kazanmaya, mal ve işte hayra ulaşmaya, bela ve musibetten uzak kalmaya, cinlerden, büyüden emin olmaya hasedden ve nazardan[48] uzak durmaya sebep olur.

4-Hasta kimse; düşmanına sabretmelidir. Düşmandan maksad, kendisine hased eden, nazar eden, sihirle zarar veren kimsedir. Bu kimselerin eziyetlerine sabretmeli, yapılandan dolayı şikâyet etmemeli, insanlara derdini açmamalı, Rabbine güvenerek onlarla uğraşmamalıdır. Bilinmelidir ki, Allah sabredenlerle beraberdir.

Hased edenlere karşı yapılacak en büyük amel Allah'a tevekkül etmek ve sabretmektir. Keza hased ve nazar edene karşı, Allah'a sığınacak, ona dua edecek, onun hilesini, sihrini dualarla ve Allah'a mutlak güvenle aşmaya çalışmak gerekir.

Sabrı fazilet ve faydaları belki de şu güzel sözlerle hasta kardeşimize hastalığı konusunda bir nebzede olsun yardımcı olabiliriz:

"Sabır, savunma aracıdır."

"Sabır, bela (ile savaşmak) için hazırlanmış güçtür."

"Sabır, yardımın başıdır."

"Sabır, belayı defeder."

"Sabır, düşmanları yere serer."

"Sabır, zararı en iyi def edendir."

"Sabır, en üstün teçhizattır."

48) Haset ve nazar arasındaki fark için bir diğer kitabımız: "Kuran ve Sünnete göre bütün yönleriyle Nazar" kitabımıza bakınız.

"Sabır, en güçlü elbisedir."

"Sabır, yıkılmayan bir binektir."

"Sabır, zaman karşısında en iyi yardımcıdır."

"Sabır, müminin en hayırlı ordusudur."

"İbadetin evveli sabırla kurtuluşu beklemektir."

"Sabır insanın kendisine ulaşan musibete karşı tahammül etmesi ve kendisini kızdıran şeye karşı öfkesini dindirmesidir."

"Sabırla yardım alan kimse yardımı kaybetmez."

5-Hasta kimse, mutlaka sihir ve nazar karşısında Allah'a tevekkül etmeli. Tevekkül kalbin rabbine güvenmesi ona inanması güvenmesi her şeyi onun izniyle başaracağına inanmasıdır. Kim Allah'a tevekkül ederse Allah ona yeter. Tevekkül; kulun insanlar önünde başarmasına ve güçlü kalmasına sebep olan en büyük emirdir. "Allah kuluna yetmez mi?" (Zümer, 36) "Kim Allah'a dayanırsa Allah ona yeter." (Talak, 3)

Arapça'dan dan dilimize geçmiş olan tevekkül kelimesinin sözlük anlamı: "Vekil kılmak, başkasına havâle etmek."[49] şeklindedir. Tevekkül kelimesi ile aynı kökten gelen "vekîl" kelimesi; kişinin kendi işini gördürmek üzere yetki verdiği insan anlamına gelir. Tevekkülde, kelimenin Arap dilindeki kalıbı gereği bir zorlama vardır. Bu da herhangi bir konuda aklî ve bedenî gücü, yani metod ve eylem fonksiyonunu kullanmayı, dayanılıp îtimat edilecek yere bunun sonucunda dayanmayı ifade eder.[50] Tevekkülün ıstılâhî anlamı ise: "Kişinin, şartlarını yerine getirerek, işlerini Allah-ü Teâlâ'ya bırakması bir işe başlarken sebeplere yapıştıktan sonra

49) Mehmet Doğan, Büyük Türkçe Sözlük, İz Yayıncılık, 1996, s.1072.

50) Faruk Beşer, Fıkıh Penceresinden Sosyal Hayatımız, Nûn Yayıncılık, İstanbul 1994, s. 225.

O`na güvenmesi; kalbin, her işte Allah`a îtimat etmesi, güvenmesidir."[51]

"Tevekkül, dine veya dünyaya ait herhangi bir hususta, insan olarak bizim alabileceğimiz bütün tedbirler aldıktan, konu ile ilgili tüm girişimler yapıldıktan sonra, o işin neticesinin Allah`a bırakılmasıdır."[5]

"Tevekkül, insanın kendine yüklenen bütün görevleri yaptıktan sonra ve bütün sebepleri işledikten sonra işin sonucunu Allah`a bırakması, O`nun yaratacağı neticeyi güven ve rızâ ile karşılayıp, insanlardan bir beklenti içerisinde olmaması; kısaca Allah`a güvenip, âkibetinden endişe etmemesidir."[52]

"Tevekkül, kalbin Allah`a tam îtimat ve güveni, hatta başka güç kaynakları düşünmekten rahatsızlık duyması mânâsına gelir. Bu ölçüde bir güven ve îtimat olmazsa, tevekkülden söz edilemez; kalp kapıları Allah`tan başkasına açık kaldığı sürece de hakîkî tevekküle ulaşılmaz."[53]

Allah, kuluna yetince düşmanın ona zarar vermesi korkutması, tehdit etmesi zarar vermez. Kul; hakkıyla Allah'a dayanırsa, yeryüzü ve gökyüzü insanları, toplansa da Allah'ın emriyle, ona zarar vermesi mümkün değildir. Peygamberimiz İbn Abbas'a*(r.a)* şöyle buyuruyordu: *Bil ki; eğer tüm insanlar sana yarar vermek için toplansa Allah'ın sana yazdığından başka fayda veremezler, eğer sana zarar vermeye toplansa Allah'ın sana yazdığından başka zarar veremezler, kalemler dürülmüş, sahifeler kurumuştur.*(İmam Ahmed, Tirmizi sahih olduğunu söyler.)

O halde; kul dünyanın toplanıp kendisine zarar vereceğini görse, Allah'ın kendisine yazdığından başka zarar veremeyeceklerini bilmelidir. Musa (a.s) Firavun ve ordusunun takibinde aciz kalınca

---

51) Dînî Terimler Sözlüğü, İhlâs Yayıncılık, c. 2, s.263.

52) İsmet Kızılca, Allah`ın Mübârek İsimleri, c. 2, s.136.

53) Faruk Beşer, a.g.e., s. 225.

şikâyetçi olmadı sabretti, Allah ona Kızıldeniz'i ikiye böldü, suların önünde duvardan setler oldu, selametli bir yol açıldı, huzur ve mutluluk içinde etrafı ve gelişmeyi seyrederek kurtuldu, düşmanlar ise boğuldu. Musa ve müminler yalnız Allah'a dayanarak düşmanları önünde başardı. Düşman ne kadar güçlü ve tuzak kurucu olsa da Rahmanın emri ve kuvveti önünde asla galip gelemeyecektir.

İmam Buhari ve Ahmed rivayet eder, Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* bir ağacın altında, ashab da başka bir ağacın altında dinlenirken, düşmandan biri gelerek peygamberin yattığı ağaca asılı duran kılıcını çekerek eline geçirdi. Sonra güçlü bir şekilde haykırdı -ya Muhammed seni benden kim kurtarır? dedi. Peygamber üç defa, -Allah- dedi, bu sözün ardından düşmanın elindeki kılıç yere düştü ve peygamberimiz kılıcı ele geçirdi, seni benden kim kurtarır buyurdu, düşman affetmesini istedi affetti O kimse müslüman oldu. Görüldüğü gibi bir müslüman, Rabbine hakkıyla güvenir, dayanırsa, Allah, o kimsenin yardımcısıdır.

Sebeplere yapışmak, tevekküle mânî değildir. Bilakis sebeplere yapışmak, sebepleri araya koymak, tevekkülün en yüksek derecesidir. Tevekkül, iş yapmayıp tembel olmak için değildir. Bir işe başlamak ve başlanan işi başarmak için tevekkül olunur. Güç bir işi başaramamak korkusunu gidermek için tevekkül olunur.

Tevekkül, bazı cahillerin zannettiği gibi insanın kendini ihmal etmesi demek değildir. Böyle olsa idi, (...Şu halde onları affet; bağışlanmaları için duâ et; iş hakkında onlara danış. Kararını verdiğin zaman da artık Allah`a dayanıp güven. Çünkü Allah kendisine dayanıp güvenenleri sever. (Âl-i İmrân, 159) âyetinde belirtilen) müşâvere emri tevekküle mâni olurdu. Tevekkül, insanın esbâb-ı zâhireye riâyet etmesi ve lâkin kalbini onlara bağlamayıp, Hak Teâlâ`nın ismetine dayanması demektir.[54]

O halde hakîkî mânâda tevekkül; Allah`tan başkasından kork-

54) İmam Fahruddin Râzî, 43.

mamak, O`ndan başkasına güvenmemektir.[55]

6-Hasta kimse, kalbini hasetçiden, sihir yapandan, nazarcıdan uzak tutmalı, onlarla meşgul olmamalıdır.[56]

Zira büyük yorgunluk, sıkıntı, mutsuzluk, kalbin bu kimselerle meşgul olmasıyla daha çok artmaktadır. Şüphe ettiği hasetçi, nazar edici bir kimse varsa; onunla da meşgul olmamalı, sürekli dua, zikir, kuran okumakla, huzur verici söz ve amellere adım atmalıdır. Bu gibi meşguliyetler ve tereddütler arttıkça marazı da artar ve mutlu olamaz. İbn Kayyım *(r.h)* der ki; -Bu kimsenin sergileyeceği-bu tavrı en faydalı ilaç olup (hasetçinin-sihir edenin-nazar edenin) şerrinden korunmaya vesile olan en büyük sebeptir.

Diyelim ki; müslüman kendisine zarar veren, kalbini kıran, hased eden, nazar eden, sıkıntı tattıran bir kimseyi görürse, ona iltifat etmemeli, onunla konuşmamalı, tartışmaya girmemeli, eğer bunları yaparsa, hastalığı daha çok artar, nefsine zarar verir. Hased eden bu kimse, zaten bunu istemektedir. Rabbimiz şöyle buyurur: "Cahillerden yüz çevir." (Araf, 199)

O halde hasetçi, kendisiyle muhatap olmayan görürse, kendi kendini yer bitirir, başkasına değil nefsine zarar verir. Hasta, böylece hasetçiye iltifat etmemesinden dolayı şerrinden emin olur, bu durumda, en güzeli kalbi ve aklı asla hasetçiyle meşgul etmemek, faydalı hayırlı şeylere yönelmektir. Bu durum; ruhun ve aklın, her tür sıkıntı veren şeyden uzak tutulmasıyla gerçekleşir.

İmanlı insan, başına ne derece büyük bir hâdise gelirse gelsin, îmanın verdiği tevekkül ve teslimiyetle, kadere rıza duygusu ile o hâdise ve musibetleri metanetle karşılayabilir; sabır ve tahammül ile göğüs gerebilir. Ümidsizliğe, karamsarlığa düşmez. İsyan ve fere

---

55) Fudayl Bin İyaz.

56) Kul bu konuda kalbin amelleri ile ilgili kitaplar okumalı böylelikle kalbini güçlü bir hale getirmeye çalışmalıdır. Bu konuda yayınevimiz tarafından basılan: İbni Kayyim El-Cevziyye ait olan "Kalbin İlacı" okunabilir.

yada başvurmaz. Bu, ona îmanın kazandırdığı güç ve kuvvetten ileri gelmektedir. İmansız insanların basit bir hâdise, küçük bir musibet yüzünden intihar edip hayatlarına son verecek derecede ye's ve ümidsizliğe kapıldıkları çok sık görülen olaylardandır. Müslümanların yaşadığı ülkelerde intihar, hemen hemen hiç görülmezken, dünyanın en medenî ve müreffeh ülkelerinde intihar vak'alarının her geçen gün artması da bunu te'yid etmektedir.

İmanın insana kazandırdığı kuvvet ve direnme gücüne, Peygamber Efendimiz *(s.a.v)* hadîs-i şerîflerinde şu şekilde işâret buyurmuşlardır: *"Mü'min kişinin benzeri, bir sap üzerinde biten taze ekin gibidir. Rüzgâr ona hangi taraftan gelirse onu eğer de yaprağı diğer tarafa döner meyleder (fakat o yıkılmaz). Rüzgâr sakinleştiğinde yine doğrulur. İşte mü'min kişi de böyledir. O da belâ sebebiyle eğilir (fakat yıkılmaz). Haktan yüz çeviren kâfir kişinin benzeri ise sert ve dümdüz duran çam ve dağ servisi gibidir. Nihayet Allah onu dilediği zaman (bir seferde) kırar devirir."* (Buhari, Tevhid, 32)

"Müminin hâli ne güzeldir. Başına bir felaket gelse sabreder, bu onun için hayırdır. Başına bir iyilik gelse şükreder, bu onun için hayırdır." (Müslim, Zühd, 64)

7-Hasta kimse, her sıkıntı-dert-rahatsızlık anında, sadece Allah'ın rahmetini, hayrını, nusretini istemeli, ihlâsla ona yönelmeli, büyücülere-cinlere-ölülere-mezarda yatan kimselere şifa bulmak amacıyla asla gitmemelidir. Zira bu yapacağı şey en büyük günah şirktir. Büyüyü asla büyü ile bozmaya kalkmamalıdır. Dinimiz bunu yasaklamıştır.

Bu gibi rahatsızlıklarda tek ilaç Allah'a güvenmek, ona sığınmak, onun emrettiği dini yaşamak, elçisini izlemek, kalbi tevekkülle güçlü kılmaktır. Bu sıkıntı hallerinde, beşerden medet ve yardım talep etmek hastalığı artırır ve şirke düşürür. Şeytan ve cinlerin amacı da zaten bunu gerçekleştirmektir. Şeytan ve dostlarının, ihlâslı muvahhidler üzerinde, asla bir etkisi olmayacaktır. Allah bu gerçeği bakınız ayetiyle şöyle ortaya koyar. Senin izzetine

yemin olsun ki; ancak muhlis olanlar hariç insanların tümünü azdıracağım. (Sâd, 82-83)

Şeytan ve dostlarının, Muvahhid muhlis müminler üzerinde yaptırımı olamaz, tesir edemez, zarar veremez. İhlâs; dünya ve ahirette her hayrın, saadetin, kurtuluşun temelidir. O halde kul, her durumda Allah'a muhtaçtır. Kul Allah'tan bir şey isteyip O'na dua edince Allah duasını kabul eder.

Nitekim bir ayette şöyle buyurmuştur: "Kullarım beni sana sorarlarsa, bilsinler ki, ben yakınım. Dua ettiği zaman dua edenin duasını kabul ederim. Öyleyse bana icabet etsinler, bana inansınlar ki doğru yolu bulsunlar." (Bakara, 186)

Bütün her şey Allah'ın dilemesi ve kudretiyle olur. Öyleyse buna da şuna da inanmak gerekir. Emir ve yasaklara, ilâhî vaad ve tehditlere inanmak, hayrı ve şerriyle kadere iman etmek, kul'a isabet edenin ondan şaşmayacağına, ondan şaşanın da ona isabet etmeyeceğine kanaat getirmek buna bağlıdır.

8-Hasta kimse; Düşmanın musallat ettiği günahlardan arınmak için tevbeyi sadece Allah'a halis kılmalıdır. Bir kula gelen zarar, mutlaka Rabbine karşı işlediği hatadan, günahtan dolayı geldiğini bilmeli, hatırladığı ve hatırlamadığı günahtan dolayı sadece Allah'a tevbe ederek arınma istemelidir. Günahlar sıkıntıları artıran bir etkendir. Zira kalp ancak Allah'a taat ettikçe mutmain olmaktadır. Bu durumda hasta, arınma yolunun tevbeden geçtiğini görmeli, hatasını ancak Allah'a arz etmeli, küçük ve büyük tüm günahtan Allah'a sığınmalıdır. İşte bu göstereceği ihlâslı tavır, günahtan arınmasını sağlayacak, hatasını örtecek, ruhi ve akli bakımdan rahatlamasına sebep olacaktır. Aslında bu tavsiyeler günümüzde bilimsel çalışmalara imza atan psikologların da uyguladığı seanslar ve tavsiyelerdir.

Tevbeden arınmak isteyen hasta, bol bol istiğfar/affolunmayı istemelidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in her gün en az 100 defa istiğfar etmesi, pratik tevbe yolunu göstermesi manevi

mutluluk için ortaya koyduğu en güzel mutluluk terapisidir. Mutlu olmak ve hasedden-sihirden-nazardan korunmak için nebevi tedavi yolunu görmek gerekir.

-Üste başa bulaşan kirler yıkanır çıkar ama kalbe bulaşan kirler nedametsiz ve tövbesiz asla çıkmaz.

-Tövbe müminin günahlarından arınması, kalbinin temizlenmesidir.

-Tövbe, yeniden yola koyulmak, esas hedefe yönelmektir.

-Tövbe hayatta yeni, temiz bir sayfa açmaktır.

İmam Nevevi, Riyazü's Salihîn adlı hadis derlemesinde tövbe için şunları söyler: "Âlimler, günahın her çeşidinden tövbe etmek gerekir" demişlerdir. Eğer günah, kul ile Allah arasında olup kul haklarıyla ilgili değilse, bu günahtan tövbenin üç şartı vardır:

Birincisi, günahtan tamamen uzaklaşmak.

İkincisi, günahı işlediğine pişmanlık duymak.

Üçüncüsü de, bir daha tövbesinden dönmemeye kesin karar vermektir.

Bu üç şarttan biri bulunmazsa kişinin tövbesi sahih olmaz. Eğer günah kul hakkı ile ilgili olursa, ilk üç şartla birlikte, hak sahibinden helallik almak da gerekir. Eğer bu hak, mal ve benzeri bir şey ise sahibine geri verilir.

Peygamberin uyanınca, gündüz içinde, akşam yatmadan önce okuduğu dualar, tavsiyeler, zikirler mutlaka okunmalıdır, zira bu tavsiyeler ruha fayda veren en büyük ilaçlardır.

Peygamberin her sözünde ve amelinde hayır ve bereket bulunmaktadır. Allah ayetinde onun tavrını örnek göstermiş onun yolunda örneklik olduğunu haber vermiştir. Çağımızda onun yolundan, tavsiyelerinden uzak kalan insanın ruhu ve aklı; bunalımlara

boşuna düşmemektedir.

Bu konuda sizlere tavsiye edeceğim en güzel sahih dua kitabı Said el-Kahtani'nin kaleme aldığı nefis eser -Hısnı'l Muslim- adındaki meşhur dua kitabıdır. Bu eser hemen her dile tercüme edilerek en çok okunan kitaptır.

9-Hasta kimse, çevresinde şahit olduğu ihtiyaç sahiplerine gücü yettiği oranda sadaka ve iyilikte bulunmalıdır. Zira sadaka şerri, hasedi, sihri, nazarı def etmekte, Allah'ın rızasını kazanmaya sebep olmaktadır. Sahih hadiste geldiği gibi *"Sadaka Allah'ın gazabını söndürür"*.

Ayrıca bir hadiste Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur: *Hastalıktan ve beladan korur. Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:"-Hastalarınızı sadaka ile tedavi edin! Sadaka her hastalığı ve belayı önler."*(Beyheki)

"Sadaka vermekte acele edin; çünkü bela sadakayı geçemez." (Beyheki)

"Sadaka yetmiş kötülük kapısını kapatır." (Taberani)

"Sadaka Allahü teâlânın gazabını söndürür ve kötü ölümden korur." (Tirmizi)

"Gam ve sıkıntıları giderir, hastalıkları ve belayı önler. Düşmanlarınıza karşı size yardım eder ve şiddetli anlarda sizi sabırlı kılar." (Deylemi)

- Sadaka vermenin, iyilikte bulunmanın, tatlı söz söylemenin hayrı ve ruha mutluluk katması büyüktür.

İbn Kayyım *(r.a)* der ki; Sadakanın belayı, nazarı, hasetçinin şerrini def etmede çok ilginç bir tesiri vardır. Mümin; maddi ve manevi sadakayla korunmalıdır. Nasıl ki bir adet hurmayla da olsa sadaka vermek cehennemden koruyorsa, bir hurmayla da olsa keza şerden, beladan, dertten kurtulmak için sadaka vermelidir.

10-Hasta kimse, hasetçinin, zulmedenin, nazar edenin, eziyet verenin ateşini ancak ona iyilik ederek söndürmelidir.

Bu kimselerin şerleri, tehditleri, zararları arttıkça onun da iyilikle karşılık vermesi gerekli, kalplerini kazanmaya çalışmalı, şefkatle davranmalı, böylece hem şerlerini azaltmaya çalışmalı hem Ruhan rahatlamalıdır. Allah ayette şöyle buyurur: "İyilikle kötülük bir olmaz, Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur. Buna (bu güzel davranışa) ancak sabredenler kavuşturulur; buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olan kimse kavuşturulur. (Fussilet, 35-34)

Malum Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Taife kavmini Allah'a davet etmek için gitmişti ancak kavmi dinlemeyip nankörlük ederek daveti reddetti bununla da kalmadılar, ayaklarının altına dikenler attılar, taşladılar. Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'in ayakları kanadı, yüzünden kan aktı, kederle şehrin dışına zor bela attı. Allah, peygamberin o hali üzerine meleğini gönderdi dilerse iki dağı başlarına geçireceğini haber verdi Peygamber ise yüce bir örneklik göstererek şöyle diyordu; *Ey Allah'ım! Kavmimi affet şüphesiz ki onlar bilmiyor"*

Peygamber kötülüğe kötülükle değil iyilikle karşılık veriyordu. Bu ise onun en güzel vasfıydı.

11-Hasta kimse her düşüncesinde Allah'ı birlemeli, onun birliğini ve azametini düşünmeli, böylece kalbini hasetçi ve nazar edicinin şerrinden ruhen ve aklen korumalı, zarar ve fayda verenin sadece Allah olduğuna inanmalıdır.

İbn Kayyım *(r.a)* der ki: Eğer kul sadece Allah'ı birlerse, Allah'tan başka kimseden korkmaz. Düşmanı ona hafif gelir. Allah'la beraber birinde korkmaktan sakınır." Kul; Rabbini birleyince korkudan, düşmanın tehdidinden emin olur, bu durumda Allah onu her tür eziyetten, sıkıntıdan, beladan, cinden, şeytandan, nazardan korur.

Bu anlattıklarımdan şu gerçeğe şahit oluruz, kul; ihlâslı,

muvahhid, zikreden, dua eden, günahtan uzak yaşayan ve bol bol istiğfar edenlerden olursa kalbinde Allah'tan başka kimsenin korkusunu yaşamaz.

Allah'ın kulunu koruması kulun imanına göre gelişir. İman ne kadar kuvvetliyse korunması o kadar kuvvetli, iman ne kadar zayıfsa korunması o kadar az olur. Bu nedenle Selef âlimleri der ki; Kim Allah'a tümden dönerse, Allah'da ona her yönden döner. Kim de tümden yüz çevirse Allah da ondan yüz çevirir.

Tevhid ve ihlâs güven duymak isteyenlerin en büyük kalesidir. Bu kalenin muhafız askerleri de iman, salih amel, istiğfar, dua, zikir, tevbe, Allah'a firar, ona ikbal, ona tevekkül, eziyete sabretmek, ruhu ve aklı her tür sıkıntıdan uzak tutmaktır.

Selef der ki; Kim Allah'tan hakkıyla korkarsa her şeyde ondan korkar. Kim de Allah'tan korkmazsa, her şeyden korkar. Sabahlar her şeyden korkar, akşamlar her şeyden korkar. Zira Allah korkusu; kulun kalbine sadece Allah'ın korkusunu, heybetini, azametini, yüceliğini kazandırır.

12- Hasta kimse, Namazlarını asla ihmal etmemeli. Namazlarını vaktinde kılmalıdır. Huşulu ve maneviyatlı bir şekilde kılmalıdır. Namaz; kişiyi bütün kötülüklerden alıkoyar. Hatta mümkün olduğunca nafile namaz kılmalıdır böylece ruhen kuvvetlenen hasta, ruhi hastalıklarla başa çıkma noktasında güçlenmiş olur. Rabbine yönelen hasta, rabbinin yönelmesine sebep olacak yola girmiş olur.

Çünkü bir hadisi kutside şöyle buyrulur: *"Ben, kulumun benim hakkımda yaptığı zanna göreyim. O, beni zikretti mi onunla beraberim. Eğer o beni nefsinde zikrederse ben de onu onunkinden daha hayırlı bir cemaat içerisinde zikrederim. O bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir zira yaklaşırım, o bana bir zira' yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim."*[57]

57) Buhari, Tevhid 50; Müslim, Zikr 2, 2675; Tirmizi, Da'avat 142, 3598.

Nitekim kulun Allah'a bir karış, bir zira' yaklaşma, yürüme, gelme gibi vasıflarının mânası, onun itaatiyle farzlarını ve nâfilelerini yapmalarıyla Allah'a yaklaşmasıdır. Allah'ın kuluna yaklaşması, gelmesi, yürümesi de kulun taatine karşı sevap vermesi, rahmetini ona yakın kılmasıdır. Böylece *"Ona koşarak gelirim"* sözünün mânası "Kuluma sevabım, korumam, gözetlemem, sevmem vs bütün her şey" süratle gelir demektir."

İbnu Battâl, Taberî'den şu yorumu nakleder: "Cenâb-ı Hak, kulun azıcık taatini "bir karış"a benzetirken, ona mukabil vereceği ikrâm ve sevabı "arşın"a benzetmiştir. Bunu, taatine yönelen kimselere karşı ikramının bolluğunu göstermede bir delil kılmıştır..."

Bu hadiste gelen teşbihten (benzetme) maksad "Allah'ın kulun tevbesini sür'atla kabûl ettiğini, itaati kolaylaştırıp bu hususta kula takviye ve güç verdiğini, kulun hidâyetini tamamlayıp muvaffak ettiğini ifâdedir" diye açıklayan da olmuştur.

13- Hasta kimse, her zaman abdestli olmalı. Abdest aynı bir zırh gibidir. Kişileri birçok kötülüklerden korur. Bunu birçok hastalar üzerinde müşahede etmişizdir. Abdestli olduğu için cinlerin zarar veremediğine, vermekte zorlandığına çokça şahit olmuşuzdur. Bu yüzden kişi aşağıda vermiş olduğumuz "Rukye" ayet ve hadisleri okurken mutlaka abdestli olmalıdır. Hem okuyan ve hem de okunan kişi içinde geçerlidir.

Bazı insanlar boy abdest alması gereken durumları dahi bilmemektedir. Bazen bilen kimselerde boy abdesti almaları gerektiğinde almamaktadırlar. Bu ise kuşkusuz bütün hastalıklara kapı açar. Özellikle kâfir ve facir cinlerin musallat olmasına, büyü vs şeylerin çabucak etki etmesine sebebiylet verir. Bu nedenle kişi boy abdesti alması gereken bir durum varsa hemen boy abdesti alması gerekir. İşte bu bağlamda kadınlar; adet döneminde daha korunmasızdırlar çünkü bu durumda kadının zırhı bir nevi yoktur. Zırhsız bir insana saldırmakta daha kolaydır.

-Abdest kendi içinde maddî temizlik ile mânevî temizliği birlikte barındıran; maddî temizliği sağlamakla beraber, Müslümana gönül huzuru ve manevî güç veren bir mahiyete sahip vazgeçilmez bir ibadet adımıdır. Müslüman, abdest almak sûretiyle ruhen ve cismen kendisini ibadete hazırlamış olmaktadır.

Abdest öfkeyi dindirir, kızgınlığı giderir, ruhu yatıştırır. Bundan dolayı Peygamber Efendimiz *(s.a.v)* öfkelenen kimsenin abdest almasını tavsiye buyurmuştur.[58] Abdest Mü'minin manevî bir silâhı, görünmeyen tehlikelere karşı manevî bir kalkanıdır.

Resul-i Ekrem Efendimiz *(s.a.v)* şöyle buyurur: *"Müslüman -veya mümin– bir kul abdest alır ve yüzünü yıkarsa, gözleri ile bakarak işlediği her günah abdest suyu –veya suyun son damlası– ile yüzünden çıkar. İki elini yıkadığında, elleriyle tutarak işlediği her günah abdest suyu –veya suyun son damlası– ile ellerinden çıkar. Ayaklarını yıkadığı zaman, ayaklarıyla yürüyerek işlediği her günah abdest suyu –veya suyun son damlası– ile ayaklarından çıkar. Neticede o mümin kul günahlardan temizlenmiş olur."* [59]

Günahlardan temizlenen kimse maneviyat açısından daha kuvvetli olur, ruhi hastalıklara karşı da daha dirençli olur.

14- Hasta kimse, sabah ve akşam zikirlerini mutlaka okumalıdır. Bu konuda "Hısnul Müslim kitabından sabah ve akşam zikirleri mutlaka yapmalıdır.

Her çeşit ibâdet ve zikir, insanı Rabbine yaklaştırır. Kendisinin O'nun koruma ve gözetiminde olduğu duygusunu verir; bağış umudu güçlenir, içinde gönül rahatlığı oluşur, üstüne sekînet ve huzur iner. "İyi bilin ki kalpler, ancak Allah'ın zikriyle tatmin olur, huzur bulur." (Ra'd, 28)

"Allah'ı çok zikredin; umulur ki bu sâyede kurtulursunuz." (Cuma, 10).

58) Ebû Dâvud, Edep, 3; Müsned, 4/226.

59) Müslim, Tahâret 32.

Rasûlullah *(s.a.v)* de, Allah'ı zikretmenin insanın içinde huzur ve sükûnet yaydığını dile getirmiştir: *"Bir topluluk Allah'ı zikretmek üzere otururlarsa, melekler onları kuşatır, rahmet onları kaplar, üzerlerine sekine (huzur, feyiz) iner ve Allah onları yanındakilere (meleklere) zikreder."*[60]

İnsanın huzur ve sükûna erebilmesi için, mutlaka vücudun kontrol mekanizması durumunda olan kalbin mutmain olabilmesiyle mümkündür. Bunun içindir ki, karaktersiz, kişiliksiz, renksiz kişiler, ya da ikiyüzlü, iki kişilikli, çifte standartlı olan yahûdiler, Allah'ı yeterince zikretmez, gerektiğinden çok az zikrederler.[61] Allah'ı zikretmeyen kâfir veya gâfiller, dünyada da ıstırap ve stresden, bunalım ve şikâyetlerden kurtulamaz, huzûr-ı kalp denilen saâdeti yakalayamaz. Ve esas mutluluğun âhirette olduğunu bilen ve unutmayanlar için, bu istekleri de zikir sâyesinde olacaktır: "... Allah'ı çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar için Alla bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır." (Ahzâb, 35)

Zikir, kalpleri doyuran, iştahların aç gözlülüğünü gideren, susuzları suya kandıran, akılları hedefine ulaştıran bir ibâdettir.

-Zikir kul için uyanıklılıktır, şuurdur, bilinçli olmaktır. Zikir takvaya ulaştırır, takvayı öğretir, takvaya arkadaş eder. Takva ise kişiyi cennete götürür.

-Zikir şuurları diri tutar, gönülleri gafletten korur. Zikir ilaçtır, zikir iksirdir, zikir âb-ı hayattır, zikir canlara can katan merhemdir.

-Zikir yoksullukları kanaat zenginliğine, yalnızlıkları ebedi ve bitmez dostluğa, mahrumiyetleri ilâhî ilgiye dönüştürür.

-Zikir dünyalık korkuları giderir, endişeleri umuda çevirir, hayalleri götürür; onun yerine solmaz gerçekleri yerleştirir.

60) Müslim, Zikir 30 ,25, hadis no: 2069/4 ,2700 ,2689; Tirmizî, Deavât 7, hadis no: 3375.

61) Bzk: Nisâ, 142.

-Zikir boş kuruntular (ümniyye) yerine Allah'ı bilme, takdir etme, önünde kul gibi eğilme ve O'ndan isteme cesareti arama ümidini verir. İnsan, zikir sâyesinde, iç dünyasında oluşan huzur, sükûnet, doygunluk, tatmin ve ilâhî aydınlığın yardımıyla, hayatın geçici ve iğreti çemberini yarıp zorlukları aşarak, geldiği yer olan baba vatanı Cennet'e geldiği gibi saf ve temiz bir şekilde geri dönme imkânını elde eder.

-Zikirle insan ayrı bir güç ve olgunluk kazanır. Allah'ın da insanı zikretmesi, ancak kişinin gereği gibi Allah'ı zikretmesiyle mümkün olacaktır (Bakara, 152). İnsan, Allah'ı zikretmez, unutursa; Allah da onları terkeder, hidâyet ve rahmetini keser; yani mecâzi anlamda Allah da onları unutur: "Onlar Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu!" (Tevbe, 67)

Rukye uygulayanla doktor arasındaki fark açıktır. Ruhsal hastalıklarda doktor sadece hastalığın belirtilerini tedavi eder. Bunun sonucunda hasta biraz rahatlar. Ama daha sonra hastalık herhangi bir sebeple ve hızla geri döner. Kur'an'la tedavi eden ise hastalığın gerisindeki gerçek sebebi ortadan kaldırmaktadır. Elbette ki bazen başarısızlıklar olur. Ama bunun sebebi çoğunlukla tecrübe ve bilgi eksikliğidir.

Ruhsal hastalığın şiddetlenmesi çoğunlukla şu dört sebebe dayanır: Şiddetli öfke, şiddetli üzüntü, şiddetli korku, şiddetli sevinç.

Rukyeyle tedavi şu şekilde olmalıdır:

Önce günahları terk etmek sonra çok zikretmek ve çok Kur'an okumak. Bir süre böyle devam ettikten sonra rukyeye başlamak. Bundan sadece çocuklar müstesnadır. Buna dikkat eden Allah'ın izniyle şifa bulur.

Bilinçaltı dedikleri şeye gelince, bu da şeytanın oyunundan başka bir şey değildir. Örneğin bir kimseyi hipnotize eder ve sonra konuştururlar. Bununla bilinçaltındakileri açığa çıkardıklarını iddia ederler. Burada konuşan şeytandır. Kişinin hipnotize olmayı kabul

etmesi, şeytanın bedenini kullanmasına izin vermesi demektir.

15- Hasta kimse, tıbbın nebevi olarak adlandırılan, peygamber efendimizden *(s.a.v)* sahih yollarla gelmiş, sabit olmuş olan vesilelere sarılmalıdır. Örneğin: Çörek otu yağı, zeytinyağı, sirke, bal, hacame vs vesileleri kullanmayı ihmal etmemelidir.

16- Hasta kimse, Bir suyun içerisine; Rukye ayetleri okur yahut okutur. Bu suyu içer ve bu su ile yıkanır. Hasta kimse; yıkandığı suyun kanalzasyona gitmemesine dikkat eder ve yıkandığı suyuda insanların ayak basmadığı bir yere dökmesi güzel olur.

Okunmuş suyun içilmesi hususu şeyh İbni Useymine sorulunca şöyle cevap vermiştir: Nazara maruz kalmış kimse ne yapar? Kuran ayetleri okunarak rukye yapılır. Şayet nazar değen kimse biliniyor ise, o kimseden abdest alması istenir. Bu kimsenin almış olduğu abdest suyu alınır ve nazara maruz kalmış kimsenin sırtından başından aşağı dökülür ve ayrıca bu su hastaya içirilir.

Bizim buralarda uygulanan adet ise; nazarı değmiş kimseden bedenine temas etmiş elbise istenilir. Fanila, takke vb şeyler. Alınan bu elbise vb şeyler bir su içerisine bırakılır ve daha sonra elde edilen bu su hastaya içirilir. Birçok kimselerden nakledildiği gibi bunun faydalı olduğunu ve hastanın bedenin iyileştiğini gördük.

Daha sonra kendisine; ey şeyh hastaya o su içirilir mi? Diye sorulmuştur.

Bunun üzerine şöyle cevap vermiştir: evet, bu su hastaya içirilir. Çünkü suyun içirilmesi şayet hastaya şifa veriyor ise, bu suyun böyle kullanılmasında bir sakınca yoktur. Çünkü sebep şer-i olarak yahut hissi olarak şifa veriyor ise, bu sahih kabul edilir. Şayet yapılmış olan şer-i yahut hissi sebep bir dayanağı yoksa o işe itimat edilmemesi gerekir.[62]

62) Fetava Nurun Aa Ed Derb.

17-Yatmadan önce hadislerde belirtildiği gibi: Avucuna İhlâs, Felak ve Nas surelerini okuyarak bütün vücudunu mesh etmelidir.[63]

18-Gün içinde yemek yerken, bir şey içerken, tuvalete girerken çıkarken, eve girerken, çıkarken, yemek yerken, yedikten sonra yapılması gereken zikirleri ihmal etmemelidir.[64]

19- Hasta kimse, bol bol kuran dinlemelidir. Özellikle yukarıda nakletmiş olduğumuz rukye ayetlerini çokça dinlemelidir. Nitekim kuranın kalbin temizlenmesinde, psikolojik problemlerinin çözümünde ve ruhun şifa bulmasında büyük yeri vardır. "Biz Kur'an'dan mü'minlere şifa ve rahmet olan şeyler indiriyoruz. Zâlimlerin ise ancak hüsrânını/ziyanını artırır." (İsrâ, 82)

"Ey insanlar! SizeRabbinizden bir öğüt, gönüllerindekine bir şifâ, mü'minler için bir hidâyet ve rahmet gelmiştir." (Yûnus, 57) "... De ki: 'O, iman edenler için hidâyet/doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifâdır. İman etmeyenlere gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalıdır..." (Fussılet, 44)

20- Hasta mutlaka "Bakara suresi" okumalıdır yahut evinde okutmalıdır. Yahut dinlemelidir. Bunu bilgisayardan da vs şeylerden de dinleyebilir. Hadisi şerifte şöyle buyrulur; "Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Şeytan içinde Bakara sûresi okunan evden kaçar." (Müslim 1/539 rakam 780)

21- Hasta kimse, ezan okunurken; kulak vermeli, ezanı ta içia ne kadar çekmelidir. Elbette ezanı dinlerken, müezzinin sözlerini hadislerde belirtildiği gibi tekrarlamalıdır. Ezan bitincede ezan duasını okumayı ihmal etmemelidir. Ezan üzerinde tefekkür ederek, anlamları üzerinden düşünmelidir. Ezan işiten şeytan hadislerde de belirtildiği gibi kaçar. Mümkünse hasta: her namaz vakti kendisi ezan okur. Bu mümkün değilse okunan ezana kulak verir ve

---

63) Bu konuyla alaklalı hadis birçok yerde zikrediliği için burada tekrar zikretmeye lüzum görmedik.

64) Bu konuda "Hısnul Müslim" kitabından faydalanılabilir.

özümseyerek iyice dinler. Ezanın anlamı üzerinden tefekkür ederek iyice benliğine yerleştirir.

Ebû Hureyre *radıyallahu anh*'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu: "*Namaz için ezan okunduğu zaman, şeytan ezanı duymamak için arkasını dönüp yellenerek kaçar. Ezan bitince tekrar geri gelir. Namaz için kamet edilince yine arkasını dönüp kaçar. Kamet bittiğinde yine gelir ve kişi ile nefsi arasına sokulur ve ona: Filân şeyi hatırla, filân şeyi hatırla diyerek, namazdan önce aklında olmayan şeyleri hatırlatır da, neticede insan kaç rek'at namaz kıldığını bilemez olur.*"[65]

Cabir'den *(r.a)* nakledildiğine göre Peygamberimiz*(s.a.v)* şöyle buyurdu: "*Şeytan ezanı işittiği vakit Revha denilen yere kadar gider. Koşar adımlarla kaçıp oradan uzaklaşmaya çalışır*" (Müslim, Salât, 15, 16, 17, 18)

Şeytanın, en faziletli ibâdet olan Kur'an okumadan ve namazdan kaçmayıp ezan sesinden kaçması kıyamet gününde onu işittiğine şahadet etmemek içindir. Çünkü bir hadis rivayetine göre, müezzinin sesini işiten insanlar, cinler ve her şey kıyamet gününde onu işittiğine şahadet edecektir. Şeytan da her şeye dâhildir.

Bazıları "Şeytânın kaçması ezanın azametindendir. Çünkü ezan dînin bütün kurallarını içine alır ve İslam'ın şeâirini/işaretlerini ve sembollerini ilândır. Bunların can düşmanı olan şeytan, onları işitmeye tahammül edemez; demişlerdir.

Bir takımları şeytanın kaçmasını onu ye's ve ümitsizliğine bağlarlar. Zira şeytan tevhid ilânını duyunca İnsana vesvese vereceğinden ümidini keser. Fakat namaz kılan ve Kur'an-ı Kerim okuyarak 'a duada bulunan kimseden şeytân kaçmaz. Çünkü o hallerde kendisine vesvese kapıları açıktır. İstediği gibi kulun damarlarına kadar sokularak vesveseyi hatırına getirebilir. O derecede ki, namaz

65) Buhârî, Ezân 4, Amel fis'-salât 18, Sehv 6, Bed'ü'l-halk 11; Müslim, Salât 19, Mesâcid 83. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Salât 31; Nesâî, Ezân 20, 30.

kılan kimse kendinden geçerek kaç rekât kıldığını bile unutur.

Demek ki, ezanın pek büyük bir fazileti vardır. O derece ki şeytân onu işitince deliye döner; Başına en büyük felâket gelmiş gibi ne yapacağını şaşırır.[66]

Efendimiz'in bu hadisleri, ezandan kaçan şeytanın halini güzel bir benzetme ile ortaya koymaktadır. Onun ezandan kaçtığı sıradaki hali, ansızın büyük bir korku ve dehşete düşen insanın haline benzetilmiştir. Böyle bir kimsenin dizlerinin bağı çözülür, mafsalları gevşer ve sinir sistemi alt üst olur. Neticede büyük ve küçük abdestini tutamaz hale gelir. Ezanı işiten şeytan da böyle bir korkuya kapıldığı için ne yapacağını şaşırır; onun bu hali, bir felâkete uğradığında ne yapacağını şaşıran insanın haline benzer. Şeytana yellenme isnad edilmiş olması, bu korku halinin şiddetini anlatmak içindir. Yoksa onun gerçekte yellenmesi söz konusu değildir. Fakat Kâdî İyâz gibi bazı âlimlere göre bunun gerçek anlamda olması da mümkündür; çünkü şeytan da bir cisimdir. Meşhur hadis âlimi Tîbî, şeytanın ezanı işitmemek için kendi sesiyle kendisini meşgul ettiğini, onun bu tavrının çirkinliği sebebiyle, çıkardığı sesin çirkinliğinin yellenmeye benzetildiğini söyler.

Şeytanın ezandan kaçmasının çeşitli sebepleri vardır:

Birincisi: daha önce açıkladığımız hadiste geçtiği gibi, ezan sesini işiten her şey müezzine kıyamet gününde şahitlik edecektir. Kendisinin hiç hoşlanmadığı böyle zor bir durumda kalmaktan çekindiği içindir.

İkincisi: ezanın büyüklüğünden korktuğu içindir. Çünkü ezan, dinin bütün kaidelerini içine alan bir bildirimdir. Şeytan, tabiatı gereği bunlardan nefret eder; çünkü o tepeden tırnağa şer ve günahtan ibarettir.

Üçüncüsü: ezan namaza ve cemaate davettir. Namaz insanı

66) Ahmed Davudoğlu, Sahih-i Müslim, Tercüme ve Şerhi, ilgili hadislerin açıklaması.

Cenâb-ı Hakk'a en çok yaklaştıran ibadet olup, en önemli rüknü secde halidir. Şeytan ise Allah'ın emriyle Âdem *aleyhis-selâm'a* secde etmekten yüz çevirdiği için O'nun rahmetinden kovulmuştur. Müslümanlar büyük bir cemaat haline gelip Allah'a ibadete ve secdeye yöneldikleri için, şeytan onları kandırmaktan ümidini kesip ye'se düştüğünden dolayı ezan ve kametten kaçar. Fakat vazifesi onları saptırmak ve yoldan çıkarmak olduğu için, tekrar tekrar geri döner. Neticede namaz kılanın kalbine birtakım dünyevî düşünceler getirerek onun gönlünü namazdan uzaklaştırır ve kaç rek'at namaz kıldığını unutturup yanıltır.

Burada açıkça görüldüğü gibi namaz kılan mü'minlere şeytan musallat olur. Birçok müslümanın en olmayacak şeylerin namazda hatırına geldiğini söylemesinin sebebi bu olsa gerektir. Bundan kurtulmanın çaresi, hatıra gelen şeyi düşünmemeye çalışmak ve namazda Allah'ın huzurunda bulunduğunu hatırlamaktır.

22- Bir müslümanın yanında gece namazlarının ayrı bir yeri vardır. Hele hele hasta olan kimsenin yanında gece namazları bir başka önem kazanır. Gece insanların uyduğu, gaflette olduğu çok az insanların Rabbini zikrettiği bir vakittir. Bu nedenle kişinin gece namazı ve zikri daha bir ehemmiyet kazanır. Rabbi ile baş başa kalma fırsatı bulur. Hasta, gece namazı kılarak kalbini ve bedenini kuvevtlendirir. Kalbin iman ile kuvvetlenmesi, beden de var olan cinin gücünün ve zararının azalaması demektir.

Hadiste şöyle buyrulur: *"Gece namazını terketme. Çünkü Resulullah (s.a.s) onu terketmezdi. Hasta ve yorgun olduğun zaman oturarak kılardı."* (Ebû Davûd, Salatu't-Tatavvu', 18)

Âişe *(r.anh)* validemiz, "Resulullah *(s.a.v)*'e namazın en sevimlisi az da olsa devam edileni idi. Resulullah *(s.a.v)* bir namazı kılmaya başladığı zaman ona devam ederdi." demiştir (Buhar, Savm, 52).

Ebû Hureyre ve Ebû Saîd el-Hudrî *(r.a)* Peygamber Efendimiz *(s.a.v)*'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmişlerdir: *"Kim geceleyin*

uyanır ve karısını da uyandırarak beraberce iki rekât namaz kılarlarsa, Allah'ı çok zikreden erkek ve kadınlardan yazılırlar." (Ebû Davûd, Vitr, 13).

23- Hasta kimse, müminin en büyük silahlarından biri olan duaya çokça sarılmalıdır.

-Nu'man İbnu Beşîr *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *(s.a.v)*: *"Dua ibadetin kendisidir"* buyurdular ve sonra şu âyeti okudular. (Meâlen): "Rabbiniz: "Bana dua edin ki size icâbet edeyim. Bana ibadet etmeyi kibirlerine yediremeyenler alçalmış olarak cehenneme gireceklerdir" buyurdu." (Gâfir 60).[67], [68]

Cümle normalde اَلدُّعَاءُ عِبَادَةٌ yani *"Dua ibâdettir"* şeklinde olması gerekir. Ancak araya hem zamir girmesi ve hem de ibâdet kelimesinin başına eliflâm konarak kelimenin ma'rife kılınması, Arapça'da mânaya kuvvet kazandırmaktadır. Böylece hadis, "ibadet münhasıran duadır, "duadan başka bir şey değildir" gibi hasr ifâde eden bir mânâya gelir. Bunun örneği hacc bahsinde geçmiştir. Resûlullah *(s.a.v)* haccın esâsını Arafat vakfesi teşkil ettiği için, اَلْحَجُّ عَرَفَةٌ *"Hacc Arafat'tır"* buyurmuştur. Bunun mânâsı, "haccla ilgili rükünlerin en büyüğü Arafat'taki vakfedir" demektir.

Öyle ise, dua da kabul edilsin edilmesin bir ibadet olmaktadır. Çünkü dua ile kişi, ihtiyacını teminde aczini idrak etmiş, bunu ancak her şeye kâdir olan Rabbinin te'min edeceğinin şuuruna ermiş ve bu sebeple O'na iltica etmiş olmaktadır. Esâsen ibâdet de bundan başka bir şey değildir. Nitekim Resûlullah *(aleyhissalâtu vesselâm)*'ın delil olarak okuduğu âyet, önce dua etmeyi emrediyor, sonra da kibir ve büyüklük havasıyla "dua etmemek"i, "ibadet etkmemek" olarak ifâde zımnında duâ etme dâvetine icâbet etmeyentlerin cehenneme hakîr ve zelîl olarak gireceklerini beyan ediyor.[69]

---

67) Tirmizî, Tefsir, Gâfir, (2973); Ebû Dâvud, Salât 358, (1479). Metin Tirmizî'ye aittir.

68) İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, 6/513.

69) İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, 6/513.

-İbnu Ömer *(radıyallâhu anhümâ)* anlatıyor: "Resûlullah *(s.a.v)* buyurdular ki: *"Kime dua kapısı açılmış ise ona rahmet kapıları açılmış demektir. Allah'a taleb edilen (dünyevî şeylerden) Allah'ın en çok sevdiği afiyettir. Dua, inen ve henüz inmeyen her çeşit (musibet) için faydalıdır. Kazayı sadece dua geri çevirir. Öyle ise sizlere dua etmek gerekir."*(Tirmizî, Daavât 112, 3542)[70]

Açıklama:

1- Kişiye dua kapısının açılması, çokça dua etmeye muvaffak kılınmasıdır. Dua edebilmek, kişi için büyük bir hayırdır. Mü'min, ayet-i kerîmenin mantûkunca, kendisine isâbet eden her hayrı Allah'tan bilmekle mükelleftir: "Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır, sana ne kötülük gelirse nefsindendir" (Nisâ 79), Resûlullah *(s.a.v)* dua etme hayrını "dua kapılarının açılması" olarak ifâde buyurmuştur.

2- Rahmet kapısının açılması, -duası sebebiyle- bazan dileğinin aynen verilmesi, bazan da ona denk şekilde günahının affını ifade eder. Her ikisi de rahmettir, Hadisin başka vecihleri, şârihlerin bu yorumunu te'yîd eder, zîra bir vechinde: فُتِحَتْ لَهُ اَبْوَابُ الْاِجَابَةِ "Onun için icâbet kapıları açılır" denilirken, bir başka vechinde: فُتِحَتْ لَهُ اَبْوَابُ الْجَنَّةِ "Onun için cennet kapıları açılır" denmiştir.

3- Allah'tan istenenler arasında Allah'ın en ziyade sıhhati sevmesi, insan için sıhhatin önemini te'yîd eder. Ancak, sıhhat ve âfiyet âbid mü'minde kıymet ve değer kazanır. Çünkü mü'min, sıhhatli geçen ömrünü faydalı ve hayırlı faaliyetle, ibâdetlerle meyvadâr kılar. Sıhhat kâfirin küfrünü, fâsığın fıskını artırabilir. Bu ise kişi için hayır değil, şerdir. Öyle ise mü'min, sıhhat isteyecek fakat bu ömrü hayırlı işlerde geçirme gayretini eksik etmeyecektir, zira ahirette ömrün her anından hesap var ve sağlıklı ömrün hesabını vermek daha zordur.

4- Duanın, inen musibet için faydası, onun ortadan kalkması, hafif atlatılması şeklinde olabilir. Yahut da Cenâb-ı Hakk'ın ve-

70) İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, 6/514.

receği sabır ve mukâvemet yoluyla da olabilir. Böylece musibete tahammül edilir ve zararı hafif atlatılır. Zaten gelmiş olan musibet karşısındaki sabırsızlık ve panik musibeti katmerler. Allah'tan geldiğinin şuuru içinde "her duaya cevap var" inancıyla Rabb-i Rahimine iltica edenin kazanacağı rûhî emniyet ve sekinet kişiyi panikten ve dolayısıyla paniğin getireceği müteakip musîbetlerden korur. Binaeleyh, musîbet anında yapılacak duanın tesiri kesindir.

5- İnmeyen musîbete duanın faydası daha zâhirdir. Henüz inmemiş olan belâ, duanın bereketiyle defedilip kaldırılabilir. Yahut musibete maruz kalacak kişiyi, duanın önceden te'yid ve takviyesi de âlimlerce bir fayda olarak değerlendirilmiştir, duanın kaza ve belayı defedeceğine dair Resûlullah *(s.a.v)*'ın beyanlarını en başta kaydetmiştir.

Hadis, son olarak, belirtildiği gibi mutlak hayır ve fayda olan duaya mü'minleri teşvîk etmektedir öyleyse bolca dua etmek gerekir...

24-Hasta kimse; Her gün yatmadan önce mutlaka "Felak, Nas ve ihlas" surelerini okumalı sonra avuçlarına üfleyerek, başından başlayarak yüzünü ve elleriyle vücudunun ulaşabildiği her yeri mesh etmelidir.

"Aişe*(r.a)*bu konu hakkında şöyle buyurmaktadır: "Rasulullah*(s.a.v)* her gece döşeğine uzandığı vakit avuçlarını birleştirerek "Felak, Nas ve ihlas" surelerini okurdu. Daha sonra avuçlarına üfler sonra da başından başlayarak yüzünü ve elleriyle vücudunun ulaşabildiği her yeri mesh ederdi."[71]

25- Hasta kimse; bol bol ayete-l kürsi okumalıdır.

- Ebu Hüreyre*(r.a)* anlatıyor: Resûlullah *(s.a.v)* beni Ramazan zekâtını muhâfazaya tâyin etmişti. Derken kara bir adam gelerek zâhireden avuç avuç almaya başladı. Ben derhal kendisini yakala-

71) Buhari 6312.

dım ve: "Seni Resûlullah*(s.a.v)*'a çıkaracağım" dedim. Bana: "Ben fakir ve muhtaç bir kimseyim, üstelik üzerimde bakmak zorunda olduğum çoluk-çocuk var, ihtiyaçlarım cidden çoktur, şiddetlidir" dedi. Ben de onu salıverdim. Sabah olunca Hz. Peygamber *(s.a.v)*:

-*Ey Ebu Hüreyre! Dün akşamki esirini ne yaptın?* diye sordu. Ben: Ey Allah'ın Resûlü: Bana şiddetli ihtiyacından ve çoluk-çocuktan dert yandı. Bunun üzerine ona acıyarak salıverdim, dedim. Resûlullah *(s.a.v)*:

-*Ama o sana muhakkak yalan söyledi. Haberin olsun, o tekrar gelecek!* buyurdu. Bu sözünden anladım ki, herif tekrar gelecek. Binâenaleyh onu beklemeye başladım. Derken yine geldi ve zahireden avuçlamaya başladı. Ben de derhal yakaladım ve: "Seni mutlaka Resûlullah *(s.a.v)*'a çıkaracağım" dedim. Yine yalvararak: "Beni bırak, gerçekten çok muhtacım, üzerimde çoluk-çocuk var, bir daha yapmam" dedi. Ben yine acıdım ve salıverdim.

Ertesi gün Resûlullah *(s.a.v)*:

-*Ey Ebu Hüreyre, dün geceki esirini ne yaptın?* diye sordu. Ben: Ey Allah'ın Resûlü, bana ihtiyacından çoluk-çocuğundan dert yandı. Ben de acıdım ve salıverdim, dedim. "Ama" dedi, Resûlullah: "*O yalan söyledi fakat yine gelecek.*"

Üçüncü sefer yine gözetledim. Yine geldi ve zahireden avuç avuç almaya başladı. Onu yine yakalayıp:

-Seni mutlaka Peygamber *(s.a.v)*'e götüreceğim. Bu üçüncü gelişin, üstelik sıkılmadan başka gelmeyeceğim deyip yine de geliyorsun, dedim. Yine bana rica ederek şöyle söyledi: "Bırak beni, sana birkaç kelime öğreteyim de Allah onlarla sana fayda ulaştırsın". Ben:

-Nedir bu kelimeler söyle! dedim. Bana dedi ki: Yatağa girdin mi Ayetü'l-Kürsî'yi sonuna kadar oku. Bunu yaparsan Allah senin üzerine muhafız bir melek diker, sabah oluncaya kadar sana şeytan

yaklaşamaz dedi. Ben yine acıdım ve serbest bıraktım.

Sabah oldu, Resûlullah *(s.a.v)*: *"Dün akşamki esirini ne yaptın?"* diye sordu. Ben:

-Ey Allah'ın Resûlü, bana birkaç kelime öğreteceğini, bunlarla Allah'ın bana faide ihsan buyuracağını söyledi, ben de kendisini yine serbest bıraktım, dedim. Resul-i Ekrem *(s.a.v)*:

-Neymiş onlar? dedi. Ben: Efendim, döşeğine uzandığın vakit Ayetü'l-Kürsî'yi başından sonuna kadar oku. (Bunu okursan) Allah'ın koyacağı bir muhafız üzerinden eksik olmaz ve ta sabaha kadar şeytan sana yaklaşmaz! dedi, cevabını verdim.

Resûlullah *(s.a.v)*bunun üzerine: *"(Bak hele!) o koyu bir yalancı olduğu halde, bu sefer doğru söylemiş. Ey Ebu Hüreyre! Üç gecedir kiminle konuştuğunu biliyor musun?"* dedi. Ben:

-Hayır! Cevabını verdim.

-O bir şeytandı buyurdular.(Buhârî)

- Ebu Eyyûb *(r.a)* anlatmıştır ki: "Kendisinin bir hücresi vardı ve içinde hurma bulunuyordu. Buraya bir gulyabani (cin) dadanmış gelip hurmadan alıyordu. Bu durumu Resûlullah *(s.a.v)*'a açtı. Resûlullah *(s.a.v)* kendisine *"Git, tekrar görecek olursan "Allah'ın adıyla, Resûlullah (s.a.v)'a icabet et"* dersin" buyurdu.

Ebu Eyyûb der ki: (Bekledim, tekrar gelince) yakaladım. Ancak, bir daha gelmeyeceğine dair yemin etti, ben de salıverdim. Sonra Resûlullah *(s.a.v)*'la karşılaştığımda Resûlullah *(s.a.v)*: *"Esirin ne oldu?"* diye sordu. Ben: "Bir daha gelmeyeceğine dair yemin etti (ben de bıraktım)" dedim. Resûlullah *(s.a.v)*: *"O yalan söylemiş, o yalana alışkındır"* buyurdu.

Ebu Eyyûb, bir başka sefer yine geldiğini, yakalayınca gelmeyeceğine dair yine yemin ettiğini, yemini üzerine salıverdiğini anlatır. Resûlullah *(s.a.v)* tekrar: *"Esirin ne oldu?"* diye sorar. "Gelme-

yeceğine dair yemin edince bıraktım" der. Resûlullah *(s.a.v)*: *"Yalan söylemiş, o zaten yalana alışkındır"* buyurur.

Ebu Eyyûb *(r.a)* üçüncü sefer yine yakalar ve: "Bu sefer seni bırakmayacağım, mutlaka Resûlullah *(s.a.v)*'a kadar götüreceğim" der. Bunun üzerine cin: "(Dinle beni) sana mühim bir şey hatırlatacağım: Ayet'ü'l-Kürsî varya onu evinde oku. O takdirde sana hiç ne şeytan ne başkası yaklaşamaz" der. (Ebu Eyyub yine salar) ve Peygamber *(s.a.v)*'e gelir. Resûlullah *(s.a.v)*: *"Esirin ne oldu?"* diye sorar. Olup biteni haber verince: *"(Hayret), yalancı olduğu halde bu sefer doğruyu söylemiş"* buyurur."[72]

26- Hasta kimse; bol bol Rabbine secde etmelidir. Secdeye kapanıp Rabbinden bağışlanma ve şifa dilemelidir. Çünkü secde kulun Rabbine en yakın olduğu andır. Hadiste şöyle buyrulur: *"Kulun Allah'a en yakın hali secdede olduğu haldir."*[73]

Bir diğerinde: *"Allah'a bir defa secde eden müslüman, bir derece yükselir ve bu secde sayesinde bir günahtan da kurtulur.*[74]

"Bir kişi Hz. Peygamber'e *(s.a.v)*: "Ey Allah'ın Rasûlü! Allah'tan benim için, cennette arkadaşlığınızı nasip etmesini ve şefaatınıza mazhar olabilmeyi ister misiniz?' der. Bu istek karşısında Hz. Peygamber şöyle buyurur: *'O halde sen de, çok secde etmek suretiyle bana yardımcı ol!'*"[75]

27- Hasta kimse; Allah Rasulüne *(s.a.v)* bolca salâvat getirmelidir.[76]

---

72) Tirmizi, Sevabu'l-Kur'ân 3, (2883)

73) Müslim, (Ebu Hüreyre'den)

74) İbn Mâce, (Ubâde b. Sâmit'ten sahih bir senedle)

75) Müslim, (Rebi b. Ka'b el-Eslemî'den). Bu suâli soran Rebî'in kendisidir.

76) Bu konuda daha geniş bilgi sahibi olmak için yayın evimizden çıkacak olan "Salâvat getirmenin 40 fazilet ve Faydası" kitabına müracaat edilebilir. İlerki sayfalar da salâvat getirmenin faziletine dair hadisler zikredildiği için burada salâvat getirmeye hadisleri tekrar zikretmye lüzum görmedik.

Salâvat getirmenin hakkında birçok sahih hadis varid olmuştur.

28- Hasta kimse; Aşağıda vermiş olduğumuz rukye ayetlerini sabah-öğle-akşam okumalıdır. Bunu yapamıyorsa en azından sabah ve akşam okumalıdır. Bunuda yapamıyorsa en azından günde bir kere okumalıdır.

Dinimizde bunların yanında elbette kişinin başına bir hastalık gelmeden önce tedbir alması ve korunması daha önceliklidir.

Cinlerden, Şeytanlardan, Büyücülerden ve Sihirbazlardan Korunmanın Yolları

1) Farz Namazlarını devamlı cemaat ile kıl! (Erkekler için)

2) Şarkı ve müzik dinleme! Televizyon seyretme!

3) Yatmadan önce abdest al! Bir kere Fatiha ve Ayete'l-Kursî'yi ve üçer kere İhlâs, Felak ve Nas Surelerini oku!

4) Üç günde bir evde Bakara Suresini oku!

5) Yatmadan önce Mülk Suresini oku!

6) Sabahleyin Yasin Suresini oku!

7) Salih insanlarla beraber ol! Gıybetçi, koğucu ve günahkâr insanlarla beraber olma!

8) Dinin emrettiği şekilde örtün! Çünkü şeytanlar, açık saçık kadınlara daha yakındırlar. (Kadınlar için)

9) Her gün otuz sayfa Kur'an'ı Kerim oku! Ya da iki saat cd'den veya kasetten dinle!

10) Sabah namazından sonra yüz defa şu duayı oku:

لَآ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لَآ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

11) Her şeye بِسْمِ اللهِ ile başla!

12) Yalnız uyuma ve evde tek başına kalma!

13) Tüm temizliklerine dikkat et!

14) Mutfakta bulaşık bırakma!

15) Kapıları, pencereleri ve kapları بِسْمِ اللهِ ile aç kapa!

16) Ezan ve kameti dikkatli bir şekilde dinle!

17) Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem*'den seçme günlük dua ve zikirlerini aksatma!

18) Zikirde 100 adedini geçme!

19) Bakara, Yasin, Saffat, Rahman, Cin, Duhan, Mülk, Kıyamet, Tekvir Surelerini ve son cüzü bol bol cd'den veya kasetten dinle!

20) Evinden, iş yerinden insan veya hayvan resimlerini ve heykellerini kaldır!

21) Cinleri evden kovmak için; Saffat Suresinin ilk on ayeti, 10 defa bir suya okunur ve üç gün üst üste eve serpilir.

22) Bir yere cinin yaklaşmaması için; parmağınla:

لَآ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لَآ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

diyerek hayali bir daire çiz![77]

77) Bkz: Vahid Abdusselam Bâli'nin; Cin ve Şeytanlardan Nasıl Korunmalıyız?

ŞEYTANIN İNSAN KALBİNE GİRİŞ YOLLARI NELERDİR?

1. Cehalet

2. Gazap. Çünkü o, ateşten bir taştır. Şeytanın vesvesesi için bir fırsattır.

3. Dünya sevgisi. Çünkü o, bütün hataların başıdır.

4. Uzun emel. Kalbin katılığıdır ve dünya malına aldanmaktır.

5. Hırs. Hırs, tamahı meydana getirir ve şecaat verir.

6. Cimrilik. Çünkü o, helakin kapısıdır.

7. Kibir. İbadetle bağdaşmayan Allah'ın nimetine karşı azgınlıktır.

8. Methedilmekten hoşlanmak. Bu da gurur kapısıdır.

9. Riya. O, nifakın aslıdır.

10. Kibir ve kendini beğenmek.

11. Sabırsız olmak ve sızlanmak. Bu imanın za'fıdır.

12. Hevaya uymak. Çünkü heva, gönlün arzu ettiğine çeker götürür ve şehvete boyun eğdirir.

13. Kötü zan. Tehlikeli ilişkilere sebep olur. Hükümleri zayıf temellere oturtur.

14. Başkalarını küçümsemek. Çünkü o, kin tarlasıdır ve kötülük kapısıdır.

15. Günahları küçümsemek. Bu durum günahlara devam etmeye sebep olur. Küçük günahlarda ısrarlı olmak büyük günahlardan sayılır.

16. Allah'ın hilesinden emin olmak. İnsanın umursamazlık ve fikrî dengesizliklere kapılmasını sağlar.

17. Allah'ın rahmetinden ümit kesmek. İnsanın rabbine karşı günah işlemekte devam ettiği en büyük musibettir. Böyle olunca geniş olan yeryüzü ona daralır.[78]

HASTANIN GÜN İÇERİSİNDE YAPACAĞI DUALAR

UYKUDAN UYANINCA YAPILACAK DUÂLAR

Aslında bu hususlar bütün müminler için sünnettir. Bu nedenle her bir mümin bu sahih zikirleri yapması gerekir. Hasta kimseler ise mutlaka yapması gerekir ve ihmal etmemesi gerekir. Hasta sabah uyanınca bu zikirleri okumalıdır.

اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ

1- "Bizi öldürdükten sonra tekrar dirilten Allah'a hamd olsun. Dönüşümüz yalnızca Allaha'dır."[79]

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ،لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ،وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،سُبْحَانَ اللهِ،وَالْحَمْدُ للهِ،وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ،وَلاَحَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي

2- "Allah'tan dışında hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk sadece O'nundur ve hamd O'nadır. O, her şeye

78) Muhammed es-Sâyim, Şeytan Girmeyen Evler.

79) Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 11/113, rakam 6314. Müslim 4/2083, rakam 2711.

gücü yetendir. Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Hamd Allah'adır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık olan hiçbir ilah yoktur ve Allah en büyüktür. Güç ve kuvvet, ancak yüce ve büyük olan Allah'a aittir. Rabbim! Beni bağışla![80]

اَلْحَمْدُ للهِ الَّذي عَافَانِي في جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لي بِذِكْرِهِ

3- "Bedenime afiyet veren, ruhumu bana geri veren ve bana kendisini zikretme izni veren Allah'a hamdolsun"[81]

إِنَّ فِى خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِى الألْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّى لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ

80) "Kim böyle derse bağışlanır, duâ ederse duâsı da kabul olunur. Şayet kalkar abdest alır, sonra da namaz kılarsa, namazı kabul olunur." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 3/39, rakam 1154. ve diğerleri. Lafızlar İbn-i Mâce ye aittir. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce 2/335,

81) Tirmizi 5/473, rakam 3401. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/144.

مِنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ
وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ
لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾
لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ
ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ
رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ مِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
خَاشِعِينَ لِلّهِ لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ ثَمَنًا قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَاتَّقُواْ اللّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٢٠٠﴾

4- "Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için elbette ibretler vardır. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler. "Rabbimiz! Sen kimi cehennem ateşine sokarsan, onu rezil etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur." "Rabbimiz! Biz, 'Rabbinize iman edin' diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al."

"Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığı ile va'dettiklerini ver bize. Kıyamet günü bizi rezil etme. Şüphesiz sen, va'dinden dönmezsin." Rableri, onlara şu karşılığı verdi: "Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden hiçbir çalışanın amelini zayi etmeyeceğim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarından çıkarılanlar, yolumda eziyet görenler, savaşanlar ve öldürülenlerin de andolsun, günahlarını elbette örteceğim. Allah katından bir mükâfat olmak üzere, onları içinden ırmaklar akan cennetlere koyacağım. Mükâfatın en güzeli Allah katındadır." Kâfirlerin refah içinde diyar diyar dolaşmaları sakın seni aldatmasın. (Onların bu refahı) az bir yararlanmadır. Sonra onların barınağı cehennemdir. Ne kötü bir yataktır orası!

Fakat Rablerine karşı gelmekten sakınanlar için, Allah katından bir konaklama yeri olarak, içinde ebedî kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler vardır. Allah katında olan şeyler iyiler için daha hayırlıdır. Kitap ehlinden öyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene, Allah'a derinden saygı duyarak inanırlar. Allah'ın âyetlerini az bir değere satmazlar. Onlar var ya, işte onların, Rableri katında mükâfatları vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. Ey iman edenler! Sabredin. Sabır yarışında düşmanlarınızı geçin. (Cihat için) hazırlıklı ve uyanık olun ve Allah'a karşı gelmekten sakının ki kurtuluşa eresiniz."[82]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ لَانَبِيَّ بَعْدَهُ

5- "Hamd, yalnızca tek olan Allah'adır. Salât ve selâm, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed(s.a.v)'in- üzerine olsun."[83]

82) Âl-i İmrân Sûresi,190-200. Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 337/8, rakam 4569. Müslim 530/1, rakam 256.

83) Enes bin Mâlik(r.a)'den; Rasûlullah(s.a.v)'e isnâden şöyle dediği rivâyet edilmiştir: "Sabah namazından güneş doğana kadar Allah'ı zikreden bir topululukla oturmam, İsmâil soyundan dört kişiyi azad etmemden bana daha sevimlidir. İkindi namazından güneş batana kadar Allah'ı zikreden bir toplulukla oturmam dört kişiyi azat etmemden bana daha sevimlidir." Ebu Dâvud, rakam 3667. Albâni, hadisin hasen olduğunu söylemiştir. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud 2/698.

﴿ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

6- "Allah, O'ndan başka ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm'dur (her an yarattıklarını gözetendir). Göklerde ve yerde olan ancak O'nundur. O' nun izni olmadan katında şefaat edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır, onların gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür."[84]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

7- (Üç kere) Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir, (her şeyden müstağni ve her şey O'na muhtaçtır). O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiç bir şey O'na denk değildir."[85]

---

84) Bakara Sûresi: 255 "Kim bunu sabahladığı zaman okursa akşam oluncaya kadar cinden kuronur. Kim de akşamladığı zaman bunu okursa sabah oluncaya kadar cinlerden korunur." Hâkim 1/562. el-Albânî, hadisin sahih olduğunu İmam Nesâi ve Taberâni'ye isnâd ederek söyler ve Taberâni'nin senedinin ceyyid olduğunu ekler. Bkz. Sahihu't Terğib ve't Terhib 1/273.

85) İhlâs Sûresi

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

8- (Üç kere) Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: "Yarattıklarının şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, haset ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."[86]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴿٦﴾

9- Bismillahirrahmânirrahîm **(Üç kere)** "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrin-den, insanların Rabbi, insanların hükümdârı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım."[87]

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

86) Felak Sûresi

87) Nas Sûresi. "Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman üç kere okursa her şeye karşı Allah onu korur." Ebu Dâvud 4/322, Tirmizi 5/567. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/182.

شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ

10- "Biz ve Mülk, Allah'a âit olduğu halde sabahladık.[88] Hamd ancak Allah'adır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdet lâyık olan hiçbir ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk tamamıyla o'nundur. Hamd, O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Senden bu günde olan ve bu günden sonraki hayrı ister;[89] bu günün şerrinden ve bu günden sonraki şerden de sana sığınırım. Rabbim! Tembellikt'en ve ihtiyarlığın kötülüğünden sana sığınırım. Ey Rabbim! Cehennem azabından ve kabir azabından sana sığınırım."[90]

اَللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَ إِلَيْكَ النُّشُورُ

11- "Ey Allahım! Senin yardımınla sabahlar ve yine senin yardımınla akşamlarız.[91] Senin yardımınla yaşar ve senin yardımınla ölürüz. Ve hiç şüphesiz dönüş, yalnızca sanadır.."[92]

اَللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَ أَنَا عَبْدُكَ، وَ أَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَ وَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا

88) Akşam olunca; "Mülk, Allah'ın olduğu halde akşamladık." şeklinde söylenir.

89) Akşam da; "Rabbim Senden bu gece olan ve bu geceden sonraki hayrı ister; bu gecenin şerrinden ve bu geceden sonraki şerden de Sana sığınırım." şeklinde söylenir.

90) Müslim 4/2088 rakam 2723.

91) Bu dua akşam olunca; "Allah'ım, Senin yardımınla akşamlar ve yine senin yardımınla sabahlarız. Senin yardımınla yaşar ve yine senin yardımınla ölürüz. Ve hiç şüphesiz dönüş sanadır." şeklinde söylenir.

92) Tirmizi 5/466 rakam 3391. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/142.

صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ

12- "Ey Allahım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Gücüm yettiğince sana verdiğim söz üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini ve günahlarımı kabul/itiraf ediyorum. Beni bağışla. Şüphesiz günahları bağışlayacak olan ancak sensin."[93]

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

13- (Kişi dört kere şöyle der) "Ey Allahım! Şüphesiz ki senin kendinden başka hiçbir ilah olmayan tek ilah olduğuna ve Muhammed'in de senin kulun ve elçin olduğuna; dolayısıyla seni, senin arşını taşıyanları, meleklerini ve bütün yarattıklarını şahit tutarak sabahladım[94]."[95]

اَللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لاَشَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ

14- "Ey Allahım! Benim veya kullarından herhangi birisinin yanında

93) "Kim bunu akşamladığı zaman içtenlikle inanarak söyler de o gece ölürse, cennete girer. Sabahladığı vakit yaparsa da böyledir." Buhâri 7/150 rakam 6306.

94) Akşam da bu dua; "akşamladım" şeklinde söylenir.

95) "Kim bu duayı sabahladığı veya akşamladığı zaman dört kere bunu söylerse, Allah onu cehennemden azat eder." Ebu Dâvud 4/317 rakam 5071. Buhâri, Edeb'l- Müfred rakam.1201 Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam 9. İbn-i es-Sünnî rakam 70. Allâme bin Baz, Nesâi ve Ebu Dâvud'un isnadlarının hasen olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu'l-Ahyâr S.23.

sabaha[96] çıkan her nimet sadece sendendir. Senin ortağın yoktur. Hamd, yalnızca sanadır. Şükür de sanadır."[97]

اَللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اَللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اَللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ. اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

15- (Kişi üç kere şöyle der) "Ey Allahım! Bedenime âfiyet ver. Ey Allahım! Kulağıma âfiyet ver. Ey Allahım! Gözüme âfiyet ver. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Allahım! Küfürden ve fakirlikten sana sığınırım. Kabir azabından sana sığınırım. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."[98]

حَسْبِيَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

16- (Kişi yedi kere şöyle der) "Allah bana yeter. O'ndan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Dolayısıyla ben, yalnızca O'na tevekkül ettim. O, muazzam arşın Rabbidir."[99]

---

96) Bu dua akşamleyin; "akşama çıkan.." şeklinde söylenir.

97) "Kim bunu sabahladığı vakit söylerse gününün şükrünü eda etmiştir. Kim de bunu akşamladığı vakit söylerse gecesinin şükrünü eda etmiştir." Ebu Dâvud 4/318, Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam7. İbn-i es-Sünnî rakam.41. İbn-i Hibbân, Mevârid rakam 2361. Abdulaziz bin Baz, isnadın hasen olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu'l-Ahyar S.24.

98) Ebu Dâvud 4/324 rakam 5092. Ahmed 5/42 rakam 20430. Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam 22, İbn-i es-Sünnî rakam.69. Buhâri Edebu'l-Müfred. Allâme Abdulaziz bin Baz, isnadının hasen olduğunu söyler; Bkz. Tuhfetu'l-Ahyar S.26.

99) "Kim bunu sabahladığı ve akşamladığı zaman yedi kere söylerse, onu üzen dünya ve âhiret işlerine Allah kâfidir" İbn-i es-Sünnî rakam 71 merfû olarak, Ebu Dâvud 4/321 mevkûfen tahric etmiştir. Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnavût isnadının sahih olduğunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdu'l-Meâd 2/376.

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اَللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اَللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.

17- "Ey Allahım! Ben, senden dünya ve âhirette bagışlanma ve âfiyet dilerim. Ey Allahım! Dinim, dünyam, âilem ve malım hakkında da senden af ve âfiyet dilerim. Ey Allahım! Ayıplarımı gizle ve beni korkularımdan emin kıl. Allahım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden gelecek olan şeylerden koru. Altımdan yere batırılarak helak edilmekten senin azametine sığınırım"[100]

اَللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ

18- "Gizli ve açık olan âlemi bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı Ey Allahım! Her şeyin Rabbi ve Meliki! Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah olmadığına şehâdet ederim. Nefsimin şerrinden ve Şeytanın şerrinden ve şirkinden, nefsime kötülük etmekten veya o kötülüğü bir Müslüman'a iletmekten sana sığınırım."[101]

100) Ebu Dâvud rakam 5074. İbn-i Mâce rakam 3871. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce 2/332.

101) Tirmizi rakam 3392. Ebu Dâvud rakam 5067. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/142.

بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَيَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

19- (Kişi üç kere şöyle der) "Adının anılmasıyla yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın adıyla (başlarım). O, en güzel şekilde işiten ve her şeyi bilendir."[102]

رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّىاللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيّاً

20- (Kişi üç kere şöyle der) "Rab olarak Allah'tan, dîn olarak İslam'dan, Peygamber olarak Muhammed(s.a.v)'den râzı oldum."[103]

يَاحَيُّ يَا قَيُّومُ! بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلاَ تَكِلْنِي لِىَ نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ

21- "Ya Hayy, Ya Kayyûm! Senin rahmetinle yardım dilerim. Bütün işlerimi düzelt ve beni göz açıp kapayınca kadar -bile olsa- nefsime bırakma."[104]

---

102) Bu duayı"Sabah ve akşam üç kere söyleyene bir şey zarar vermez." Ebu Dâvud 4/323, Tirmizi 5/465, İbn-i Mâce ve Ahmed tahric etmiştir. Allâme Abdulaziz b. Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder; Tuhfetu'l-Ahyar S.39. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce 2/332.

103) "Allahü tealanın, bu duayı sabah ve akşam üç kere söyleyeni razı etmesi, kıyamet günü üzerine hak olur." Ahmed 4/337 rakam 18967. Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l Leyle rakam.4. İbn-i es-Sünnî rakam.68. Ebu Dâvud 4/318 rakam 1531. Tirmizi 5/465 rakam 3389. Abdulaziz bin Baz, "hadis hasendir" der, Tuhfetu'l-Ahyar S.39.

104) Hâkim'in sahih olduğunu söylemesine, İmam Zehebi muvafakat eder, 1/545. Bkz. Sahihu't-Terğib ve't-Terhib, 1/273.

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَااليَوْمِ، فَتْحَهُ وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ

22- "Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah'ın olduğu halde sabahladık.[105] Allahım! Senden bu günün[106] hayrını, fethini, zaferini, nûrunu, bereketini ve hidâyetini dilerim. Onda ve sonrasındaki şerden ise sana sığınırım."[107]

أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفاً مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

23- "İslâm fıtratı, ihlâs kelimesi ve peygamberimiz Muhammed (s.a.v)'in dini üzere; hanif ve Müslüman olan, müşriklerden de olmayan babamız İbrahim(a.s)'ın milleti(dini)üzere sabahladık."[108]

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ

24- **(Kişi yüz kere şöyle der)**: "Allah'ı hamd ile tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[109]

---

105) Akşamleyin şöyle dua eder; "Mülk, Âlemlerin Rabbi Allah'ın olduğu halde akşamladık." şeklinde söylenir.

106) Akşam ise şöyle der: "Allahım! Senden bu gecenin hayrını, fethini, zaferini, nûrunu, bereketini ve hidâyetini dilerim. Ondaki ve sonrasındaki şerden sana sığınırım."

107) Ebu Dâvud 4/322 rakam 5084. Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnavût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir; Bkz. Zâdu'l-Meâd 2/273.

108) Ahmed 3/406-407 rakam 15360-15563. İbn es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam 34. Bkz. Sahihu'l-Câmî 4/209.

109) "Bu duayı sabahladığı veya akşamladığı zaman yüz kere söyleyen kimse, başkası da onun kadar veya daha çok söylemedikçe; kıyâmet günü'ne onun sahip olmuş olduğu ecirden daha faziletli bir amele sahip olamaz." Müslim 4/2071 rakam 2691.

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

25- Kişi bu duayı on kere söyler şayet kişide tembellik varsa bir defa söyler[110]: "Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Bütün mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir."[111]

سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ

26- Kişi sabahlayınca üç kere şöyle der: "Yarattıklarının adedince, zatının râzı olacağı kadar, arşının ağırlığı ve kelimelerinin mürekkebi miktarınca hamdederek Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."[112]

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً وَرِزْقاً طَيِّباً وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً

27- Kişi sabahlayınca şöyle der: "Ey Allahım! Senden, faydalı bir ilim, temiz bir rızık ve kabul edilen bir amel dilerim."[113]

أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

28- Kişi günde yüz kere şöyle der: "Allah'tan bağışlanma diler ve O'na

---

110) Ebu Dâvud 4/319. İbn-i Mâce, Ahmed 4/60. Bkz. Sahihu't-Terğib ve't-Terhib 1/272, Sahih-i Ebî Dâvud 3/957, Sahih-i İbn-i Mâce 2/331, Zâdü'l-Meâd 2/377.

111) Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam.24. Bkz. Sahihu't -Terğib ve't-Terhib 1/272. Abdulaziz Bin Baz, Tuhfetu'l-Ahyâr adlı eserde S.44. fazileti hakkında. bkz. a.g.e. (S.146, h.255).

112) Müslim 4/2090 rakam 2726.

113) İbn-i es-Sünnî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam 54. İbn-i Mâce rakam 925. Şuayb Arnauti ve Abdulkâdir el-Arnavûti, isnadının hasen oldunu söylemişlerdir. Bkz. Zâdü'l-Meâd 2/375.

tevbe ederim."[114]

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

29- Kişi akşamlayınca üç kere şöyle der:"Yarattıklarının şerrinden, Allah'ın(eksiği olmayan) tam kelimelerine sığınırım."[115]

اَللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ

30- Kişi on kere şöyle der: "Ey Allahım! Nebimiz Muhammed (s.a.v)'e salât ve selâm eyle."[116]

ELBİSE GİYERKEN YAPILACAK DUÂ

Bu zikirlerde bütün müminlerden tarafından yapılması gereken sünnetlerdir. Özelliklede hasta kimseler bu zikirleri yapmalıdır. Belki de çok gibi gözükmesine rağmen kişi beş dakika vaktini ayrımış olsa kimse bunları basit bir şekilde okuyabilir.

اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَقُوَّةٍ

"Bana bu (elbiseyi) giydiren, hiçbir güç ve kuvvet harcamaksızın beni onunla rızıklandıran Allah'a hamd olsun."[117]

---

114) Bkz. Buharî, Fethu'l-Bâri 11/101 rakam 6307. Müslim 4/2075 rakam 2702.

115) "Kim akşamladığı zaman bunu üç kere söylerse, o gecenin humması ona zarar veremez." Ahmed 2/290. Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam.590. İbn-i es-Sünnî rakam 68. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/187, Sahih-i İbn-i Mâce 2/266, Tuhfetu'l-Ahyar S.45.

116) "Kim bana sabahladığı zaman on kere ve akşamladığı zaman on kere salât getirirse, kıyâmet günü şefaatim ona nail olur." Hâdisi Taberâni, biri "Ceyyid" olmak üzere iki senedle hadisi tahric etmiştir. Bkz. Mecmeu'z-Zevâid 10/120, Sahihu't-Terğib ve't-Terhib 1/273.

117) Nesâinin dışında diğer sünen sahipleri tahric etmiştir. Ebu Davut rakam 4023. Tirmizi 3458. İbni Mace rakam 3285. Albani İrvâu'l-Ğalîl 7/47 de hasen demiştir.

ELBİSE ÇIKARIRKEN YAPILACAK DUÂ

بِسْمِ اللهِ

"Allah'ın adıyla (başlarım) "[118]

TUVALETE GİRMEDEN ÖNCE YAPILACAK DUÂ

بِسْمِ اللهِ (اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَائِثِ)

"(Allah'ın adıyla) Allahım! Pislikten ve pis olan şeylerden/erkek ve dişi şeytanlardan sana sığınırım."[119]

TUVALETTEN ÇIKARKEN YAPILACAK DUÂ

غُفْرَانَكَ

"(Allahım) beni bağışla"[120]

118) Tirmizi 2/505, rakam 606. ve diğerleri. Bkz. İrvâu'l-Ğalîl rakam 50. Sahihü'l-Câmi' 3/203.

119) Buhâri 1/45, rakam 142. Müslim 1/283, rakam 375. (Bismillah/Allah'ın adıyla) ziyadesini ise Said bin Mansur tahric etmiştir. Bkz. Fethü'l-Bâri 1/244.

120) Nesâi hariç diğer sünen sahipleri tahric etmiştir: Ebu Davut rakam 30. Tirimizi rakam 7. İbni Mace 300. Nesâi ise Amelül-Yevmi vel-Leyle'de rakam 79 tahric etmiştir. Albani sahih İbni Mace de 1/19 sahih demiştir.

ABDESTTEN ÖNCE YAPILACAK DUÂ

بِسْمِ اللهِ

"Allah'ın adıyla (başlarım)."[121]

ABDESTTEN SONRA YAPILACAK DUÂ

أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

1- "Ben, Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah olmadığına, O'nun tek olduğuna ve ortağının bulunmadığına şehâdet ederim. Yine ben Muhammed (s.a.v)'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna şehâdet ederim."[122]

اَللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

2- "Ey Allah'ım! Beni çokça tevbe edenlerden eyle ve beni günah/pisliklerden temizlenenlerden eyle."[123]

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

3- "Ey Allah'ım sana hamd eder seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Ben, senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah olmadığına şehâdet ederim. Ey Allahım! Senden bağışlanma diler ve sana tevbe ederim."[124]

121) Ebu Dâvud rakam 101. İbn-i Mâce rakam 397. Ahmed rakam 9418. Bkz. İrvâu'l-Ğalil 1/122.

122) Müslim 1/209 rakam 234.

123) Tirmizi 1/78 rakam 55. Bkz. Sahih-i Süneni Tirmizi 1/18.

124) Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle S.173. Bkz. İrvâu'l-Ğalil 1/135 - 3/94.

EVDEN ÇIKARKEN YAPILACAK DUÂ

بِسْمِ اللهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللهِ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ

1- "Allah'ın adıyla (başlarım).Allah'a tevekkül ettim. Güç ve kuvvet, ancak Allah'ındır."[125]

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ

2- "Ey Allahım! Sapıklığa düşmekten veya sapıklığa düşürülmekten, ayağımın kaymasından veya ayağımın kaydırılmasından, zulmetmekten veya zulme uğramaktan, cehâlete düşmekten veya câhil bırakılmaktan sana sığınırım."[126]

EVE GİRERKEN YAPILACAK DUÂ

بِسْمِ اللهِ وَلَجْنَا،وَبِسْمِ اللهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا

"(Bu eve)Allah'ın adıyla girdik, Allah'ın adıyla çıktık ve sadece Rabbimiz olan Allah'a tevekkül ettik." (Sonra âilesine selâm versin.)[127]

EZÂN İLE İLGİLİ DUÂ VE ZİKİRLER:

1- Müezzinin dediği tekrarlanır, ancak müezzin "Hayye ale's-Salâh" ve "Hayye ale'l-Felâh" dediğinde;

125) Ebu Dâvud 4/325 rakam 5095. Tirmizi 5/490 rakam 3426. Bkz. Albani, Sahih-i Süneni Tirmizi 3/151.

126) Sünen sahipleri,- Ebu Davut rakam 5094. Tirmizi rakam 3427. Nesai rakam 5501. İbni Mace 3884. Bkz; Sahih-i Süneni Tirmizi 3/152, Sahih-i İbn-i Mâce 2/336.

127) Ebu Dâvud 4/325 rakam 5096 tahric etti. "Tuhfetü'l-Ahyar adlı eserde S.28" Allâme bin Baz isnadının hasen olduğunu söylemiştir. Bir diğer sahih hadis de şöyledir; "Kişi evine girerken ve yemek yerken Allah'ı zikrettiği zaman şeytan (arkadaşlarına) "Size burada ne geceleyecek yer, ne de akşam yemeği var" der" Müslim rakam.2018.

لاَ حَوْلَ وَلاَقُوَّةَ إلاَّ بِاللهِ

"Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billah" denir.[128]

2- "Müezzin, iki teşehhüdü yani "Eşhedü Ella İlahe İllallah ve Eşhedü Enne Muhammeden Rasulullah" sözlerini söyledikten sonra ise şöyle söylenir."[129]

وَأنَا أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَه، وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،رَضِيتُ بِاللهِ رَباً،وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً

"Ben de şehadet ederim ki; Allah'dan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur, O, tektir ve hiçbir ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed (s.a.v) Allah'ın kulu ve elçisidir. Rab olarak Allah'ı, Rasûl olarak Muhammed (s.a.v)'i ve din olarak ise İslam'ı kabul ettim (râzı oldum)."[130]

3- "Müezzin ezân-ı Muhammediyyenin sözlerini tekrarlamayı bitirdikten sonra Peygamber(s.a.v)'e kişi salât eder."[131]

اَللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ القَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الوَسِيلَةَ وَالفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

4- "Bu mükemmel dâvetin ve kılınacak namazın Rabbi olan Ey Allahım! Muhammed'e vesile ve fazileti ihsan eyle. Ve O'na vâdettiğin Makâm-ı

128) Buhâri 1/152 rakam 611-613. Müslim 1/288 rakam 383.

129) Müslim 1/290 rakam 386.

130) İbn-i Huzeyme, es-Sahih 1/220.

131) Müslim 1/288 rakam 384.

Mahmûd'u ver. (Kuşkusuz ki sen, vâdinden asla dönmezsin.)[132]

5- Kişi; Ezan ve kâmet arasında kendisi için duâ eder çünkü bu vakitte duâ reddedilmez.[133]

6- Hasta kimse; Duaların icabet edildiği zaman ve mekânları gözetmesi ve bu zaman ve mekânlarda Rabbine bolca dua etmesi gerekir.

NAMAZDA SELÂMDAN SONRA YAPILACAK DUÂLAR

أَسْتَغْفِرُ اللهَ (ثَلاَثاً) اَللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ

1- Üç kere kişi şöyle der; "Allah'tan bağışlanma dilerim. Ey Allahım! Sen Selâm'sın (her türlü kusur ve noksanlıklardan uzaksın), bu yüzden esenlik ancak sendendir (selâmeti veren de, vermeyen de sensin). Ey azamet ve ikram sahibi! Senin bereketin ne kadarda çoktur."[134]

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَمُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَيَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ

2- "Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da o'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Ey Allahım! Senin verdiğine engel olacak, senin engel olduğunu da verecek hiç kimse yoktur. Her ne makam ve mevki ye sahip olursa olsun,

132) Buhâri 1/152 rakam 614. Tırnak içindeki kısım ise Beyhaki'den 1/410. "Tuhfetu'l Ahyar adlı eserde S.38 Allâme Abdulaziz bin Baz, bu ziyadenin isnadının hasen olduğunu söylemiştir.

133)Tirmizi rakam 3594-3595. Ebu Dâvud rakam 525. Ahmed rakam 12200; Bkz. İrvâu'l-Galil 1/262.

134) Müslim 1/414 rakam 591.

sahip olduğu şeyler, senin yanında kendisine hiçbir fayda vermez."[135]

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لاَحَوْلَ وَ لاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ وَ لَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

3- "Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir. Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O'ndan başkasına asla ibâdet etmeyiz. Nimet ve fazilet O'nundur. En güzel övgüler O'nadır. Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Kâfirlerin hoşuna gitmese de, bizler dini yalnızca O'na has kılarız."[136]

سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ للهِ ،وَاللهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ،لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

4- Kişi 33 kere şöyle der; "Sübhânallah(Allah'ı her türlü noksanlıklardan tenzih ederim) Elhamdülillah(Hamd, Allah'a mahsustur.) Allahu ekber(Allah en büyüktür) Allah'dan başka hakkıyla ibâdet lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk sadece O'nundur. Hamd da O'nadır. Nitekim O, her şeye gücü yetendir."[137]

---

135) Buhâri 1/255 rakam 844. Müslim 1/414 rakam 593.

136) Müslim 1/415 rakam 594.

137) Müslim 1/418 rakam 597. Ayrıca rivayette şu cümleler de mevcuttur; "Kim, bütün namazların arkasından bu duayı söylerse, günahları, denizköpüğü kadar bile olsa

5- Kişi her namazdan sonra şu sureleri ve duaları okur [138]:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

Bismi'llahirrahmânirrahîm "De ki: O Allah birdir. Allah Samed'dir(O hiçbir şeye muhtaç değildir ve her şey O'na muhtaçtır.) O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiç bir şey O'na denk değildir."[139]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: "Yarattıklarının şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden, haset ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım."[140]

affedilir." Müslim 1/418.

138) Ebu Dâvud 2/86 rakam 1523. Tirimizi rakam 2903. Nesâi 3/68 rakam 1335. Bkz. Sahih-i Tirmizi 2/8, bu üç sûreye "muavvizât" denir. Fethu'l-Bâri 9/62.

139) İhlâs Sûresi

140) Felak Sûresi

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴿٦﴾

Bismillahirrahmânirrahîm "De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrin-den, insanların Rabbi, insanların hükümdârı ve insanların ilahı olan Allah'a sığınırım." [141]

6- Her namazdan sonra ayete-l kürsi okunur[142]:

﴿ اللّٰهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَىُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَمَا فِى الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيمُ ﴾

"Allah, O'ndan başka ilah olmayan, kendisini uyuklama ve uyku tutmayan, Hayy, Kayyûm olandır (her an yarattıklarını gözetendir). Göklerde ve yerde olan ancak O'nundur. O' nun izni olmadan katında şefaat edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır,

141) Nas Sûresi

142) Hadiste şöyle buyrulur; "Her kim bunu her namazın ardından okursa cennete girmesiyle arasında ancak ölümü kalır." Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle rakam.100; İbn-i es-Sünnî rakam 121. Elbâni, "hadis sahihtir" der; Bkz. Sahihu'l Câmi 5/339, Silsiletu'l-Ehâdisi's-Sahiha 2/697- rakam 972.

onların gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür."[143]

7- Kişi sabah ve akşam namazından sonra **on defa** şöyle der:

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَشَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O'nundur ve hamd O'nadır. O yaşatır ve O öldürür. O, her şeye gücü yetendir."[144]

8- Kişi sabah namazında selamdan sonra şöyle der;

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً،وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً

"Allahım! Senden, faydalı bir ilim, temiz bir rızık ve kabul olunmuş bir amel isterim."[145]

UYKUDAN ÖNCE YAPILACAK DUÂLAR

1- Kişi iki avucunu bitiştirir; İhlâs, Felak ve Nâs sûrelerini okuyarak üfler:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

"Bismillâhirrahmânirrahîm."; De ki: O, Allah birdir. Allah sameddir. O,

143) Bakara Sûresi: 255

144) Tirmizi 5/515 rakam 3474. Ahmed 4/227 rakam 17990. Bkz. Zâdü'l-Meâd 1/300.

145) İbn-i Mâce rakam 925 ve diğerleri. Nesai; "Amal El-Leyl ve El Leyle" de rakam 102. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce 1/152, Mecmeu'z-Zevâid'e 10/111.

doğurmamış ve doğmamıştır. Onun hiçbir dengi yoktur. "[146]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm. "De ki:"Ben ağaran sabahın Rabbine sığınırım, Yarattığı şeylerin şerrinden, Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden Ve düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden Ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım! "[147]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ ﴿٦﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm. "De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine, İnsanların Melikine (mutlak sahip ve hâkimine), İnsanların İlahına. O sinsi vesvesenin şerrinden, O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler) fısıldar. Gerek cinlerden, gerek insanlardan(olan bütün vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınırım! "[148]

Sonra kişi vücudunun ulaşabildiği yerleri avuçlarıyla, başının

146) İhlâs Sûresi

147) Felak Sûresi

148) Nas Sûresi

üzerinden, yüzünden ve vücudunun ön kısmından meshederek okur. Bunu üç kere tekrarlar.[149]

﴿ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

2- "Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayandır. Diridir, kayyumdur. O'nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir. O, kulların önlerindekileri ve arkalarındakileri (yaptıklarını ve yapacaklarını) bilir. Onlar O'nun ilminden, kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. (O, göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.) Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür."[150]

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لاَ يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا

149) Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 9/62, Müslim 4/1723.

150) Bakara, 255 "Yatağına uzanınca bunu okuyanın üzerinde sabaha kadar Allah tarafından koruyucu bir melek bulunur ve şeytanı ona yaklaştırmaz." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 4/487.

رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

﴿٢٨٦﴾

3- "Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: "Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz." Şöyle de dediler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır. Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): "Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."[151]

بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا،بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ

4- "Rabbim! Senin adınla[152], vücudumun yan tarafını yere koydum ve seninle(ilmin, kudretin vs) onu kaldırırım. Şayet ruhumu alırsan ona rahmet et. Eğer geri gönderirsen, salih kullarını koruduğun şekilde onu

---

151) Bakara, 285-286. "Kim bunu okursa gecesi boyunca ona yeter." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 9/94, Müslim 1/554.

152) "Biriniz yatağından kalkar sonra tekrar yatağına dönerse, elbisesinin kenarı ile yatağını üç kere süpürsün ve Allah'ın adını zikretsin. Zirâ ondan sonra yatağın üzerinde neyin kaldığını o bilemez. Bu yüzden yatağa uzanınca şöyle desin" hadis zikredilir"

da koru."[153]

اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْلَهَا. اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ

5- "Ey Allahım! Nefsimi sen yarattın ve onu sen öldürürsün. Dolayısıyla nefsimin ölümü ve yaşaması ancak sana âittir. Eğer yaşatırsan onu koru, öldürürsen onu bağışla. Ey Allahım! Senden âfiyet dilerim."[154]

اَللّٰهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ

6- **(Kişi üç kere şöyle der)** "Ey Allahım![155] Kullarını yeniden dirilttiğin gün beni azabından koru."[156]

بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا

7- "Allahım! Senin adınla ölür ve senin adınla yaşarım."[157]

سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ للهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ

8- **-Otuz üç kere-**"Sübhânallah" **-Otuzüç kere-**"Elhamdülillah" **-Otuzdört kere-** "Allahu Ekber."[158]

---

153) Buhâri 11/126 rakam 2320. Müslim 4/2084 rakam 2714.

154) Müslim 4/2083 rakam 2712. Ahmed lafzıyla 2/79 rakam 5502 tahric etti.

155) "Rasûlullah(s.a.v)yatacağı zaman sağ elini yanağının altına koyar ve şöyle derdi".. hadis zikredilir"

156) Ebu Dâvud, lafzıyla 4/311. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/143.

157) Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 11/113. Müslim 4/2083.

158) "Fâtıma-Allah ondan râzı olsun-, elindeki bir değirmenle Peygamber(s.a.v)'e gelerek şikâyette bulundu ve bir hizmetçi istedi. Bunun üzerine Rasûlullah(s.a.v): "Sizi, istediğinizden daha hayırlı bir şeye sevk edeyim mi? Yatağınıza girdiğiniz zaman otuzüç kere tesbih, otuzüç kere tahmid, otuz dört kere tekbir getirin. Bu sizin için hiz-

أَللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اَللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ البَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اِقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ

9- "Yedi kat semânın, yüce arşın Rabbi, bizim Rabbimiz, her şeyin Rabbi, tane ve çekirdekleri yaratan, Tevrat'ı, İncil'i ve Furkan'ı indiren Ey Allahım! Alnından tuttuğun her şeyin şerrinden sana sığınırım. Ey Allahım! Sen Evvel'sin, senden önce hiçbir şey yoktur. Sen Âhir'sin, senden sonra hiçbir şey yoktur. Sen, Zahir'sin, senden üstte hiçbir şey yoktur. Sen Bâtın'sın, senden öte hiçbir şey yoktur. Bizden borcu gider ve bizi fakirlikten kurtarıp zenginleştir."[159]

اَلْحَمْدُ للهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَكَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ

10- "Bize yediren, bize içiren, her konuda bizim taleplerimize karşılık veren ve bizi barındıran Allah'a hamdolsun. Nice koruyanı ve barındıranı olmayan kimseler vardır."[160]

---

metçiden daha hayırlıdır." Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 7/71 rakam 3705. Müslim 4/2091 rakam 2726.

159) Müslim, 4/2084 rakam 2713.

160) Müslim, 4/2085 rakam 2715.

اَللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً،أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ

11- "Gizli ve âşikârı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı, her şeyin rabbi ve meliki Ey Allahım! Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah olmadığına şehadet ederim. Nefsimin şerrinden, şeytanın ve şeytanın şirkinden, nefsime kötülük etmekten veya o kötülüğü bir Müslümana iletmekten sana sığınırım."[161]

12- Peygamberimiz (s.a.v) secde ve mülk sûrelerini okumadan uyuemazdı.[162]

اَللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لاَ مَلْجَأَ وَلاَ مَنْجَا مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ

"Ey Allahım![163] Nefsimi sana teslim ettim. İşimi sana havâle ettim. Yüzümü sana çevirdim. Senden ümit ederek ve korkarak sırtımı sana dayadım. Senden sığınmak ve sakınmak, ancak sana yönelmekle olur. İndirdiğin kitaba ve gönderdiğin peygamberine îmân ettim."[164]

161) Ebu Dâvud, 4/317. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/142.

162) Tirmizi, Nesâi. Bkz. Sahihu'l-Câmi 4/255.

163) Bir hadisi şerifte şöyle buyrulur; "Yatacağın zaman, namaz için abdest alır gibi abdest al ve sağ tarafına yat; sonra şöyle de".hadis zikredilir."

164) Rasûlullah (s.a.v) bu duayı okuyan birisine: "Ölürsen, fıtrat üzere ölürsün" demiştir; Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 11/113 rakam 6324. Müslim 4/2081.

UYKUDA BİR YANDAN DİĞER BİR YANA DÖNEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

"Bir ve Kahhar olan, göklerin, yerin ve her ikisinin arasında bulunanların Rabbi, Aziz ve Ğaffar olan Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."[165]

UYKUDA KORKAN VEYA ÜRKÜTEN BİR ŞEYLE KARŞILAŞAN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَ أَنْ يَحْضُرُونِ

"Allahın gazabından, cezalandırmasından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve bana gelmelerinden Allah'ın noksan olmayan tam kelimelerine sığınırım."[166]

KÂBUS VEYA KÖTÜ BİR RÜYÂ GÖREN KİMSENİN YAPMASI GEREKEN ŞEYLER:

- **(Kişi üç defa)** "Sol tarafına hafifçe tükürür."[167]

- **(Kişi üç defa)** "Şeytandan ve gördüğü şeyin şerrinden Allah'a sığınır."[168]

---

165) "Gece bir yandan diğer bir yanına dönen kimse şöyle der." Hâkim, sahih olduğunu söylemiştir. İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir, 1/540. Nesâi, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle, İbn-i es-Sünnî, Bkz. Sahihu'l-Câmi 3/213.

166) Ebu Dâvud 4/12 rakam 3893. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/171 rakam 3528..

167) Müslim 4/1772 rakam 2261.

168) Müslim 4/1772-1773 rakam 2261-2263.

- "Kişi gördüğü kötü rüyayı hiç kimseye anlatmaz."[169]

- "Bulunduğu taraftan diğer tarafa döner."[170]

- "Kişi dilerse kalkar, namaz kılar."[171]

VİTİRDE KUNUT DUÂSI

اَللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْت

1- "Ey Allah'ım! Beni hidâyete erdirmiş olduğun kimselerden eyle. Âfiyet verdiklerinin arasında bana da âfiyet ver. Dost edindiklerinin arasında beni de dost edin. Verdiğini benim için bereketli kıl, takdir ettiğin şeylerin şerrinden beni koru. Şüphesiz ki ancak sen hükmedersin ve sana hükmedilmez. Kimi dost edinirsen zelil olmaz. [Kimi de düşman edinirsen, o asla aziz olmaz.] Rabbimiz, sen mübârek ve yücesin."[172]

اَللَّهُمَّ إِنِي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،وَ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ،لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ،أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِك

169) Müslim 4/1772 rakam 2261.

170) Müslim 4/1773 rakam 2261.

171) Müslim 4/1773 rakam 2263.

172) Sünen sahipleri, Ebu Davut rakam 1425. Tirmizi rakam 464. Nesai rakam. İbni Mace rakam 1178. Ahmed rakam 1718. Dârimi rakam 1592. Hakim 3/172. Beyhaki 2/209. Parantez içindeki lafız Beyhaki'nin rivâyetidir. Bkz.Sahih-i Tirmizi 1/144. Sahih-i İbn-i Mâce 1/194. İrvâu'l-Ğalil 2/172.

2- "Ey Allah'ım! Gazabından rızana, cezalandırmandan bağışlamana sığınırım. Senden, sana sığınırım. Ben asla sana olan övgüleri sayamam. Dolayısıyla sen kendini övdüğün gibisin."[173]

اَللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَحْفِدُ، نَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَافِرِينَ مُلْحَقٌ. اَللَّهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ، وَلاَ نَكْفُرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ، وَنَخْضَعُ لَكَ، وَنَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ

3- "Ey Allahım! Sadece sana ibâdet ederiz. Senin için namaz kılar ve senin için secde ederiz. Yalnızca sana yönelir ve senin için mücadele ederiz. Rahmetini ümit eder ve aynı zamanda azabından korkarız. Senin azabın kâfirlere erişir. Ey Allahım! Senden yardım ve mağfiret dileriz. Seni hayırla överiz. Asla seni inkâr etmeyiz ve sana îmân ederiz. Sana boyun eğer ve seni inkâr edeni terk ederiz."[174]

VİTİRDE SELÂMDAN SONRA YAPILACAK DUÂ

سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسُ

"Her türlü noksanlıklardan uzak olan mutlak hükümdar olan Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim."

Kişi bunu **üç kere** söyler, üçüncüsünde yüksek bir sesle ve uzatarak şöyle der:

173) Sünen sahipleri, Ebu Davut ve Ahmed rakam 1427. Tirmizi rakam 3566. Nesai rakam 3566. İbni Mace rakam 1179. Ahmed rakam 751. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/180. Sahih-i İbn-i Mâce 1/194. İrvâu'l-Ğalîl 2/175.

174) Beyhaki, isnadının sahih olduğunu söyler, Sünenü'l-Kübrâ 2/211. Şeyh Albâni İrva da 2/170, "İsnâdı sahih ve Ömer(r.a)'dan mevkûf bir rivâyettir" demiştir,.

رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَ الرُّوحِ

"Meleklerin ve Ruh/Cebrail'in Rabbi."[175]

ÜZÜNTÜ VE KEDER ANINDA YAPILACAK DUÂ

اَللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ إِسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ،أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَصَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي،وَذَهَابَ هَمِّي

1- "Ey Allahım! Hiç kuşkusuz ben senin kulunum. Erkek kulunun ve kadın kulunun çocuğuyum. Boynum (bütün her şeyim) senin elindedir. Dolayısıyla benim hakkımda senin hükmün geçerlidir. Senin, benim hakkımdaki bütün takdirin adildir. Kendini isimlendirdiğin, Kitabında indirdiğin, yarattıklarının birisine öğrettiğin veya katındaki gayb ilminde kendine has kıldığın sana âit her isimle senden isterim. Kur'an'ı, kalbimin baharı, gönlümün nuru, üzüntümün ortadan kalkması ve kederimin gitmesi için vesile kıl)."[176]

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ

175) Nesâi 3/244 rakam 1734. Dârekutnî 2/31 ve diğerleri. Parantez içindeki kısım ise Dârekutnî rivâyetinin ziyâdesidir ve isnadı sahihtir rakam 2. İsnadı için Bkz. Zâdu'l-Meâd, tahkik; Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnavût 1/337.

176) Ahmed 1/391 rakam 3712. Albâni 1/337 sahih olduğunu söylemiştir.

2- "Ey Allahım! Keder ve üzüntüden, çaresizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve düşmanların bana galip gelmesinden sana sığınırım."[177]

SIKINTI ANINDA YAPILACAK DUÂ

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمُ

1- "Azîm[178] ve Halîm[179] olan Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Yüce Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Göklerin ve Kerîm Arş'ın Rabbi olan Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."[180]

اَللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

2- "Ey Allahım! Senin rahmetini umarım. Göz açıp kapayıncaya kadar dahi olsa beni asla nefsime baş başa bırakma. Bütün her şeyimi ıslah et. Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur."[181]

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

3- "Senden başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. Seni tüm

177) Buhâri 7/158 rakam 2893. Rasûlullah(s.a.v)bu duayı çokça yapardı. Bkz. Fethu'l-Bâri 11/173.

178) Azim; Zatında ve sıfatlarından en büyük olan.(Çev)

179) Halim; Suçluların cezasını vermeye gücü yettiği halde bunu yapmayıp, onlar hakkında yumuşak davranan, cezalarını erteleyen.(Çev)

180) Buhâri 7/154 rakam 6345. Müslim 4/2092 rakam 2730.

181) Ebu Davud 4/324 rakam 5090. Ahmed 5/42 rakam 20430. Albâni, hadisin hasen olduğunu söylemiştir. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud 3/959.

noksan sıfatlardan tenzih ederim. Hiç şüphesiz ben zâlimlerdenim."[182]

اَللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّيْ لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

4- "Allah! Allah Rabbim! Ben sana hiçbir şeyi ortak koşmam."[183]

İMÂN KONUSUNDA VESVESEYE KAPILAN KİŞİNİN YAPACAĞI DUÂ

1- Böyle bir durumda kişi öncelikle bu vesveseden dolayı ; "Allah'a sığınır."[184]

2- "Şüphe duyduğu şeyi terk eder."[185]

آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ

3- Kişi; "Ben Allah'a ve O'nun rasulune (s.a.v) imân ettim" der.[186]

4- Sonra da "Allah Teâlâ'nın şu âyetini okur:

﴿ هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾

"O, Evvel'dir(Her şeyden önce var olan) Âhir'dir (Her şey helak olduktan sonra geri kalan. Zâhir'dir (Varlığı sayısız delillerle açık olan) ve Bâtın'dır (Varlığı gizli olan ancak varlığı sayısız delillerle açık olan) O, her

182) Tirmizi 5/529 rakam 3505. Hâkim, sahih olduğunu söylemiş, İmam Zehebi de buna muvafakat etmiştir; 1/505. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/168.

183) Ebu Davud 2/87 rakam 1525. İbni Mace rakam 3882. Bkz. Sahih-i İbn-i Mâce 2/335.

184) Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 6/336 rakam 3276. Müslim 1/120 rakam 134.

185) Buhâri, Bkz. Fethu'l-Bâri 6/336 rakam 3276. Müslim 1/120 rakam 124.

186) Müslim, (1/119-120).

şeyi hakkıyla bilendir."[187] (Hadid, 3)

NAMAZ DA VE KUR'AN OKURKEN GELEN VESVESEYE KARŞI YAPILACAK DUÂ

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

"Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım" kişi bu duayı söyler ve sol tarafına **üç kere** tükürür.[188]

NAMAZDA ÇOK VESVESE GELİYOR HUŞULU OLAMIYORUM, BU VESVESELERDEN NASIL KURTULABİLİRİM?

Namazda ve namazın dışındaki kötü ve çirkin vesveseler, şeytandandır. Çünkü şeytan, müslümanı dîninden saptırmak ve onu iyilikten mahrum edip uzaklaştırmak konusunda çok gayretlidir.

Nitekim sahâbeden birisi, Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e namazda kendisine gelen vesveseleri şikâyet ederek şöyle demiştir:

"Ey Allah'ın elçisi! Şüphesiz şeytan, benimle namazım ve kırâatımın arasına girip onları karıştırmama ve onlarda şüphe etmeme sebep oldu. Bu sebeple namazımda bana çektirmekte, namazımdan haz almamakta ve onda huşu duymamaktayım.

Bunun üzerine Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurdu: *O, Hanzeb adındaki şeytandır. Namazda sana geldiğini hissettiğin zaman ondan Allah'a sığın ve sol tarafına hafifçe üç defa tükür.*

Sahâbî (Osman b. Ebil-Âs) dedi ki: Bunun üzerine öyle yaptım. Allah da benden onu giderdi." (Müslim; hadis no: 2203).

---

187) Hadîd Sûresi, 3. Ebu Dâvud 4/329 rakam 5110. Albâni, hadisin hasen olduğunu söyler; bkz. Sahih-i Ebî Dâvud 3/962.

188) Müslim 4/1729 rakam 2203. Hadis Osman bin Âs(r.a)'dan rivayet edilmiş ve kendisi şöyle demiştir;: "Böyle yaptım ve Allah, vesveseyi benden giderdi".

Namazda huşu duymak, namazın özü ve cevheridir. Dolayısıyla huşusuz namaz, ruhsuz beden gibidir.

Namazda huşu duymaya yardım eden şeylerden ikisi vardır ki bunlar:

Birincisi:

Kulun, namaz sırasında ne söylediğini ve ne yaptığını akıl etmeye çalışması, kıraatı, zikri ve duâyı iyice düşünmesi, Allah Teâlâ'nın kendisini gördüğünü ve O'nunla fısıldaştığını bilmelidir. Çünkü namaz kılan kimse, namazda ayakta olduğu sırada Rabbi ile fısıldaşır. İhsan ise, Rabbini görüyormuşçasına O'na ibâdet etmendir. Sen O'nu görmüyorsan bile, O seni görmektedir. Ayrıca kul, namazından tat aldıkça, namaza olan eğilimi daha çok olur ve namaz onu kendisine çeker. Bu ise, îmânın gücüne göre değişir. -İmânın güçlenmesine vesile olan şeyler pek çoktur-.

Bunun içindir ki Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuştur: *"Bana, dünyanızdan kadınlar ile güzel koku sevdirildi ve namaz, gözümün nuru kılındı."* (Sahîhu'l-Câmi').

Başka bir hadiste şöyle buyurmuştur: *"Ey Bilal! Namazı edâ etmekle bizi rahata kavuştur."* (Ebu Dâvud ve Ahmed).

Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*: *Namazı edâ etmekle bizi rahata kavuştur,* demiştir. Namazdan bizi kurtar, dememiştir.

İkincisi:

İnsanı ilgilendirmeyen konularda düşünmek ve kalbi, namazın amacından cezbeden şeyleri düşünmek gibi ve kalbi meşgul eden şeyleri defetmeye/kovmaya çalışmaktır. Bu ise, her kulda farklıdır. Çünkü vesvesenin çokluğu, insanda bulunan şüphelerle şehevî duyguların çokluğuna, kalbe sevimli gelen şeylere kalbin yönelmesine ve kalbe çirkin gelen şeyleri kalbin defetmesine bağlıdır. (Şeyhulislâm İbni Teymiyye; "Mecmûu Fetâvâ"; c: 22, s: 605).

Sorunda zikretmiş olduğun vesveselerin seni büyük bir noktaya getirmesine, hatta Allah Teâlâ'nın zâtı hakkında aklına vesvese vermesine gelince, şüphesiz bunlar şeytanın dürtü ve kışkırtmasıdır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

"Eğer şeytandan gelen bir vesvese seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, hakkıyla işiten, (kullarının bütün işlerini) hakkıyla bilendir." (Fussilet Sûresi: 36).

Nitekim sahâbeden bazı kimseler, kendilerini rahatsız eden vesveselerden şikâyet etmişlerdi.

Ebu Hureyre'den *-Allah ondan râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in ashâbından bazı kimseler gelerek ona şöyle sordular:

- (Ey Allah'ın Rasûlü!) Bizden birimizin, içimizdeki çirkin bir şeyi konuşmayı büyük günah olarak görmektedir deyince, Rasûlullah*-sallallahu aleyhi ve sellem-*:

- *Onu kalbinizde buluyor musunuz?* diye sordu.

Sahâbe:

- Evet, dediler. Bunun üzerine Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurdu: *İşte o, katıksız (gerçek) îmândır*" (Müslim; hadis no: 132).

İmam Nevevî *-Allah ona rahmet etsin-* bu hadisin şerhinde şöyle demiştir: "Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in: *"İşte o, katıksız (gerçek) îmândır"* sözünün anlamı; yani bu vesveseyi konuşmayı büyük günah olarak görmeniz, katıksız (gerçek) îmândır, demektir.Zirâ bunu büyük günah olarak görmek, ondan şiddetle korkmak ve onu konuşmak, -bunlara inanmayı bir tarafa bırakın-, bütün bunlar, ancak îmânı tam anlamıyla kemâle eren, îmânı

gerçekleştiren (tahakkuk ettiren) ve kendisinden şüphe ve şek giden kimsede olur.

Yine bunun anlamı hakkında şöyle de denilmiştir: Şeytan, kendisini aldatmak ve saptırmaktan ümidini kestiği kimseye vesvese verir. Onu saptırmaktan âciz olduğu için vesvese vermek sûretiyle onu sürekli rahatsız eder. Kâfire gelince, şeytan ona dilediği yönden gelir. Şeytan ona sadece vesvese vermek sûretiyle gelmez. Aksine onunla dilediği gibi oynar. Buna göre hadisin anlamı: Vesvesenin sebebi, gerçek ve katıksız îmândır veya vesvese, gerçek ve katıksız îmânın belirtisidir."

O halde bu vesveseyi çirkin görüp ondan nefret etmek ve kalbin ondan kaçması, gerçek ve katıksız îmândır. Vesvese, zikir ve duâ ile Allah Teâlâ'ya yönelen herkesin başına gelebilir. Bu kaçınılmaz bir şeydir. Bu sebeple kulun, dîninde sebât göstermesi, bu vesveselere sabretmesi, zikir ve namazına devam etmesi ve canını sıkmaması gerekir. Zirâ o bunlara devam ederse, şeytanın hilesi kendisinden uzaklaşıp gidecektir.

Nitekim Allah Teâlâ şeytanın hilesi hakkında şöyle buyurmuştur: "Hiç şüphesiz ki şeytanın hîlesi (kurduğu düzeni, tuzağı), zayıftır." (Nisâ Sûresi: 76)

Kul, kalbiyle Allah Teâlâ'ya yönelmek istedikçe, kendisine değişik vesveselerle gelecektir. Çünkü şeytan, yol kesen haydut gibidir. Kul, Allah Teâlâ'ya yürümek istedikçe, şeytan onun yolunu kesmek ister. Bunun içindir ki seleften bazı kimseler şöyle demişlerdir: "Yahudî ve hıristiyanlar: Bizler, vesvese etmeyiz, derler.Onlar bu sözleriyle doğru söylediler.Çünkü şeytan yıkılıp harap olan bir evi ne yapsın ki?!" (Şeyhulislâm İbn-i Teymiyye;"Mecmûu Fetâvâ"; c: 22, s: 608).

Vesvesenin Tedâvisi:

1. Bu vesveseleri hissettiğin zaman: Allah'a ve Rasûlüne îmân ettim, dersin. Nitekim Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle

buyurmuştur:

إِنَّ أَحَدَكُمْ يَأْتِيهِ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَكَ؟ فَيَقُولُ: اللهُ، فَيَقُولُ: فَمَنْ خَلَقَ اللهَ؟ فَإِذَا وَجَدَ ذَلِكَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقْرَأْ آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُذْهِبُ عَنْهُ

Şüphesiz şeytan birinize gelir ve der ki: Seni kim yarattı? O da: Allah, der. Bunun üzerine şeytan: Peki Allah'ı kim yarattı? diye sorar. Biriniz bununla karşılaştığı zaman, şöyle desin: Allah'a ve O'nun peygamberlerine îmân ettim. Zirâ bu söz, o vesveseyi ondan giderir."(Ahmed;hadis no:25671. Elbânî; "Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha";hadis no:116).

2. Gücün yettiği kadarıyla bu konuda düşünmekten yüz çevirmeye çalışmalı ve seni ondan oyalayacak şeyle meşgul olmalısın.

Son olarak sana şunu tavsiye ederiz: Her hâl ve işinde Allah Teâlâ'ya sığınmalı, bu konuda Allah Teâlâ'dan yardım dilemeli, O'na yalvarıp yakarmalı ve ölünceye kadar bu yolda sana sebât göstermesini ve hayatını sâlih amellerle sona erdirmesini Allah Teâlâ'dan niyâz etmelisin.

GÜNAH İŞLEYEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ

- "Bir kul günah işlemişse öncelikle güzelce bir abdest alır sonra da kalkar iki rekât namaz kılar ve daha sonrada Allah'tan bağışlanma dilerse, Allah mutlaka onu bağışlar."[189]

189) Ebu Dâvud 2/86 rakam 1521. Tirmizi 2/257 rakam 407. Albâni, sahih demiştir. Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud 1/283.

ŞEYTANI VE VESVESELERİNİ DEF ETMEK İÇİN YAPILACAK DUÂ

1- Öncelikle kişi "Şeytandan Allah'a sığınır."[190]

2- "Ezan okur."[191]

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، أَشْهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ, حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الفَلَاحِ, اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ

3- "Zikir yapar ve Kur'an-ı Kerim okur."[192]

---

190) Ebu Dâvud 1/206 rakam 764. İbni Mace 1/265 rakam 807. Bkz. Mü'minûn Sûresi: 98-99, Sahih-i Tirmizi 1/77.

191) Buhâri 1/151 rakam 608. Müslim 1/291 rakam 389.

192) Hadisi şerifte şöyle buyrulur; "Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Şeytan içinde Bakara sûresi okunan evden kaçar." (Müslim 1/539 rakam 780) Aynı şekilde sabah ve akşam zikirleri, uykudan önce ve uyandıktan sonra okunan zikirler ayrıca eve girerken ve evden çıkarken, mescide girreken çıkarken yapılan zikirler şeytanı uzaklaştırır. Aynı zamanda sahih olan başka zikirler; uykudan önce "Ayete'l Kûrsî" (Bakara Sûresi: 255) ve "Âmene'r-Rasûlü"yü (Bakara Sûresi: 285-286) okumak da şeytanı uzaklaştıran şeylerdendir. "Kim yüz kere: "Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve hiçbir ortağı yoktur. Mülk O'nundur, hamd da O'nadır. O, her şeye gücü yetendir." derse bu, gün boyunca onu şeytandan korur. Ayrıca ezan da şeytanı kişiden ya da mekândan def eder."

HOŞA GİTMEYEN BİR ŞEY OLDUĞU ZAMAN VEYA İSTENİLEN BİR ŞEY OLMADIĞI ZAMAN YAPILACAK DUÂ

قَدَرُ اللهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ

(Bu olan şey); "Allah'ın takdiridir. O, neyi dilerse, onu öylece yapar."[193]

ÇOCUKLARIN KORUNMASI İÇİN YAPILACAK DUÂ

أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لاَمَّةٍ

Rasûlullah *(s.a.v)* Hasan ve Hüseyin'e, "İkinizi, bütün şeytanlardan ve bütün zararlı haşerelerden, her kötü gözden, Allah'ın noksansız tam olan kelimelerine sığındırırım" diyerek dua ederdi.[194]

BAŞINA BİR MUSIBET GELEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ

إِنَّا للهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْراً مِنْهَا

"Şüphesiz ki biz, (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve dönüşümüz mutlaka O'nadır. Ey Allah'ım! Başıma gelen musibet karşılığında bana ecir ver ve

193) "Sağlam ve kuvvetli mü'min Allah katında zayıf mü'minden daha hayırlı ve sevimlidir. Bununla beraber her ikisinde de bir hayır vardır. Sen sana hayırlı olan şeyi elde etmeye çalış, Allah'tan yardım dile acizlik gösterme, başına bir şey gelirse şöyle yapsaydım böyle olurdu deme, fakat bu; Allah'ın takdiridir de. O ne dilerse dilediğini öyle yapar. Çünkü şöyle etseydim böyle olurdu deyip durmak şeytanı memnun edecek işlere ve şeytanın vesvesesine yol açar."" Müslim, 4/2052 rakam 2664.

194) Buhâri 4/119 rakam 3371. İbn-i Abbas(r.a), hadisi.

bana bu başıma gelen musibetten daha hayırlısını ver."[195]

YEMEKTEN ÖNCE YAPILACAK DUÂ

1- "Biriniz yemeğe başlarken;

بِسْمِ اللهِ

'Bismillah' desin. Şayet yemeğin başında besmele çekmeyi unutursa, hatırladığı zaman;

بِسْمِ اللهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ

"Başında ve sonunda Bismillah" desin."[196]

2- Allah'ın yemekle nimetlendirdiği kimse şöyle desin:

اَللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَ أَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ

"Ey Allahım! Bu yemekte bizim için bir bereket kıl ve bu yemekten daha hayırlısını bize yedir."

3- Allah'ın sütle susuzluğunu giderdiği bir kimse de şöyle der:

اَللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ

"Ey Allahım! Bunu bizim için bereket kıl ve bize bundan fazlasıyla ver."[197]

195) Müslim 2/632 rakam 918.

196) Ebu Dâvud 3/347 rakam 3767. Tirmizi 4/288 rakam 1858. Bkz. Sahih-i Tirmizi 2/167.

197) Tirmizi 5/506 rakam 3455. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/158.

YEMEKTEN SONRA YAPILACAK DUÂ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذاَ وَ رَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِحَوْلٍ مِنيِّ وَ لاَ قُوَّةٍ

1- "Hiçbir kuvvet ve enerji harcamaksızın bana bu yemeği yediren ve beni bununla rızıklandıran Allah'a hamdolsun."[198]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلاَ مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنىً عَنْهُ رَبَّنَا

2- "Temiz, bereketli, riyâdan uzak, sonsuz ve terk olunmayan, kendisinden müstağni olunmayarak yapılan hamd ancak Rabbimiz olan Allah'adır."[199]

AKSIRINCA YAPILACAK DUÂ

-"Sizden biriniz aksırınca şöyle desin:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

"Elhamdulillah."(Allah'a hamd olsun) Bunu işiten kimse ise cevap olarak şöyle desin;

يَرْحَمُكَ اللّٰهُ

"Allah, sana merhamet etsin."(Aksıran kimse de bu sözü söyleyen

198) Nesâi dışında diğer sünen sahipleri. Ebu Davut rakam 4025. Tirmizi rakam 3458. İbni Mace 3285. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/159.

199) Buhâri 6/214 rakam 5458. Tirmizi, lafzıyla 5/507 rakam 3456.

kimseye şöyle karşılık verir):

يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ

"Allah sizi hidayete erdirsin ve halinizi düzeltsin' desin."[200]

KİŞİNİN EŞİYLE CİNSEL İLİŞKİYE GİRMEDEN ÖNCE YAPACAĞI DUÂ

بِسْمِ اللهِ. اَللَّهُمَّ جَنِّبْناَ الشَّيْطَانَ،وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ ماَ رَزَقْتَناَ

"Allah'ın adıyla. Ey Allahım! Şeytanı bizden uzaklaştır ve bizi rızıklandıracak olduğun çocuktan da şeytanı uzaklaştır."[201]

ÖFKELENEN KİMSENİN YAPACAĞI DUÂ

أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

"Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım."[202]

BİNEĞE/TAŞITA BİNERKEN YAPILACAK DUÂ

بِسْمِ اللهِ،الْحَمْدُ للهِ {سُبْحانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ} اَلْحَمْدُ للهِ، اَلْحَمْدُ للهِ، اَلْحَمْدُ للهِ، اَللهُ أَكْبَرُ، اَللهُ أَكْبَرُ، اَللهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي،فَإِنَّهُ لاَيَغْفِرُ الذُّنُوبَ

200) Buhâri 7/125 rakam 5870.

201) Buhâri 6/141 rakam 141. Müslim 2/1028 rakam 1434.

202) Buhâri 7/99 rakam 3282. Müslim 4/2015 rakam 2610.

إِلاَّ أَنْتَ

"Bismillah. Hamd, ancak Allah'adır(Bunu bizim hizmetimize/tasarrufumuza veren Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederiz. Yoksa biz buna güç yetiremezdik. Şüphesiz ki biz, Rabbimize döneceğiz.) Hamd, ancak Allah'adır. Hamd, ancak Allah'adır. Hamd, ancak Allah'adır. Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Allah en büyüktür. Ey Allahım! Seni tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Şüphesiz ben nefsime zulmettim, sen beni bağışla. Zira günahları bağışlayacak olan ancak sensin."[203]

PEYGAMBER (s.a.v)'E SALAVÂT GETİRMENİN FAZÎLETİ:

Bir mümin her zaman seveba muhtaçtır. Bu nednele her daim sevap kazanma yollarını aramak ve yapmak durmundadır. İşte bu bağlamda Peygambere *(s.a.v)* salâvatta sevap kazanma yollarından bir tanesidir. Kişi bolca Allah Rasulüne *(s.a.v)* salâvat getirmelidir. Özelliklede hasta kimse bolca salâvat getirerek sevap hazinesini zenginleştirmeye çalışmalıdır.

- Peygamber *(s.a.v)* şöyle buyurmaktadır:

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا

"Kim bana bir salât getirirse, Allah da ona bunun karşılığında on salât getirir."[204]

- Peygamber efendimiz *(s.a.v)* şöyle buyurmaktadır:

لاَ تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ

203) Ebu Dâvud 3/34 rakam 2602. Tirmizi 5/501 rakam 3446. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/157.

204) Müslim 1/288 rakam 384.

"Evlerinizi kabirlere çevirmeyin. Benim kabrimin etrafını da bayram yerine çevirmeyin ve bana salâvat getirin. Getirmiş olduğunuz salâtınız her nerede olursanız olun, mutlaka bana ulaşır."[205]

- Peygamber *(s.a.v)* şöyle buyurmaktadır:

اَلْبَخِيلُ الَّذِي مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

"Asıl cimri kimse, benim adım yanında anıldığında bana salâvat getirmeyen kimsedir"[206]

- Peygamber efendimiz *(s.a.v)* şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ لِلَّهِ مَلائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الأَرْضِ، يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ

"Şüphesiz Allah'ın yeryüzünde gezici melekleri vardır. Onlar ümme0 timden selam gönderenlerin selamlarını bana ulaştırırlar."[207]

- Peygamber efendimiz *(s.a.v)* şöyle buyurmaktadır:

مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ

"Kim bana selâm verirse(gönderirse), Allah bu kişinin selâmını almam için ruhumu bana iade eder."[208]

205) Ebu Dâvud 2/218 rakam 2044. Ahmed 2/367 rakam 8804. Albâni, "sahihtir" der; Bkz. Sahih-i Ebî Dâvud 2/383.

206) Tirmizi 5/551 rakam 3546 ve diğerleri. Bkz. Sahihu'l Câmi 3/25. Sahih-i Tirmizi 3/177.

207) Nesâi 3/43 rakam 1282. Hâkim 2/421. Albâni, "sahihtir" demiştir; Bkz. Sahih-i Nesâi 1/274.

208) Ebu Dâvud rakam 2041. Albâni, hasen demiştir; Bkz. Sahih-i Ebu Dâvud 1/383.

İNATÇI ŞEYTANLARIN HİLE VE TUZAĞINI DEF ETMEK İÇİN YAPILACAK OLAN DUÂ

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَاخَلَقَ، وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَايَعْرِجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنهاَ، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَارَحْمَنُ

"Yarattıklarının, yoktan var ettiklerinin şerrinden; gökten inen ve göğe yükselen şeylerin şerrinden, yerde yarattığının ve yerden çıkanın şerrinden, gece ve gündüzün fitnelerinin şerrinden, hayırla gelenlerin dışında, her kapıyı çalanın şerrinden, iyi ve kötünün dışına çıkamayacağı, Allah'ın noksansız olan tam kelimelerine sığınırım; Ey Rahmân!."[209]

TEVBE VE İSTİĞFAR

Rasûlullah *(s.a.v)* şöyle buyurdu:

وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً

"Allah'a yemin olsun ki ben, günde yetmiş defadan fazla Allah'tan bağışlanma dilerim ve Allah'a tevbe ederim."[210]

209) Ahmed 3/419 rakam 15461 sahih bir isnadla rivayet etmiştir. İbn-i es-Sünnî rakam 637. Abdülkâdir el-Arnavûti sahih olduğunu söylemiştir. Bkz. thk. Tahâvi S.133. Mecmau'z-Zevâid 10/127.

210) Buhâri, bkz. Fethu'l-Bâri 11/101 rakam 6307.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ

"Ey insanlar! Allah'a tevbe edin. Çünkü ben, günde yüz kere Allah'a tevbe ederim."[211]

- Rasûlullah *(s.a.v)* şöyle buyurur: "Savaşta düşman karşısından kaçmış olsa bile her kim:

أَسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ،الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ

"Hayy ve Kayyûm olan, O'ndan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah olmayan Yüce Allah'tan bağışlanma dilerim ve ben O'na tevbe ederim' derse, Allah onu bağışlar."[212]

Rasûlullah-*sallallahu aleyhi ve sellem*- buyurdu ki:

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ

"Rabbin kula en yakın olduğu an, gecenin son üçte biridir. O saatte Allah'ı zikredenlerden olabilirsen ol!"[213]

- Rasûlullah *(s.a.v)* şöyle buyurur:

---

211) Müslim 4/2076 rakam 2702.

212) Ebu Dâvud 2/85 rakam 1517. Tirmizi 5/569 rakam 3577. Hâkim bu hadise sahih demiştir. Zehebi de bu görüşe muvafakat etmiştir 1/511. Albâni de sahih der; Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/182. Câmiu'l-Usûl, thk. El-Arnavûti 4/389-390.

213) Tirmizi rakam 3579, Nesâi 1/279 rakam 572. Hâkim 1/309. Bkz. Sahih-i Tirmizi 3/183. Câmiu'l-Usûl, tahkik. El-Arnavûti 4/144.

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ،فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ

"Bir kulun Rabbine en yakın olduğu an, secde anıdır.O halde sizler, secdede bol bol duâ edin."[214]

- Rasûlullah *(s.a.v)* şöyle buyurur:

إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ

"Şüphe yok ki, benim kalbim de dalar(Allah'ı zikretmeyi ve Allaha'a ibadet etmeyi unutur), kuşkusuz ben bu yüzden günde yüz defa Allah'tan bağışlanma dilerim."[215]

Tesbîh, Tahmîd, Tehlîl Ve Tekbîr Getirmenin Fazîleti[216]:

Hasta kişi kalbini kuvvetlendirecek vesilelere sarılmalıdır. Bunlardan bir taneside kişinin bolca Rabbini zikretmesidir. Hast kimse böylelikle sağlam ve kuvvetli bir kalbe sahip olur. Önüne çıkacak olan şeylerle mücadele etmesi kolaylaşır. Habis yaratıklarla mücadelede büyük enerji depolamış olur.

214) Müslim 1/350 rakam 482.

215) Müslim 4/2075 rakam 2702. İbn-I Esîr, hadiste geçen[إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي] ifadesi hakkında şöyle demektedir: Bu cümleden maksat "dalmak ve unutmak"tır. Çünkü Rasûlullah(s.a.v) Allahı çokça zikir eder ve Allah'a çokça ibâdette bulunurdu, bazen de unuttuğu olurdu. Bu yüzden, unuttuğu şeyi günah sayar ve derhal istiğfâra yönelirdi. Bkz. Câmiu'l-Usûl 4/386.

216) Tesbih: Sübhânallah; Tahmid: Elhamdülillah; Tehlil: Lâ ilâhe illallah,; Tekbir de, Allahu Ekber demektir.

HASTANIN GÜNLÜK OLARAK YAPACAĞI DUALAR

Bu bölümde beş zikir vardır.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

1. Her gün herhangi bir vakitte en az yüz defa: "Allâh'tan başka hak ilâh yoktur. O birdir ve tektir, ortağı yoktur. Mülk onundur ve hamd ona mahsustur. O, her şeye gücü yetendir."

Faydası: Bu zikri günde en az yüz defa çeken kişi -inşeAllâh- on köle azat etmiş kadar sevâb kazanır. Yüz günahı silinir yerine yüz sevâb yazılır ve gün boyunca da Allâh'u Teâlâ'nın himayesinde olur. [Buhârî-Müslim].[217]

---

217) Bu zikir, Allâh Azze ve Celle'nin tevhîdini içeren çok değerli kıldığı zikirlerden biridir. "Allâh'tan başka hak ilâh yoktur. O birdir ve tektir, ortağı yoktur. Mülk onundur ve hamd ona mahsustur. O, her şeye gücü yetendir" mânâsına gelmektedir. Açıklaması ise kısaca şöyledir:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ Allâh'tan başka ibâdete layık hak olan hiçbir ilâh yoktur. O, zatında rablığında ve ilâhlığında, isimlerinde ve sıfatlarında birdir ve tektir, eşi ve benzeri, misli ve ortağı yoktur.

لَهُ الْمُلْكُ Mülk yani yarattığı şeyler O'na aittir. Kâinatta her ne varsa O'nundur. Bu sebeble mahlûkat hakkında her türlü hüküm verme yetkisi de yalnızca O'na aittir. Kanun koyma, yaşam şekli belirleme, haramlar ve helâllar tayin etmek de, sadece O'nun hakkıdır.

وَلَهُ الْحَمْدُ Hamd yani sınırsız ve kayıtsız olarak hakîki mânâda övülmek ve yüceltilmek yalnızca O'na mahsustur. Hamdın tamâmı tüm çeşitleriyle O'nundur.

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ O, her şeye gücü yetendir. O'nun kudreti sonsuzdur. Gücünün üzerinde başka hiç bir güç yoktur. Daim gâlib olandır. Dilediğini dilediği zamanda yapmaya gücü yetendir.

Böylesi muazzam mânâları içeren bu zikrin faziletleri ve kullara olan faydaları şöyledir: Amr, babası Şuayb'tan o da dedesinden rivâyet ettiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"En hayırlı duâ Arife Günü yapılan duâdır. Benden önceki nebîlerin söylemiş olduğu en hayırlı söz ise: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ sözüdür."

Ebû Hureyre radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ

2. Her gün herhangi bir vakitte en az yüz defa: "Allâh'ı hamd ile tüm eksiklikten tenzih ederek tesbih ederim. Azîm olan Allâh'ı her türlü noksanlıklardan tenzih ederek tesbih ederim."

Faydası: Bu zikri günde en az yüz defa çeken kişinin denizköpüğü kadar günahı da olsa bağışlanır ve onun için cennette bir ağaç/hurma dikilir. Kıyâmet günü sevâb kefesi ağır gelir. [Buhârî-Müslim-Tirmizî][218]

"Her kim günde yüz defa لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ derse, bu onun için on köle azat etmesine denk olur. Ona yüz hasene yazılır. Ondan yüz seyyie (günah) silinir ve bu onun için o günün akşamına kadar şeytana karşı bir himaye olur. Bundan fazlasını yapan kimse müstesna hiçbir kimse de onun yaptığından faziletlisini yapamaz." (Hadis sahihtir) Buhârî (3293); Müslim (2691)...] İfâde edildiği üzere, her kim Allâh Azze ve Celle tarafından sevilen bu hayır dolu olan zikri, günde en az yüz defa zikrederse, -inşeAllâh- on köle azad etmiş kadar sevâb kazanır. Yüz günahı silinir yerine yüz sevâb yazılır ve gün boyunca da Allâh'u Teâlâ'nın himayesinde olur.

218) Bu zikir, Allâh Azze ve Celle'nin çok değerli kıldığı zikirlerden biridir. "Allâh'ı hamd ile tüm eksiklikten tenzih ederek tesbih ederim. Azîm olan Allâh'ı her türlü noksanlıklardan tenzih ederek tesbih ederim" mânâsına gelmektedir. Açıklaması ise kısaca şeyledir: سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ Allâh'ı hamd ile yani her türlü övgüyü kendisine ait kılarak ve her türlü kemâlatın da kendisine ait olduğunu kabul ederek tesbih ederim. Çünkü O, acizlik yahut zayıflık ya da başka bir şeye muhtaçlık sayılabilecek eksiklik ifâde eden tüm sıfâtların kendisinde asla bulunmayacağı tek zattır. سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ Azîm yani her şeyden ve herkesten yüce olan Allâh'ı, noksan sıfâtlardan tenzih ederek tesbih ederim. Hiçbir kimseyi, hiçbir konuda O'na eş ve benzer, denk ve eşit ya da daha ileri konuma getirmem. Çünkü O, her şeyden ve herkesten güçlü ve büyüktür. Kudreti ve egemenliği karşı konulamaz derecededir. Böylesi muazzam mânâları içeren bu zikrin faziletleri ve kullara olan faydaları şöyledir:
Ebû Zer radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, o, şöyle demiştir: "Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve selleme 'sözlerin en faziletlisi hangisidir' diye soruldu. Şöyle buyurdu: Allâh'ın melekleri ve kulları için seçtiği سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ sözüdür." (Hadis sahihtir) Müslim (2731); Tirmizî (3594)...] Başka bir rivâyet ise şöyledir: "Allâh'a sözlerin en sevimlisi سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ sözüdür." (Hadis sahihtir) Müslim (2731); Ahmed (21429)...]
Ebû Hureyre radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Dile hafif gelen terazide ağır basan Rahmân tarafından sevilen iki kelime vardır. Bunlar: سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ " (Hadis sahihtir)

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

3. Her gün herhangi bir vakitte en az yüz defa: "Güç ve kuvvet ancak Allâh'a mahsustur."

Faydası: Bu zikri günde en az yüz defa çeken kişi -inşeAllâh- cennet hazinelerinden bir hazineyi elde etmiş olur. Sıkıntı ve kederinden kurtulur. Dünyâ ve âhiret kendisine hayırlı bir azık kazanır. [Buhârî-Müslim-Hâkim] [219]

Buhârî (6406); Müslim (2694)…]
Câbir radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Kim سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ derse cennette onun için bir hurma (ağacı) dikilir." (Hadis sahihtir) Tirmizî (3464); Nesâî (10594)…] Ebû Hureyre radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:"Kim günde yüz defa سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ derse günahları denizköpüğü kadar olsa bağışlanır." (Hadis sahihtir) Buhârî (6405); Müslim (2691)…] İfâde edildiği üzere, her kim Allâh Azze ve Celle tarafından sevilen bu zikri, günde en az yüz defa zikrederse, -inşeAllâh- kıyâmet günü sevâb kefesi ağır gelir. Denizköpüğü kadar günahı da olsa bağışlanır ve onun için cennette bir ağaç dikilir. Hamd âlemlerin rabbi olan Allâh'a mahsustur. Salât ve selâm yaratılmışların en hayırlısı Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem'in, âlinin ve ashabının üzerine olsun.

219) Bu zikir, Allâh Azze ve Celle'nin kudret ve gücünü ifâde eden çok değerli kıldığı zikirlerden biridir. "Güç ve kuvvet ancak Allâh'a mahsustur" mânâsına gelmektedir. Açıklaması ise kısaca şeyledir: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ Hiçbir hareket ve güç; kuvvet ve olduru-cu; çare ve deva yoktur. إِلَّا بِاللَّهِ Hareketin ve gücün, kudretin ve yeterliliğin, çarenin ve devanın, galibiyetin ve intikamın sâhibi ancak Allâh'tır. Bu sebeble ancak O'na sığınılır, işler sadece O'na havale edilir. O'ndan yardım ve imdat beklenir. Şifâ ve gâlibiyet, korunma ve hidâyet, takvâ ve ihlâs, başarı ve hayırlı akıbet ancak O'ndan istenir.
Böylesi muazzam mânâları içeren bu zikrin faziletleri ve kullara olan faydaları şöyledir: Ebû Mûsâ radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, o, şöyle demiştir:
"Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem bana şöyle buyurdu: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ de. Çünkü o, cennet hazinelerinden bir hazinedir." (Hadis sahihtir) Buhârî (7386); Müslim (2704)…]
Ebû Hureyre radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:
"Her kim لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ derse, bu en kolayı keder olan doksan dokuz derde deva olur." [(HASEN HADİS:) Hâkim (1990); Taberânî (Evsat: 5028)…]
İfâde edildiği üzere, her kim Allâh Azze ve Celle tarafından sevilen bu zikri, günde en az yüz defa zikrederse, -inşeAllâh- cennet hazinelerinden bir hazineyi elde etmiş olur. Sıkıntı ve kederinden kurtulur. Dünyâ ve âhiret kendisine hayırlı bir azık elde etmiş olur.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

4. Her gün herhangi bir vakitte en az yüz defa: "Allâh'ım Muhammed aleyhisselâm'a salât et (makamını ve şerefini ziyade kıl). "

Faydası: Bu zikri günde en az yüz defa çeken kişi -inşeAllâh- affedilir. Kıyâmet günü Muhammed aleyhisselâm'a komşu olur. [Müslim-Ebû Dâvûd-Tirmizî] [220]

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ .

5. Her gün herhangi bir vakitte en az yüz defa: "Allâh'tan mağfiret dilerim ve O'na tevbe ederim."

Faydası: Bu zikri günde en az yüz defa çeken kişi -inşeAllâh- affedilir, geçmiş günahları bağışlanır. Sıkıntıları giderilir, dünyâ ve âhiret ferahlığa çıkar. [221]

---

220) Bu zikir, Allâh Azze ve Celle'nin Nebîsi Muhammed aleyhisselâm'a salât ve selâm edilen çok değerli olan zikirlerden biridir. "Allâh'ım Muhammed aleyhisselâm'a salât et" mânâsına gelmektedir. Açıklaması ise kısaca şeyledir: Allâh'ım Muhammed aleyhisselâm'a salât et, onun şerefini ve katındaki makamını yükselt. O'na nimetlerini ziyâde surette ikrâm et.

Allâh Subhânehu ve Teâlâ Muhammed aleyhisselâm'a salât edilmesi hakkında şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz Allâh ve melekleri Nebî'ye salât ederler. Ey müminler, siz de ona salât ve selâm edin." [el-Ahzâb: 33/56]

Allâh Subhânehu ve Teâlâ'nın amel edilmesini isteği bu zikrin faziletleri ve kullara olan faydaları şöyledir:

Ebû Hureyre radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Herkim bana bir defa salât ederse, Allâh'u Teâlâ'da ona on salât eder." (Hadis sahihtir) Müslim (408); Ebû Dâvûd (1530)...]

Abdullâh bin Mes'ud radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Kıyâmet günü insânların bana en yakın olacak olanı, bana en çok salât edenidir." [(HASEN HADÎS:) Tirmizî (484); İbn Ebî Şeybe (31787)...]

İfâde edildiği üzere, her kim Allâh Azze ve Celle'nin Nebisi Muhammed aleyhisselâm'a salât ederse, Allâh da kuluna salât eder yani onu affeder ve nimetlendirir. Kıyâmet günü Nebîsine yakın kılar.

221) Bu zikir, Allâh Azze ve Celle'nin çok değerli kıldığı ve kulun günahlardan bağış-

- Rasûlullah *(s.a.v)* şöyle buyurur:

كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ

"Söylenmesi dile çok kolay gelen, kıyâmet günü ise mîzânda ağır basan ve Rahmân'a da sevimli olan iki söz vardır. Bunlar; Subhânallahi ve biham-

---

lanma isteğini ifâde eden zikirlerden biridir. "Allâh'tan mağfiret dilerim ve O'na tevbe ederim" mânâsına gelmektedir. Açıklaması ise kısaca şeyledir:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ Allâh'ım beni bağışla. Günahlarımdan, ihlâs ve takvâmdaki eksiklikten ve azlıktan dolayı ötürü beni affet. Bana acı ve merhamet et. Günahları bağışlayan ve kullarını affedebilecek olan ancak sensin.

وَأَتُوبُ إِلَيْهِ Allâh'ım sana tevbe ediyouim. Tüm günahlarımdan, içinde bulunduğum gafletten, ibâdetlerimdeki eksikliklerden ötürü tevbe ediyorum.

Allâh Azze ve Celle kullarından tevbe istiğfar etmeleri isteyerek şöyle buyurmuştur:

"Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et." [el-Muminun: 40/55]

Böylesi muazzam mânâları içeren bu zikrin faziletleri ve kullara olan faydaları şöyledir:

"Şüphesiz ki Allâh, çokça tevbe edenleri sever ve temizlenenleri de sever." [el-Bakara: 2/222]

İbn Ömer radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Her kim istiğfar ederse Allâh onu bağışlar."(Hasen Hadîs) Tirmizî (3470); Taberânî (Evsat: 2921)...]

İbn Abbâs radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Allâh'u Teâlâ, istiğfara devam eden kimsenin her sıkıntısı için bir çıkış yolu ve her keder için bir ferahlık sağlar. Onu hiç beklemediği bir yerden rızıklandırır." (Hasen Hadîs) Ebû Dâvûd (1518); İbn Mâce (3819)...]

Ebû Hureyre radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Vallâhi ben günde yetmiş defadan fazla Allâh'tan mağfiret diler ve O'na tevbe istiğfar ederim." (Hadis sahihtir) Buhârî (6307); Tirmizî (3259)...]

El-Eğarr el-Atekî radîyallâhu anh'dan rivâyet edildiğine göre, Rasûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz benim kalbim perdelenir ve muhakkak ben bir günde yüz defa Allâh'tan mağfiret diliyorum." [(sahih hadisdir) Müslim (2702); Tirmizî (1515)...]

İfâde edildiği üzere, her kim Allâh Azze ve Celle tarafından sevilen bu zikri, günde en az yetmiş ya da yüz defa zikrederse, -inşeAllâh- geçmiş günahları bağışlanır ve seyyiekirlerinden arınır; sıkıntıları giderilir, dünyâ ve âhiret ferahlığa çıkar.

dihi, Subhânallahil-Azîm/Allah'a hamd ederek O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Yüce Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim"[222]

-"Allah'tan başka hakkıyla ibâdete lâyık hiçbir ilah yoktur. O, birdir ve O'nun hiçbir ortağı yoktur. Allah en büyüktür. Allah'a çokça hamd olsun. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim. Güç ve kuvvet ancak Azîz ve Hakîm olan Allah'tandır." **Bunun üzerine bedevi: "Bunlar Rabbim için, peki benim için ne var?"diye sordu.**

Rasûlullah *(s.a.v)* şöyle cevap verdi:

اَللَّهُمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي

"Ey Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni hidâyete erdir ve beni rızıklandır" de."[223]

- Bir kimse Müslüman olduğunda Peygamber *(s.a.v)* ona namazı öğretir, sonra şu kelimelerle duâ etmesini emrederdi:

اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعافِنِي، وَارْزُقْنِي

"Ey Allahım! Beni bağışla ve bana merhamet eyle. Beni hidâyete erdir. Bana âfiyet ver ve beni rızıklandır."[224]

---

222) Buhâri 7/168 rakam 6404. Müslim 4/2072 rakam 2694.

223) Müslim 4/2072 rakam 2696. Ebu Dâvud da şu fazlalık vardır; [Bedevi dönüp giderken, Rasûlullah(s.a.v) "Bu kişinin elleri gerçekten hayırla doldu" buyurdu.] 1/220.

224) Müslim 4/2073 bir başka rivayeti, "Bunlar senin dünya ve ahiretini birleştirir" şeklindedir.

BEDENDE ÖLÜ/UYUŞUK OLAN HERŞEYİ ALLAHIN İZNİYLE CANLANDIRMAK İÇİN OKUNACAK AYETLER.

Hangi Hastalıklara, Hangi Ayetlerin Okunması Daha Uygun Olur?

Burada konuya başlamadan önce bir konuya değinmek istiyorum. Yukarıda zikretmiş olduğumuz ayetler ve duaların hemen hemen hepsi bir takım naslardan elde edilerek belirlenmiş olan ayet ve dulardır.

Şimdi aşağıda zikredeceğimiz bir kısım hastalıklar için okunması uygun olan ayetleri zikredeceğiz. Fakat burada şunu belirtmekte fayda var. Bu zikredeceğimiz bir kısım ayetler genel olarak kuranın şifa olmasından yola çıkılarak ve okunacak olan hastalığa uygun ayet ve sureler seçilerek belirtilmiştir. Rasulullahın *(s.a.v)* bu ayetleri, belirli hastalıklara karşı okuduğuna dair bir delile rastlamadık. Fakat bazı kitaplarda bazı âlimlerin belirli ayetleri, belirli hastalıklara karşı okuduklarına rastlanmaktadır. Biraz önce belirttiğimiz gibi bir kısım ayetlerin belirli hastalıklara okunmasının sebebi genel olarak kuranın bütün hastalıklara şifa olması ve bu zikredeceğimiz ayetlerin özellikle okunacak hastalıklara anlam ve delalet bakımında uygun olmasıdır. Mesela bu konunun iyice anlaşılması için şöyle diyebiliriz; bir göz hastalığı için tutup bir cehennem ayeti okunması veya bir hayız, iddet veya boşanma ayeti okunmasından ziyade bu hastalığa uygun, gözle ilgili ayetlerin seçilmesinin daha münasib ve isabetli olması hasebiyle seçildiğini vurgulamak isteriz.

Bazı hastaların vücutlarında bazı azalar uyuşuktur. Hareketi zayıf yahut hiç hareket yoktur. Bunun anlamı oralarda cinlerin varlığı söz konusu olabilir. Cinler o azalara ya içerde ya da dışarıdan yerleşmiş olabiller. Bu nedenle o azaların, cinlerin sevmediği, nefret ettiği maddelerle ovulması gerekir. Aşağıdaki ayetler, suya, zeytin-

yağına, çörekotu yağına okunur daha sonra hasta uyuşuk azalarına ya da bedenindeki uyuşuk yerlere bunu sürer, yağlanılır yâda içilir. Hasta bu ayetleri okur yahut yüksek sesle dinler.

﴿ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾

1- "Allah'ı nasıl inkâr edersiniz? (Kıyamet günü sur'a üfürüldükten sonra) siz ölü idiniz. Sonra sizi (kıyamet günü) diriltti. Sonra sizi (sur'a ikinci defa üfürüldüğünde) öldürecek. Sonra sizi (sur'a üçüncü defa üfürüldüğünde) diriltecek. Sonra (İndi İlâhi'de) O'na döndürüleceksiniz." (Bakara, 28)

﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾

2- "Bunun üzerine Biz: "Onun (ineğin) bir parçasıyla ona (öldürülen adama) vurun." dedik. (O zaman ölen kişi dirilip katilini söyledi). Allah, işte böyle ölüleri diriltir ve size âyetlerini (kudretini) gösterir. Umulur ki böylece siz akıl edersiniz." (Bakara, 73)

﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾

3- "Ve Allah yolunda öldürülen kimseler için "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Fakat siz, farkında olmazsınız." (Bakara, 154)

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴾

4- "Ölüm korkusuyla kendi diyarlarından çıkan binlerce kişiyi görmeedin mi? Oysa Allah onlara: "Ölün." dedi (böylece öldüler). Sonra da onları diriltti. Muhakkak ki Allah, insanlar üzerine elbette fazlın sahibidir. Lâkin insanların çoğu şükretmezler." (Bakara, 243)

﴿ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

5- "Veya çatıları üzerine çökmüş (altı üstüne gelmiş) bir karyeye uğrayan kimsenin, "Allah bunu (bu kasabayı) ölümünden sonra nasıl diriltecek?" demesi gibi. Bunun üzerine Allah, onu yüz sene öldürdü. Sonra da diriltti. (Ona) "Ne kadar (ölü bir vaziyette) kaldın?" dedi. (O da): "Bir gün veya günün bir kısmı kadar." dedi. (Allah): "Hayır, yüz yıl kaldın. Haydi, yiyecek ve içeceğine bak, bozulup kokuşmadı. Ve merkebine bak. (Bu), seni insanlara bir âyet (canlı bir ibret) kılmamız içindir. Ve kemiklere bak. Onları nasıl inşa ediyoruz (kemikleri birleştirerek iskeleti kuruyoruz) sonra

ona et giydiriyoruz." Böylece (merkep dirilip, eski haline gelince ve herşey) ona açıkça belli olunca: "Allah'ın, herşeye kadir olduğunu biliyorum." dedi." (Bakara, 259)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

6- "Hz. İbrâhîm: "Rabbim, ölüleri nasıl dirilteceğini bana göster." demişti. (Allah) "İnanmıyor musun?" buyurdu. (Hz. İbrâhîm de): "Evet (inanıyorum). Fakat kalbimin tatmin olması için." dedi. "Öyleyse kuşlardan dört tane tut, sonra onları kendine alıştır (parçalayıp) her dağın üzerine onlardan bir parça koy, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Ve Allah'ın, Azîz (ve) Hakîm olduğunu bil!" (Bakara, 260)

﴿ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

7- "Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine, insanlar arasında yürüyeceği bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, hiç, karanlıklar içinde kalmış, bir türlü ondan çıkamamış kimsenin durumu gibi olur mu? İşte kâfirlere, işlemekte oldukları çirkinlikler böyle süslü gösterilmiştir." (Enam, 122)

﴿ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴾

8- "Hiç şüphesiz biz diriltir, biz öldürürüz ve biz (her şeye gerçek) varisleriz." (Hicr, 23)

﴿ مَنْ عَمِلَ صَالِحاً مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

9- "Erkek veya kadın, kim mü'min olarak iyi iş işlerse, elbette ona hoş bir hayat yaşatacağız ve onların mükâfatlarını yapmakta olduklarının en güzeli ile vereceğiz." (Nahl, 97)

﴿ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيّاً ﴾

10- "Doğduğu gün, öleceği gün ve diriltileceği gün ona selâm olsun!"

(Meryem, 15)

﴿ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقاً فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴾

11- "İnkâr edenler, göklerle yer bitişikken, bizim onları ayırdığımızı ve diri olan her şeyi sudan meydana getirdiğimizi görmediler mi? Hâlâ inanmayacaklar mı?" (Enbiya, 30)

﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِ الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

12- "Bu böyle. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. Şüphesiz O, ölüleri diriltir ve O, her şeye hakkıyla kadirdir." (Hac, 6)

﴿ وَهُوَ الَّذِى أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ ﴾

13- "O, size hayat veren, sonra sizi öldürecek, daha sonra da diriltecek olandır. Şüphesiz, insan çok nankördür." (Hac, 66)

﴿ وَالَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحْيِينِ ﴾

14- "O, benim canımı alacak ve sonra diriltecek olandır." (Şuara, 81)

﴿ يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَيُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴾

15- "Allah, diriyi ölüden çıkarır, ölüyü de diriden çıkarır. Ölümünden sonra yeryüzünü diriltir. Siz de (mezarlarınızdan) işte böyle çıkarılacaksınız." (Rum, 19)

﴿ اللَّهُ الَّذِى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَىْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾

16- "Allah, sizi yaratan, sonra size rızık veren, sonra sizi öldürecek ve daha sonra da diriltecek olandır. Allah'a koştuğunuz ortaklardan, bunlardan herhangi bir şeyi yapabilen var mı? O, onların ortak koştuklarından uzaktır, yücedir." (Rum, 40)

﴿ فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

17- "Allah'ın rahmetinin eserlerine bak! Yeryüzünü ölümünden sonra nasıl diriltiyor. Şüphe yok ki O, ölüleri de elbette diriltecektir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir." (Rum, 50)

﴿ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ﴾

18- "Şüphesiz biz, ölüleri mutlaka diriltiriz. Onların yaptıklarını ve bıraktıkları eserlerini yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) bir bir kaydetmişizdir." (Yasin, 12)

﴿ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴾

19- "Ölü toprak onlar için bir delildir. Biz, onu diriltir ve ondan taneler çıkarırız da onlardan yerler." (Yasin, 33)

﴿ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴾

20- "Bir de kendi yaratılışını unutarak bize bir örnek getirdi. Dedi ki: "Çürümüşlerken kemikleri kim diriltecek?" De ki: "Onları ilk defa var eden diriltecektir. O, her yaratılmışı hakkıyla bilendir." (Yasin, 78-79)

﴿ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

21- "O, yaşatan ve öldürendir. Bir şeye karar verdiğinde, ona sadece "ol" der, o da oluverir." (Mümin, 68)

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

22- Allah'ın varlığının delillerinden biri de şudur: Sen yeryüzünü boynu bükük (kupkuru) görürsün. Onun üzerine yağmuru indirdiğimiz zaman kıpırdar kabarır. Şüphesiz ki, onu dirilten, elbette ölüleri de diriltir. Şüphesiz O, her şeye gücü hakkıyla yetendir." (Fussilet, 39)

﴿ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

23- "Yoksa onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Hâlbuki gerçek dost Allah'tır. O, ölüleri diriltir. O, her şeye hakkıyla gücü yetendir." (Şura, 9)

﴿ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

24- "Allah, iman edip salih ameller işleyenlerin dualarına karşılık verir; lütfundan onlara fazlasını da verir. Kâfirler için ise çetin bir azap vardır." (Şura, 26)

﴿ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِى خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِىَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴾

25- "Gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye gücünün yeteceğini görmediler mi? Evet şüphesiz O, her şeye hakkıyla gücü yetendir." (Ahkaf, 33)

﴿ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِى وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ﴾

26- "Şüphesiz biz diriltir ve öldürürüz. Dönüş de ancak bizedir." (Kaf, 43)

﴿ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴾

27- "Şüphesiz O, öldürür ve diriltir." (Necm, 44)

﴿ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى ﴾

28- "Şimdi, bunları yapan Allah'ın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?" (Kıyamet, 40)

AĞRIYAN YERE EL KOYMAK, ÜÇ/YEDİ KERE OKUMAK, ÜFLEMEK MÜSTEHABTIR

Hastaya rukye yaparken sağ elini ağrıyan yerinin üzerine koymak ve hadisteki duayı okumak müstehabtır. Bu dua Rasûlullah'a *(s.a.v)* mahsus olmayıp bütün ümmete şamildir.[225]

- Aişe *(r.a)* bu konu hakkında şöyle buyurmaktadır: "Rasulullah *(s.a.v)* her gece döşeğine uzandığı vakit avuçlarını birleştirerek "Fe-

225) Riyaz salihin Şerhi

lak, Nas ve İhlas" surelerini okurdu. Daha sonra avuçlarına üfler sonra da başından başlayarak yüzünü ve elleriyle vücudunun ulaşabildiği her yeri mesh ederdi."(Buhari 6312)

- Peygamber Efendimiz *(s.a.v.)* buyurdular ki: *"Vücudunun ağrıyan yerine elini koyarak üç defa*

بِسْمِ اللّٰهِ

(Bismillâh) de, sonra yedi defa da:

أَعُوذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ

"Çektiğim ve çekindiğim (acının) şerrinden, Allah'a ve O'nun kudretine sığınırım" de. (Müslim, 4/1728)

-Osman İbnu Ebi'l-Âs *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *(aleyhissalâtu vesselâm)*'a müslüman olduğum günden beri bedenimde çekmekte olduğum bir ağrımı söyledim. Bana: *"Elini, vücudunda ağrıyan yerin üzerine koy ve şu duayı oku!"* buyurdu. Dua şu idi: **Üç kere:** *"Bismillah"*tan sonra **yedi kere,** *"Eûzu bi-izzetillâhi ve kudretihî min şerri mâ ecidu ve uhâziru." "Bedenimde çekmekte ve çekinmekte olduğum şu hastalığın şerrinden Allah'ın izzet ve kudretine sığınıyorum"* diyecektim.

Bunu birçok kereler yaptım. Allah Teâlâ hazretleri benden hastalığı giderdi. Bunu ehlime ve başkalarına söylemekten hiç geri kalmadım." [226], [227]

Hadise göre insanın kendisi için dua etmesi müstehabtır. Hadisteki yedi defa dua etmesi, yedi azaya[228] sirayet etmesi içindir.

226) Müslim, Selam 2202 ,67; Muvatta, Ayn 942 ,2 ,9; Ebu Dâvud, Tıbb 3891 ,19; Tirmizi, Tıbb 2081 ,29

227) İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 11/344.

228) İki el, iki ayak, iki diz ve baş.

-İbnu Mes'ud *(r.a)* anlatıyor: "Resûlullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* duayı üç kere yapmaktan, istiğfarı üç kere yapmaktan hoşlanırdı."[229]

- Hz. Âişe *(radıyallâhu anhâ)* anlatıyor: "Hz. Peygamber *(aleyhissalâtu vesselâm)* yatağına girdiği zaman, ellerine üfleyip Muavvizeteyn'i ve Kul hüvallahu ahad'i okur ellerini yüzüne ve vücuduna sürer ve bunu üç kere tekrar ederdi. Hastalandığı zaman aynı şeyi kendisine yapmamı emrederdi"[230]

- Osman İbnu Ebi'l-As *(radıyallahu anh)* anlatıyor: "Ey Allah'ın Resülü dedim, şeytan benimle namazımın ve kıraatimin arasına girip kıraatimi iltibas etmeme sebep oluyor, (ne yapayım?)"

Aleyhissalâtu vesselâm bana şu cevabı verdi: *"Bu Hınzeb denen bir şeytandır. Bunun geldiğini hissettin mi ondan Allah'a sığın. Sol tarafına üç kere tükür!"*

(Osman İbnu Ebi 'l-As) der ki: "Ben bunu yaptım, Allah Teâlâ onu benden giderdi."(Müslim, Selâm 68, (2203).

AÇIKLAMA:

1- Tirmizî ve Ebu Dâvud'un rivayetleri şu farkla başlar: "Beni helak edeyazan bir ağrı sebebiyle (yatıyordum). Resulullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* beni görmeye geldi. Bana, *Aleyhissalâtu vesselâm* dedi ki: *"Sağ elinle yedi kere (ağrının üzerinden) meshet ve şu duayı oku: "Euzu bi-izzetillâhi ve kudretihî..."*

2- Bazı hastalıklara karşı rukye yapınca bu tarzı takip etmek gerekir: Yani rukyeyi yapan kimse hastanın ağrıyan yerinin üzerini sağ elle ovup mezkûr duayı yedi kere okumalıdır. Allah'ın izniyle neticesi görülecektir. Sadedinde olduğumuz rivayette Resulullah *(aleyhissalâtu vesselâm)*, hastanın kendi kendine okuyup rukye yapmasını tavsiye buyurmaktadır.

229) Ebû Dâvud, Salât 361, 1524.

230) Buhari Fedâilu'l-Kur'ân 14, Tıbb, 39, Daavat 12; Müslim, Selâm 50, 2192; Muvattâ, Ayn 15, 2/942; Tirmizi, Daavât 21, 3399; Ebu Dâvud, Tıbb 19, 3902.

3- Taberânî'deki rivayette, yapılacak yedi mesh'ten her birinde mezkûr duanın okunacağı söylenmiştir. Hâkim'in rivayetinde Muhammed İbnu Sâlim der ki: "Sâbit el-Bünânî bana dedi ki: "Ey Muhammed, hastalanınca, elini ağrıyan yerin üzerine koy sonra: "Bismillâhi euzu bi-izzetillâhi ve kudretihî min şerri mâ ecidu min vece'i hâzâ" de! Sonra bunu tek olacak şekilde (3, 5, 7, 9 gibi) tekrarla. Çünkü bana, Enes İbnu Mâlik rivayet etti ki Resulullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* kendisine böyle öğretmiş."

4- Rukye sırasında duanın tekrarının gerekli olduğu belirtilmiştir: "Çünkü denir, ilâhî ilaçlarda ve tıbb-ı nebevî de dahi tekrar, fuzûlî maddeyi çıkarmada tabii ilaçların tekrarı ne ise, hastalığın tedavisinde daha müessir ve daha mükemmel olmak için aynı şeydir. Bunlarda da tekrarı gereken Zikrullah, işin Allah'a tefvîzi ve Allah'ın izzeti ve kudretinden istiâne vardır, yedide ise başka miktarda olmayan ayrı bir hassa vardır. Öyle ise tekrar gerekir."[231]

Başka bir hadisi şerifte: *kim bunu sabayladığı ve akşamladığı zaman yedi kere söylerse dünya ve ahiret işlerinde allah ona kâfidir.*

حَسْبِيَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

"Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben sâdece O'na tevekkül ettim (güvendim). O, yüce Arş'ın Rabbidir." **(Yedi defa tekrarlanır.)**[232]

Cini Etkin Hale Getirme Niyetiyle Okumak

Bu şerî olmadığı gibi doğruya da aykırıdır. Böyle yapan şeytanın tuzağına düşmüş olur. Rukyede niyet sadece şifa ve belayı ortadan kaldırma için olmalıdır. Bundan gerisi şeytanın eline kozdur. Bazı-

231) İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, 11/344-345.

232) İbni Es Sünni merfu olarak, Ebu Davud mevkuf olarak rivayet etmişlerdir. Şuayb veAbdülkadir Arbaut isnadının sahih olduğunu söylemişlerdir. Bknz. Mecmeuz zevaid.

larının teşvik ettikleri gibi niyetler arasında dolaşmak aslı olmayan bir tutumdur ve rukye ile yapılan tedavide böyle bir yöntem yoktur. Bu yüzden kardeşlerimize diyoruz ki bu tür tutumlar şeytanın işine gelen tutumlardır. Çünkü bu şekilde karşılarındakiyle rahatlıkla oynarlar ve her niyete bir karşılık verirler. Bu tutum aslında büyücülerin ve kâhinlerin tutumudur.

Kimi okumalar esnasında hastanın ya da hastaların bağırdıkları, kendilerini yerlere attıkları, bayıldıkları görülür. Kimilerinde ise sessizlik hâkimdir ve bu tür taşkınlıklara rastlanmaz. Bu durumun okuyanın niyetiyle ilişkisi vardır. İkinci durumdan şeytanlar hoşlanmazlar çünkü bu okuma şifa getirecektir Allah'ın izniyle.

Hastanın ise Allah'ın kendisine şifa vermeye kadir olduğuna ve Kuran'ın kalplere ve orada gezinen kötü ruhlara karşı şifa olduğuna yakinen inanarak başka şeylere itibar etmemesi gerekir. Böyle davranarak örneğin bir hipnotizmacının uyutamadığı kişi hakkında hipnotizma olmaya yatkın değil, denilir. Halbuki bu kişi kendisi izin vermediği için şeytanın onun dilinden konuşmaktan aciz kaldığı kimsedir.

Şeriata muhalif bir konuda kalpte oluşan niyete şeytan hemen icabet eder. Şeytanın etkisi başlangıçta kalbidir ve telkin yoluyladır. Bu yüzden ona "Vesvasu'l-Hannas, ellezi yuvesvisu fi sudurinnas" denmiştir. O yüzden bu ayetler ve özellikle "fi sudurinnas" ona eziyet verir.

Dolayısıyla rukye ehli yanında törensel şeyler, farklı niyetler ve telkinler yoktur. Bunlar Allah korusun, kâhinlerin ve büyücülerin işidir.

HASTANIN TEDAVİSİ İÇİN OKUMASI YAHUT OKUTULMASI GEREKEN AYETLER (RUKYE AYETLERİ)

Bu ayetler; **"Büyü, Cin, Nazara"** maruz kalmış hastaların hepsinin okuması gereken ayetlerdir. Bu ayetler anlam ve fazilet itibariyle çok yüce ayetler olduğu için çeşitli hastalıklara karşı büyük etkisi vardır.

Öncelikle hasta biliyor ise kendisi okuması gerekir. Müslümanın kendisine rukye yapmasının bir sakıncası yoktur. Bu onun için mübah, hatta güzel bir sünnettir. Nitekim Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* kendisine rukye yapmış, ashâbından bazıları da kendilerine rukye yapmışlardır.

Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* hastalığa yakalandğı zaman, kendi üzerine İhlâs, Felak ve Nas sûrelerini (Muavvizât'ı) okur ve üfürürdü. Sancısı (ağrısı) arttığı zaman ise ben onun üzerine okurdum. Bereket ümit ederek eliyle de onun vücudunu meshederdum." [233]

Şayet okumayı bilmiyor ise geçmiş sayfalarda da zikretmeye çalıştığımız gibi belli şartlara haiz olan bir başka kimseden bu konuda yardım alabilir. Bu kişide herhangi birisi olmaması gerekir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾
مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ

233) Buhârî; hadis no: 4728. Müslim; hadis no: 2192.

عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

1- "Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın ismiyle. Hamd o âlemlerin Rabbi, O Rahmân ve Rahim, O, din gününün maliki Allah'ın. Ancak sana ederiz kulluğu, ibadeti ve ancak senden dileriz yardımı, inayeti. Hidayet eyle bizi doğru yola, O kendilerine nimet verdiğin mutlu kimselerin yoluna; o gazaba uğramışların ve o sapmışların yoluna değil."[234] (Fatiha Suresi)

الم ﴿١﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِن

234) "Bir grup sahâbî çıktıkları yolculukta Arap kabilelerinin birisinin yanından geçrlerken onlardan kendilerini misafir etmelerini istediler. Fakat kabile onları misafir etmediler. Bir ara kabile reisini bir akrep soktu. Kabilenin fertleri onu tedavi etmek için her yola başvurdular ama hiçbir şey sonuç alamadılar.
Aralarından birisi: Şu konaklayan insanlara gidip de sorsanız, belki onlardan birisinin yanında fayda verecek bir şey vardır, dedi. Bunun üzerine yanlarına gittiler ve: Ey topluluk! Efendimizi akrep soktu. Her yola başvurduk ama ona hiç bir şey fayda vermedi. Sizden herhangi birinizde efendimize fayda verecek bir şey var mı? dediler.
Bir sahâbî: Evet, Allah'a yemîn ederim ki ben rukye (Kur'an ile tedavi) yapabilirim. Ancak biz sizden bizi misafir etmenizi istedik, fakat siz bizi misafir etmediniz. Bize bir karşılık belirlemediğiniz sürece size rukye yapmam, dedi. Sonunda onlarla bir koyun sürüsü üzerinde anlaştılar. Sahâbî kabile reisine gidip Fâtiha sûresini okuyup adamın üzerine üflemeye başladı. Adam, devenin bağından çözülüşü gibi, sanki hiçbir şey olmamış gibi birden hızla yürümeye başladı. Bunun üzerine kabile fertleri, üzerinde anlaşılan koyun sürüsünü (30 tane koyunu) onlara verdiler. Sahâbeden bazıları birbirlerine: Sürüyü aranızda paylaşın, dediler.
Fakat rukye yapan sahâbî (Ebu Saîd el-Hudrî): Hayır. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gidip olup biteni ona anlatıncaya kadar paylaşmayın, bakalım bize ne buyuracak? dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına gidip olup bitenleri anlattılar. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Onun (Fâtiha Sûresi'nin) rukye olduğunu nereden bildin? buyurdu. Sonra İyi yapmışsınız (onu alın ve) aranızda paylaşın, bana da bir pay ayırın, buyurdu. Ardından Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- gülümsedi." (Buhârî; hadis no: 2156. Müslim; hadis no: 2201).

رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

2- "Elif Lâm Mîm. Bu, kendisinde şüphe olmayan kitaptır. Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için yol göstericidir. Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar. Onlar sana indirilene de, senden önce indirilenlere de inanırlar. Ahirete de kesin olarak inanırlar. İşte onlar Rab'lerinden (gelen) bir doğru yol üzeredirler ve kurtuluşa erenler de işte onlardır." (Bakara, 1-5)

﴿ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ لآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴾

3-"Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara yarar sağlayacak şeylerle denizde seyreden gemilerde, Allah'ın gökyüzünden indirip kendisiyle ölmüş toprağı diriltttiği yağmurda, yeryüzünde her çeşit canlıyı yaymasında, rüzgârları ve gökle yer arasındaki emre amade bulutları evirip çevirmesinde elbette düşünen bir topluluk için deliller vardır." (Bakara, 164)

﴿ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

4- "Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayandır. Diridir, kayyumdur. O'nu ne bir uyuklama tutabilir, ne de bir uyku. Göklerdeki her şey, yerdeki her şey O'nundur. İzni olmaksızın O'nun katında şefaatte bulunacak kimdir? O, kulların önlerindekileri ve arkalarındakileri (yaptıklarını ve yapacaklarını) bilir. Onlar O'nun ilminden, kendisinin dilediği kadarından başka bir şey kavrayamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp kuşatmıştır. (O, göklere, yere, bütün evrene hükmetmektedir.) Gökleri ve yeri koruyup gözetmek O'na güç gelmez. O, yücedir, büyüktür." (Bakara, 255)

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْساً إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

﴿٢٨٦﴾

5- "Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de (iman ettiler). Her biri; Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman ettiler ve şöyle dediler: "Onun peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz." Şöyle de dediler: "İşittik ve itaat ettik. Ey Rab-

bimiz! Senden bağışlama dileriz. Sonunda dönüş yalnız sanadır."Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. (Şöyle diyerek dua ediniz): "Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."[235]

﴿ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾

6- "Şüphesiz sizin Rabbiniz, gökleri ve yeri altı gün içinde (altı evrede) yaratan ve Arş'a kurulan, geceyi, kendisini durmadan takip eden gündüze katan, güneşi, ayı ve bütün yıldızları da buyruğuna tabi olarak yaratan Allah'tır. Dikkat edin, yaratmak da, emretmek de yalnız O'na mahsustur. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın şanı yücedir."[236]

إِنَّ فِى خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِى الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

235) Bakara, 285-286

236) Araf, 54.

7- "Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelip gidişinde selim akıl sahipleri için elbette ibretler vardır. Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler."[237]

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثاً وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهاً آخَرَ لا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

8- "Sizi boşuna yarattığımızı ve bize tekrar döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"Gerçek hükümdar olan Allah, yücedir. O'ndan başka hiç ilâh yoktur. O, şerefli ve yüce Arş'ın Rabbidir. Kim, hakkında hiçbir delili olmadığı hâlde Allah ile birlikte başka bir ilâha taparsa, onun hesabı ancak Rabbi katındadır. Şüphesiz kâfirler asla kurtuluşa eremezler. De ki: "Rabbim! Bağışla, merhamet et. Çünkü sen merhamet edenlerin en hayırlısısın!"[238]

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَراً مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَاباً أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقاً لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى

237) Al-i İmran, 190-191.

238) Müminun, 115-118.

طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾

9- "Hani Kur'an'ı dinlemek üzere cinlerden bir grubu sana yöneltmiştik. Onlar, onun huzuruna gelince birbirlerine, "Susun!" dediler. Kur'an'ın okunması bitince de uyarıcı olarak kavimlerine döndüler. Dediler ki: "Ey kavmimiz! Şüphesiz biz, Mûsâ'dan sonra indirilen, kendinden önceki kitapları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola ileten bir kitap dinledik. Ey kavmimiz! Allah'ın davetçisine uyun, ona iman edin ki, günahlarınızı bağışlasın ve sizi elem dolu bir azaptan kurtarsın. Kim Allah'ın davetçisine uymazsa, yeryüzünde Allah'ı âciz bırakacak değildir. Kendisi için Allah'tan başka dostlar da bulunmaz. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler."[239]

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

10- "Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin uçlarından bucaklarından geçip gitmeye gücünüz yeterse geçip gidin. Büyük bir güç olmadıkça geçip gidemezsiniz. O hâlde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz? Üstünüze ateşten yalın bir alevle kıpkızıl bir duman gönderilir

239) Ahkaf, 29-32.

de kendinizi koruyamazsınız. O hâlde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz?"[240]

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِى لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِى لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

11- "Eğer biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, elbette sen onu Allah korkusundan başını eğerek parça parça olmuş görürdün. İşte misaller! Biz onları insanlara düşünsünler diye veriyoruz. O, kendisinden başka hiçbir ilâh olmayan Allah'tır. Gaybı da, görünen âlemi de bilendir. O, Rahmân'dır, Rahîm'dir. O, kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayan Allah'tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, düzeltip ıslah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır. O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah'tır. Güzel isimler O'nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."[241]

240) Rahman, 33-36.

241) Haşır, 21-24.

وَالصَّافَّاتِ صَفاً ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْراً ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْراً ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلإِ الأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُوراً وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلاَّ مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

12- "Saf bağlayıp duranlara, haykırarak sevk edenlere ve zikri (Allah'ın kelâmını) okuyanlara andolsun ki, sizin ilâhınız gerçekten bir tek ilâhtır. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Doğuların da (Batıların da) Rabbidir. Biz, en yakın göğü zinetlerle, yıldızlarla donattık. Onu itaatten çıkan her şeytandan koruduk. Onlar, yüce topluluğu (ileri gelen melekler topluluğunu) dinleyemezler. Kovulmaları için her taraftan taşa tutulurlar. Onlar için sürekli bir azap da vardır. Ancak onlardan söz kapan olur. Onu da delip geçen bir alev izler (ve yok eder)."[242]

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا . ﴿٥﴾

242) Saffat, 1-10.

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ﴿٨﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿١٠﴾

13- "(Ey Muhammed!) De ki: "Bana cinlerden bir topluluğun (Kur'an'ı) dinleyip şöyle dedikleri vahyedildi: "Şüphesiz biz doğruya ileten hayranlık verici bir Kur'an dinledik de ona inandık. Artık, Rabbimize hiç kimseyi asla ortak koşmayacağız." "Doğrusu Rabbimizin şanı çok yücedir; ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk." "Demek bizim beyinsiz olanımız, Allah hakkında doğruluktan uzak sözler söylüyormuş." "Şüphesiz biz, insanların ve cinlerin Allah hakkında asla yalan söylemeyeceklerini sanıyorduk." "Doğrusu insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazılarına sığınırlardı da, cinler onların taşkınlıklarını artırırlardı." "Gerçekten onlar da, sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi öldükten sonra tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı." Kuşkusuz biz göğe ulaşmak istedik, fakat onu çetin bekçilerle ve yakıcı ışıklarla dolu bulduk." "Hâlbuki biz, (daha önce) göğün bazı yerlerinde gayb haberlerini dinlemek için otururduk. Fakat şimdi her kim dinlemeye kalkacak olursa, kendini gözetleyen yakıcı bir ışık bulur." "Hakikaten biz bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü istendi, yoksa Rableri onlara bir hayır mı diledi?"[243]

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾

14- "Biz Kur'an'dan, mü'minler için şifa ve rahmet olacak şeyler indiri-

243) Cin, 1-9.

yoruz. Zalimlerin ise Kur'an, ancak zararını artırır." 244

﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴾

15- "Şüphesiz inkâr edenler Zikr'i (Kur'an'ı) duydukları zaman nerer deyse seni gözleriyle devirecekler. (Senin için,) "Hiç şüphe yok o bir delidir" diyorlar." 245

﴿ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً ﴾

16- "Doğrusu Rabbimizin şanı çok yücedir; ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk."246

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدتُّمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

17- "De ki: "Ey Kâfirler!" "Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem." "Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz." "Ben sizin kulluk ettiklerinize kulluk etmem.""Siz de benim kulluk ettiğime kulluk edecek değilsiniz." "Sizin dininiz size, benim dinim de banadır."247

244) İsra, 82.

245) Kalem, 51.

246) Cin, 3.

247) Kaifrun suresi.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَد ﴿٤﴾

18- "De ki; O Allah bir tektir. Allah eksiksiz, sameddir (Bütün varlıklar O'na muhtaç, fakat O, hiç bir şeye muhtaç değildir). Doğurmadı ve doğurulmadı. O 'na bir denk de olmadı."[248]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِى الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَد ﴿٥﴾

19- "De ki: Ben, Felâk'ın Rabbine sığınırım. Yarattıklarının şerrinden. Ve karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden. Ve düğümlere üfleyenlerin şerrinden. Ve haset ettiği zaman, haset edenin şerrinden."[249]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِى يُوَسْوِسُ فِى صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

---

248) İhlâs suresi.

249) Felak suresi.

20- "De ki: "Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım."[250]

YUKARIDA OKUNACAK AYETLERİN YANINDA BÜYÜ/SİHİR İÇİN OKUNACAK DİĞER AYETLER

Yukarıda zikretmiş olduğumuz rukye ayetlerinin yanında hastada büyü olduğu anlaşıldığı zaman ek olarak bu ayetlerin okunması gerekir.

قَالَ أَلْقُوْا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿١١٩﴾

1- "(Mûsâ), "Siz atın" dedi. Bunun üzerine onlar (ellerindekini) atınca insanların gözlerini büyülediler ve onlara korku saldılar. Büyük bir sihir

---

250) Âişe'den -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: "Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hastalığa yakalandğı zaman, kendi üzerine İhlas, Felak ve Nas sûrelerini (Muavvizât'ı) okur ve üfürürdü. Sancısı (ağrısı) arttığı zaman ise ben onun üzerine okurdum. Bereket ümit ederek eliyle de onun vücudunu meshederdim." (Buhârî; hadis no: 4728. Müslim; hadis no: 2192). Hadiste geçen (يَنْفُثُ) lafzı, içerisinde tükürük olmadan hafifçe üfürmektir. Bazı âlimler, içerisinde hafif tükürükle üfürmektir, demişlerdir. (Bkz: İmam Nevevî, Sahih-i Müslim Şerhi; hadis no: 2192).
Yine, sünnette gelen duâlardan bazıları şunlardır:
Tirmizî'nin rivâyetinde ise şu fazlalık vardır: "(Osman b. Ebi'l-Âs) dedi ki: (Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in) bana yaptım, Allah bendeki sancıyı (ağrıyı) giderdi. Ben de hâlâ âileme ve başkalarına böyle yapmalarını emrediyorum." (Elbânî; Sahih-i Tirmizî; hadis no:1696)

yaptılar. Biz de Mûsâ'ya, "Elindeki değneğini at" diye vahyettik. Bir de ne görsünler o, onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu ve onların yapmış oldukları şeylerin hepsi boşa çıktı. Artık orada yenilmişler ve küçük düşmüşlerdi."[251]

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللّٰهَ لا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾

2- "Firavun, "Bütün usta sihirbazları bana getirin" dedi. Sihirbazlar gelince Mûsâ onlara, "Atacağınızı atın (hünerinizi ortaya koyun)" dedi. Sihirbazlar atacaklarını atınca, Mûsâ dedi ki: "Sizin bu yaptığınız sihirdir. Allah, onu elbette boşa çıkaracaktır. Çünkü Allah, bozguncuların işini düzeltmez. Suçluların hoşuna gitmese de, Allah, hakkı sözleriyle gerçekleştirecektir."[252]

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِى نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِى يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ

251) Araf, 116-119.

252) Yunus, 79-82.

وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾

3- "Sihirbazlar: "Ey Mûsâ! Ya önce atmayı tercih edersin, ya da ilk atan biz oluruz" dediler. Mûsâ: "Yok, (önce) siz atın" dedi. Bir de ne görsün, onların ipleri ve değnekleri yaptıkları sihirden dolayı kendisine hızla sürünür gibi görünüyor. Bunun üzerine Mûsâ, içinde bir korku hissetti. Şöyle dedik: "Korkma (ey Mûsâ!). Çünkü sensin en üstün olan." "Sağ elindekini (değneğini) at ki, onların yaptıklarını yutsun. Şüphesiz yaptıkları bir sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise nereye varsa kurtuluşa eremez."[253]

﴿ وَاتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولاَ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلاَ تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلاَّ بِإِذْنِ اللهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلاَ يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلاَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْاْ بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ ﴾

4- "Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanların (ve şeytan tıynetli insanların) uydurdukları yalanların ardına düştüler. Oysa Süleyman (büyü yaparak) küfre girmedi. Fakat şeytanlar, insanlara sihri ve (özellikle de) Babil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe ilham edilen (sihr)i öğretmek

253) Taha, 65-69.

suretiyle küfre girdiler. Hâlbuki o iki melek, "Biz ancak imtihan için gönderilmiş birer meleğiz. (Sihri caiz görüp de) sakın küfre girme" demedikçe, kimseye (sihir) öğretmiyorlardı. Böylece (insanlar) onlardan kişi ile karısını birbirinden ayıracakları sihri öğreniyorlardı. Hâlbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihirle hiç kimseye zarar veremezlerdi. (Onlar böyle yaparak) kendilerine zarar veren, fayda getirmeyen şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onu satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bilselerdi!"[254]

HASTANIN TEDAVİSİ İÇİN OKUMASI GEREKEN DUALAR (HADİSLER)

Bu dualar: **"Büyü, Cin ve Nazar"** hastaları için okunur. Sünnette sabit olan kişinin/hastanın kendisinin okumasıdır. Hastanın kendisi okuyamıyorsa ihlâs, takva sahibi, bu hususlarda ehil olan biriside okuyabilir. Rukye yapacak kimselerde aranan şartları yukarıda zikretmiştik. Hasta bu duları ve diğer ayetleri okurken peygamber efendimizin de yaptığı giib hafif bir tükürük ile kendisine yahut okuyan kimse hastaya tükürür. Bu, okuyan kimsenin ağzında hâsıl olan bereket ve şifanın hastaya ulaşması içindir.

Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: «Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* hastalığa yakalandğı zaman, kendi üzerine İhlâs, Felak ve Nas sûrelerini (Muavvizât'ı) okur ve üfürürdü. Sancısı (ağrısı) arttığı zaman ise ben onun üzerine okurdum. Bereket ümit ederek eliyle de onun vücudunu meshederdim."[255]

Hadiste geçen يَنْفُثُ lafzı, içerisinde tükürük olmadan hafifçe üfürmektir. Bazı âlimler, içerisinde hafif tükürükle üfürmektir, demişlerdir.[256]

254) Bakara, 102.

255) Buhârî; hadis no: 4728. Müslim; hadis no: 2192.

256) Bkz: İmam Nevevî, Sahih-i Müslim Şerhi; hadis no: 2192

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبَ الْبَاسِ، اِشْفِ اَنْتَ الشَّافِي، لاَ شَافِيَ اِلاَّ أَنْتَ، اِشْفِهِ شِفَاءً لاَ يُغَادِرُ سَقَماً

1- "Ey insanların Rabbi ve sıkıntıların gidericisi olan Allah'ım! Şifa ver! Sen şifa vericisin. Sen'den başka bir şifa verici yoktur. Buna hiç hastalık bırakmayan bir şifa ver." [257]

أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ

2- "Duyduğum ağrının şerrinden Allah'ın izzet ve kudretine sığınırım." [258]

اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ، مِنْ غَضَبِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ

3- "Allah'ın tam olan kelimeleri ile gazabından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve şeytanların hazır olmasından sığınırım." [259]

257) Abdulaziz bin Suheyb (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:"Enes (Radiyallahu Anh), Sabit el-Bunânî'ye:
–'Seni Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in duası ile tedavi edeyim mi?' dedi. Sabit el-Bunânî'de:
–'Evet' dedi. Bunun üzerine Enes (Radiyallahu Anh): –'Ey insanların Rabbi ve sıkıntıların gidericisi olan Allah'ım! Şifa ver! Sen şifa vericisin. Sen'den başka bir şifa verici yoktur. Buna hiç hastalık bırakmayan bir şifa ver.' diyerek dua etti." (Ebu Davud, 3890)

258) Osman b. Ebi'l-Âs-tan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gelerek müslüman olduğundan beri bedeninde hissettiği sancıyı ona şikâyet edince, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona şöyle buyurmuştur: "Sağ elini, vücudunun ağrıyan yerine koy ve üç defa: Bismillah, yedi defa da şöyle de: Çektiğim sancının ve sakındığım (ağrının) şerrinden Al¬lah'ın izzet ve kudretine sığınırım." (Müslim; hadis no: 2202).

259) Amr bin Şuayb (Radiyallahu Anh) babasından oda dedesinden şöyle rivayet etti: Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) sahabelerine korkudan kurtulmaları için şu kelimeleri öğretiyordu:
"Allah'ın tam olan kelimeleri ile gazabından, kullarının şerrinden, şeytanların vesveselerinden ve şeytanların hazır olmasından sığınırım." (Ebu Davud, 3893)
Hârice bin Salt et-Temîmî (Radiyallahu Anh), amcasından şöyle rivayet etti:
"Amcam, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yanına gelip Müslüman olmuş.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

4- "Yarattığı şeylerin şerrinden Allah'ın tam olan kelimelerine sığınırım"[260]

اللَّهُمَّ ربَّ النَّاسِ، أَذْهِب الْبَأسَ، واشْفِ، أَنْتَ الشَّافي لا شِفَاءَ إلاَّ شِفَاؤُكَ، شِفاءً لا يُغَادِرُ سقَماً

5- "Ey İnsanların Rabbi olan Allah'ım! Hastalığını giderip, şifa ver. Şifayı veren ancak Sensin. Senin şifandan başka şifa yoktur. Buna, hiçbir hastalık bırakmayacak şekilde şifa ver!"[261]

Sonra Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yanından ayrılıp geri dönmüş. Daha sonra bir topluluğa uğramış. Onların yanında demirle bağlanmış deli bir adam varmış. O delinin ailesi amcama:
–Bize anlatıldığına göre şu sizin arkadaşınız (Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem) hayırla gelmiş. Senin yanında bu deliyi tedavi edecek bir şey var mı? diye sormuşlar.
Bunun üzerine amcam şöyle devam etti: Deliye Fâtiha ile rukye yaptım ve deli iyi oldu. Bana yüz tane koyun verdiler. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'e gelip bunu anlattım.
Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):'Bundan başka (okuduğun bir şey) var mı?' diye sordu.
Ben de: Hayır dedim.
Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):'O koyunları al! Allah'a yemin ederim ki, bâtıl rukye karşılığında aldığını yiyen nice insanlar vardır. Allah'a yemin olsun ki, sen hak olan rukye karşılığında aldığını yiyorsun' buyurdu."(Ebu Davud, 3896)

260) Suheyl'in babası Ebu Salih (Radiyallahu Anh) şöyle dedi: "Eslem kabilesinden bir adam şöyle dedi:
Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in yanında oturuyordum, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)'in sahabelerinden biri gelip şöyle dedi: Ey Allah'ın Rasulü! Bu gece zehirlendim ve sabaha kadar uyuyamadım dedi.
Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ona:'Seni zehirleyen nedir' dedi.
Sahabe: Akreptir dedi. Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem): 'Eğer sen akşamladığın vakit: Yarattığı şeylerin şerrinden Allah'ın tam olan kelimelerine sığınırım diye dua etmiş olsaydın Allah Azze ve Celle dilerse zarar veremezdi' buyurdu" (Ebu Davud, 3898)

261) Aişe (r.anha) şöyle dedi: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem), aile fertlerinden biri hastalanınca, sağ eliyle hastayı sıvazlar ve: "Ey İnsanların Rabbi olan Allah'ım! Hastalığını giderip, şifa ver. Şifayı veren ancak Sensin. Senin şifandan başka şifa yoktur.

بِسْمِ اللهِ، أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ

6- "Allah'ın adıyla, büyük arşın sahibi yüce Allah'tan sana şifa vermesini dilerim diye dua ederse, Allah o hastayı iyi eder."[262]

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ

7- "Yüce arşın sahibi olan yüceler yücesi Allahtan (Rabbi Kerimden) sana şifâ vermesini dilerim."[263]

بِسْمِ اللّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللّهُ يَشْفِكَ، بِسْمِ اللّهِ أَرْقِيكَ

8- "Seni Allahın adıyla, sana eza veren bütün hastalıklara karşı, bütün kötü nefis ve hasedce gözlere karşı sana okuyorum. Allah sana şifa versin, ben Allahın adıyla sana dua ediyorum."[264]

Buna, hiçbir hastalık bırakmayacak şekilde şifa ver!' diye dua ederdi." (Buhari, Müslim, Tirmizi, İbni Mace)

262) Abdullah ibni Abbas (Radiyallahu Anhuma) şöyle dedi: "Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem): 'Kim, henüz eceli gelmemiş bir hastayı ziyaret eder de onun yanında yedi kere: Allah'ın adıyla, büyük arşın sahibi yüce Allah'tan sana şifa vermesini dilerim diye dua ederse, Allah o hastayı iyi eder' buyurdu." (Ebu Davud, Tirmizi)

263) Abdullah b. Abbas'tan -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:
"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Hasan ve Hüseyin'e rukye yapar ve şöyle buyurdu:
- Babanız (İbrahim -aleyhisselâm-, oğulları) İsmail ve İshak'a rukye yapar ve şöyle duâ ederdi:
- Her şeytanın, her zehirli hayvanın ve nazar eden her gözün şerrinden, Allah'ın noksansız sözlerine (isimlerine, sıfatlarına ve Kur'an âyetlerine) sığınırım." (Buhârî; hadis no:3191).

264) "Seni Allahın adıyla, sana eza veren bütün hastalıklara karşı, bütün kötü nefis ve hasedce gözlere karşı sana okuyorum. Allah sana şifa versin, ben Allahın adıyla sana dua ediyorum)." (Müslim, Selam 40, (2186); Tirmizî, Cenâiz 4, (972)

أَسْأَلُ اللهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ

9- "Yüce arşın sahibi olan yüceler yücesi Allahtan (Rabbi Kerimden) sana şifâ vermesini dilerim."[265]

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ

10- "Allahtan başka ilâh yoktur ve Allah en uludur. Allahtan başka ilâh yoktur, O birdir. Allahtan başka ilâh yoktur. O'ndan başka ilâh yoktur. Mülk Onundur, hamd de Ona aittir. Allahtan başka ilâh yoktur. Güç ve kuvvet ancak Allahtandır."[266]

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، أَشْهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ, حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الفَلَاحِ, اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ

11- "Allâh-ü Ekber" (Allah en büyüktür) **(4 kere)**,

"Eşhedü en lâ ilâhe İllAllah" (Şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur) **(2 kere)**,

265) "Yüce arşın sahibi olan yüceler yücesi Allahtan (Rabbi Kerimden) sana şifâ vermesini dilerim." (Tirmizi-Ebu Davud)

266) "Allahtan başka ilâh yoktur ve Allah en uludur. Allahtan başka ilâh yoktur, O birdir. Allahtan başka ilâh yoktur. O'ndan başka ilâh yoktur. Mülk Onundur, hamd de Ona aittir. Allahtan başka ilâh yoktur. Güç ve kuvvet ancak Allahtandır." Tirmizi- İbni Mace, Albani sahih demiştir.

"Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah" (Şahitlik ederim ki Muhammed Allah'ın elçisidir) **(2 kere),**

"Hayye ale's-salâh" (Haydi namaza) (2 kere),

"Hayye ale'l-felâh" (Haydi kurtuluşa) (2 kere),

"As-salatu hayrun mine'n nevm" (Namaz uykudan hayırlıdır) **(2 kere),** (Sadece sabah ezanında),

"Allâh-ü Ekber" (Allah en büyüktür) **(2 kere),**

"Lâ ilâhe İllAllah" (Allah'tan başka ilâh yoktur) **(1 kere).**[267]

BÜYÜ

Büyü (Sihir) Nasıl Tedâvi Edilmelidir?

Kendisine büyü yapılan kimse, büyüyü başka bir büyü ile tedâvi edemez. Çünkü şer, şer ile izâle edilmez (ortadan kaldırılmaz). Küfür de başka bir küfür ile izâle edilmez. Şer, ancak hayır ile izâle edilir. Bunun içindir ki, Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e "Nuşra" (büyüyü, başka bir büyü ile çözme) hakkında sorulduğunda o şöyle buyrulmuştur:"bO (nuşra), şeytanın amelindendir. (yani câhiliye halkının tedâvide kullandıkları ve fayda verdiğine inandıkları şeydir)."[268] Hadiste zikredilen nuşra; kendisine büyü yapılmış kimseden o büyüyü başka bir büyü ile çözmek demektir.

Büyü, Kur'an-ı Kerim âyetleri, mübah olan ilaçlar ve helal olan rukyelerle çözülecek olursa, bunda herhangi bir sakınca yoktur. Büyünün başka bir büyü ile çözülmesine gelince, -yukarıda da geçtiği gibi- bu asla câiz değildir. Çünkü büyü, şeytanlara ibâdet etmektir. Büyücü (sihirbaz), şeytanlara ibâdet edip onlara hizmet ettikten ve onların istediklerini onlara kurban ettikten sonra büyü

267) Ezan okur, Buhari, 1/151. Müslim, 1/291.

268) Ebu Dâvud ve Ahmed.

yapabilir ve büyüyü öğrenebilir. Bu gerçekleştikten sonra artık şeytanlar büyünün olması için birtakım şeyleri ona öğretirler. Fakat kendisine büyü yapılan kimsenin üzerine Kur'an okumakta, câiz olan şeytanın şerrinden korunma yolları ve mübah olan ilaçları kullanmak sûretiyle tedâvi olmasında -Allah'a hamdolsun- dînen herhangi bir sakınca yoktur. Bir hastanın doktorlara giderek herhangi bir hastalıktan iyileşmek için tedâvi olması gibi.

Hastanın iyileşmesi şart değildir. Çünkü her hastanın, hastalıktan mutlaka şifâ bulması gerekir diye bir şart yoktur. Hasta belki eceli gelmediği için tedâvi olduktan sonra o hastalıktan iyileşebilir. Belki de iyileşmeyip yakalandığı o hastalık sebebiyle ölebilir. Bir hasta, en uzman ve en bilgili bir doktora gösterilse bile, eceli ne zaman gelirse, o ilaç kendisine fayda vermeyecektir. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: "Allah, eceli geldiğinde hiç kimseye ölümünü erteletmez. Allah, (hayır olsun, şer olsun, bütün) yaptıklarınızdan haberdârdır." (Münâfikûn, 11)

Tıp ve tedâvi, ancak ecel gelmediği zaman ve Allah Teâlâ kuluna şifâ takdir ettiği zaman fayda verir. Aynı şekilde kendisine büyü yapılan bu kimseye;

- Allah Teâlâ, belki şifâ takdir etmiş olabilir.

-Belki de onu imtihan etmek ve sınamak için şifâ takdir etmemiş olabilir.

-Belki Allah Teâlâ'dan başka hiç kimsenin bilmediği başka sebeplerden dolayı olabilir.

-Belki de yanında tedâvi olduğu kimsede kendisi için uygun ilaç olmayabilir.

Nitekim Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'den sahih olarak haber verildiğine göre o şöyle buyurmuştur: *"Her hastalığın (helâl olan) bir ilacı vardır. Bu sebeple ilaç, hastalığa isâbet ederse, (ilaç o*

hastalığa iyi gelirse), Allah -azze ve celle-'nin izniyle iyileşir."[269]

Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* başka bir hadiste şöyle buyurmuştur: *"Allah, hiçbir hastalık indirmemiştir (yaratmamıştır) ki o hastalığın (helâl olan) şifâsını (ilacını) da indirmiş (yaratmış) olmasın. Bunu bilen bilir, bilmeyen de bilmez."*[270]

Büyünün şer'î tedâvi yollarından birisi de, Kur'an okumakla tedâvi edilmesidir. Bu sebeple kendisine büyü yapılan kimsenin üzerine Kur'an-ı Kerim'in en büyük sûresi olan Fâtiha Sûresi tekrar tekrar okunmalıdır. Her şeyin Allah Teâlâ'nın kaza ve kaderiyle olduğunu bilen, her şeyi çekip-çevirenin Allah Teâlâ olduğuna ve Allah Teâlâ bir şeye ol dediği zaman o şeyin hemen oluvereceğine inanan salih bir mü'min, Fâtiha sûresini hastanın üzerine okursa, bu okuma da îmân, takvâ ve ihlâs ile olur ve hastanın üzerine tekrar tekrar okunursa, belki hastalık ortadan kalkar ve Allah Teâlâ'nın izniyle hasta şifâ bulabilir.

Nitekim sahâden bazı kimseler, bir kabilenin yanından geçerlerken kabilenin reisini yılan sokmuştu. Onu tedâvi etmek için bütün yolları denemişler, fakat hiçbir sonuç alamamışlardı. Bunun üzerine sahâbeden bazı kimselere: İçinizde rukye yapan var mı? diye sordular.

Onlardan bazıları: Evet var, dediler. Ardından sahâbeden birisi kabile reisinin üzerine Fâtiha sûresini okudu. Kabile reisi, üzerine okunur okunmaz sanki hiçbir şey olmamış gibi derhal ayağa kalktı ve Allah Teâlâ yılanın sokmasının şerrinden onu sağlığına kavuşturdu.

(Bu durum Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e haber verildiği zaman) Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurdu: *"Rukyenizi bana arzedin (ona bakayım). İçerisinde şirk olmadıkça rukye*

---

269) Müslim.

270) Buhârî.

yapmakta bir sakınca yoktur."[271]

Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*hem rükye yapmış, hem de kendisine rukye yaptırmıştır. Bu sebeple rukyede birçok hayırlar ve büyük faydalar vardır.[272]

NAZAR (GÖZ DEĞMESİ) BÖLÜMÜ

Nazarla İlgili Hadisleri Zikrederek Hastanın Nasıl Tedavi Olması Gerektiğini Anlayabiliriz:

1- İbnu Abbas *radıyallahu anhüma* anlatıyor: "Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm* buyurdular ki: *"Göz değmesi haktır. Eğer kaderi (delip) geçecek bir şey olsaydı, bu, göz değmesi olurdu. Yıkanmanız taleb edilirse yıkanıverin."*[273] Tirmizi'de *"Göz değmesi haktır"* ibaresi yoktur.

2- Sahiheyn ve Ebu Davud'da Ebu Hüreyre radıyallahu anh'tan: "Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm*'ın: *"Göz değmesi haktır"* dediği rivayet edilmiştir.

3- Aişe *radıyallahu anha* anlatıyor: *"Gözü değene (ain) abdest alması emredilir, onun abdest suyu alınır, bununla göz değmesine uğrayan (main) yıkanırdı."*[274]

4- Muhammed İbnu Ebi Ümame İbni Sehl İbni Hanif, babasından şunları işittiğini anlatmıştır: "Babam Sehl *radıyallahu anh* (Cuhfe yakınlarındaki) Harrâr nam mevkide yıkandı. Üzerindeki cübbeyi çıkardı. Bu sırada Amir İbnu Rebi'a ona bakıyordu. Sehl, bembeyaz bir tene, güzel görünüşlü bir cilde sahipti. Amir: "Ne bugünkü bir manzarayı, ne de böylesine ancak çadıra çekilmiş bâkirede buluna-

---

271) Müslim.

272) Büyü/sihir için yakında yayın evimizden çıkacak olan "Kuran Ve Sünnet Işığında Bütün Yönleriyle Büyü" kitabına müracaat edilebilir.

273) Müslim, Selam 2188) ,42); Tirmizi, Tıbb 2063) ,19)

274) Ebu Davud, Tıbb 15, (3880)

bilen bir cildi hiç görmedim" dedi. Sehl daha orada iken hummaya yakalandı ve rahatsızlığı şiddet peyda etti (ve yere yıkıldı). Durum Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm*'a haber verildi ve: "Başını kaldırmıyor" dendi. Hâlbuki Sehl orduya kaydedilmişti. "Ya Resûlullah o, sizinle gelemez Vallahi başını bile kaldıramıyor!" dediler. *Aleyhissalatu vesselam: "Onunla ilgili olarak herhangi bir kimseyi ittiham ediyor musunuz?"* diye sordu. "Amir İbnu Rebi'a var" dediler. Resûlullah, onu çağırtıp kendisine kızdı ve: *"Sizden biri niye kardeşini öldürüyor? Niye bir "Bârekallah!" demedin? Onun için abdest al!"* buyurdu. Bunun üzerine Amir yüzünü, ellerini, kollarını, dizlerini ve ayaklarının etrafını ve izârının içini bir kaba yıkadı. Sonra, bir adam bu suyu onun (Sehl'in) üzerine arkasından döktü; derken o ânında iyileşti."[275]

5- *"Nazar (Göz değmesi) haktır. Eğer kaderi geçecek bir şey olsaydı (kaderin vuku bulmasından önce onu yok etmek ve ortadan kaldırmak mümkün olsaydı), onu nazar geçerdi. (Fakat nazar kaderi geçemez.) (Kendisine nazar edilen kimse) sizden, (yüzünüzü, ellerinizi, dirseklerini, dizlerinizi ve ayak parmaklarınızı) yıkamanızı istediği zaman (o azalarınızı) yıkayın."* (Müslim, Ahmed ve Tirmizî rivâyet etmişlerdir. Albânî de 'Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha'da hadisin sahih olduğunu belirtmiştir. Hadis no: 1251).

6- Esmâ binti Ümeys'ten *-Allah ondan râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e o şöyle demiştir: "Ey Allah'ın elçisi! Cafer (b. Ebî Tâlib)'in çocuklarına göz değiyor. Onlar için rukye yapılmasını taleb edeyim mi?

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* buyurdu ki: *Evet. Eğer kaderi geçecek bir şey olsaydı (kaderin vuku bulmasından önce onu yok etmek ve ortadan kaldırmak mümkün olsaydı), onu nazar geçerdi."* (Albâni; "Sahîhu'l-Câmi'de hadisin sahih olduğunu belirtmiştir).

7- Âişe'den *-Allah ondan ve babasından râzı olsun-* rivâyet olunduğuna

275) Muvatta, Ayn 1, (2, 938)

göre, o şöyle demiştir: ("Nazar eden kimseye, (Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* tarafından) abdest alması, sonra da onun abdest suyundan kendisine nazar edilen kimsenin yıkanması emredilirdi." (Ebu Dâvud rivâyet etmiş, Albânî de 'Sahih-i Ebî Dâvud'da hadisin sahih olduğunu belirtmiştir.)

8- Sehl b. Huneyf'ten *-Allah ondan râzı olsun-* rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir: "Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* (Medine'den) Mekke'ye doğru yola çıktığında sahâbe de Cuhfe yakınlarındaki Hazzâr denilen yere varıncaya kadar onunla birlikte yürüdüler.(Oraya vardıklarında) Sehl b. Huneyf (üzerindeki cübbeyi çıkarıp) yıkanmaya başladı. Sehl, bembeyaz bir tene ve güzel görünüşlü bir cilde sahipti. Sehl yıkanırken o sırada Adiy b. Ka'b oğulları kabilesinden Âmir b. Rabia ona baktı ve:

- Bugünkü gibi bir manzarayı ve böylesine ancak çadıra çekilmiş bâkire kızda bulunabilen bir teni hiç görmedim, dedi. Bunun üzerine Sehl hemen orada çarpılmış gibi yere yıkılıp kaldı.

Onu alıp Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in bulunduğu yere götürdüler. Sahâbe: Ey Allah'ın elçisi! Sehl'e bakar mısın? Allah'a yemîn olsun ki başını kaldıramıyor ve kendine gelemiyor, dediler.

Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* buyurdu ki: *Onunla ilgili olarak herhangi birisini itham ediyor musunuz (kimden şüphe ediyorsunuz)?*

Sahâbe: Ona, Âmir b. Rabia bakmıştı, dediler. Bunun üzerine Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Âmir b. Rabia'yı çağırdı ve onu azarlayarak şöyle buyurdu: *Sizden biriniz niçin dîn kardeşini öldürüyor? Dîn kardeşinde beğendiğin ve hoşuna giden bir şey gördüğün zaman ona, mübarek olması için duâ etseydin ya! (yani Mâşallah, Bârakallah gibi sözler söyleseydin ya!).*

Daha sonra Rasûlullah *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Âmir b. Rabia'ya: *Onun (Sehl) için yıkan,* buyurdu. Bunun üzerine Âmir b. Rabia, bir kabın içinde yüzünü, ellerini, dirseklerini, dizlerini, ayak parmak-

larını ve izarının içini yıkadı. Sonra bu su, Sehl b. Huneyf'in arkasından başının üzerine döküldü. Ardından Sehl hemen iyileşiverdi ve sanki kendisinde hiçbir şey yokmuş gibi insanlarla birlikte yola çıktı."[276]

İslâm âlimlerinin çoğunluğu, zikredilen hadislerle başka hadisler, gözle görülen olaylar ve gerçekler doğrultusunda, göz değmesinin (nazarın) sâbit olduğu görüşüne varmışlardır.

Bezzâr'ın, Câbir'den *-Allah ondan râzı olsun-* hasen senedle rivâyet ettiği hadiste, Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* şöyle buyurmuştur: *"Kaza ve kaderden sonra, ümmetimden ölenlerin çoğunluğu, göz değmesi (nazar) iledir."* (Bezzâr ve Taberânî rivâyet etmiş, Elbânî de 'Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha'; hadis no: 747'de hadisin hasen olduğunu belirtmiştir.)

Müslümanın kendisini, cinlerin ve insanlardan olan inatçı şeytanların şerrinden, Allah Teâlâ'ya olan güçlü îmânı ile korumaya alması, Allah Teâlâ'ya itimat etmesi, O'na tevekkül edip sığınması, O'na yalvarıp yakarması, Nebevî sığınma yollarına başvurması, Felâk, Nas, İhlâs ve Fâtiha sûreleri ile Âyete'l-Kürsî'yi çokça okuması gerekir.

Fetvâ Dâimî Komitesi bu hususta şunları zikreder:

Nazar, Arapça'da عَانَ – يَعِينُ kelimesinden gelmekte ve " إِذَا أَصَابَهُ بِعَيْنِهِ Gözü ile bir şeye isâbet etti", demektir. Bu kelimenin aslı, bir şeye bakan kimsenin o şeyden hoşlanması, o şeyin kendisinin hoşuna gitmesi, sonra kötü nefsine uyarak nazar ettiği şeye zehirini geçirmesi için bakışından yardım istemesidir.

Nitekim Allah Teâlâ, Peygamberi Muhammed *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'e hasetçinin şerrinden kendisine sığınmasını emrederek şöyle buyurmuştur: "Ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden..." (Felak, 5)

276) İmam Ahmed; hadis no: 15550. İmam Mâlik; hadis no: 1811. Nesâî ve İbn-i Hibbân. Elbânî de 'Mişkâtu'l-Mesâbîh; hadis no:4562'de hadisin sahih olduğunu belirtmiştir.

Buna göre her nazar eden (göz değdiren), hasetçidir. Ama her hasetçi, nazar eden (göz değdiren) değildir. Dolayısıyla hasetçinin durumu, nazar eden kimseden daha umumî olunca, hasetçinin şerrinden Allah Teâlâ'ya sığınmak, aynı zamanda nazar eden kimsenin şerrinden Allah Teâlâ'ya sığınmak gerekli olmuştur. Nazar (göz değmesi), hasetçinin ve nazar eden kimsenin nefsinden, haset edilen ve nazar edilen kimseye doğru çıkan, kimi zaman ona isâbet eden, kimi zaman da ona isâbet etmeyen oklardır. Eğer nazar edilen kimse, koruma ve savunmasız ise, nazar okları kendisine isâbet ettiğinde ona tesir eder. Yok, eğer korunmuş (tam techizatlı) ise, oklar kendisine geçmez ve ona tesir etmez. Belki de oklar, sahibine geri döner." (Zâdu'l-Meâd'dan özetle alınmıştır.)

NAZARIN TEDAVİSİ:[277]

İbn-i Kayyim'in -Allah ona rahmet etsin- nazarın tedasinin uygulanışını şu sözlerle anlatmaktadır: Bir insanın, başkasına nazar ettiği bilinirse veya birisinin nazar ettiğinden şüphe edilirse, nazar eden kimseye dîn kardeşi için bir kapta yıkanması emredilir. O kaba ellerini daldırıp ağzına su alır ve çalkalar (mazmaza yapar), sonra ağzındaki suyu bir kaba boşaltır. Yüzünü de bir kapta yıkar. Sonra sol elini suya daldırır ve bir kabın içinde sağ dizinin üzerine suyu döker, sonra sağ elini suya daldırır ve sol dizinin üzerine suyu döker. Sonra izarını yıkar, sonra da kendisine nazar edilen kimsenin arkasından başının üzerine su dökülür. Böylelikle Allah Teâlâ'nın izniyle o kimse iyileşir. [278]

Değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymîn'e -Allah ona rahmet etsin-: 'İnsana göz değer mi? Göz değdiği zaman nasıl tedâvi edilir? Göz değmesinden sakınmaya çalışmak, Allah Teâlâ'ya tevekküle ters düşer mi?' diye sorulduğunda, o şöyle cevap vermiştir:

277) Bkz: "Kuran Ve Sünnete Göre Bütün Yönleriyle Nazar (Göz Değmesi) Ve Tedavisi" Menhec yayınları.

278) İlmî Araştırmalar ve Dâimî Fetvâ Komitesi Fetvâları; c: 1, s: 186.

"Göz değmesi (nazar) hakkındaki görüşümüz, onun, hem dînen, hem de hissî (maddî) olarak sâbit olduğudur. Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur: "(Ey Peygamber!) O kâfirler Zikr'i (Kur'ân'ı) işittikleri zaman, (Allah'ın koruma ve himâyesi olmasaydı) hırslarından neredeyse seni bakışlarıyla kaydırıp sana nazar edeceklerdi (göz değdirecekelerdi)! Ve onlar (hevâlarına göre): Şüphesiz o, bir delidir, derler." (Kalem, 51)

İbn-i Abbas *-Allah ondan râzı olsun-* ve başkaları bu âyetin tefsiri hakkında şöyle demişlerdir: "Yani bakışlarıyla sana nazar ederler (göz değdirirler)."

Göz değmesinin vuku bulması halinde şer'î ilaçlar kullanılır. Bu ilaçlar şunlardır:

1. Kıraat (Kur'ân ve sünnetten duâlar okumak).

Nitekim Rasûlullah -sallallau aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur: *"Rukye, ancak göz değmesi (nazar) veya (yılan ve akrep gibi hayvanların) zehiri içindir. (Yani bu ikisine rukyeden daha iyi gelen ve daha faydalı olan hiçbir şey yoktur)."* (Tirmizî ve Ebu Dâvud). Nazar uğrayan kimse yukarıda zikretmiş olduğumz rukye ayetlerini okuyarak nazarı tedavi etmeye çalışır.

Cebrail *-aleyhisselâm-* da Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in üzerine okur ve şöyle derdi: *"Allah'ın adıyla sana eziyet veren her şeyden, her kötü nefisin, gözün veya hasetçinin şerrinden senin üzerine okurum. Allah sana şifâ versin. Allah'ın adıyla senin üzerine okurum."* (İmam Ahmed ve İbn-i Mâce).

2. Yıkanmak. Yukarıda geçen hadiste Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-*'in, Âmir b. Rabia'ya emrettiği gibi yıkanır, sonra o su kendisine göz değen kimsenin üzerine dökülür.

Nazar eden kimsenin idrarından veya dışkısından bir miktar alınmasına gelince, bunun dînde hiçbir aslı yoktur. Aynı şekilde onun artığından da alınmasının dînde hiçbir aslı yoktur. Yukarıda

geçen hadiste olduğu gibi, nazar eden kimsenin (hadiste belirtilen) azalarını ve izarının içini yıkamasıdır. Sanırım başındaki takiyyesi ve giydiği elbisesi de bunun gibidir. Yine de en iyisini Allah Teâlâ bilir.

Göz değmesinden vuku bulmadan önceden sakınmak ve tedbirini almakta bir sakınca yoktur ve bu hareket, Allah Teâlâ'ya tevekküle ters düşmez, aksine bu hareket tevekkülün tâ kendisidir. Çünkü tevekkül, Allah Teâlâ'nın helal kıldığı ve emrettiği sebeplere sarılarak O'na itimat edip dayanmaktır.

Nitekim Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* Hasan ve Hüseyin'in üzerine okur ve şöyle derdi:

أُعِيذُ كُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ.

"İkinizi, her türlü şeytandan, zehirli hayvandan ve nazar eden gözden, Allah'ın noksansız sözlerine (isimlerine, sıfatlarına ve Kur'an âyetlerine) sığındırırım."[279]

Peygamber *-sallallahu aleyhi ve sellem-* yine şöyle derdi: *"İbrahim -aleyhisselâm- da (oğulları) İshak ve İsmâil'i (n üzerine okuyarak) böyle Allah'ın noksansız sözlerine (isimlerine, sıfatlarına ve Kur'an âyetlerine) sığındırırdı."*[280]

279) Tirmizî; hadis no: 2060. Ebu Dâvud; hadis no: 4737.

280) Buhârî; hadis no: 3371." Bkz: "Muhammed b. Salih el-Useymîn'in Fetvâları"; c: 2, s: 117-118.

NAZARA MARUZ KALMIŞ KİMSE BAŞKA NE YAPMALIDIR?

﴿ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴾

"Ayağını yere vur! İşte yıkanacak bir yer, işte içilecek soğuk bir su!... dedik." (Sad, 42)

1- Vücut ısınızı yükseltmeye veya terlemeye çalışın, bu bedendeki nazarın tahriş olarak vücuda yayılmasını ve küçülmesini sağlar; ardından aşağıdaki adımları takip edin.

2- Hemen banyoya gidin ve duşun altına girip hızlıca soğuk suyu açarak şoklama yapın.

3- Mümkün olduğunca uzun süre duşta kalarak kafanızın tepesinden ve omuzlarınızdan aşağı suyun akmasını sağlayın.

4- Duşun altındayken derin derin burnunuzdan nefes alarak göğsünüzü doldurun. 10 saniye nefesinizi tutun. Sonra yavaşça Ağızdan nefesi boşaltın. En az 5 dakika bu işlemi tekrarlayın.

5-Bir değişiklik ortaya çıkacak, sabırlı olun bu nefes egzersizi ile nazar kaybolup su altında kalacak Allâh ın izniyle…

6- Eğer nazar hafif ya da orta derecede ise nazarı delmek en azından hafifletmek bereketli olsun... Yok, güçlü bir nazar ise bu işlemi günde birkaç sefer tekrarlayın faydasını göreceksiniz.

7- Daha iyi sonuç almak için duş öncesinde ve sonrasında okunmuş soğuk su için...

Su ve hava ile bu teknik Allahın izniyle çok hızlı ve güzel sonuçlar veriyor, çok kolay ve bir rukyeciye ihtiyaç duymadan yapılması da en güzel yanı… Şifa Allah'tandır...(Ebû hummam er-raqi)

KÂFİR KİMSENİN NAZARI DEĞER Mİ? KÂFİR KİMSENİN NAZARI NASIL TEDAVİ EDİLİR?

Müslüman bir kimsenin nazarının değdiği gibi kâfir kimsenin de nazarı değebilir. Rabbimiz şöyle buyurur: "Kâfirler gözleriyle sana nazar ederler." (Tefsir Beğavi, 8/202)

Ayrıca Peygamber efendimizin bu husustaki genel sözleri de buna delalet eder: *"Nazar haktır."* (Buhari, 5740. Müslim, 2187) Şayet nazar değen kimse biliniyor ise; ondan boy abdesti yahut normal abdest alması istenilir ve elde edilen su, nazara maruz kalmış kimsenin üstünden dökülür.

Soru soran kimsenin sorusunda kastettiği herhalde kâfir kimsenin ne abdestinin ve ne de boy abdestinin sahih olmayacağıdır. Evet, bu doğrudur. Ancak nazara karşı yapılan rukye de; nazar etmiş kimsenin illaki abdest alması yahut boy abdesti alması gibi bir şart yoktur. Nazarı değmiş kimsenin sadece bedenine değmiş/dokunmuş bir su olması yeterlidir. Hatta bedenine temas eden herhangi bir şey de olabilir; Bir elbise, takke ve hatta nazarı değen kimsenin yenice üzerinden geçmiş olduğu toprak dahi olur. Yahut kişinin mendili vb şeylerde olabilir. Nazarı değmiş kimsenin bu tür şeyleri bir su içerisine konularak suyundan faydalanılabilir. Yani kişinin suyunu almak mümkün değilse, fitne çıkacaksa; kişinin kullanmış olduğu herhangi bir şeyin de suyu alınabilir. Daha sonra nazara uğramış kimsenin üzerine bunun suyu dökülür.

Suudi Arabistan daimi fetva komisyonu 1/548 şöyle demiştir: Nazarı değen kimse şayet biliniyor ise, o kimseden elini yahut yüzünü yahut pantolonun içini yıkaması istenerek suyu alınır ve bu su nazara maruz kalmış kimsenin üzerine dökülür.

Aynı şekilde 1/247 şöyle denilir: Nazarı değen kimseye; içerisi su dolu bir kap getirilir, nazarı değen kimse bu suyun içerisine elini sokarak yıkar, daha sonra suyu ağzına alarak çalkalar ve mazmaza yapar sonra ağzını kaba boşaltır. Kapta yüzünü yıkar daha sonra

sol elini daha sonra sağ dizlerine döker. Daha sonra sağ elini kaba sokar sol dizini yıkar daha sonra pantolonun içerisini yıkar. Elde edilmiş bu su ile nazara maruz kalmış kimsenin arkasına geçilerek kafasından aşağı dökülür. Allahın izni ile hasta şifaya kavuşur. Bu uygulama İmam Beyhakinin Zühri'den rivayet etmiş olduğu uygulamadır. (Bkz: Sünen Beyhaki, 5/352)

-İbni Useymin şöyle demiştir: Nazara maruz kalmış kimse ne yapar? Kuran ayetleri okunarak rukye yapılır. Şayet nazar değen kimse biliniyor ise, o kimseden abdest alması istenir. Bu kimsenin almış olduğu abdest suyu alınır ve nazara maruz kalmış kimsenin sırtından başından aşağı dökülür ve ayrıca bu su hastaya içirilir.

Bizim buralarda uygulanan adet ise; nazarı değmiş kimseden bedenine temas etmiş elbise istenilir. Fanila, takke vb şeyler. Alınan bu elbise vb şeyler bir su içerisine bırakılır ve daha sonra elde edilen bu su hastaya içirilir. Birçok kimselerden nakledildiği gibi bunun faydalı olduğunu ve hastanın bedenin iyileştiğini gördük.

Daha sonra kendisine; ey şeyh hastaya o su içirilir mi? Diye sorulmuştur.

Bunun üzerine şöyle cevap vermiştir: evet, bu su hastaya içirilir. Çünkü suyun içirilmesi şayet hastaya şifa veriyor ise, bu suyun böyle kullanılmasında bir sakınca yoktur. Çünkü sebep şer-i olarak yahut hissi olarak şifa veriyor ise, bu sahih kabul edilir. Şayet yapılmış olan şer-i yahut hissi sebep bir dayanağı yoksa o işe itimat edilmemesi gerekir.[281]

-Şeyh İbni Useymin, Tevhid kitabına yapmış olduğu şerhte şöyle demektedir: nazara maruz kalmış kimseye rukyeden başka bir yol vardır ki, o da hastanın yıkanmasıdır. Nazarı değen kimse getirilir. Kendisinden abdest alması istenir. Daha sonra abdest suyu hastanın kafasından aşağı dökülür. Sonrada bu sudan hastaya içi-

281) Fetava Nurun Ala Ed Derb.

rilir. Allahın izni ile hasta şifa bulur.[282]

Bu zikretmiş olduğumuz şeyler nazar değen kimsenin kâfir olması durumunda da yapılabilecek şeylerdir yani nazar değen kimsenin illaki abdest almasına gerek yoktur. Bu anlatmaya çalıştığımız durumlar nazarı değen kimsenin abdest almayı, boy abdesti almayı reddetmesi durumunda yapılır. Yahut nazarı değen kimseden bu tür sular istenildiğinde bir zarar doğabilecek, bir tatsızlık yaşanabilecekse bu anlatamaya çalıştığımız şeylerle yetinilir.

Allah en doğrusunu bilendir...

CİN

CİNİN YAKILMASI YAHUT ÖLDÜRÜLMESİ

Büyü yahut cin hastalığına maruz kalmış kimse kuran da ve sünnette yapılması gerekenlerin hepsini yapmasına rağmen üzerindeki cinden kurtulamamış ise aşağıdaki uyarılarıda yerine getirdikten sonra onu öldürme ya da yakma yoluna gidebilir. Ancak belirttiğiğmiz gibi vücutta var olan cinin yakmadan önce yapılması gereken şeyler vardır:

-Şayet cin; Hastanın dili ile konuşuyor kendisine aşağıdaki uyarılar yapılır. Yahut hastanın vücudunda cin varlığ hissedilmiş ise hastanın kulağına nasihatlerde bulunulur.

Birincisi: Öncelikle cin'e, İbni Teymiye'nin Fetava kitabında da anlattığı gibi cinlerin öldürülmesinin ve yakılmasının haram olduğu anlatılır. Hatta cinin saldırgan dahi olsa böyle cinin cahillikle ya da gaflet ile saldırılabileceği göz önünde bulundurularak bu tür şeylerin haram olduğu kendisine izah edilir. İnsana zarar vermenin, hastalandırmanın haram olduğu kendisine açıkça ifade edilir. Bununla birlikte cin, büyücülerin hizmetinde bulunan biri ise

282) Mecmu İbni [illegible] 9/98

ona Allah tan korkması, tevbe etmesi yaptığı işin haram olduğu, caiz olmadığı izah edilir. Hastaya zarar vermesinin caiz olmadığı, bunun haram olduğu anlatılır. Bir insana girmenin yasak olduğu, insanlara sebepsiz yere düşmanlık etmenin cehenneme atılmaya sebep olduğu, hastayı acilen terk etmesinin gerekliliği izah edilir.

İkincisi: Cini yakmadan, öldürmeden önce bedeni terk etmesi için uyarılarda bulunulur. Cin bunu kabul ederse kendisinden bir daha tekrar hastanın bedenine girmemesi için kendisinden söz alınır. Bu sözü üç kere tekrarlaması ve yalan söylemediğine dikkat edilerek üç kere tekrar ettirilir. Cinin hastaya tekrar ikinci defa gelmesinde yine uyarılarda bulunulur. Tekrar üçüncü kere kendisine uyarıda bulunulur. Cin gelmemesi konusunda söz verdikten sonra tekrar hastaya gelirse; işte o zaman bütün uyarı ve verilen sözlerin yerine getirilmemesi sebebiyle, saldırgan ve zarar veren cin öldürülmeyi, yakılmayı hak etmiş demektir.

Üçüncüsü: Cin yakılmadan, öldürülmeden önce rukye yapan kimse, hasta ve bunların yakınları aynı zamanda orda bulunanlar kendilerini iyice korumaya almaları gerekir. Korunmaları ise çokça kuran okumaları, vücutlarını mesh etmeleri, sahih zikirlerini devam etmeleri, abdestli olmaları gibi vesilelere sarılarak olur. Çünkü ölüdürlecek yahut yakılacak olan cin hastaya, rukye yapana yahut çevredekilere zarar verebilir. Bu tedbirlere ve uyarılıar yapıldıktan sonra hala cin hastanın bedeninden çıkmamada ve hastaya zarar vermede ısrar ederse-Allahın izni- ile bu saldırgan bir kimsenin bütün uyarı ve nasihatlere rağmen zarar ve saldırıda bulunmasına benzer. Saldırıya maruz kalan kimsenin ise kendisini korumaya alması hem şer-i ve hem de akli açıdan çok doğaldır.

YAKMA VE AZAP AYETLERİ

Bazı cinler vardır ki, hastadan çıkmamakta, eziyet vermekte ısrarcıdır. İşte bu nedenle cinler yukarıda izah etmeye çalıştığımız bütün uyarılar yapıldıktan sonra halen çıkmama konusunda ve

hastaya zarar vermede ısrarcı olurlarsa âlimlerinde belirttiği gibi bu tür cinlerinde -Allahın izni ile- yakılmasında bir sakınca yoktur. Çünkü bu aynı saldırgan bir insanın def edilmesi gibidir. Bütün uyarılar yapılmasına, nasihat edilmesine rağmen bir insan bundan vazgeçmezse hala saldırmaya, zarar vermeye devam ederse; bir kimsede canını, malını, ırz ve namusunu korumak için nasıl karşıdaki kimseyi öldürme hakkına sahip ise aynı şekilde bu husus cinler içinde geçerlidir. Bu ayetler yakma niyeti ile hastaya okunur. Yahut hasta kendisi bu ayetleri okur. Ancak belirtiğimiz gibi; yukarıdaki yapılması gerekenler bütünüyle yapıldıktan sonra enson çare olarak bu yola başvurulmalıdır.

أَعُوذُ باللَّهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَاراً كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلوداً غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزاً حَكِيماً

1- "Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri biz ateşe atacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tatmaları için onların derilerini yenileyeceğiz. Şüphesiz Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Nisa, 56)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلالاً بَعِيداً ﴿١٦٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقاً ﴿١٦٨﴾ إِلاَّ طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

فِيهَا أَبَداً وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيراً ﴿١٦٩﴾

2- "Şüphesiz inkâr edenler, insanları Allah yolundan alıkoyanlar derin bir sapıklığa düşmüşlerdir. Şüphesiz inkâr edenler ve zulmedenler (var ya), Allah onları asla bağışlayacak ve doğru yola iletecek değildir. (Allah onları) ancak içinde ebedî kalacakları cehennemin yoluna iletir. Bu ise Allah'a çok kolaydır. "(Nisa, 167-169)

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِى الأَرْضِ فَسَاداً أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلافٍ أَوْ يُنفَوْا مِنَ الأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى الدُّنيَا وَلَهُمْ فِى الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ إِلاَّ الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِى سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِى الأَرْضِ جَمِيعاً وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٣٧﴾

3- "Allah'a ve Resûlüne savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya çalışanların cezası; ancak öldürülmeleri yahut asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi yahut o yerden sürülmeleri-

dir. Bu cezalar onlar için dünyadaki bir rezilliktir. Ahirette de onlara büyük bir azap vardır. Ancak onları ele geçirmenizden önce tövbe edenler bunun dışındadırlar. Artık Allah'ın çok bağışlayıcı, çok merhamet edici olduğunu bilin. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının, O'na yaklaşmaya vesile arayın ve O'nun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz. Şüphesiz yeryüzünde olanların hepsi ve yanında bir o kadarı daha kendilerinin (kâfirlerin) olsa da onu kıyamet gününün azabından kurtulmak için fidye verecek olsalar, onlardan yine kabul edilmez. Onlara elem dolu bir azap vardır. Ateşten çıkmak isterler ama ondan çıkabilecek değillerdir. Onlara sürekli bir azap vardır." (Maide, 33-37)

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعاً يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلاَّ مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٢٨﴾ وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضاً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾ ذَلِكَ أَن لَمْ يَكُن رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

4- "Onların hepsini bir araya toplayacağı gün şöyle diyecektir: "Ey cin topluluğu! İnsanlardan pek çoğunu saptırıp aranıza kattınız." Onların insanlardan olan dostları, "Ey Rabbimiz! Bizler birbirimizden yararlandık ve bize belirlediğin süremizin sonuna ulaştık" diyecekler. Allah da diyecek ki: "Allah'ın diledikleri (affettikleri) hariç, içinde ebedî kalmak üzere duracağınız yer ateştir." Ey Muhammed! Şüphesiz senin Rabbin hüküm ve hikmet sahibidir, hakkıyla bilendir. İşte biz, kazanmakta oldukları günahlar sebebiyle zalimlerin bir kısmını diğer bir kısmına böyle musallat ederiz. (O gün Allah, şöyle diyecektir:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağı hakkında sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" Onlar şöyle diyecekler: "Biz kendi aleyhimize şahitlik ederiz." Dünya hayatı onları aldattı ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler." (Enam, 128-134)

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

5- "Hani Rabbin meleklere, "Ben sizinle beraberim. İman edenlere se-

bat verin. Ben kâfirlerin kalplerine korku salacağım. Şimdi vurun boyunlarının üstüne. Vurun, onların bütün parmaklarına" diye vahyediyordu. Bu, onların Allah'a ve Resûlüne karşı gelmelerindendir. Her kim de Allah'a ve Resûlüne karşı gelirse bilsin ki Allah'ın cezası şiddetlidir. İşte şimdi siz tadın onu! Kâfirlere bir de cehennem azabı vardır." (Enfal, 12-14)

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَناً إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئاً وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

6- "(Savaşta) onları siz öldürmediniz, fakat Allah onları öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın, fakat Allah attı. Mü'minleri, tarafından güzel bir imtihanla denemek için Allah öyle yaptı.[244] Şüphesiz Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir. İşte durum bu: (Allah, mü'minleri güzel bir şekilde dener). Bir de Allah, kâfirlerin tuzağını zayıf düşürendir. (Ey inkârcılar!) Eğer fetih istiyorsanız işte size fetih geldi. Eğer (peygambere karşı gelmekten) vazgeçerseniz, bu sizin için daha hayırlı olur. Eğer dönerseniz biz de döneriz. Çok olsa bile topluluğunuz size hiç fayda vermez. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir." (Enfal, 17-19)

وَلَوْ تَرَى إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿٥١﴾

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٥٢﴾

7- "Melekler, kâfirlerin yüzlerine ve artlarına vura vura ve "haydi tadın yangın azabını" diyerek canlarını alırken bir görseydin. (Ey kâfirler!) Bu, sizin ellerinizin önceden yaptığının karşılığıdır. Yoksa Allah kullarına zulmedici değildir." (Enfal, 50-52)

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

8- "Onlarla savaşın ki, Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin, onları rezil etsin, onlara karşı size yardım etsin, mü'min topluluğun gönüllerini ferahlatsın ve onların kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah, dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 14-15)

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٥﴾ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٦﴾ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٧﴾

9- "Peygamberler, Allah'tan yardım istediler ve her inatçı zorba hüsrana uğradı. Hüsranın ardından da cehennem vardır. Orada kendisine irinli su içirilecektir. Onu yudumlamaya çalışacak fakat boğazından geçiremeyecektir. Ona her yönden ölüm gelecek fakat ölmeyecek, arkasından da

şiddetli bir azap gelecektir." (İbrahim, 15-17)

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الأَصْفَادِ ﴿٤٩﴾ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهَهُمُ النَّارُ ﴿٥٠﴾ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٥٢﴾

10- "O gün suçlu kâfirlerin birbirine yaklaştırılarak kelepçelendiğini görürsün. Gömlekleri katrandandır, yüzlerini ise ateş kaplar. Allah, herkese kazandığının karşılığını vermek için böyle yapar. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir." (İbrahim, 49- 51)

قَالَ فَاخْرُجْ مِنهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣٥﴾

11- "Allah, "Öyleyse çık oradan, çünkü sen kovuldun. Şüphesiz hesap gününe kadar lânet senin üzerinedir" dedi." (Hicr, 34-35)

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيّاً ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيّاً ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَى بِهَا صِلِيّاً ﴿٧٠﴾ وَإِنْ مِنكُمْ إِلاَّ وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْماً مَقْضِيّاً ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيّاً ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَاماً وَأَحْسَنُ نَدِيّاً ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثاً وَرِئْياً ﴿٧٤﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدّاً حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَاناً وَأَضْعَفُ جُنْداً ﴿٧٥﴾

12- "Rabbine andolsun, onları şeytanlarla beraber mutlaka haşredeceğiz. Sonra onları kesinlikle cehennemin çevresinde diz üstü hazır edeceğiz. Sonra her bir topluluktan, Rahman'a karşı en isyankâr olanları mutlaka çekip çıkaracağız. Sonra, oraya girmeye en lâyık olanları muhakkak ki en iyi biz biliriz. (Ey insanlar!) Sizden cehenneme varmayacak hiç kimse yoktur. Rabbin için bu, kesin olarak hükme bağlanmış bir iştir. Sonra Allah'a karşı gelmekten sakınanları kurtarırız da zalimleri orada diz üstü çökmüş hâlde bırakırız. Âyetlerimiz kendilerine apaçık bir şekilde okunduğu zaman, inkâr edenler, inananlara, "İki topluluktan hangisinin bulunduğu yer daha hayırlı meclis ve mahfili daha güzeldir?" dediler. Biz onlardan önce, mal-mülk ve görünümü daha güzel olan nice nesilleri helâk ettik. (Ey Muhammed!) De ki: "Kim sapıklık içinde ise Rahmân onlara, istenildiği kadar süre versin! Nihayet kendilerine vaad olunan azabı, ya da kıyameti gördüklerinde kimin yeri daha kötüymüş, kimin taraftarları daha zayıfmış bilecekler." (Meryem, 68-75)

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَاباً فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾ وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْماً آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٢﴾ لَا

تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيداً خَامِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لاعِبِينَ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْواً لاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

13- "Andolsun, size öyle bir kitap indirdik ki sizin bütün şeref ve şanınız ondadır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız? Biz zulmetmekte olan nice memleketleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra başka başka toplumlar meydana getirdik. Onlar azabımızı hissedince, hemen oradan süratle kaçıyorlardı. Onlara, "Kaçmayın, o içinde şımartıldığınız bolluğa ve yurtlarınıza dönün. Çünkü sorulacaksınız" denildi. "Eyvah bizlere! Bizler gerçekten zalim kimseler idik" dediler. Biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ateş gibi yapıncaya kadar bu feryatları devam etti. Biz yeri, göğü ve arasındakileri oyun olsun diye yaratmadık. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Yapacak olsaydık böyle yapardık. Hayır, biz hakkı batılın üzerine atarız da beynini parçalar. Bir de bakarsın yok olup gitmiş. Allah'a karşı yakıştırdığınız nitelemelerden ötürü yazıklar olsun size!" (Enbiya, 10-18)

هَذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿١٩﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ﴿٢٠﴾

وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢١﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٢٢﴾

14- "İşte Rableri hakkında tartışmaya giren iki taraf: O'nu inkâr edenlere, ateşten elbiseler kesilmiştir, başlarına da kaynar su dökülür de bununla karınlarındakiler ve deriler eritilir. Demir topuzlar da onlar içindir. Her ne zaman cehennemden, o ızdıraptan çıkmak isteseler, oraya geri döndürülürler ve onlara, "Tadın yangın azabını" denilir." (Hac, 19-22)

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحاً فِيمَا تَرَكْتُ كَلاَّ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْماً ضَالِّينَ ﴿١٠٦﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١٠٧﴾ قَالَ

اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿١٠٨﴾

15- "De ki: "Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım." "Ey Rabbim! Onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım."Nihayet onlardan birine ölüm gelince, "Rabbim! Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk ettiğim dünyada salih bir amel yapayım" der. Hayır! Bu, sadece onun söylediği (boş) bir sözden ibarettir. Onların arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar (devam edecek, dönmelerine engel) bir perde (berzah) vardır. Sûr'a üfürüldüğü zaman, (işte) o gün ne aralarında soy-sop yakınlığı kalacak, ne de birbirlerini arayıp soracaklardır. O zaman kimin tartıları (iyilikleri) ağır gelirse, işte onlar zafere kavuşacaklardır. Kimlerin de tartıları hafif gelirse, işte onlar da kendilerini ziyana uğratanların ta kendileridir. Onlar cehennemde ebedî kalacaklardır. Ateş yüzlerini yalar ve onlar orada sırıtır kalırlar. Allah, "Âyetlerim size okunuyordu da siz onları yalanlıyordunuz, değil mi?" der. Onlar da şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Biz azgınlığımıza yenik düştük ve sapık bir toplum olduk." "Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer (tekrar günaha) dönersek şüphesiz kendimize zulmetmiş oluruz." Allah, "Aşağılık içinde kalın orada, artık benimle konuşmayın!" der. (Müminun, 97-108)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾ وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

16- "Bize kavuşacaklarını ummayanlar, "Bize melekler indirilseydi yahut Rabbimizi görseydik ya!" dediler. Andolsun, onlar kendi benliklerinde büyüklük tasladılar ve büyük bir taşkınlık gösterdiler. Fakat melekleri gö-

recekleri gün, işte o gün suçlulara hiçbir müjde yoktur. "Eyvah! Biz Allah'ın rahmetinden tamamen uzaklaştırılmışız" diyecekler. Onların yaptıkları bütün amellerine yöneldik ve onları dağılmış zerreciklere çevirdik." (Furkan, 21-23)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يس ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣﴾ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

17- "Yâ Sîn. (Ey Muhammed!) Hikmet dolu Kur'an'a andolsun ki, sen elbette dosdoğru bir yol üzere (peygamber) gönderilenlerdensin. Kur'an, ataları uyarılmamış, bu yüzden de gaflet içinde olan bir kavmi uyarman için mutlak güç sahibi, çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir. Andolsun, onların çoğu üzerine o söz (azap) hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler. Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır. Biz, onların önlerine bir set, arkalarına da bir set çekip gözlerini perdeledik. Artık görmezler." (Yasin, 1-9)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفّاً ﴿١﴾ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْراً ﴿٢﴾ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْراً ﴿٣﴾ إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٧﴾ لا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُوراً وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾ إِلاَّ مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ﴿١٠﴾

18- "Saf bağlayıp duranlara, haykırarak sevk edenlere ve zikri (Allah'ın kelâmını) okuyanlara andolsun ki, sizin ilâhınız gerçekten bir tek ilâhtır. O, göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin Rabbidir. Doğuların da (Batıların da) Rabbidir. Biz, en yakın göğü zinetlerle, yıldızlarla donattık. Onu itaatten çıkan her şeytandan koruduk. Onlar, yüce topluluğu (ileri gelen melekler topluluğunu) dinleyemezler. Kovulmaları için her taraftan taşa tutulurlar. Onlar için sürekli bir azap da vardır. Ancak onlardan söz kapan olur. Onu da delip geçen bir alev izler (ve yok eder)." (Saffat, 1-10)

أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلاً أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٢﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْباً

مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾

19- "Ziyafet olarak bu mu daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı? "Şimdi iyi düşünün! " buyurur Yüce Allah, "Sonuç olarak böylesi bir mutluluk mu iyidir, yoksa zakkum ağacı mı? Biz onu zalimler için bir dert ve azap yaptık. O öyle bir ağaçtır ki cehennemin ta dibinden çıkar. Meyveleri: sanki şeytanların başları! " Cehennemlikler ondan yiyecekler ve onunla karınlarını dolduracaklardır. Sonra onlar için bunun üstüne kaynar sudan karışık bir içecek vardır. Sonra onların dönüşleri mutlaka cehennemedir. Şüphesiz onlar atalarını sapıklıkta buldular ve peşlerinden koşup gittiler. Andolsun, onlardan önce, evvelkilerin çoğu da sapmıştı. Andolsun, biz onlara da uyarıcılar göndermiştik. Bak, uyarılanların sonu nasıl oldu!" (Saffat, 62-73)

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٠﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٠﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣٠﴾ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٠﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٠﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٠﴾

20- "(Allah, şöyle der:) "Onu yakalayıp bağlayın." Sonra onu cehenneme atın." "Sonra uzunluğu yetmiş arşın olan zincire vurun onu." "Çünkü o,

Yüce Allah'a iman etmezdi, yoksulu doyurmaya teşvik etmezdi." "Bu sebeple, bugün burada onun samimi bir dostu yoktur." "Kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur." (Hakka, 30-37)

إِنَّ شَجَرَةَ الزَّقُّومِ ﴿٤٤﴾ طَعَامُ الأَثِيمِ ﴿٤٥﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿٤٦﴾ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ (٧٤) ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٤٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

21- "Doğrusu günahkârların yiyeceği zakkum ağacıdır; karınlarda suyun kaynaması gibi kaynayan, erimiş maden gibidir. "Suçluyu yakalayın, cehennemin ortasına sürükleyin, sonra başına azap olarak kaynar su dökün" denir, sonra ona: "Tad bakalım, hani şerefli olan, değerli olan yalnız sendin. İşte bu, şüphelenip durduğunuz şeydir" denir." (Duhhan, 44-50)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٨﴾ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِراً كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئاً اتَّخَذَهَا هُزُواً أُوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئاً وَلا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ

كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾

22- "İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları sana gerçek olarak okuyoruz. Artık Allah'tan ve O'nun âyetlerinden sonra hangi söze inanacaklar? Kendine okunan Allah'ın ayetlerini dinleyip, sonra, onları hiç duymamış gibi büyüklük taslamakta direnen, yalancı ve günahkâr kişinin vay haline! Ona can yakıcı bir azap müjdele. Ayetlerimizden bir şey öğrendiğinde onu alaya alır. İşte bunlara alçaltıcı bir azap ve ardından da cehennem vardır. Kazandıkları şeyler de, Allah'ı bırakıp edindikleri dostlar da onlara bir fayda vermez. Büyük azap onlaradır. İşte bu (Kur'an) bir hidayettir. Rablerinin âyetlerini inkâr edenlere ise elem dolu çok kötü bir azap vardır. (Casiye, 6-11)

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ ﴿٣١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٢﴾ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنبِهِ إِنسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِى يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿٤٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿٤٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

23- "Ey cinler ve insanlar! Yakında sizin hesabınızı görmek için vakit ayıracağız. Şimdi, Rabbinizin sorgulamasını nasıl yalanlıyorsunuz? Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin etrafından kaçma imkânınız varsa kaçınız. Ama büyük bir güce sahip olmadan kaçamazsınız. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz? İkinizin de üzerine ateşten bir dev ve erimiş bakır/duman göndeririz de, başarılı olamazsınız. Şimdi, Rabbinizin gücünü nasıl inkâr edebilirsiniz? Gök yarılıp da, yanıp kızaran yağ gibi kırmızı gül hâline geldiği zaman (hâliniz ne olur?) O hâlde, Rabbinizin hangi nimetlerini yalanlıyorsunuz? İşte o gün, insana da cinne de günahı sorulmaz. Şimdi, Rabbinizin ahiretteki sorgulamasını nasıl inkâr edebilirsiniz? Suçlular simalarından tanınır. Perçemlerinden ve ayaklarından yakalanırlar. Şimdi, Rabbinizin adaletini nasıl inkâr edebilirsiniz? Onlara, "İşte suçluların yalanladıkları cehennem budur" denir. Onlar, cehennemle kaynar su arasında dolaşıp dururlar. Şimdi, Rabbinizin cezasını nasıl inkâr edebilirsiniz? Rabbinin huzurunda durmaktan korkanlar için iki cennet vardır. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?" (Rahman, 31-47)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴿١﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ

النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذرة

خيرا يره ﴿٧﴾ ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ﴿٨﴾

24- "Yeryüzü kendine has bir sarsıntıya uğratıldığı, içindekileri dışarıya çıkarıp attığı ve insan, "Ona ne oluyor?" dediği zaman, İşte o gün, yer, Rabbinin ona vahyetmesiyle kendi haberlerini anlatır. O gün insanlar amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır. Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir." (Zilzal suresi)

CİN MUSALLATINDAN DOLAYI NAMAZ KILAMAYAN VEYA KILMAKTA ZORLANAN KİMSE

1) Ya'sin suresinin 8 ve 9 ayetlerini okuyun. Allahın dışarıdaki cinlere perde koyup sizin ne yaptığınızı görmemesi niyetiyle okuyun. Bu bağlamda niyet çok önemlidir.

﴿ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُم مُّقْمَحُونَ ﴾

"Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır." (Yasin, 8)

2) Bakara suresi 171 ayetini şu niyetle okuyun: Allahın bedenindeki cinlerin senin gözünden görmelerini, senin kulaklarından duymalarını, senin ağzından konuşmalarını ve senin beyninden düşünmelerini engelemesi için.

﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴾

"İnkâr edenleri imana çağıran (peygamber) ile inkâr edenlerin durumu, bağırıp çağırmadan başka bir şey duymayan hayvanlara seslenen (çoban) ile hayvanların durumu gibidir. Onlar sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı anlamazlar."

3) Çok soğuk su ile abdest alın.

4) Kuran okuduğun zeytinyağıyla tüm vucudu yağlayın.

5) Kıbleye dön ve " euzu billahi mineş'şeytanırracim" deyip 3 kere sol tarafına tükürür şekilde üfle.

6) Ezan oku, kamet getir.

7) Namazını son namazın gibi kıl. Sanki namaz kıldıktan sonra hemen vefat edecek bir kimse gibi namazını huşu ile ve tedebbür ederek namaz kılmaya çalış. Allah teala kolaylık versin.

ÂŞIK CİN İÇİN OKUNACAK AYETLER

Cinlerin insanlara musallat olmasının yahut büyü yolu ile bir kimseye cin musallat etmenin yollarından birisidе; erkek cini kadına yahut kadın cini erkeğe musallat etmektir. Kişi kendinde böyle bir şey hissederse yahut rukye yapan kimse hastada böyle bir şey hissederse bu ayetleri okuması uygundur. Çünkü cin hangi konuda insanoğulna rahatsızlık vermişse o konu ile ilgili ayetlerden oldukça rahatsızlık duyar. Bunun için âşık olmuş cinlere karşı okunması gereken ayetler bunlardır.

أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللهِ أَندَاداً يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللهِ وَالَّذِينَ آمَنُواْ أَشَدُّ حُبّاً لِّلهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴾

1- "İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da O'na ortak koşanlar vardır. Onları, Allah'ı severcesine severler. Mü'minlerin Allah'a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi!" (Bakara, 165)

وَاللهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُواْ مَيْلاً عَظِيماً ﴿٢٧﴾ يُرِيدُ اللهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الإِنسَانُ ضَعِيفاً ﴿٢٨﴾

2- "Allah, sizin tövbenizi kabul etmek istiyor. Şehvetlerine uyanlar ise sizin büyük bir sapıklığa düşmenizi istiyorlar. Allah, sizden (yükümlülükleri) hafifletmek istiyor. Çünkü insan zayıf yaratılmıştır." (Nisa, 27-28)

﴿ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغاً إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

3- "Mûsâ'nın anasının kalbi bomboş kaldı. Eğer biz (çocuğu ile ilgili sö-

zümüze) inancını koruması için kalbine güç vermeseydik, neredeyse bunu açıklayacaktı." (Kasas, 10)

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللهِ إِنَّهُ رَبِّى أَحْسَنَ مَثْوَاىَ إِنَّهُ لاَ يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلاَ أَن رَّأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَآءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

4- "Evinde bulunduğu kadın (gönlünü ona kaptırıp) ondan arzuladığı şeyi elde etmek istedi ve kapıları kilitleyerek, "Haydi gelsene!" dedi. O ise, "Allah'a sığınırım, çünkü o (kocan) benim efendimdir, bana iyi baktı. Şüphesiz zalimler kurtuluşa eremezler" dedi. Andolsun, kadın ona (göz koyup) istek duymuştu. Eğer Rabbinin delilini görmemiş olsaydı, Yûsuf da ona istek duyacaktı. Biz, ondan kötülüğü ve fuhşu uzaklaştırmak için işte böyle yaptık. Çünkü o, ihlâsa erdirilmiş kullarımızdandı." (Yusuf, 23-24)

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِى إِلَيْهِ وَإِلاَّ تَصْرِفْ عَنِّى كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

5- "Yûsuf, "Ey Rabbim! Zindan bana, bunların beni dâvet ettiği şeyden daha sevimlidir. Onların tuzaklarını benden uzaklaştırmazsan, onlara meyleder ve cahillerden olurum" dedi. Rabbi, onun duasını kabul etti ve kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Şüphesiz ki O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." (Yusuf, 33-34)

﴿ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى الْمَدِينَةِ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِى ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾

6- "Şehirde birtakım kadınlar, "Aziz'in karısı, (hizmetçisi olan) delikanlısından murad almak istemiş. Ona olan aşkı yüreğine işlemiş. Şüphesiz biz onu açık bir sapıklık içinde görüyoruz" dediler." (Yusuf, 30)

وَلُوطاً إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٤﴾ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاء بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿٥٥﴾

7- "Lût'u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o, kavmine şöyle demişti: "Göz göre göre, o çirkin işi mi yapıyorsunuz?" "Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığını bilmez bir toplumsunuz." (Neml, 54-55)

سورة أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَآ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١﴾ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِى فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ وَلاَ تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ فِى دِينِ اللهِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الزَّانِى لاَ يَنكِحُ إِلاَّ زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لاَ يَنكِحُهَآ إِلاَّ زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

8- "Bu, bizim indirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir sûredir.

Düşünüp öğüt almanız için onda apaçık âyetler indirdik. Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini(nin koymuş olduğu hükmü uygulama) konusunda onlara acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun. Zina eden erkek ancak, zina eden veya Allah'a ortak koşan bir kadınla evlenir. Zina eden bir kadınla da ancak zina eden veya Allah'a ortak koşan bir erkek evlenir. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır." (Nur, 1-3)

وَالَّذِينَ لاَ يَدْعُونَ مَعَ اللهِ إِلَهًا آخَرَ وَلاَ يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِى حَرَّمَ اللهُ إِلاَّ بِالْحَقِّ وَلاَ يَزْنُونَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَاماً ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَاناً ﴿٦٩﴾

9- "Onlar, Allah ile beraber başka bir ilâha kulluk etmeyen, haksız yere, Allah'ın haram kıldığı cana kıymayan ve zina etmeyen kimselerdir. Kim bunları yaparsa ağır azaba uğrar. Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedî kalır." (Furkan, 68-69)

﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِى الَّذِينَ آمَنُواْ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِى الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لاَ تَعْلَمُونَ ﴾

10- "İnananlar arasında hayâsızlığın yayılmasını arzu eden kimseler var ya; onlar için dünya ve ahirette elem dolu bir azap vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Nur, 19)

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِى الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَىِّ آلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلاَ جَآنٌّ ﴿٧٥﴾

11- "Onlar, çadırlara kapanmış hurilerdir. Öyleyken, Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?" Onlara, eşlerinden önce ne bir insan ne bir cin dokunmuştur." (Rahman, 73-74)

﴿ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِم مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِى شَكٍّ مَّرِيبٍ ﴾

12- "Tıpkı daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzuladıkları arasına bir engel konmuştur. Çünkü onlar derin bir şüphe içindeydiler." (Sebe', 54)

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنْسَ إِلا لِيَعْبُدُونِ ﴾

13- "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." (Zariyat 56)

﴿ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِى الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لا مِسَاسَ ﴾

14- "Mûsâ, "Çekil git! Artık sen hayatın boyunca (hastalanıp) "Bana dokunmak yok!" diyeceksin." (Taha, 97)

﴿ وَلا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِى أَرْحَامِهِنَّ ﴾

15- "Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helâl olmaz." (Bakara, 228)

﴿ هُوَ الَّذِى يُصَوِّرُكُمْ فِى الأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لا إِلٰهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾

16- "O, sizi rahimlerde, dilediği gibi şekillendirendir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Al-i İmran, 6)

﴿ قَالَ مَا مَكَّنِّى فِيهِ رَبِّى خَيْرٌ فَأَعِينُونِى بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴾

17- "Zülkarneyn, "Rabbimin bana verdiği (imkân ve kudret, sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım" dedi." (Kehf, 95)

ŞEYTAN KELİMESİNİN GEÇTİĞİ AYETLER

Bu ayetler hastadan çıkmayı kabul etmeyen cinler için okunur. Yahut bozulması zor olan büyü için okunur. Bu ayetler cinleri oldukça yıpratır ve yaralar. Çıkması için zorlayıcı yahut yakıcı ayetlerdir diyebiliriz. Bu ayetlerde şeytanların azgınlıkları, isyanları yahut acziyet ve zafiyetleri anlatıldığı için şeytanlar bu ayetlere çok kızar ve bundan dolayı zarar görürler.

أعذ بالله من الشيطان الرجيم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيم

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ

بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِى طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

1- "İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "İnandık" derler. Fakat şeytanlarıyla (münafık dostlarıyla) yalnız kaldıkları zaman, "Şüphesiz, biz sizinle beraberiz. Biz ancak onlarla alay ediyoruz" derler." Gerçekte Allah onlarla alay eder (alaylarından dolayı onları cezalandırır); azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara mühlet verir. İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve (sonuçta) doğru yolu bulamamışlardır." (Bakara 14-16)

﴿ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُم بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِى الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾

2- "Süleyman'ın hükümranlığı hakkında şeytanların (ve şeytan tıynetli insanların) uydurdukları yalanların ardına düştüler. Oysa Süleyman (büyü yaparak) küfre girmedi. Fakat şeytanlar, insanlara sihri ve (özellikle de)

Babil'deki Hârût ve Mârût adlı iki meleğe ilham edilen (sihr)i öğretmek suretiyle küfre girdiler. Hâlbuki o iki melek, "Biz ancak imtihan için gönderilmiş birer meleğiz. (Sihri caiz görüp de) sakın küfre girme" demedikçe, kimseye (sihir) öğretmiyorlardı. Böylece (insanlar) onlardan kişi ile karısını birbirinden ayıracakları sihri öğreniyorlardı. Hâlbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihirle hiç kimseye zarar veremezlerdi. (Onlar böyle yaparak) kendilerine zarar veren, fayda getirmeyen şeyleri öğreniyorlardı. Andolsun, onu satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şey ne kötüdür! Keşke bilselerdi!" (Bakara, 102)

﴿قُلْ أَنَدْعُو مِن دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِى الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدَى وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

3- "De ki: "Allah'ı bırakıp da bize faydası olmayan, zararı da dokunmayan şeylere mi tapalım? Allah, bizi hidayete kavuşturduktan sonra gerisingeri (şirke) mi döndürülelim? Arkadaşları 'bize gel!' diye doğru yola çağırdıkları hâlde, yeryüzünde şaşkın şaşkın dolaşıp şeytanların ayarttığı kimse gibi mi (olalım)?" De ki: "Hiç şüphesiz asıl doğru yol Allah'ın yoludur. Bize âlemlerin Rabbine boyun eğmek emrolundu." (Enâm, 71)

﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ وَلِتَصْغٰى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ

مُقْتَرِفُونَ ﴾

4- "İşte böylece biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı laflar fısıldarlar. Rabbin dileseydi, bunu yapamazlardı. O hâlde, onları iftiralarıyla baş başa bırak. Bir de (şeytanlar), ahirete inanmayanların gönülleri bu yaldızlı sözlere meyletsin, onlardan hoşlansınlar ve işleyecekleri günahları işlesinler diye (bu fısıldamayı yaparlar)." (En'âm, 112)

﴿ وَلاَ تَأْكُلُواْ مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴾

5- "Üzerine Allah adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin. Çünkü bu şekilde davranış fasıklıktır. Bir de şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka fısıldarlar. Onlara boyun eğerseniz şüphesiz siz de Allah'a ortak koşmuş olursunuz." (En'âm, 121)

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاساً يُوَارِي سَوْءَاتِكُمْ وَرِيشاً وَلِبَاسُ التَّقْوَىَ ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَا بَنِي آدَمَ لاَ يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لاَ تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لاَ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللهُ

أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا هَدَى وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾

6- "Ey Âdemoğulları! Size avret yerlerinizi örtecek giysi ve süslenecek elbise verdik. Takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) elbisesi var ya, işte o daha hayırlıdır. Bu (giysiler), Allah'ın rahmetinin alametlerindendir. Belki öğüt alırlar (diye onları insanlara verdik). Ey Âdemoğulları! Avret yerlerini kendilerine açmak için, elbiselerini soyarak ana babanızı cennetten çıkardığı gibi, şeytan sizi de saptırmasın. Çünkü o ve kabilesi, onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Şüphesiz biz, şeytanları, iman etmeyenlerin dostları kılmışızdır. Çirkin bir iş işledikleri vakit, "Biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk, Allah da bize bunu emretti" derler. De ki: "Şüphesiz, Allah çirkin işleri emretmez. Siz bilmediğiniz şeyleri Allah'ın üzerine mi atıyorsunuz?" De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi (O'na) doğrultun. Dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin. Sizi başlangıçta yarattığı gibi (yine O'na) döneceksiniz." Allah, bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık lâyık oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Kendilerinin de doğru yolda olduklarını sanıyorlardı." (A'râf, 26-30)

﴿ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴾

7- "Kuşkusuz, saçıp savuranlar şeytanların dostlarıdır ve şeytan Rabbine karşı nankördür." (İsrâ, 27)

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَى بِهَا صِلِيًّا ﴿٨٠﴾ وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

8- "Rabbine andolsun, onları şeytanlarla beraber mutlaka haşredeceğiz. Sonra onları kesinlikle cehennemin çevresinde diz üstü hazır edeceğiz. Sonra her bir topluluktan, Rahman'a karşı en isyankâr olanları mutlaka çekip çıkaracağız. Sonra, oraya girmeye en lâyık olanları muhakkak ki en iyi biz biliriz." (Meryem, 68-71)

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾

9- "Kâfirlerin başına, onları durmadan (günaha ve azgınlığa) tahrik eden şeytanları gönderdiğimizi görmedin mi? Ey Muhammed! Şu hâlde, onların azaba uğramalarını istemekte acele etme. Biz onlar için ancak (takdir ettiğimiz günleri) sayıp durmaktayız. Allah'a karşı gelmekten sakınanları Rahmân'ın huzurunda bir elçiler heyeti gibi toplayacağımız, suçluları da suya koşan susuz develer gibi cehenneme sevk edeceğimiz günü düşün!" (Meryem 83-86)

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِن ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

10- "Bir de şeytanlardan, Süleyman için dalgıçlık eden ve daha bundan başka işler yapanları da onun emrine verdik. Hep onları zapteden bizdik. Eyyûb'u da hatırla. Hani o Rabbine, "Şüphesiz ki ben derde uğradım, sen ise merhametlilerin en merhametlisisin" diye niyaz etmişti. Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik. Tarafımızdan bir rahmet ve kullukta bulunanlar için de bir ibret olmak üzere ona ailesini ve onlarla beraber bir mislini daha vermiştik." (Enbiyâ, 82-84)

وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

11- "Sen de ki: Ya Rabbî! Şeytanların vesveselerinden, onların yanımda bulunmalarından Sana sığınırım! Nihayet onlardan birine ölüm gelince, "Rabbim! Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk ettiğim dünyada salih bir amel yapayım" der. Hayır! Bu, sadece onun söylediği (boş) bir sözden ibarettir. Onların arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar (devam edecek,

dönmelerine engel) bir perde (berzah) vardır." (Mü'minûn, 97-100)

﴿ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴾

12- "Onu (Kur'ân'ı) şeytanlar indirmedi." (Şu'arâ, 210)

هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴿٢٢١﴾ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

13- "Şeytanların kime ineceğini size haber vereyim mi? Onlar, her günahkâr yalancıya inerler. Bunlar da şeytanlara kulak verirler. Onların çoğu ise yalancıdır." (Şu'arâ 221-223)

طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٩﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ ﴿٧٠﴾

14- "Onun meyveleri sanki şeytanların kafalarıdır. Cehennemlikler ondan yiyecekler ve onunla karınlarını dolduracaklardır. Sonra onlar için bunun üstüne kaynar sudan karışık bir içecek vardır. Sonra onların dönüşleri mutlaka cehennemedir. Şüphesiz onlar atalarını sapıklıkta buldular ve peşlerinden koşup gittiler." (Sâffât, 65-70)

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾

15- "Bina ustası olan ve dalgıçlık yapan her bir şeytanı, bukağılara bağlı olarak diğerlerini de, onun emrine verdik. "İşte bu bizim ihsanımızdır. Artık sen de (istediğine) hesapsızca ver yahut verme" dedik. Şüphesiz katımızda onun için bir yakınlık ve dönüp geleceği güzel bir yer vardır." (Sâd, 37-40)

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦﴾ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾

15- "Andolsun biz, en yakın göğü kandillerle donattık. Onları şeytanlara atılan taşlar yaptık ve (ahirette de) onlara alevli ateş azabını hazırladık. Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. Ne kötü varılacak yerdir orası! Oraya atıldıklarında, onun kaynarken çıkardığı korkunç uğultuyu işitirler. Neredeyse cehennem öfkeden çatlayacaktır! Oraya her bir topluluk atıldıkça oranın bekçileri onlara, "Size bir uyarıcı gelmemiş miydi?" diye sorarlar. Onlar da şöyle derler: "Evet, bize bir uyarıcı gelmişti. Fakat

biz onu yalanlamış ve 'Allah hiçbir şey indirmemiştir. Siz ancak büyük bir sapıklık içindesiniz' demiştik." (Mülk, 5-9)

İBLİS GEÇEN AYETLER

أعذ بالله من الشيطان الرجيم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلاَئِكَةِ اسْجُدُواْ لآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلاَّ إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴾

1- "Hani meleklere, 'Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de İblis hariç bütün melekler hemen saygı ile eğilmişler, İblis (bundan) kaçınmış, büyüklük taslamış ve kâfirlerden olmuştu." (Bakara, 34)

﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلآئِكَةِ اسْجُدُواْ لآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلاَّ إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴾

2- "And olsun ki, sizi yarattık, sonra şekil verdik, sonra meleklere, 'Âdem'e secde edin" dedik; İblis'ten başka hepsi secde etti, o secde edenlerden olmadı." (Araf, 11)

فَسَجَدَ الْمَلآئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٣٠﴾ إِلاَّ إِبْلِيسَ أَبَى أَن يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴿٣١﴾

3- "Bunun üzerine, İblis'in dışında bütün melekler hemen secde ettiler. O, secde edenlerle beraber olmaktan çekindi." (Hicr, 30-31)

﴿ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلاَّ تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ﴾

4- "Allah, "Ey İblis! Saygı ile eğilenlerle beraber olmamandaki maksadın ne?" dedi." (Hicr, 32)

﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلآئِكَةِ اسْجُدُواْ لآدَمَ فَسَجَدُواْ إَلاَّ إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيناً ﴾

5- "Hani meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik, onlar da saygı ile eğilmişlerdi. Yalnız İblis saygı ile eğilmemiş, "Hiç ben, çamur hâlinde yarattığın kimse için saygı ile eğilir miyim?" demişti." (İsra, 61)

﴿ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوٓا اِلَّٓا اِبْلِيسَۜ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖۜ اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُٓ اَوْلِيَٓاءَ مِنْ دُونٖى وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّۜ بِئْسَ لِلظَّالِمٖينَ بَدَلًا ﴾

6- "Hani biz meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de İblis'ten başka hepsi saygı ile eğilmişlerdi. İblis ise cinlerdendi de Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da İblis'i ve neslini, kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Hâlbuki onlar sizin için birer düşmandırlar. Bu, zalimler için ne kötü bir bedeldir!" (Kehf, 50)

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْماً ﴿١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾

7- "Andolsun, bundan önce biz Âdem'e (cennetteki ağacın meyvesinden yeme, diye) emrettik. O ise bunu unutuverdi. Biz onda bir kararlılık bulmadık. Hani meleklere, "Âdem için saygı ile eğilin" demiştik de, İblis'ten başka melekler hemen saygı ile eğilmişler; İblis bundan kaçınmıştı. Biz de şöyle dedik: "Ey Âdem! Şüphesiz bu (İblis), sen ve eşin için bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra mutsuz olursun." (Taha, 115-117)

فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٥﴾ وجنود إبليس أجمعون ﴿٩٦﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٧﴾

8- "Artık onlar ve o azgınlar ile İblis'in askerleri hepsi birden tepetakla oraya atılırlar. Orada çekişerek konuşacaklar." (Şuara, 95)

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِى ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ ولقد صدق عليهم إبليس ظنه فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِى شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾

9- "Onlar ise, "Ey Rabbimiz! Yolculuğumuzun konakları arasını uzaklaştır" dediler ve kendilerine zulmettiler. Biz de onları ibret kıssalarına çevirdik ve kendilerini darmadağın ettik. Şüphesiz ki bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır. Şeytan, onlar hakkındaki zannını doğru çıkardı. İnananlardan bir grup dışında hepsi ona uydular. Oysa şeytanın onlar üzerinde hiçbir hâkimiyeti yoktu. Ancak ahirete inananları, onun hakkında şüphe içinde bulunanlardan ayırt edelim diye (ona bu fır-

satı verdik). Senin Rabbin her şey üzerinde hakiki bir koruyucudur." (Sebe' 19-21)

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾

10- "Bütün melekler secde etmişlerdi, fakat İblis; o, büyüklük taslamış ve inkârcılardan olmuştu. Allah, "Ey İblis! Ellerimle yarattığıma saygı ile eğilmekten seni ne alıkoydu? Büyüklük mü tasladın, yoksa üstünlerden mi oldun?" dedi." (Sad 73-75)

ŞİFA AYETLERİ

Bu ayetler har hangi bir hastalığı, sıkıntısı olan kişilerin okuması gereken ayetlerdir.

﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴾

1- "Onlarla savaşın ki, Allah sizin ellerinizle onları cezalandırsın; onları rezil etsin; sizi onlara galip kılsın ve mümin toplumun kalplerini ferahlatsın." (Tevbe, 14)

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴾

2- "Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve ina-

nanlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi." (Yunus, 57)

﴿ ثُمَّ كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾

3- "Sonra meyvelerin hepsinden ye de Rabbinin sana kolaylaştırdığı (yaylım) yollarına gir." Onların karınlarından çeşitli renklerde bal çıkar. Onda insanlar için şifa vardır. Şüphesiz bunda düşünen bir (toplum) için bir ibret vardır." (Nahl, 69)

﴿ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾

4- "Kuran'dan inananlara rahmet ve şifa olan şeyler indiriyoruz. O, zalimlerin ise sadece kaybını artırır." (İsra, 82)

﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴾

5- "Hastalandığım zaman bana şifa verendir." (Şuara, 80)

﴿ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴾

6- "Eğer biz onu başka dilde bir Kur'an yapsaydık onlar mutlaka, "Onun âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Başka dilde bir kitap ve Arap bir peygamber öyle mi?" derlerdi. De ki: "O, inananlar için bir hidayet ve şifâdır. İnanmayanların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalı ve anlaşılmaz gelir. (Sanki) onlara uzak bir yerden sesleniliyor (da anlamıyorlar)."(Fussılet, 44)

HUZUR AYETLERİ

Hayatı inişli çıkışlı, huzursuz ve bunalımda olan kimselerin çokça okumaları gereken ayetlerdir.

﴿ وَقُلْنَا يَاآدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

1- "Dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin. Orada dilediğiniz gibi bol bol yiyin, ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (Bakara, 35)

﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾

2-."Peygamberleri onlara şöyle dedi: "Onun hükümdarlığının alameti, size o sandığın gelmesidir. Onda Rabbinizden bir güven duygusu ve huzur ile Mûsâ ailesinin, Hârûn ailesinin geriye bıraktığından kalıntılar vardır. Onu melekler taşımaktadır. Eğer inanmış kimselerseniz, bunda şüphesiz sizin için kesin bir delil vardır." (Bakara, 248)

﴿ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِى اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

3- "Gece ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." (Enam, 13)

﴿ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾

4- "O, karanlığı yarıp sabahı çıkarandır. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı da ince birer hesap ölçüsü kıldı. Bütün bunlar mutlak güç sahibinin, hakkıyla bilenin takdiridir (ölçüp biçmesidir)." (Enam, 96)

﴿ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾

5- "Allah, sizi bir tek nefisten yaratan ve kendisi ile huzur bulsun diye eşini de ondan[238] var edendir. (İnsan) eşiyle birleşince eşi hafif bir yük yüklenir (gebe kalır) ve (bir müddet) onu taşır. Gebeliği ağırlaşınca her ikisi de Rableri Allah'a, "Eğer bize iyi ve sağlıklı bir çocuk verirsen, elbette şükredenlerden olacağız" diye dua ederler." (Araf, 189)

﴿ ثُمَّ أَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴾

6- "Sonra Allah, Resûlü ile mü'minler üzerine kendi katından güven duygusu ve huzur indirdi. Bir de sizin göremediğiniz ordular indirdi ve inkâr edenlere azap verdi. İşte bu, inkârcıların cezasıdır." (Tevbe, 26)

﴿ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

7- "Eğer siz ona (Peygamber'e) yardım etmezseniz, (biliyorsunuz ki) inkâr edenler onu iki kişiden biri olarak (Mekke'den) çıkardıkları zaman, ona bizzat Allah yardım etmişti. Hani onlar mağarada bulunuyorlardı. Hani o arkadaşına, "Üzülme, çünkü Allah bizimle beraber" diyordu. Allah da onun üzerine güven duygusu ve huzur indirmiş, sizin kendilerini görmediğiniz birtakım ordularla onu desteklemiş, böylece inkâr edenlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın sözü ise en yücedir. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Tevbe, 40)

﴿ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾

8- "Onların mallarından, onları kendisiyle arındıracağın ve temizleyeceğin bir sadaka (zekât) al ve onlara dua et. Çünkü senin duan onlar için sükûnettir (Onların kalplerini yatıştırır.) Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." (Tevbe, 103)

﴿ هُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِى ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴾

9- "O, içinde dinlenesiniz diye geceyi sizin için (karanlık); gündüzü ise aydınlık kılandır. Şüphesiz bunda işiten bir toplum için ibretler vardır." (Yunus, 67)

﴿ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ﴾

10- "Allah, size evlerinizi huzur ve dinlenme yeri yaptı. Hayvanların derilerinden gerek göç gününüzde, gerek ikamet gününüzde kolayca taşıyacağınız evler; onların yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar yararlanacağınız ev eşyası ve geçimlikler meydana getirdi." (Nahl, 80)

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴾

11- "Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmez misin? İsteseydi onu sabit kılardı. Sonra biz güneşi gölgeye delil kıldık." (Furkan, 45)

﴿ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِى ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

12- "Onlar görmüyorlar mı ki, biz geceyi içinde rahat etsinler diye, gündüzü de (her şeyi) gösterici (aydınlık) olarak yarattık. Şüphesiz bun-

da inanan bir toplum için elbette (Allah varlığını gösteren) deliller vardır." (Neml, 86)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

13- "De ki: "Ne dersiniz? Allah, üzerinize gündüzü kıyamete kadar sürekli kılsaydı, Allah'tan başka hangi ilâh size içinde dinleneceğiniz bir gece getirebilir? Hâlâ görmeyecek misiniz?" Allah, rahmetinden ötürü geceyi içinde dinlenesiniz; gündüzü de, lütfundan isteyesiniz ve şükredesiniz diye sizin için yarattı." (Kasas, 72-73)

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾

14- "Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O'nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır." (Rum, 21)

﴿ إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾

15- "O, dilerse rüzgârı durdurur da onlar denizin üstünde durakalırlar.

Elbette bunda çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır." (Şura, 33)

﴿ هُوَ الَّذِى أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِى قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾

16- "O, inananların imanlarını kat kat artırmaları için kalplerine huzur ve güven indirendir. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Fetih, 4)

﴿ لَقَدْ رَضِىَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴾

17- "Hakikaten Allah, (Hudeybiye'de) ağacın altında sana biat etmekte oldukları vakit, o müminlerden razı oldu. Böylece kalblerinde olan sadakatı bildi de, üzerlerine manevî huzuru indirdi. Kendilerine de yakın bir zafer (Hayber'in fethini) verdi." (Fetih, 18)

﴿ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِى قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴾

18- "Hani inkâr edenler kalplerine taassubu, cahiliye taassubunu yerleştirmişlerdi. Allah ise, Peygamberine ve inananlara huzur ve güvenini

indirmiş ve onların takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) sözünü tutmalarını sağlamıştı. Zaten onlar buna lâyık ve ehil idiler. Allah, her şeyi hakkıyla bilmektedir." (Fetih, 26)

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴾

19- "Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O hâlde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler." (Bakara, 186)

﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

21- "Rabbi, onun duasını kabul etti ve kadınların tuzaklarını ondan uzaklaştırdı. Şüphesiz ki O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir." (Yusuf, 34)

﴿ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴾

22- "(Ey Muhammed!) Nûh'u da hatırla. Hani o daha önce dua etmişti de biz onun duasını kabul ederek, kendisini ve ailesini o büyük sıkıntıdan (tufandan) kurtarmıştık." (Enbiya, 76)

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ

وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾

23- "Eyyüp de Rabbine yalvararak "Rabbim! Bana zarar veren bir şeyler dokundu. Ancak sen merhametlilerin en çok merhamet edenisin" diyerek seslenmişti. Biz de onun duasını kabul edip kendisinde dert namına ne varsa gidermiştik. Tarafımızdan bir rahmet ve kullukta bulunanlar için de bir ibret olmak üzere ona ailesini ve onlarla beraber bir mislini daha vermiştik." (Enbiya, 84)

وَذَا النُّونِ إِذ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنجِي الْمُؤْمِنِينَ﴿٨٨﴾

24- "Ve balık sahibi, hani o kızgınlıkla öfkelenip gitmişti. Ona güç yetiremeyeceğimizi zannetmişti de, karanlıklar içerisinden "Senden başka hiçbir ilah yok ve sen bütün noksan sıfatlardan uzaksın, ancak ben (aciz bir kul olarak) kendi kendime haksızlık yaptım" diye seslenmişti. Biz de duasını kabul ettik ve kendisini kederden kurtardık. İşte biz mü'minleri böyle kurtarırız." (Enbiya, 88)

أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَهٌ مَّعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

25- "Yahut kendisine dua ettiği zaman zorda kalmışa cevap veren ve başa gelen kötülüğü kaldıran, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile birlikte başka ilâh mı var!? Ne kadar az düşünüyorsunuz! (Neml, 62)

﴿ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴾

26- "Andolsun, Nûh bize dua edip seslenmişti. Biz ne güzel cevap vereniz!" (Saffat, 75)

﴿ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴾

27- "Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, duânıza cevap vereyim. Bana kulluk etmeyi kibirlerine yediremeyenler aşağılanmış bir hâlde cehenneme gireceklerdir." (Mümin, 60)

﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

28- "Şayet Allah sana bir zarar dokundursa, bunu O'ndan başka giderecek yoktur. Fakat sana bir hayır dokunduracak olsa onu da kimse gideremez. Bil ki O, her şeye hakkıyla gücü yetendir." (Enam, 17)

﴿. وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾

29- "Allah sana bir sıkıntı verirse, onu O'ndan başkası gideremez. Sana bir iyilik dilerse O'nun nimetini engelleyecek yoktur. O'nu kullarından dilediğine verir. O, bağışlayandır, merhametlidir." (Yunus, 107)

﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾

30- "Andolsun, eğer onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan elbette, "Allah", derler. De ki: "Peki söyleyin bakalım? Allah'ı bırakıp da ibadet ettikleriniz var ya; eğer Allah bana herhangi bir zarar dokundurmak isterse, onlar Allah'ın dokundurduğu zararı kaldırabilirler mi? Yahut Allah bana bir rahmet dilese, onlar O'nun rahmetini engelleyebilirler mi?" De ki: "Allah bana yeter. Tevekkül edenler ancak O'na tevekkül ederler." (Zümer, 38)

﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

31- "O kötü fısıltılar iman edenleri üzmek için ancak şeytandan kaynaklanmaktadır. Oysa şeytan, Allah'ın izni olmadıkça, mü'minlere hiçbir zarar verebilecek değildir. Öyle ise mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler." (Mücadele, 10)

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ﴾

32- "Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl diriltttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara, 260)

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

33- "Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana katından temiz bir nesil bahşet. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin" dedi." (Al-i İmran, 38)

﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾

34- "Onlar, "İstiyoruz ki ondan yiyelim, kalplerimiz yatışsın. Senin bize doğru söylediğini bilelim ve ona, (gözü ile) görmüş şahitlerden olalım" demişlerdi." (Maide, 113)

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

35- "Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Ra'd, 28)

﴿ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

36- "Kalbi imanla dolu olduğu hâlde zorlanan kimse hariç, inandıktan sonra Allah'ı inkâr eden ve böylece göğsünü küfre açanlara Allah'tan gazap iner ve onlar için büyük bir azap vardır." (Nahl, 106)

﴿ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴾

37- "De ki: "Eğer yeryüzünde, (insanlar yerine) yerleşip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten bir melek peygamber indirirdik." (İsra, 95)

CİN YAHUT BÜYÜNÜN BEDENİ TERK ETMESİNİN BELİRTİLERİ

Birincisi: Hastanın terlemesi, yüzünün kızarması, bazen ellerde veya ayaklarda soğumanın gözükmesi, eller ve ayakların titremesi daha sonra hastanın rahatlaması ve sakinleşmesi.

İkincisi: Cin, hastanın neresinden çıkıyor ise orada bir ağırlık oluşması, hafif ağrı ve sızının oluşması. Ancak bu çok uzun bir müddet devam etmez kısa bir süre sonra hasta normala döner.

Üçüncüsü: Hasta da var olan bütün rahatsızlıkların sona ermesi ve yok olması. Baş ağrısı, karın ağrısı, endişe, korku vb şeylerin yok olması ve hastanın rahatlayıp huzura kavuşması.

Dördüncüsü: Hastaya tekrar rukye yapıldığında daha önce ortaya çıkan şeylerin bir daha gözükmemesi ve hastanın normal bir

insan gibi rahatlıkla rukyeyi dinlemesi ve rahatlaması.

Beşincisi: Hastanın rukyenin yanında kullanmış olduğu çörek otu yağı, bal, sirke gibi şeylerden artık etkilenmemesi, daha önce bu gıdalara karşı vermiş olduğu tepkiyi vermemesi.

Altıncısı: Hastaya şifanın ve afiyetin ancak Allah'tan olduğunun hatırlatılması ve buna karşı çokça şükretmenin gerekliliğinin hatırlatılması.

Yedincisi: Bütün hastalara korunma tedbirlerinin verilmesi.

BU TÜR HASTALIKALARDAN KURTULAN KİMSENİN TEKRAR AYNI HASTALIĞA MARUZ KALMAMASI İÇİN OKUNACAK KORUMA/KORUNMA (HIFZ) AYETLERİ

أعذ بالله من الشيطان الرجيم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيم

﴿ حَافِظُواْ عَلَى الصَّلَوَاتِ والصَّلاَةِ الْوُسْطَى وَقُومُواْ لِلّهِ قَانِتِينَ ﴾

1- "Namazlara ve orta namaza devam edin. Allah'a gönülden boyun eğerek namaza durun." (Bakara, 238)

﴿ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾

2- "...Onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür." (Bakara, 255)

﴿ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ﴾

3- "Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da "gayb"ı korurlar." (Nisa, 34)

﴿ فَمَآ أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظاً ﴾

4- "Kim yüz çevirirse, (bilsin ki) biz seni onlara bekçi göndermedik." (Nisa, 80)

﴿ وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُواْ مِن كِتَابِ اللّٰهِ وَكَانُواْ عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ﴾

5- "Kendilerini Rabb'e adamış kimseler ile âlimler de öylece hükmederlerdi. Çünkü bunlar Allah'ın kitabını korumakla görevlendirilmişlerdi. Onlar Tevrat'ın hak olduğuna da şahit idiler..." (Maide, 44)

﴿ وَاحْفَظُواْ أَيْمَانَكُمْ ﴾

6- "Yeminlerinizi koruyun (onlara riayet edin)." (Maide, 89)

﴿ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُم حَفَظَةً ﴾

7- "Hem O, kullarının üstünde mutlak galibdir ve üzerinize (amellerinizi) muhâfaza edici (Kirâmen Kâtibîn denilen yazıcı) melekler gönderir."(Enam, 61)

﴿ وَهُمْ عَلَى صَلاَتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴾

8- "...ve onlar namazlarının üzerine muhafız olurlar." (Enam, 92)

﴿ وَمَآ أَنَا۠ عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ﴾

9- "...Ben başınızda bekçi değilim." (Enam, 104)

﴿ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظاً ﴾

10- "...Biz seni onların başına bir bekçi yapmadık."(Enam, 107)

﴿ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ ﴾

11- "...ve Allah'ın koyduğu sınırları hakkıyla koruyanlardır." (Tevbe, 113)

﴿ إِنَّ رَبِّى عَلَى كُلِّ شَىْءٍ حَفِيظٌ ﴾

12- "...Şüphesiz ki Rabbim, her şeyi gözetip koruyandır." (Hud, 57)

﴿ وَإِنَّا لَهُو لَحَافِظُونَ

13- "...Biz onu kesinlikle koruyacağız." (Yusuf, 63)

﴿ إِنِّى حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴾

14- "...çünkü ben korumasını ve yönetmesini bilirim" dedi." (Yusuf, 55)

﴿ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظاً وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴾

15- "Allah en iyi koruyandır ve O, merhametlilerin en merhametlisidir." (Yusuf, 64)

﴿ وَنَحْفَظُ أَخَانَا ﴾

16- "...kardeşimizi koruruz." (Yusuf, 65)

﴿ وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴾

17- "(Sana söz verdiğimiz zaman) gaybı (oğlunun hırsızlık edeceğini) bilemezdik." (Yusuf, 81)

﴿ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِّن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللّٰهِ ﴾

18- "...Her insan için, önünden ve arkasından takip eden Melekler vardır; onu Allah'ın emriyle korurlar." (Ra'd, 11)

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾

19- "Şüphesiz o Zikr'i (Kur'an'ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz." (Hicr, 9)

﴿ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴾

20- "...Ve onu, her kovulmuş şeytandan koruduk." (Hicr, 17)

﴿ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾

21- "...Onlara karşı mahzun olma ve mü'minlere (şefkat) kanadını indir." (Hicr, 88)

﴿ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ ﴾

22- "...Onlara merhamet ederek tevazu kanadını indir." (İsra, 23)

﴿ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفاً مَحْفُوظاً ﴾

23- "Gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık." (Enbiya, 32)

﴿ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴾

24- "...Onlar ki, namazlarını kılmağa devam ederler." (Müminun, 9)

﴿ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ ﴾

25- "...iffet ve namuslarını korusunlar, süslerini göstermesinler, elde olmayarak açığa çıkan ve görünen kısımları hariç..." (Nur, 31)

﴿ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾

26- "Mü'minlerden sana uyanlara kanatlarını indir." (Şuara, 215)

﴿ إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴾

27- "...Benim Rabbim her şeyi Gözetip Kontrol Edendir." (Hud, 57)

﴿ وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴾

28- "Onu itaatten çıkan her şeytandan koruduk." (Saffat, 7)

﴿ وَحِفْظاً ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴾

29- "En yakın göğü kandillerle süsledik ve onu koruduk. İşte bu, mut-

lak güç sahibi ve hakkıyla bilen Allah'ın takdiridir." (Fussilet, 12)

﴿ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَآ أَنْتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴾

30- "Allah onları daima gözetlemektedir. Sen onlara vekil değilsin." (Şura, 6)

﴿ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَآ أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظاً ﴾

31- "Eğer yüz çevirirlerse, bilesin ki biz seni onların üzerine bekçi göndermedik." (Şura, 48)

﴿ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴾

32- "Bizim katımızda (her şeyi) tesbit eden bir kitab (Levh-i Mahfûz) vardır." (Kaf, 4)

﴿ هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ﴾

33- "İşte size vadedilen cennet! Ki o, daima Allah'a yönelen, (O'nun buyruklarını) koruyan..." (Kaf, 32)

﴿ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴾

34- "Ve şüphe yok ki size koruyucular memûr edilmiştir elbette." (İnfitar, 10)

كِرَاماً كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾

35- "Hâlbuki üzerinizde (yaptığınız her şeyi) kaydeden Kiramen Kâtibin/şerefli yazıcılar/melekler vardır (ki), onlar yaptığınız her şeyi bilirler." (İnfitar, 11-12)

﴿ وَمَآ أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴾

36- "Hâlbuki onlar, mü'minlerin başına bekçi olarak gönderilmemişlerdi." (Mutaffin, 33)

وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ﴿٢٠﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾

37- "Oysa Allah, onları arkalarından kuşatmıştır. Hayır, o (yalanlamakta oldukları kitap) şanı yüce bir Kur'an'dır. O, korunmuş bir levhada (Levh-i Mahfuz'da)dır." (Buruc, 20-23)

﴿ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴾

38- "Hiçbir kimse yoktur ki, üzerinde koruyucu bulunmasın." (Tarık, 4)

AKREB VE YILAN ISIRMASI

İbni Ebi Şeybe *(r.a)* müsnedinde Abdullah bir Mesud dan*(r.a)* şöyle nakletmiştir:

Rasullah *(s.a.v)* namaz kılarken, secde etmişti ki elini akrep ısırdı. Namazını bitirdikten sonra şöyle dedi; *Allah akrebe lanet etsin. Ne nebi bırakıyor ve nede başkasını her kesi ısırıyor. Daha sonra su ve tuz istedi ve akrebin ısırdığı yere tuz ve su koyarak ağrı kesilinceye kadar İhlâs, Nas ve Felak surelerini okudu.*(Musannef, 12/152)

- Cabir *(r.a)* anlatıyor: "Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm* Beni Amr İbni Hazm'a yılana karşı rukye yapma ruhsatı tanıdı. Biz Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm* ile birlikte otururken bizden bir kimseyi akrep soktu. Bir adam: "Ey Allah'ın Resûlü, buna rukye yapayım mı?" diye sordu. *"Sizden kim kardeşine faydalı olabilecekse hemen olsun"* buyurdular." (Müslim)

- Enes *(r.a)* anlatıyor: "Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm* bize, zehire karşı, göz değmesine karşı, nemle kurduna karşı rukye yapmamıza ruhsat tanıdı." (Müslim-Ebu Davud-Tirmizi)

- Ebu Davud'un bir diğer rivayetinde: "Rukye sadece göz değmesine veya zehire veya kesilmeyen kana karşı yapılır" denmiştir. (Ebu Davud)

- Yine Ebu Davud'un Sehl İbnu Huneyf'ten yaptığı bir diğer rivayetinde: "Rukye sadece nefse (insana değen gözden), veya zehire veya sokmaya karşı vardır." (Ebu Davud)

ÜZÜNTÜ, KEDER, DEPRESYON

اَللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ إِسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَصَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي

1- "Ey Allah'ım! Ben ancak senin kulun ve kulların olan ana ve babanın evlâdıyım. Her şeyim yed-i kudretindedir. Benim için geçerli olan ancak hükmündür. Şüphesiz hükmün de adâlettir. Bütün isimlerini şefaatçi kılarak senden dilerim. Talebimi sana arz ederim. Evet kendini isimlendirdiğin, Kitabında bildirdiğin, yaratıklarından herhangi bir kimseye öğrettiğin veya gayb âleminde kalmasını tercih ettiğin isimlerinle Kur'ân'ı gönlümün baharı, göğsümün nuru, hüzün ve kederimin kalkmasına vesîle kılmanı dilerim." (İmam Ahmed, Albani sahih demiştir)

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ

2- "Allah'ım! Gâile, keder ve elemden, (beni taatten alıkoyacak) âcizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana galip gelmesinden sana sığınırım." (Buhari, rasullullah bu duayı çokça yapardı. Fethul bari 11/173)

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمُ

3- "Azim ve Halim olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Arşın yüce Rabbi olan Allah'tan gayrı ilâh yoktur. Göklerin ve Arş'ın Kerîm Rabbi Allah'tan başka ilâh yoktur." (Buhari-Müslim)

اَللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

4- "Allah'ım! Rahmetini dilerim. Göz açıp kapayıncaya kadar da olsa, beni kendime, nefsime terk etme. Bütün işlerimi düzelt. Senden başka (iltica edilecek) ilâh yoktur." (İmam Ahmed, Ebu Davud, Albani hasen olduğunu söylemiştir.)

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

5- "(Ey Allah'ım!) Senden gayrı ilâh yoktur, seni (noksan sıfatlardan) tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum." (Tirmizi, Hâkim, sahih olduğunu söylemiş ve İmam Zehebide bu sözü onaylamıştır.)

اَللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

6- "Allah Rabbimdir. Evet, hiç şüphesiz Rabbim Allah'tır. O'na hiçbir şeyi ortak koşmam." (Ebu davud, İbni Mace)

CİNLERİN, RASULULLAH'IN YANINDA KURÂN'I DİNLEMELERİ

Allahü Teâlâ şöyle buyurur:

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْءَانَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِىَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَاقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِى إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾

- "Kuran'ı dinleyecek cinlerden bir takımını sana yöneltmiştik. Onlar Kuran'ı dinlemeğe hazır olunca birbirlerine: "Susun" dediler Kuran'ın okunması bitince, her biri birer uyarıcı olarak milletlerine döndüler. Şöyle dediler: "Ey milletimiz! Doğrusu biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitap dinledik." (Ahkaf 29-30)

- Alkame anlatıyor: "İbni Mes'ud'a *(r.a)* dedim ki: "-Sizden kimse, cin gecesinde Peygamber *(aleyhissalâtu vesselâm)*'e refakat etti mi?"

"- Hayır, dedi, bizden kimse ona refakat etmedi. Ancak bir gece O'nunla *(aleyhissalâtu vesselâm)* beraberdik. Bir ara onu kaybettik. Kendisini vadilerde ve dağ yollarında aradık. Bulamayınca: "Yoksa uçurulmuş veya kaçırılmış olmasın?" dedik. Böylece, geçirilmesi mümkün en kötü bir gece geçirdik. Sabah olunca, bir de baktık ki

Hira tarafından geliyor.

"- Ey Allah'ın Resulü, biz seni kaybettik, çok aradık ve bulamadık. Bu sebeple geçirilmesi mümkün en fena bir gece geçirdik" dedik.

"- *Bana cinlerin davetçisi geldi. Beraber gittik. Onlara Kur'an-ı Kerim'i okudum*" buyurdular. Sonra bizi götürerek cinlerin izlerini, ateşlerinin kalıntılarını bize gösterdi. Cinler kendisine yiyeceklerini sormuşlar. O da: "*Elinize geçen, üzerine Allah'ın ismi zikredilmiş her kemik, olabildiği kadar bol etli olarak sizindir. Her deve ve at mayısı da hayvanlarınızın yemidir*" buyurmuşlar. Sonra Resülullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* bize şu tenbihte bulundu: "*Sakın bu iki şeyle (kemik ve kuru hayvan mayısı) abdest bozduktan sonra istinca etmeyin çünkü onlar (cinnî olan) din kardeşlerinizin yiyecekleridir*"(Müslim-Tirmizî-Ebu Dâvud)

- İbnu Abbas *(r.anhümâ)* şöyle demiştir: "Peygamber *(aleyhissalâtu vesselâm)*, cinlere Kur'ân okumadığı gibi, onları görmedi de. Resûlullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* bir grup ashâbıyla Ukâz panayırına gitmek niyetiyle yola çıktı. Bu esnada, şeytanlarla, semâdan gelen haber arasına engel konmuş idi. (Bundan dolayı, mutad olarak semâdan haber getiren) şeytanlar üzerine şahâblar gönderildi. Böylece şeytanlar kavimlerine (eli boş ve habersiz) döndüler. Kavmi:

"- Ne var, niye (boş) döndünüz?" diye sordular. Onlar:

"- Bizimle semâvî haber arasına mânia kondu, üzerimize şahablar gönderildi. (Biz de kaçıp geri geldik)" dediler.

"- Bu, dediler, yeni zuhur eden bir şey sebebiyle olmalı, arzın doğusunu ve batısını dolaşın, (bu engel hakkında bir haber getirin)."

(Yeryüzünü taramak üzere gruplar halinde yola çıktılar. Bunlardan) Tihâme tarafına giden bir grup, (Ukâz panayırına giderken yolda ashabıyla sabah namazı kılmakta olan Hz. Peygamber *(aley-*

hissalâtu vesselâm)'e (Nehle denen yerde) rastladı. Kur'ân-ı Kerim'in tilâvetini duyunca durup kulak kabarttılar.

"- Bizimle semavı haber arasına engel olan şey işte bu!" deyip kavimlerine döndüler. Onlara şöyle dediler:

"- Biz hakiki hayranlık veren bir Kur'ân dinledik ki o, Hakk'a ve doğruya götürüyor. Bundan dolayı biz de ona imân ettik. Rabbimize (bundan sonra) hiçbir şeyi asla ortak tutmayacağız.." (Cin 1-2)

Bunun üzerine Cenab-ı Hakk Peygamberine *(aleyhissalâtu vesselâm)* vahyederek durumu bildirdi: "(Habibim) de ki: Bana şu hakikatler vahyolunmuştur: "Cinden bir zümre (benim Kur'ân okuyuşumu) dinlemiş de (şöyle) söylemişler: "Bize, hakiki hayranlık veren bir Kur'ân dinledik ki o, Hakk'a ve doğruya götürüyor..." (Cin 1-Cin'in sözü 15. ayette biter).(Buhari-Müslim-Tirmizi)

Cabir *(r.a)* anlatıyor: Rasulullah *(s.a.v)* şöyle dedi; *ben cin gecesi "rahman suresi" ni cinlere okudum. Bu kuran ayetlerini sizden daha güzel bir şekilde karşıladılar. Bu sureyi okurken şu ayetlere geldiğimde* "Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?" şöyle diyorlardı: Ya rabbi senin hiçbir nimetini yalanlamıyoruz ve hamd ancak sanadır.

HASED HASTALIĞININ TEDAVİSİ

Hased; bir göz hastalığıdır. İnsanların ve cinlerin gözlerinden kaynaklanan, mal'a sağlığa ve sıhhate zarar veren şeytani güçlerin bir eseridir. Bu hastalıktan korunmak için; her zaman bolca kuran okumak ve ihlâslı bir şekilde kuranı hayatımıza hâkim kılmak ve onunla amel etmek esastır.

- Ebu Sâ'idi'l-Hudri *(r.a)* anlatıyor. "Resûlullah *Aleyhissalâtu vesselâm* cinlerden ve insanın göz (değmes)inden (çeşitli dualar okuyarak) Allah'a sığınırdı. Muavvizeteyn (Nas ve Felak sureleri) nazil olunca bu iki sureyi esas aldı, diğerlerini terketti."(Tirmizi-İbnu Mace)

أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ

- Peygamber Efendimiz *(s.a.v)* torunları Hasan (r.a.) ve Hüseyin (r.a.) için şöyle dua edip Allah'a sığınır, yalvarırdı: *"Allah'ın noksan sıfatlardan münezzeh tam ve kâmil tüm kelime ve âyetlerini şefaatçi kılarak; her şeytandan (ve her türlü kötülüklerden), zararlı olan her haşerât (hayvandan) ve göz değmesinden (ikinizi) koruması için Allah'a sığınırım."* (Buhari, İbni Abbas hadisi)

VESVESENİN TEDAVİSİ

- İbnu Abbas *(r.a)*anlatıyor: "Resûlullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* buyurdular ki: *"Şeytan insanoğlunun kalbinin üzerinde tünemiş vaziyette bekler. Allah'ı zikredince siner, çekilir, gaflet etse vesvese verir."*(Buhari)

-Ebu Davudun, İbni Abbas'dan rivayet ettiği bir hadiste: "*Eğer içinde herhangi bir vesvese bulursan şöyle de: "O (Allah), hem evveldir, hem ahirdir, hem zâhirdir, hem bâtındır. O herşeyi bilendir"*

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

"O her şeyden öncedir; kendisinden sonraya hiçbir şeyin kalmayacağı sondur; varlığı aşikârdır; gerçek mahiyeti insan için gizlidir. O her şeyi bilir." (Hadid, 3)

Başka bir ayet ise; Mümin suresinin uyumadan önce okunur ve uyuyuncaya kadar rasulullaha çokça salâvat getirilir.

- Müslim'in *(r.a)*, İmam Ahmed'in *(r.a)* Müsnedinde ve İbni mace'nin yer verdiği hadisi şerifte; Ebu hureyre den*(r.a)* şöyle ri-

vayet ederler; Ebu Hüreyre *(r.a)* anlatıyor: "Resulullah *(aleyhissalâtu vesselâm)* buyurdular ki: "*Âdemoğlu secde âyeti okur ve secde ederse şeytan ağlayarak ayrılır ve: "Yazık bana, insanoğlu secdeyle emredildi ve secde etti, mukabilinde ona cennet var. Ben de secdeyle emrolundum ama ben itiraz ettim, benim için de ateş var" der.*"(Müslim)

Hasta kişi secde suresini okur. Secde ayetleri geldiği zaman secde eder. Her gün aynı vakitte bunu tekrar eder. Allahın izni ile böylelikle şeytan kendisinden uzaklaşacak ve rahatlayacaktır.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَيُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَاخَلَقَ، وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَايَعْرجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنهاَ، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طارِقٍ إِلاَّ طارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يارَحْمَنُ

"Yaratıklarının şerrinden, yoktan var edip icad ettiklerinin şerrinden, gökten inip göğe yükselen (her) şeyin şerrinden, yeryüzünde çoğaltıp yaydığı ve yeryüzünden çıkan (her) şeyin şerrinden, gece ve gündüzün şerrinden, (kapımızı) hayırla çalanın dışında kalan herkesin şerrinden, iyi veya kötünün aşamayacağı Allah'ın noksansız kelimelerine sığınırım, ya Rahmân!" (İmam Ahmed sahih bir isnadla, İbni Sünni, Abdül kadir El Arnauti sahih demiştir, Tahavi, Mecmu Zevaid)

ŞEYTANIN VESVESELERİNDEN NASIL KURTULABİLİRİM?

Soru: Bu soru soran diyor ki: Ben Allahû Teâlâ'nın zatı ile ilgili vesveselerden şikâyet ediyorum. Hayalimde öyle şeyler dolaşıyor ki, onları söylemeye güç yetiremiyorum; çünkü bunlar yüce Allah'ın şanına yakışmaz -onu tenzih ederiz-. Bu namaz içinde ve namaz dışından zihnimi çok meşgul ediyor. Öyleki, imanımdan bile

şüphe ediyor oldum. Ben müslüman mıyım değil miyim demeye başladım. Bu musibetin ilacı nedir? Bu problemin çözümü nedir?

Cevab: Hamd ancak Allah'adır. Şimdi:

Peygamber *(s.a.v.)*den bir grup hadis varid olmuştur ki, bu problemin çözümü onlardadır. Bu şikâyetin ilacı -tedavisi- da onlardadır. -Allah'a hamd olsun.-

Peygamber *(s.a.v.)* buyuruyor ki: *"Şeytan birinize gelir ve dese ki, seni kim yarattı? O da "Allah" dese. Sonra şeytan der ki "Peki Allah'ı -haşa- kim yarattı? Biriniz bununla karşılaştığında, desin ki: Allah'a ve Resûlüne iman ettim. O durum ondan gider."*[283]

"Şeytan birinize gelir ve der ki: "Gök'ü kim yarattı? O da "Allah" der. Sonra şeytan tekrar der ki: "Yeri kim yarattı? O da "Allah" der. Bu defa şeytan der ki, peki Allah'ı -haşa- kim yarattı? Biriniz bununla karşılaşırsa desin ki: Allah ve Resûlüne iman ettim."[284]

"Kim böyle vesveselerle karşılaşırsa üç defa Allah'a ve Resûlüne iman ettik, O durum ondan gider."[285]

"Şeytan herhangi birinize gelir ve der ki: Kim şunu yarattı? Peki, şunu kim yarattı? Tâki "Rabbini kim yarattı?" diyene kadar Ona bu ulaşınca Allah'a sığınsın ve onunla ilişkisini kessin."[286]

"Az kaldı insanlar birbirlerine soracaklar, taki onlardan biri: "Bu Allah mahlûkatı yarattı, peki Allah'ı kim yarattı?" diyene kadar. Bunu dedikleri zaman deyiniz ki: Allah birdir. Allah samettir. O doğurmamış ve doğrulmamıştır. Hiçbir şey O'na eş ya da denk değildir. Sonra üç defa sol tarafına tükürsün ve şeytandan Allah'a sığınırım. desin."[287]

---

283) Sahih El-Cami, 1657.

284) Sahih El Cami (1656)

285) Sahih el-Cami (6587)

286) Sahih el-Cami (7993)

287) Sahih el-Cami (8182)

"Allah'a şükrü ve hamdı düşünün. Allah'ın -zatını- düşünmeyin"[288]

"Allah'ın mahlûkatını düşünün. Allahû Teâlâ'yı -zatını- düşünmeyin."[289]

Bu zikrettiğimiz naslardan altı nokta çıkarabiliriz. Bu vesvese ve saçma fikirlere galip gelmek için:

1. Bu gibi düşünceler onun zihnini kuşattığı zaman: Ben Allah'a ve Resûlüne iman ettim demek.

2. Taşlanmış şeytandan Allah'a sığınmak. Allah'a taşlanmış şeytanın şerrinden, kibrinden, kendini beğenmişliğinden, dürtülerinden sığınmak.

3. Üç defa soluna tükürmek.

4. İçinde bulunduğu duruma son vermek.

Peygamber *(s.a.v.)*'in buyurduğu gibi: *"Bitirsin, sonlandırsın."* Bu çok önemli bir meseledir. Şeytanla konuşmayı devam ettirmek bu vesveselerde ateşi daha da alevlendirir ve tutuşturur. Gücü yettiğince bu düşüncelerden kesilmeli ve zihnini faydalı şeylerle meşgul etmelidir.

5. İhlâs sûresini okumalı "De ki O, Allah birdir." (İhlâs, 112/1) Çünkü O'nda Rahman olan Allah'ın sıfatları var. Bundan dolayı Kur'an'ın üçte birine denk sayıldı. Bu şanı büyük sûreyi okumak ve O'nda tefekkür etmek, bu tür vesveselerin bitmesinde kâfidir -yeterlidir- inşallah.

6. İnsan, Allah'ın mahlûkatını, nimetlerini tefekkür etmeli. Allah'ın zatını değil. Çünkü o sınırlı olan aklıyla Allahû Teâlâ'yı kavrayamayacaktır. Yüce Allah buyuruyor ki

---

288) Sahih el-Cami (2975)

289) Sahih el-Cami (2976)

"Onların ilmi ise, bunu kapsayamaz." (Tâhâ, 110)

ÜZÜNTÜ, KEDER, DEPRESYON SIKINTI, DARALMA İÇİN SÜNNETTE OLAN DUALAR

اَللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ إِسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَصَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي

1- "Ey Allah'ım! Ben ancak senin kulun ve kulların olan ana ve babanın evlâdıyım. Her şeyim yed-i kudretindedir. Benim için geçerli olan ancak hükmündür. Şüphesiz hükmün de adâlettir. Bütün isimlerini şefaatçi kılarak senden dilerim. Talebimi sana arz ederim. Evet kendini isimlendirdiğin, Kitabında bildirdiğin, yaratıklarından herhangi bir kimseye öğrettiğin veya gayb âleminde kalmasını tercih ettiğin isimlerinle Kur'ân'ı gönlümün baharı, göğsümün nuru, hüzün ve kederimin kalkmasına vesîle kılmanı dilerim." (İmam Ahmed, Albani sahih demiştir)

اَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ

2- "Allah'ım! Gâile, keder ve elemden, (beni taatten alıkoyacak) âcizlik ve tembellikten, cimrilik ve korkaklıktan, borcun belimi bükmesinden ve insanların bana galip gelmesinden sana sığınırım." (Buhari, rasullullah bu duayı çokca yapardı. Fethul bari 11/173)

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمُ

3- "Azim ve Halim olan Allah'tan başka ilâh yoktur. Arşın yüce Rabbi olan Allah'tan gayrı ilâh yoktur. Göklerin ve Arş'ın Kerîm Rabbi Allah'tan başka ilâh yoktur." (Buhari-Müslim)

اَللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ

4- "Allah'ım! Rahmetini dilerim. Göz açıp kapayıncaya kadar da olsa, beni kendime, nefsime terk etme. Bütün işlerimi düzelt. Senden başka (iltica edilecek) ilâh yoktur." (İmam Ahmed, Ebu Davud, Albani hasen olduğunu söylemiştir)

لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

5- "(Ey Allah'ım!) Senden gayrı ilâh yoktur, seni (noksan sıfatlardan) tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum." (Tirmizi, Hâkim, sahih olduğunu söylemiş ve İmam Zehebide bu sözü onaylamıştır)

اَللهُ اللهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً

6- "Allah Rabbimdir. Evet, hiç şüphesiz Rabbim Allah'tır. O'na hiçbir şeyi ortak koşmam." (Ebu davud, İbni Mace)

Hastanın İyileşmesi Herhangi Bir Nefsi Arzu ya da Şüphe Gibi Bir Sebeple Gecikir mi?

Ben bunu iyileşmenin engellerinden sayıyorum. Ama böyle olan kişiyle diğerlerinin karışmaması için bunu biraz açalım:

Sağlam insanın kalbi selimdir ve kalbinde kendisini günaha sürükleyecek bir şey bulunmaz. Aklına gelen şeyler havatırdan (gelip geçen düşünceler) ibarettir ve kalıcı değildirler. Kalbinden geçenler devam etmez ve zikirle ya da istiğfarla geçer gider.

Kalbi hasta insan ise gününü bu hastalıklara rehin olarak ve kalbi bunlara bağlı olarak geçirir. Aklından ve kalbinden geçenler kalıcıdır. Namazı ve okuması ondan bu gibi şeyleri neredeyse hiç def edemez. O hastalığını tedavide neredeyse hiçbir fayda elde edemez. Sanır ki, şeytanı çok güçlü de ona bir etkisi olamıyor. Ya da sihri o kadar kuvvetli ki, onu yalnızca başka bir büyücü çözebilir. Kalbi zikirden uzak, şehvetler ve şüphelerle dolu ve başka bir kaygısı yok!

Bu kimse tedaviden neredeyse hiçbir yarar göremez. Doktor doktor gezer ama bir fayda bulamaz. Şifanın Allah'tan olduğunu dili söyler ama kalbi buna inanmaz. Kalbi Allah'tan başkalarına bağlıdır. Kur'an'ın şifa olduğunu söyler ama kendisine Kuran okuması söylendiğinde birkaç dakika okuyup bırakır. Ardından ne olduğuna ve nasıl olduğuna bakmaksızın başka vesileler arar. Hiç kimse onu doğruya yöneltemez.

Şifa büyücülerin elinde demez ama büyüleri onların Kuran'dan daha iyi çözeceğine inancı vardır ve tabi ki bu inancı açığa vurmaz.

Cinin Vücutta Uzun Süre Kalmasının Çıkış Süresiyle İlgisi Var mıdır?

Tedavinin süresinde hastanın dinine bağlılığı, gerekli zikirleri ve rukyeyi düzenli okuyup okumaması etkilidir. Bunun yanı

sıra yine hastanın durumuna göre, nazarın veya büyünün şiddetine göre cin güçlü ya da zayıf olabilir. Ayrıca cinlerin de kendi aralarında güçlüleri ve zayıfları vardır. Onların güçlü olmaları yenilemeyecekleri anlamına gelmez, ama şifanın gecikmesinde önemli bir etken oluşturur. Bu noktada hastanın bilmesi gereken şey musibetlerin derece derece olduğu ve Allah'ın bir işi dilediği bir hikmetten dolayı geciktirebileceğidir. Ve kuşkusuz bu hikmet kulun maslahatına yöneliktir. Bu nedenle –gerekli sebepleri yerine getirmekle birlikte- her zaman ve her durumda onun takdirine teslimiyet ve rıza gerekir. Cinin bedende uzun süre kalması onun çıkmasını sadece bir açıdan zorlaştırır. O da, hastanın tabiatını ve düşüncelerini tanıması, onun zaaf noktalarını ve kalbi hastalıklarını öğrenmesidir.

Tedavide Bir Kural:

Tedavi konusunda birazdan bahsedeceğimiz kural, hem hasta hem de tedavi eden için çok önemlidir.

"Hangi ilaç ya da hangi rukye vücutta ağırlığa neden oluyorsa, o tedavide gerçekten etkili demektir ve onunla tedaviye devam edilmelidir." Her hastanın bu konuda dikkatli olması, kendisi üzerinde böyle etki gösteren şeyleri hafızasına ya da bir yere kaydetmesi gerekir ki, şeytan kendisine unutturmasın.

Son Aşamada Hissedilen Belirtiler

Son aşamayı diğer aşamalardan ayıran belirtiler vardır ki, bunlardan birisi hastanın ölüyormuş veya ölecekmiş gibi hissetmesidir. Son yaklaştıkça bu duygu artar. Sıfır anına gelindiğinde hasta o anın ölüm anı olduğunu düşünür. Bu yüzden bakarsınız uyumadan önce şehadet getiriyor. Bu dönem hastanın durumu bir çatışmadaki savaşçının durumu gibidir. Durum gitgide kötüleşir ve artık öleceğini hisseder. Sonra Allah ona desteğini göndererek kendisini kurtarıverir. Ben bu kimseyi bir savaşçıya, bir mücahide benzetiyorum ki, gerçekte böyledir zaten. Bu kişi en amansız düş-

manlardan biriyle savaşmaktadır. Bundan dolayı da her hastaya bir mücahit için gerekli olan donanımları ve vesileleri elde etmek gereklidir. Ardından Allah'ın üzerine sabır indirmesini ve ayaklarını sabit kılmasını istemesi gerekir. Hastanın kurtuluş anına en uygun nitelikler işte bu niteliklerdir.

İmtihan içerisinde bulunan herkes içinse en iyi donanım sabır ve namazdır.

Bu söylediğim şey kendi kendini tedavi etmeyi üstlenen ve bu konuda Allah'a dayanan kimse için geçerlidir.

Bir başkası tarafından tedavi edilen kimseye gelince, bu kimse için durum biraz daha farklıdır. Bu kimsede tedavide sona gelindiğini gösteren belirtiler meydana gelince, iki ya da üç günlük baskıdan sonra cin Allah'ın izniyle çıkacaktır.

Şeytanın bir celsede çıktığını söyleyen hata eder. Bunu söyleyenin bu konuda yeterli bilgisi yok demektir ve tecrübeli birisinden bu işi öğrenmesi gerekir. Bu konuda tahminler ve içtihatlar yeterli değildir. Rukye yapan kişinin Allah'ın fazlıyla başarı sağlayabilmesi için olayı tüm boyutlarıyla bilmesi gerekir. Zira bu konu gerek anlayış gerekse uygulama açılarından geniş olduğu gibi, cinler de güç ve tecrübe açısından farklılık gösterirler.

Rukye yapanın yanına gidince kaçan sonra tekrar giren sonra tekrar kaçan bir cinden bahsederlerse inanmayın. Zira bu gibi durumlarda cin hiç çıkmamıştır, halen içeridedir. Cin için çıkmak kolay değildir ve vücuttan çıkan cin Allah'ın izniyle bir daha geri dönemez.

Hastanın Önünde İki Büyük Engel Vardır

1- Allah'tan başkasına güvenmek.

Hasta kendisini imtihan edenin Allah olduğunu hatırında tutarsa, ona yönelmesi ve eksiksiz biçimde ona tevekkül etmesi

mümkün olacaktır.

2- İyi bir tedavi programına sahip olmamak.

Hasta belki iyi bir programa sahiptir ama bu program ona uygun değildir. Tedavi işiyle uğraşanların tavsiyeleri genellikle güzeldir ve fayda verir. Ama bir bakarsınız tedavi bir noktaya ulaşınca orada durmuş. İşte bu noktada tedavi edenin anlayışı devreye girer. O hastalığın hangi noktada olduğunu ve bozguna uğrayıp geriye dönmemek için nasıl davranılması gerektiğini, okuma zamanlarını ve ilaçlar üzerine okuma aralıklarını belirler. Bu nokta tedavi işiyle uğraşanlar tarafından çoğu kez gözden kaçırılır.

Şeytan ise hastayı kolaylıkla yanlış yönlendirir. Kimi zaman onun kendisinin faydasına olacak şeylerden ve belki de yanında şifaya kavuşabileceği rukyeciden geçerli bir gerekçe olmaksızın -örneğin, ondan hoşlanmadığı gibi bir gerekçeyle- kaçtığı görülür. Şeytanın hasta üzerinde buna benzer daha nice oyunları vardır.

Bazı Durumlarda İyileşme Neden Duraksar Ve İlerlemez?

Bu duraksamadan Allah'ın rahmet ettiği kimseler dışında hiç kimse kurtulamaz. Bu da tedavinin merhalelerinden sayılır. Bu durumda hastanın ümitsizliğe kapılmaması gerekir. Bilmelidir ki, bu durum geçicidir. En kötü ihtimalle cin hastayı her şeyin bu noktada duracağına ve yapacak başka bir şey olmadığına ikna etmek için her türlü azaba tahammül ediyordur. Ona şöyle demek istiyordur: Ne yaparsan yap ben buradayım ve gitmeyeceğim. Bu şeytanın bir hilesidir ve hasta yolundan dönmediği sürece bunun üstesinden gelmek kolaydır.

Bu durumu aşabilmek için hasta temelde şunları içeren bir tedavi programı izlemelidir:

1- Sabah ve akşam zikirleriyle uykudan önce okunanları usulü-

ne uygun olarak ve vaktinde uygulamak.

2- Genel olarak tesbih, tehlil, tahmid ve tekbiri içeren mutlak zikri çok yapmak.

3- Nafile namazı ve orucu, gücü yetenlerin ise sadaka ve iyiliği çoğaltmaları.

4- Kaza ve kader inancını hayatına geçirmek. Sünnette gelen dualarla Allah'a yönelmenin, bunu her sıkıntı, her acı anında ve başına geleni her hatırladığında yapmanın çok büyük etkisi vardır.

5- Kuran okumak ve ayetleri tekrarlamak. Örneğin Buruc, Tarık veya A'la suresi gibi bir sureyi yüksek sesle gün boyu ve hatta günler boyu, artık farkında olmadan onu okuyacak kadar tekrarlamak. Öyle ki, sonunda kalp ve dil aynı anda onu tekrarlıyor olsun. Kıymetini bilen için bu değerli bir inci gibidir. Bu söylediğimi tedavi programında uygulayan hasta kısa sürede kendisine musallat olmuş cine galip gelir.

6- Bazı bitkilerin kullanımı gibi hissi tedaviye de yer vermek. Rukye ile birlikte bunların faydası büyüktür. Bunlar alındıklarında vücutta zikrin ruha yaptığı etkiye benzer bir etki yaparlar. Bu da tedaviyi tamamlayıcı şeylerden birisidir. Zira cinin vücut üzerinde –özellikle de sihir ve nazar varsa- etki ve tasarrufu vardır.

7- Kalbi ifsat eden şeylerden kaçınmak.

Tedavinin Duraksamasına Yol Açan Bazı Nedenler:

Bahsedeceğimiz şeyleri hasta şeytanın bunları ona önemsiz göstermesi nedeniyle göz ardı edebilir.

İmam İbnu'l-Kayyım şöyle der: "Kalbi ifsat eden beş şey vardır:

1- İnsanlarla çok bir araya gelip karışmak.

Bu insanın diğer insanların dertleriyle sıkıntılarıyla iç içe olma-

sını, sağa sola çok fazla koşturmasını, bazen çekemeyeceği yükler üstlenmesini, onlar sebebiyle üzülmesini, zayıf düşmesini ve kendi maslahatına olan şeylerden vazgeçmesini gerektirir. İnsanlarla çok içli dışlı olan kimse vaktini onların dünyevi isteklerini yerine getirmek için harcar. Böylece Allah için ve ahiret için bir şeyler yapacak vakti kalmaz. İlim öğrenmek için veya diğer hayır olan ameller için bir araya gelmek bunların dışındadır.

2- Temenni.

Temenni ve hayal sahili olmayan bir denizdir. "Temenni müflislerin sermayesidir" denilmiştir. Hayal dünyasında yaşayan kimse gerçek dünyada ulaşılacak yüce hedeflere sahip olmayan kimsedir. Bu durumdaki kimselerin kalpleri büyük bir aldanış ve oyalanma halindedir.

3- Kalbi Allah'tan başkasına bağlamak.

Bu kalbi ifsat eden şeylerin en kötüsüdür. Zira kalbini Allah'tan başkasına bağlayanı Allah o bağlandığı kişiye terk eder.

4- Tokluk.

Sürekli tokluk vücudun ve beynin enerjisini tüketen, vücudu hantallaştıran kişiyi ibadetten ve ilimden alıkoyan bir etkendir.

5- Uyku.

Çok uyumak kalbi öldürür, bedeni ağırlaştırır, vakti boşa geçirtir, gaflet ve tembellik doğurur.

Bu beş şey kalbi ifsat eden şeylerin en önemlileridir.

Yumuşak Bir Üslup ya da Tehdit Üslubu Cinler Üzerinde Etkili midir?

Tedavide şeytanlara karşı yumuşak bir üslup kullanılması büyük bir hatadır. Bunu bana tedavi işiyle geçirdiğim seneler boyun-

ca yaşadığım tecrübeler öğretti.

Aynı şekilde tehdit üslubunun da faydadan çok zarar verdiğini gördüm. Şeytan bundan çok hoşlanır, çünkü bu durum ona rukye yapanın yokluğu esnasında hastaya eziyet etme fırsatı yaratır. Hastanın ve tedavi edenin inancını bulandırma, kibir ve kendini beğenme, iman nurunu söndürme yolunu açar. Kendi kendine sahip olma gücünü zaten kaybetmiş olan hastanın kalbi bu kabadayılığa bağlanır.

En doğru tutum ise, şeytanı hiç muhatap almayıp onunla hiç konuşmamaktır. Eğer o konuşacak olursa onu kuvvetle azarla, seninle savaşacak olursa sen de onunla savaş ama "düşmanla karşılaşmayı temenni etme." Zulmü ortadan kaldırmada senin görevin kıraate devam etmek ve tedavi için gerekli olan meşru vesileleri kullanmanın yanı sıra, şeytanın saldırısı durumunda ona karşı ne okuyacağını ve ne tür ilaçlar kullanacağını kendisine bildirmek suretiyle, hastaya onunla nasıl savaşacağını ve onu nasıl cezalandıracağını öğretmektir.

Öyle bir an gelecektir ki, o kendi kendine ve alçalmış olarak çıkmak istediğini ilan edecektir. O anda okumayı hiç kesme ve onun sözlerine iltifat etme. Şeytan vücuttan nasıl çıkacağını bilir, senin ona öğretmene ihtiyaç yoktur.

Hastanın Tedaviden Kaçınması

Hastalar genellikle güçlü bir etken olduğu zaman tedaviden kaçınırlar. Bu olay çoğunlukla hastanın iradesi dışında olmaz. Şeytan ne kadar güçlü olursa olsun hastaya her konuda etki edemez. Bu durum kişiden kişiye değişir. Hasta bir konuda azmettiği takdirde ise şeytan ona güç yetiremez. Onu bir kez bir şeyden alıkoyabilse bile, her seferinde bunu yapamaz. Bundan dolayı, hastanın tedaviye olan inancı ve kanaati önemlidir. Eğer bu konudaki kanaati ve azmi güçlüyse tedaviye devam etmeyi başarabilecektir.

Hastanın yapacağı en iyi şey rukyeyle ilgili kitaplar, zikirleri öğreten kitaplar, dini kasetler ve Kuran kasetleri satın almak olacaktır. Nitekim bu tür bir hasta zamanla kendisini, kendi kendini tedavi etmek zorunda bulacaktır. Çünkü şikâyetleri artacak ve ruhsal olarak içinde bulunduğu duruma dayanamaz hale gelecektir. Çok sadaka vermek, çok nafile namaz kılmak ve oruç tutmak, çok zikretmek, çok okumak ve salih insanlarla birlikte olmak tedaviye yardımcı olan ve süreci hızlandıran unsurlardır.

Bu şekilde güçlü bir biçimde Allah'a yönelmek Allah'ın izniyle yeterli olacak, süreç uzun olsa bile hasta sonunda hedefine ulaşacaktır.

SON SÖZ

-Allahın izni ile- kitabımızda uyulması gereken durumlara uyan ve yapılması gerekenleri yapan hastalar umut ederiz ki çok kısa bir zamanda hastalıklarından kurtulacaklardır. Şunu unutmamak gerekir ki aynı ruhi tedavilerde tıbbi ve ilaç tedavilerinde olduğu gibi Rukye de tekrar tekrar ve üst üste yapılmalıdır. Yani nasıl bir kişi tıbbi olarak hastalanınca belli bir miktarda ilaç tüketmesi gerekiyorsa aynı şekilde rukye tedavisini de tekrarlaması gerekir. Bu tekrarlar 1-3-5-7-9-11 ve 21 güne kadar hatta 40 güne kadar sürebilir. Bu süreci tamamlayan hastalar ümit ederiz ki şifalarına kavuşmuş olurlar...

Şifa ve Mufavvakiyet Allahtandır...

Rabbim bütün hastalara şifa versin. Bizleri, onları bütün kötü niyetli varlıkaların şerrinden korusun...

Allahümme Âmin...

Kitabımız "Büyü-Cin-Nazar" hastalıklarına yakalanmış olan kimseler için hazırlanmıştır. Kitabımızın hazırlanış gayesi; bu tür hastalıklara yakalanmış bir kimsenin, kuran ve sünnete göre okuması gereken; ayetleri ve hadisleri (dualar) içerir.

Yani kitabımız bu tür hastalıklarla boğuşan kimselerin "El Kitabı" diyebiliriz. Hasta kitabımızı eline alarak-inşaallah- okuması ve yapması gerekenleri öğrenmiş olacaktır...

Gayret bizden muvaffakiyet Allah'tandır...

ISBN 978-6-056561-5-7-1